

SREDA, 21. OKTOBER 2009

PREDSEDSTVO: GOSPOD BUZEK

predsednik

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 9.05)

2. Priprave na Evropski svet (29. in 30. oktober 2009) (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je izjava Sveta in Komisije o pripravi na Evropski svet.

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – (SV) Gospod predsednik, naslednji teden imamo zasedanje Evropskega sveta. Imamo obsežen dnevni red s številnimi vprašanji, ki vplivajo na dobrobit nas vseh. Razpravljali bomo o vprašanih boja s podnebnimi spremembami, iskanju poti, po katerih bi EU popeljali iz finančne in gospodarske krize, spodbujanju energetske varnosti in spopadanju s problemom nezakonite migracije.

Evropska unija bo najbolje pripravljena na reševanje vseh teh vprašanj, če bo razjasnjeno vprašanje Pogodbe. Pomembno je, da začne Lizbonska pogodba veljati čim prej, da bomo med drugim lahko nadaljevali z imenovanjem nove Komisije. Zato bo Evropski svet obravnaval tudi ta vprašanja.

Začela bom z vprašanji, za katere vem, da zanje v Evropskem parlamentu vlada veliko zanimanje. Na koncu tedna bodo voditelji držav ali vlad poskušali razjasniti, kako je z ratifikacijo Lizbonske pogodbe in kako se bo postopek nadaljeval. Prepričljivo glasovanje za na Irskem in podpis poljskega predsednika sta oživila prizadevanja, toda, kot vsi veste, Pogodba ne more začeti veljati, dokler je ne ratificirajo vse države članice – to je storilo 26 od 27 držav, čakamo pa še na Češko. Češki spodnji dom in senat sta Pogodbo odobrila, a nato je 17 senatorjev pri češkemu ustavnemu sodišču vložilo pobudo za preiskavo, ali je Lizbonska pogodba skladna s češko ustavo.

Seveda moramo spoštovati demokratični proces na Češkem. 27. oktobra oziroma naslednji teden bo češko ustavno sodišče o tem imelo javno obravnavo. Menimo, da bo sodišče sprejelo svojo odločitev kmalu po tem, vendar še vedno nimamo datuma. Kot veste, je tudi predsednik Klaus navedel nekatere pogoje za podpis Pogodbe. Čakamo in poskušamo izvedeti, natančno kakšne bodo te zahteve in pogoji. Razprava v Evropskem svetu bo torej v veliki meri odvisna od tega, kaj se bo zgodilo na Češkem. Izjava češkega ustavnega sodišča in nadaljnji postopek bo ključnega pomena za določitev, kdaj lahko Lizbonska pogodba začne veljati.

V Evropskem svetu bomo razpravljali tudi o dosedanjih pripravih za zagotovitev, da bo začetek veljave Pogodbe potekal čim bolj gladko. V zvezi s tem bo predsedstvo predstavilo poročilo o stanju glede vseh teh vprašanj. V tem poročilu bomo predstavili poglede držav članic na vprašanja na primer v zvezi Evropsko službo za zunanjepolitično delovanje – vprašanje, o katerem bomo tu razpravljali danes popoldan – področjem delovanja te službe, njenim pravnim položajem, kadrovanjem in financiranjem. Prebrala sem poročilo gospoda Broka, ki ga je v ponedeljek sprejel Odbor za ustavne zadeve. Kot že rečeno, bomo o tem podrobneje razpravljali popoldan.

Že zdaj lahko rečem, da bo v zvezi z zasedanjem naslednji teden to poročilo usmerjalo visokega predstavnika v njegovih razmišljanjih, da bo lahko, ko bo Pogodba začela veljati, zelo hitro podal formalni predlog o tem, kako bo delovala Evropska služba za zunanjepolitično delovanje. Svet bi moral biti sposoben ta predlog zelo hitro sprejeti; upajmo, da enkrat v naslednjih nekaj mesecih. Z Evropskim parlamentom smo razpravljali o številnih od teh vprašanj in upamo, da se bo to v naslednjih tednih nadaljevalo.

Najpomembnejše vprašanje na zasedanju Evropskega sveta bodo podnebne spremembe. Naš cilj je, da svet sprejme ustrezne odločitve, tudi glede financiranja, tako da bo lahko EU še naprej igrala potrebno vodilno vlogo in s tem prispevala k uspešnemu izidu v Københavnu.

Na včerajšnjem zasedanju Ecofina je potekala dolga in zavzeta razprava o vprašanju financiranja. Predsedstvo si je na vso moč prizadevalo za doseg dogovora, vendar je nazadnje sklenilo, da mora o tem odločiti Evropski svet. V nekaterih državah članicah so potrebne nadaljnje razprave, da bomo lahko napredovali v tem pogledu. Izredno pomembno je, da se dogovorimo, tako da proces ne bo zastal. V tej fazi mednarodnih pogajanj se

dobro zavedamo težav, s katerimi se soočamo. Zato bi nas lahko EU, ob dogovoru o vprašanju financiranja, popeljala veliko dlje v pogajanjih.

Zasedanje Evropskega sveta prihaja ravno ob pravem času, malo pred krogom pogajanj Medvladnega odbora ZN za podnebne spremembe v Barceloni in sestankom finančnih ministrov G20 v St Andrews. V Københavnu bomo prišli do dogovora samo, če bodo ukrepale vse strani. Okoljski ministri EU ravnokar zasedajo in razpravljajo o sklepih glede podnebnih sprememb. Cilj je, da bi lahko predstavili celovito sliko stališča EU o vprašanjih, o katerih tečejo pogajanja.

Pomemben del sklepov Sveta za okolje bo pojasnjevanje strategije EU za dolgoročno zmanjšanje emisij in prizadevanje za sklenitev dogovora, ki bi lahko olajšal našo odločitev glede dviga ciljnega zmanjšanja emisij z 20 % na 30 % v primerjavi z ravnmi leta 1990. Sklepi Evropskega sveta se bodo nanašali tudi na vprašanje odločitve glede predloga EU v pogajanjih o zmanjšanju emisij v mednarodnem letalskem in pomorskem prometu, razvoj strategije EU glede ukrepov v državah v razvoju v zvezi z merjenjem in preverjanjem investicij ter poročanjem o njih in v zvezi z vlogo sektorskih mehanizmov in nadaljnji razvoj strategije EU za boj proti krčenju in propadanju gozdov za pospešitev pogajanj.

Evropski svet bo ocenil tudi napredek pri oblikovanju novega okvira za nadzor finančnih trgov s strani EU. Kot veste, so voditelji držav ali vlad junija dosegli zelo ambiciozen dogovor s ciljem vzpostaviti posebno telo, ki bo odgovorno za makronadzor finančnega sistema EU, in tri evropske nadzorne organe za bančni in zavarovalniški trg ter trg vrednostnih papirjev. Konec septembra je Komisija predložila svoj paket zakonodajnih predlogov. To je ena od najpomembnejših prednostnih nalog predsedstva in zastavili smo ambiciozen časovni razpored. Naš cilj je doseči dogovor glede celotnega paketa do konca leta.

Zato sem zelo zadovoljna, da je Svetu Ecofin včeraj uspelo narediti pomemben korak naprej in doseči širok politični dogovor o vzpostavitvi novega makronadzornega telesa, ne da bi prejudicirali razprave v nacionalnih parlamentih. Finančni ministri so tudi prosili švedsko predsedstvo, naj nadaljuje dialog z Evropskim parlamentom. Imamo zelo dobre izkušnje s tem dialogom in menimo, da dobro poteka.

Zdaj je pomembno izkoristiti priložnost, da se čim prej premaknemo naprej. Pokazati moramo, da si prizadevamo na vse načine, da bi preprečili morebitne krize v prihodnosti, in da nosimo svoj del odgovornosti s tem, ko skušamo zagotoviti, da bodo potrošniki in investitorji ponovno pridobili zaupanje v finančni sistem.

Rada bi tudi povedala nekaj besed o zaposlovanju v Evropi – vprašanju, za katerega vem, da bo Evropski svet o njem razpravljal. V zadnjem času opazamo previdna znamenja oživitve gospodarstva. Toda pričakuje se, da se bodo razmere na trgu dela še poslabšale in da bomo še potrebovali ukrepe spodbude in podpore.

Eno od vprašanj, ki bi ga moral Evropski svet poudariti, je to, kako se bomo lahko spopadli s posledicami krize, hkrati pa izpolnjevali naš dolgoročni cilj povečanja ponudbe delovne sile. Za vzdržne javne finance je potrebna visoka stopnja zaposlenosti. Visoka stopnja zaposlenosti je potrebna tudi za gospodarsko rast, za blaginjo ljudi in a socialno bolj kohezivno Evropo.

V zvezi s tem bi vas rada spomnila tudi na to, kar smo dejali glede izhodnih strategij. Finančni ministri so potrdili, da je oživitev resnična, toda krhka. Zato je pomembno, da nadaljujemo z ekspanzivno finančno politiko. Pogovori na zasedanje Svet so pripeljali do dogovora o oblikovanju strategij na podlagi načel, o katerih so finančni ministri razpravljali na svojem neformalnem srečanju v Göteborgu.

Rada bi povedala tudi nekaj o energetske varnosti. V skladu s sklepi iz junija 2009 bo Evropski svet naslednji teden ocenil, kaj je bilo doseženega glede energetske infrastrukture (medsebojne povezave) in kriznih mehanizmov. Pripravili smo poročilo o napredku od januarja. Evropski svet se bo seznanil s poročilom.

Evropski svet bo sprejel tudi strategijo EU za regijo Baltskega morja. Na septembrskem plenarnem zasedanju Parlamenta sme imeli o tem zelo plodno razpravo. Voditelji držav ali vlad bodo odobrili sklepe predsedstva, ki naj bi jih v ponedeljek sprejel Svet za splošne zadeve in zunanje odnose. Ta strategija predstavlja celovit okvir za spopad z izzivi, s katerimi se soočamo, in prispevanje h gospodarski, socialni in ozemeljski koheziji v EU. Prepričana sem, da je lahko ta strategija navdih za druge makroregije v EU in da lahko s tem okrepi evropsko povezovanje. Strategija EU za Podonavje že nastaja in bo pripravljena za predstavitev v času madžarskega predsedovanja leta 2011.

Švedsko predsedstvo lahko zdaj z velikim zadovoljstvom predstavi rezultate te pobude, ki je seveda nastala tu v Evropskem parlamentu. Upamo, da bo lahko Evropski svet vse pomembne akterje pripravil do tega, da

bodo začeli strategijo izvajati zelo hitro. To je absolutno potrebno, če se želimo spopasti z resnimi okoljskimi problemi in doseči cilje strategije.

Evropski svet bo ocenil tudi napredek pri izvajanju sklepov v zvezi z migracijskimi razmerami v Sredozemlju. Svet bo pozdravil ukrepe, ki so bili sprejeti kratkoročno – na primer sprožitev pilotnega projekta na Malti –, in napredek pri vzpostavljanju Evropskega urada za podporo azilu. Ugotovljeno bo tudi, da sta EU in Turčija obnovili pogovore o migraciji.

Pričakujemo, da bo Evropski svet pozval k nadaljnjim prizadevanjem za reševanje sedanjih razmer v Sredozemlju in da bo nadaljeval z iskanjem dolgoročnih rešitev na podlagi solidarnosti med državami članicami. Pričakujemo tudi, da bo Svet poudaril potrebo po povečanih prizadevanjih za upoštevanje globalnega pristopa EU k vprašanju migracij. Svet bo pozvan, da okrepi Frontex in da uvede enotna pravila za operacije Frontexa na morju.

Nazadnje bo tekla tudi razprava o zunanjih odnosih. Junija je Svet za splošne zadeve in zunanje odnose prosil institucije, naj ponovno preučijo, kako se lahko EU nadalje angažira v Afganistanu in Pakistanu. O prvem osnutku so razpravljali na septembrskem neformalnem srečanju (gymnich), države članice pa zdaj v delovnih skupinah razpravljajo o podrobnem predlogu. Na srečanju zunanjih ministrov naslednji teden bo EU sprejela načrt za krepitev naše prisotnosti v Afganistanu in Pakistanu. Načrt se bo osredotočil na krepitev državne usposobljenosti in institucij v obeh državah. Izredno je pomembno, da je ta načrt mogoče takoj izvajati.

Če naj bomo sposobni preobrniti razvoj dogodkov v Afganistanu in Pakistanu, so potrebni obsežni mednarodni ukrepi. Vojaške rešitve same ne morejo nikoli pripeljati k trajni rešitvi. Brez varnosti in nadzora bo gospodarski napredek izgubljen. Vlagati moramo tudi v vzpostavitev demokratičnih institucij in krepitev civilne družbe. EU ima izredno pomembno vlogo v zvezi s tem v obeh državah. Obstajajo skupni problemi in regionalni vidiki, pristop pa se med dvema državama seveda razlikuje. O tem bomo razpravljali na zasedanju Evropskega sveta naslednji teden in seveda sem na voljo za kakršne koli pripombe in vprašanja poslancev v Parlamentu.

(Aplavz)

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – Gospod predsednik, na splošno se strinjam s tem, kar je Cecilia Malmström povedala v imenu Evropskega sveta. Naj poudarim dve glavni vprašanji: Lizbonska pogodba in institucionalne zadeve na eni strani ter boj proti podnebnim spremembam in obeti za København na drugi strani.

Najprej menim, da bi ta bi moral biti ta Evropski svet sposoben sprejeti končne odločitve, da lahko Lizbonska pogodba začne veljati. Že veliko let vemo, da ratifikacija nove pogodbe ni lahka stvar. Prišlo je do številnih zastojev in nekaterih razočaranj, toda vsakokrat so prevladali najpomembnejši razlogi za Pogodbo – prepričljivi argumenti v korist demokratične in učinkovite Evrope. Prepričan sem, da bo tako tudi pri preskakanju te zadnje ovire za začetek veljave Pogodbe, potem ko so ljudje na Irskem močno podprli Lizbonsko pogodbo.

Po zaključku postopka ratifikacije na Poljskem lahko zdaj rečemo, da so vse države članice demokratično odobrile Lizbonsko pogodbo. Končati se mora samo še postopek ratifikacije na Češkem. Seveda je treba spoštovati ustavne postopke, ki potekajo na Češkem, pa tudi potrebo po odzivu na demokratično voljo, da začne Pogodba veljati. Parlament Češke republike je to demokratično voljo jasno pokazal, zato upam, da nobene umetne ovire in nobeno umetno zavlačevanje zdaj ne bo povzročilo še več težav pred polno ratifikacijo.

Parlamentu sem že govoril o pomenu čim manjšega odlašanja pri imenovanju Evropske komisije. Toda storiti moramo vse, kar lahko, da bi imeli Komisijo v skladu z Lizbonsko pogodbo, saj so to odločilni časi za Evropo. Sposobni moramo biti nadaljevati s programom, ki ga je Parlament podprl ob tem, ko me je ponovno izvolil za predsednika. Da bi to dosegli in da bi institucije delovale pravilno, potrebujemo ratifikacijo Lizbonske pogodbe, če želimo močno, koherentno in učinkovito Evropsko unijo. Tako naj še enkrat jasno povem, da mora Evropski svet prevzeti svoje odgovornosti ter da je treba priznati nujnost in spoznati, da bo Evropa veliko stalo, če evropske institucije ne bodo mogle delovati pravilno.

Hkrati je prav, da se zdaj nadaljuje z delom glede izvajanja in da smo pripravljeni za začetek veljave Pogodbe. Vem, da je Parlament povsem predan temu delu. Vesel sem sodelovanja z vami, da lahko zagotovimo čimprejšnje uresničenje koristi Pogodbe. Parlament je že na številnih področjih začel z delom in prispeval veliko, ko je izkristaliziral poglede na področjih, kot je na primer evropska državljanska pobuda. Vem, da boste danes popoldan razpravljali o poročilu Elmarja Broka o Evropski službi za zunanjepolitično delovanje.

Poročilo izhaja iz ravno prave podlage za zagotovitev, da bo s to službo, tako kot z ostalimi novostmi iz Pogodbe, naš sistem Skupnosti še trdnejši in uspešnejši.

Vem, da že od začetka obstajajo pomisleki, da bo Evropska služba za zunanjepolitično delovanje (EAS) neke vrste medvladno telo, ki bo plavalo izven sistema Evropske unije, toda ta služba mora biti trdno zasidrana v sistemu Evropske unije. Na vsak način mora zelo tesno sodelovati z vsemi institucijami, predvsem s Komisijo. Odločitve, ki jih bo pripravila, bosta sprejela Komisija ali Svet v primeru zadev v zvezi s SZVP. Pravzaprav sem prepričan, da bo njen uspeh odvisen od tega, da se zagotovi, da je zunanjepolitično delovanje Evropske unije več kot zgolj vsota njenih institucionalnih delov. Če lahko deluje ob demokratični podpori Parlamenta, povežavi Sveta z nacionalnimi administracijami ter strokovnem znanju in evropski viziji Komisije, lahko ta služba resnično postane močno orodje Evropske unije pri doseganju njenih ciljev na globalni ravni. Skupnostna Evropska služba za zunanjepolitično delovanje, služba, ki temelji na metodi Skupnosti, bo dobra služba za Evropo in dobro orodje za združeno Evropo pri širjenju njenega vpliva na svet.

Hkrati mora Evropski svet nadaljevati z aktivno politiko. Ohraniti mora zagon naših prizadevanj za spopad z gospodarsko krizo, predvsem njenim vplivom na brezposelnost. Opraviti moramo delo, o katerem smo se dogovorili na srečanju G20. Storiti moramo vse, kar je v naši moči, da bodo predlogi Evropske komisije glede finančnega nadzora čim prej uresničeni. Nadaljevati moramo s svojim programom in se lotiti energetske varnosti.

Najpomembnejše vprašanje, kar zadeva politiko, v Svetu bo København. Uspeh v Københavnu ostaja prednostna skrb Evropejcev in pomembna naloga globalne skupnosti. Do Københavna je samo še 50 dni. Napredek pri pogajanjih je še vedno počasen. Zopet je Evropska unija odgovorna za to, da pokaže svojo vodilno vlogo in ohrani zagon. Cilji, ki smo jih predložili, so navdih za druge, da okrepijo svoje ukrepe, toda vsi vemo, da moramo za spodbudo globalnega ukrepanja narediti še en korak. Državam v razvoju moramo pomagati s konkretnimi zamislimi glede financ, kot je prejšnji mesec predlagala Evropska komisija. Ocenjujemo, da bodo do leta 2020 države v razvoju dodatno potrebovale približno 100 milijard EUR letno. Velik del tega bi morale kriti domače finance, in sicer iz velikih gospodarstev v vzponu – gospodarstev v razvoju, toda hkrati v vzponu – in trg ogljika, na voljo pa bi morale biti tudi obsežne mednarodne javne finance, pri čemer mora Evropska unija plačati svoj delež.

Pri københavnski agendi ne gre zgolj za podnebne spremembe. To je seveda glavni cilj, toda podnebje je tudi vprašanje razvoja, in ne smemo pozabiti te zelo pomembne razsežnosti. To bo velika zaveza, zlasti v času, ko so državni proračuni že brez tega pod velikim pritiskom, toda vsi vemo, da dlje kot bomo čakali, višja bo cena. Naloga Evropskega sveta je zopet, da najde ustvarjalne rešitve, da pokaže, da je Evropska unija združena, ko se je potrebno boriti s podnebnimi spremembami.

Najprej mora København pokazati, da obstaja odločenost za zmanjšanje emisij; nato pa mora pokazati, da smo pripravljeni pomagati tistim, ki so pripravljeni narediti ta korak. To je najboljši način zagovarjanja take aktivne Evrope, kot jo prinaša Lizbonska pogodba – izvajanje programa, ki dokazuje, da Evropska unija svojim državljanom prinaša konkretne koristi.

Za ambiciozen program potrebujemo učinkovit institucionalni okvir, in tu se vračam tja, kjer sem začel. Lizbonska pogodba je prva pogodba razširjene Evrope. Ta generacija, zlasti med našimi prijatelji v Srednji in Vzhodni Evropi, se dobro spominja, kako je bila Evropa razdeljena, toda ne bomo tu za večno. Institucije bodo trajale, zato potrebujemo institucije za razširjeno Evropo. Lizbonska pogodba je pogodba za Evropo 21. stoletja z močnimi institucijami, ki so sposobne dati konkretne rezultate v Evropi s 27 in več člani v prihodnosti. Toda institucije same po sebi niso dovolj. Potrebujemo močno politično voljo za doseg naših ciljev in upam, da bo Evropski svet konec meseca pokazal to voljo za dober ambiciozen izid v Københavnu.

(Aplavz)

Joseph Daul, v imenu skupine PPE. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) pričakuje, da bo na naslednjem Evropskega sveta končano predolgo obdobje negotovosti glede evropskih institucij in da bo zagotovljen potreben zagon za vzpostavitev nove Komisije ter tudi stalnega predsednika Sveta in visokega predstavnika, kot je načrtovano v Lizbonski pogodbi.

Predvsem mora Svet sprejeti potrebne ukrepe, da spodbudi oživitev rasti in Evropo postavi v najboljši položaj za ustvarjanje delovnih mest, saj bo kriza trajala toliko časa, dokler ne bo ponovno vzpostavljena socialna kohezija.

Najprej bi rad v zvezi z institucijami vse opomnil, da odločitev poljskega predsednika za podpis Pogodbe pomeni, da so vse države, razen ene, Evropi dale prosto pot, da se končno premakne naprej, ne da bi izgubljali čas.

27. oktobra, dva dni pred zasedanjem Evropskega sveta, bo češko ustavno sodišče preučilo skladnost Pogodbe s češko ustavo. Seveda bomo to odločitev spoštovali, kakršna koli že bo.

Po drugi strani moja skupina obžaluje, da je češki predsednik, čeprav je njegov parlament sprejel Lizbonsko pogodbo, našel nov izgovor za zavlačevanje s podpisom, saj vsi vemo, da je to samo izgovor. Žal mi je, da gredo tudi druge države po njegovih korakih in same zahtevajo zagotovila glede tega ali onega vidika Pogodbe. Ne smemo se vdati skušnjavi, da bi odprli to Pandorino skrinjico, in čestitam predsedstvu, da je to jasno povedalo.

Skupina PPE pričakuje, da bo Evropski svet jasno povedal, da Evropska unija ne sprejema nobene zavlačevalne taktike. Vsi v Evropi smo neposredno ali posredno podprli Pogodbo in zdaj se moram premakniti naprej. Vsi vemo, da dokler bo evropska javna razprava pod vplivom institucionalnega vprašanja in dokler Evropa na bo imela orodij za demokratično in hkrati učinkovito odločanje, se pravih političnih, gospodarskih, socialnih in ekoloških vprašanj ne bomo lotili s potrebno hitrostjo in resnostjo. To dobro vidimo zdaj, saj smo na mrtvi točki.

Parlament mora biti čim prej sposoben začeti z zaslišanji bodočih komisarjev in se po možnosti odločiti o imenovanju na vse položaje v Komisiji in svetu pred koncem leta.

Skupina PPE pričakuje od Evropskega sveta tudi jasna navodila glede gospodarske politike, pri čemer bi se moral učiti od vrha G20 v Pittsburghu, ki je dal mešane rezultate, v tisku pa že vidimo, da je tako, kot da se ne bi nič zgodilo.

Evropa mora storiti vse, kar je v njeni moči, da podjetjem omogoči vrnitev na zadostno raven aktivnosti, da bodo lahko zaposlovala in tudi vlagala v raziskave. Evropa mora storiti vse, kar lahko, tudi da ustvari pravično poslovno okolje.

Nazadnje glede podnebja od Evropskega sveta pričakujem, da bo oblikoval strategijo, ki bo ustrezala razmeram – šibkosti zavez naših partnerjev do zdaj – manj kot dva meseca pred Kopenhavnem. Postavljam naslednje jasno vprašanje: kako bomo pritisnili na Združene države, Kitajsko in vse države v gospodarskem vzponu? Zmerno in vljudno ali z največjim možnim pritiskom? Ne glede na to, da si čestitam, da je Evropa pionir glede tega vprašanja, ne more biti edina stran, ki si prizadeva v boju proti globalnemu segrevanju.

Do vrha v Kopenhavnu je samo še 50 dni – 50 dni ni veliko, toda dovolj je, če znamo biti prepričljivi. Zato vaju naprošam, gospod predsednik Sveta in gospod predsednik Komisije, da nam povesta, kako nameravata izkoristiti teh 50 dni.

Gospod predsednik, gospe in gospodje, oktobrsko zasedanje Evropskega sveta bo ključni trenutek in pokazalo bo, ali se Evropa zaveda nuje ukrepanja glede gospodarstva in socialnih vprašanj ter preseganja institucionalnih preprirov. Moja skupina, PPE, se obrača na občutek za odgovornost vsake posamezne države članice evropske sedemindvajsetice.

(Aplavz)

Hannes Swoboda, v imenu skupine S&D. – (DE) Gospod predsednik, gospa Malmström, gospod Barroso, preden se lotim institucionalnih vprašanj imam kratko pripombo glede Kopenhavna.

Povsem prav imate, gospa Malmström, in tudi gospod Barroso je poudaril, da ena od bistvenih odločitev, ki jih moramo zdaj sprejeti, zadeva Kopenhavn. Potrebujemo zavezujoče cilje, ne splošnih izjav. Tega ne bo lahko doseči, saj Američani še niso dokončali svojega zakonodajnega postopka. Tudi po Kopenhavnu, tekom naslednjega leta, bomo morali sprejeti nekaj odločitev. Toda na koncu procesa morajo obveljati zavezujoči cilji. To je absolutno nujno.

Drugič, kar zadeva finančne trge in gospodarske razmere, so nagrade, ki se zdaj izplačujejo, nezaslišane in provokativne. To velja zlasti za Ameriko, toda tako bo tudi v Evropi. To ni osrednji problem, toda kaže na to, kako številni menedžerji še vedno ne razumejo, kaj pomeni nova ureditev finančnih trgov in kakšne odgovornosti imajo do celotnega prebivalstva. Gospa Malmström, priznam, da imate prav, da je treba dati prednost zlasti vprašanju politike zaposlovanja. Ne gre samo za ohranitev spodbud, ki so bile uvedene kot del načrta za ožvitev gospodarstva. Gre tudi za uvajanje novih ukrepov za spodbujanje zaposlovanja.

Včeraj se je predsednik Komisije pozitivno odzval na zahtevo Stephena Hughesa. Zelo sem zadovoljen, da samo lahko dosegli vsaj soglasje, da mora biti politika zaposlovanja v jedru naših dejavnosti v naslednjih nekaj letih.

Zdaj bi želel povedati še nekaj o Lizboni. Najprej, glede manjkajočega podpisa Václava Klauza predpostavljam, da bo ustavno sodišče razsodilo pozitivno. Zdi se mi nespreejmljivo, da se Beneševi dekreti uporabljajo na ta način, da bi lahko modra to vprašanje zopet odprli in da je lahko podpis odložen. Svoje kolege poslance iz Češke bi rad spomnil, da smo pred njihovo pridružitvijo, naročili poročilo o Beneševih dekretih – gospa Malmström, vi se boste tega spomnili, saj ste bili takrat med nami – kot rezultat preiskave, ali Beneševi dekreti predstavljajo oviro za pristop Češke republike. Večinsko mnenje takrat je bilo, da ne. Dekreti zdaj nimajo drugačnega vpliva, imeli pa so vpliv takrat, ko so bili oblikovani. Ko rečemo, da Beneševi dekreti niso bili ovira za pristop Češke republike, to pomeni, da je zdaj nespreejmljivo, da bi se ti isti dekreti uporabili za zavrnitev podpisa Lizbonske pogodbe. Glede tega moramo imeti povsem jasno mnenje.

Lizbonska pogodba ima dva glavna cilja: na eni strani več demokracije v Evropi, kar zajema več parlamentarne demokracije, zlasti v Evropskem Parlamentu

(*Nasprotovanja*)

– tega ne želite, ker ne podpirate več demokracije – in na drugi strani večja učinkovitost. Gospa Malmström, zdaj imate zelo pomembno nalogo, da v naslednjih nekaj tednih zagotovite, da temu ne bodo stala na poti institucionalna in kadrovska vprašanja. Včeraj je gospod Barroso upravičeno dejal, da potrebujemo predsednika Sveta, na katerega ne bomo imeli vpliva, toda ki bo lahko dobro sodeloval s Komisijo – in sam bi tu dodal s Parlamentom – in ki verjame, da mora biti metoda Skupnosti v jedru procesa odločanja. To je zelo pomembno. Ne potrebujemo predsednika Sveta, ki se bo bahal, ki bo vsakogar prevzel in ki nam bo poskušal metati pesek v oči. Potrebujemo predsednika Sveta, ki bo lahko z nami učinkovito sodeloval.

Seveda potrebujemo Službo za zunanje politično delovanje, ne samo iz razlogov, ki jih je navedel predsednik Komisije, in da bi zagotovili učinkovite predpise v zvezi z enotnostjo in skupno zunanjo politiko, temveč tudi zaradi parlamentarnega nadzora. Ni sprejemljivo, da bi kakšno točno nenadoma odstranili oz Lizbonske pogodbe, ki je namenjena večjemu parlamentarnemu nadzoru, s posledico, da bomo imeli nazadnje manj parlamentarnega nadzora, če bo Služba za zunanje politično delovanje povsem neodvisna.

Vem, da moramo najti kompromis. Vendar se morate zavedati, da se – skupaj z gospodom Brokom, poročevalcem – v celoti strinjamo s predsednikom Komisije, da potrebujemo jasno strukturo. Odločilni dejavnik za nas je zopet parlamentarni nadzor, vključno z nadzorom nad Službo za zunanje politično delovanje in zunanjo politiko, ki jo oblikuje visoki predstavnik, čeprav seveda priznavamo vlogo Sveta. Ker ste bili nekoč med nami in ste se borili za to v Odboru za zunanje zadeve, vas imamo za sobojevnika na tem področju. Upam, da bomo lahko Lizbonsko pogodbo izvajali na način, kot je bila zamišljena, da bi vzpostavili več demokracije, več parlamentarnega nadzora in večjo učinkovitost zunanje politike.

(*Aplavz*)

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Gospod Swoboda, omenili ste, da je bilo Češki republik v času pristopanja zagotovljeno, da ni razloga za skrb glede Beneševih dekretov, saj so neveljavni. Se zavedate, da so hude posledice teh dekretov še vedno veljavne? Če imamo torej pravno državo in če štejemo, da to načelo velja v celotni Evropi, ima Češka republika še vedno neporavnane račune s Sudetskimi Nemci in Madžari.

Predsednik. – Gospod Swoboda, bi lahko to komentirali?

Hannes Swoboda, v imenu skupine S&D. – (DE) Gospod predsednik, zelo sem se poglobil v to vprašanje, saj številni Sudetski Nemci živijo v Avstriji in priznavam njihove pravice, težave in skrbi. Toda končno moramo pustiti pri miru duhove preteklosti in se ozreti v prihodnost. Pri prihodnosti ne gre za Beneševe dekrete. Gre za svobodno Evropo s svobodnimi državljani, katerih pravice temeljijo na Listini o temeljnih pravicah. To je moja vizija Evrope.

Guy Verhofstadt, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, „vlak potuje že tako hitro in daleč, da ga verjetno ne bo mogoče ustaviti ali obrniti“. Citiram predsednika Klauza, in to je verjetno edinokrat, da se strinjam z njim, da vlak potuje že tako hitro in daleč, da ga ni mogoče ustaviti ali obrniti.

To je pomemben stavek predsednika Klauza, saj je očitno sprejel dejstvo, da nič več ne more zaustaviti Lizbonske pogodbe. Menim, da je normalno, da lahko potem, ko jo je ratificiralo in odobrilo 27 držav članic, zdaj dobimo tudi njegov podpis.

Mislim, da lahko to spremembo v njegovem odnosu razložimo samo z našo in vašo odločnostjo, da nadaljujemo s celotnim postopkom, kot je predviden v Lizbonski pogodbi, in s tem moramo nadaljevati v naslednjih dneh in tednih. Upam, da dneh, ne tednih. Z drugimi besedami, po mojem mnenju je najboljši način za zagotovitev podpisa predsednika Klause in končno ratifikacijo Pogodbe, da preprosto nadaljujemo s celotnim postopkom in izvajanjem. Pravi, da vlak potuje že tako hitro, da ga ni mogoče ustaviti, zato morate nadaljevati z vlakom.

Glede na to je absolutno nujno, da Svet pospeši postopek imenovanja nove Komisije in čim prej predloži paket za predsednika Sveta in visokega predstavnika. Ponavljam, da je to najboljši način, da predsedniku Klausu pokažemo, da ima prav, da gre vlak vsak dan hitreje in da nima druge izbire, kot da podpiše Pogodbo. Če boste čakali, bo čakal tudi on. Če boste šli naprej, bo podpisal. To je moje mnenje.

Moja druga pripomba se nanaša na Službo za zunanjepolitično delovanje. Upam, da bo lahko Svet o tem dosegel dogovor, toda ne kakršen koli dogovor. Izogibati se moramo podvajanju. Bojim se, da trenutno ustvarjamo dve vzporedni strukturi: ena so delegacije Komisije in Unije v skladu z novo Pogodbo, kar danes zajema prek 6 000 ljudi, vključno z lokalnim osebjem, ki delajo za Komisijo in predsednika Komisije. Druga je nova Služba za zunanjepolitično delovanje z več tisoč ljudmi, ki bodo delali za visokega predstavnika.

Ob koncu tega celotnega postopka je povsem jasno in nujno, da imamo samo eno strukturo, ki se bo ukvarjala z zunanjimi zadevami, ne pa te vzporedne strukture z delegacijami Komisije na eni strani in službami za zunanjepolitično delovanje na drugi. Upam, da bo Svet dosegel dogovor, vendar upam tudi, da bo ta dogovor tak, da bo zelo jasno, da v strukturah Komisije ne more biti podvajanja, z delegacijami Komisije na eni strani in službo za zunanjepolitično delovanje na drugi.

Rebecca Harms, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, gospa Malmström, gospod Barroso, glede Češke bi rada najprej dejala, da se mi zdi, da gospod Klaus zelo slabo prenaša poraze, in da so njegova dejanja posebne vrste politična predrznost. Zelo zelo nujno vas prosim, da ne odgovarjate osebi, ki ne prenaša poraza in ki očitno ne spoštuje niti češkega prava, saj ne spoštuje ustavne večine, ki je na Češkem glasovala za Pogodbo, ter ki ignorira češko zakonodajo, ko zahteva izvzetje za Češko glede veljavnosti Listine o temeljnih pravicah. Po mojem mnenju bi bil to en korak predaleč v odnosu do tega češkega zdrharja. Državljeni Češke republike, ki so naredili toliko za ponovno združitev Evrope, ko so Nemci bežali, si zaslužijo nekaj boljšega. To je vse, kar lahko povem o predsedniku Klausu.

(Aplavz)

Kar zadeva podnebne spremembe, gospod Barroso, me redko slišite, da se v tolikšni meri strinjam z vami, kot se danes. Zelo zelo sem navdušena, da ste tu še enkrat dejali, kako pomembno je za Evropejce, da se jasno zavežejo k prispevanju določenega zneska mednarodnemu skladu za ukrepe za varstvo podnebja za države v razvoju. Včeraj me je bilo sram, ko sem prebrala, da je nemški državni sekretar za finance, ki se je udeležil pogajanj v Luxembourg, pogajanja primerjal s pokrom. Dejal je, da pri pokru nikomur ne poveš, kaj imaš v mislih. Toda priprave na København gotovo niso igranje pokra. Kot so že večkrat dejali gospa Merkel in drugi vodilni politiki v Evropski uniji, je to največji izziv od vseh. To je največji izziv za skupnost ljudi, ki živijo skupaj na tem planetu. Menim, da je treba to vzeti resno.

Od leta 2020 naprej bi moralo biti na voljo 100 milijard EUR za pomoč državam v razvoju, da izpolnijo svoje obveznosti v zvezi z varstvom podnebja, ki jih morajo sprejeti, in da izvedejo svoje prilagoditvene ukrepe. To bi pomenilo okoli 3 milijarde EUR od leta 2020 za državo, kot je Nemčija. V primerjavi s tem, kar trenutno dajemo na razpolago v paketih za oživljanje gospodarstva ali za reševanje finančnega sektorja, je to drobiž. Sram me je, da se sprejema neuspeh v Københavnu in to grozljivo, mučno igranje pokra. Način, na katerega se je Evropska unija pogajala včeraj v Luxembourg, dokazuje, da ni gonilna sila. Ni prevzela vodilne vloge pri mednarodnem varstvu podnebja. Namesto tega je ena največjih ovir pri napredovanju. Zavedati se morate, da vsa pogajanja danes v Luxembourg in naslednji teden v Bruslju spremljajo po celem svetu.

Gospoda Barrosa lahko samo še enkrat nujno pozovem, naj zagotovi, da Komisija ostane na svoji poti. Financiranje tega mednarodnega sklada mora biti pregledno. O tem govorimo že dve leti, od Balija. Gospa Malmström, verjamem, da Švedi delajo prav pri pogajanjih. Ostati morate dosledni in upoštevati glasovanje v Odboru Parlamenta za okolje, javno zdravje in varnost hrane. Cilj je zmanjšati emisije CO₂ za 30 % do leta 2020. Če znižamo naše ambicije, ne bomo nikoli dosegli cilja dve stopinj.

Imam velik problem z verodostojnostjo švedskega predsedovanja Svetu. Menim, da bi morali končno prepričati vaše državno podjetje Vattenfall, naj ne vlaga dosledno in neomejeno v premog po vsej Evropi in

naj ne vloga predvsem tam, kjer ni treba kupiti nobenega potrdila. Ta strategija Vattenfalla škodi vašemu ugledu v pripravah na svetovna pogajanja v zvezi s podnebjem. Prosila bi vas tudi, da zagotovite umik sodnega postopka, ki ga je Vattenfall sprožil proti Zvezni republiki Nemčiji, da bi dosegel spremembe v nemškem okoljski zakonodaji v korist svojih termoelektrarn na premog. Menim, da imate žal majhno, toda naraščajočo temno liso na drugače neomadeževanem ugledu. Zagotoviti bi morali, da je vse urejeno, preden greste v København.

Predsednik. – Kolegi poslanci, držite se prosim dodeljenega časa. Vaši govori so zelo pomembni, toda vseeno imam še eno prošnjo za vprašanje z modrim kartončkom. Ne bom se odzval na vsak modri kartonček, saj moramo nadaljevati z razpravo. Čez nekaj minut bo prišla naslednja zahteva; če bo to zahteva v skladu s pravilom 149(8), jo bom izpolnil.

Timothy Kirkhope, v imenu skupine ECR. – Gospod predsednik, naj naprej čestitam švedski vladi za njeno predsedovanje na splošno in zlasti za način, na katerega poskuša pospešiti reševanje zelo pomembnih vprašanj podnebnih sprememb ter spopadanja z gospodarsko in finančno krizo, s katerima se soočamo. Menim, da si gospod Reinfeldt in njegova vlada zaslužijo našo zahvalo za način, na katerega to počnejo, toda – kot pri mnogih predsedovanjih – so se morali prilagoditi tudi številnim notranjim institucionalnim motnjam, v tem primeru v zvezi z Lizbonsko pogodbo.

Institucionalna teologija ni prioriteta evropskih državljanov. Potrebujemo seveda lizbonsko strategijo, ne Lizbonske pogodbe.

Lizbonska strategija ima plemenit cilj: ustvariti najbolj dinamično in konkurenčno na znanju temelječe gospodarstvo na svetu, ki bo sposobno trajnostne gospodarske rasti, z več in boljšimi delovnimi mesti, večjo socialno kohezijo in spoštovanjem okolja do leta 2010.

To pa bi pomenilo veliko spremembo v življenjih milijonov ljudi in zagotovilo trdne temelje za našo gospodarsko prihodnost, pa vendar je, kot je dejal sam gospod Reinfeldt, lizbonska strategija propadla.

Zakaj ne moremo nikoli dejansko doseči rezultatov, ki bi našim državljanom nekaj pomenili? Pohvalni cilji iz Laekenske deklaracije potem niso bili uresničeni, in zdaj se lizbonska strategija sooča z enakim pomanjkanjem namena in uspeha.

Tako blizu, gospod predsednik, pa vendar tako daleč, pa tudi pobude v zvezi z gospodarstvi držav članic morajo biti jasno razumljive običajnim ljudem. Ustvarjanje delovnih mest ne bi smelo biti ustvarjanje delovnih mest za nekdanje predsednike vlad, ki postanejo predsedniki Sveta, ali za ljubitelje potepanja po svetu, ki postanejo visoki predstavniki za zunanje zadeve.

Ti dve delovni mesti bosta težko pomagali hudo obremenjenim malim in srednje velikim podjetjem v kateri koli od držav. Ne bosta olajšali krize, ki jo v tem trenutku trpijo milijoni družin.

In institucionalne spremembe ne pomagajo pri spremembah podnebja. Soočiti se moramo z največjimi nevarnostmi, ki grozijo našemu svetu, in poiskati je treba praktične in izvedljive rešitve. Na tisoče strani besedil, ki so za naše državljane večinoma pretežka, da bi jih kadar koli razumeli, zgolj požirajo naša drevesa, ki jih moramo varovati.

Pritisnimo na svetovno skupnost, da se združi pri reševanju našega planeta za bodoče generacije, ne na tiste, ki niso v celoti tako navdušeni nad evropskimi institucijami, kot nekateri.

Kljub vsemu upam, da bo švedsko predsedstvo v času, ki mu je še ostal, in na samem vrhu sposobno, da pozorno vseh evropskih voditeljev usmeri na najpomembnejša vprašanja, ki skrbijo ljudi – na vprašanja, na katera so se osredotočili na začetku predsedovanja, in sicer v zvezi z gospodarstvom, Evropo in podnebnimi spremembami. Želim jim vse dobro v preostalem času in se jim zahvaljujem za njihovo dosedanje delo.

Lothar Bisky, v imenu skupine GUE/NGL. – (DE) Gospod predsednik, gospa Malmström, gospod Barroso, v zadnjih treh mesecih je bilo veliko špekuliranja glede kadrovskega vprašanja in začetka veljave Lizbonske pogodbe, ki mu moja skupina nasprotuje iz treh dobrih razlogov.

Poenostavljeno povedano, najprej želimo, da se da prednost socialni Evropi pred radikalno tržno usmerjenostjo. Drugič, želimo razoroževanje namesto razvoja vojaških zmožnosti, in tretjič, želimo bolj neposredno demokracijo in ne Evropo elit.

Končno bi se morali ukvarjati s konkretnimi vsebinskimi vprašanji. Medtem ko se prepiramo o imenih in položajih, vse več ljudi izgublja delo. Banke so seveda rešene. Hkrati nas gospod Barroso poziva, naj kmalu

zaključimo z načrti gospodarske oživitve – včeraj je bil postavljen rok leta 2011 – in naj hitro znižamo proračunske primanjkljaje v državah članicah. To bo pomenilo znižanja plač in pokojnin, zmanjšanja pri javnih storitvah in socialni varnosti, višji davek na dodano vrednost in pomanjkanje kolektivnih pogodb. Trenutno lahko tak primer vidimo v nemški čistilni industriji, kjer delavci že tri dni stavkajo.

To so problemi, s katerimi se spopadajo ljudje v Evropi, in to so problemi, s katerimi bi se moral ukvarjati Svet. Namesto tega je glavna skrb dodajanje določb Lizbonski pogodbi, da bi češkega predsednika spodbudili, naj jo podpiše. Če je to res tako preprosto, kot se zdi v praksi, bi prosil voditelje vlad, naj pazljiveje razmislijo o določbi o socialnem napredku v Lizbonski pogodbi. To bi bilo veliko ustrežnejše.

Na začetku parlamentarnega mandata je bila podana vrsta pozitivnih predlogov v zvezi z bolj socialno politiko EU. To se ni nanašalo zgolj na določbo o socialnem napredku. Šlo je tudi za nov načrt gospodarske oživitve za Evropo, da bi ustvarili in ohranili delovna mesta, ter za večje vlaganje in trajnostno okoljsko rast.

Zahtevan je bil evropski pakt o zaposlovanju za več delovnih mest in za boljša delovna mesta, za enako plačilo, za več pravic za zaposlene in boljše delovne pogoje. Razpravljalo se je o večji solidarnosti med državami članicami in zagotavljanjem vzdržnosti sistema socialne varnosti in pokojninskega sistema.

Med politikami držav članic ali politikami Komisije še nisem prepoznal kakršne koli strategije, ki bi nas lahko pripeljala k tem ciljem. Seveda mora Svet zdaj razmisliti o imenovanju nove Komisije in morebitnih spremembah Lizbonske pogodbe. Toda osredotočeni bi morali biti na probleme, ki sem jih omenil, in na njihovo reševanje. Glasovanje moje skupine o kolegiju komisarjev bo odvisno od tega.

Nigel Farage, v imenu skupine EFD. – Gospo predsednik, gospod Barroso je danes zjutraj dejal, da so vse države članice demokratično ratificirale Pogodbo. To ni res. Britanci o tem niso imeli besede, čeprav jim je bilo tako obljubljeno, in dokler o tem ne bomo imeli referendum, ne bom priznal legitimnosti te Pogodbe.

(*Nasprotovanja*)

Zdaj je vsa pozornost obrnjena k predsedniku Klausu in k temu, kaj bo ali ne bo storil naslednji teden, in to je zanimivo. Vem, da vsi sovražite predsednika Klause, ker verjame v nacionalno demokracijo.

(*Nasprotovanja*)

Toda to, kar počne, je da stoji pokonci in brani češki nacionalni interes. Boji se nemških zahtev po sudestkem premoženju in glede na to, kaj sem slišal od nemških politikov na to temo, menim, da ga je povsem upravičeno strah.

Zato se držite, predsednik Klaus; če vam ne dajo, kar želite, zadeve ne podpišite. Če vam dajo, kar želite, bo 25 držav članic to moralo ponovno ratificirati, kar pomeni, da bomo Britanci imeli referendum, in prepričan sem, da bi, kot demokrati, vsi radi videli britanski referendum o Pogodbi. Jaz bi ga gotovo rad.

In sprašujem se ali bomo ob koncu tega vrha res imeli novega evropskega cesarja? Bo to Tony Blair s svojo cesarico Cherie? No, prišel sem do zaključka, da želim Tonyja Blaira. Imenujte, prosim, Tonyja Blaira, človeka, ki je podaril 2 milijardi GBP britanskega popusta v zameno za nič; človeka, ki nam je obljubil referendum o ustavi, pa nam ga nato ni hotel dati.

Povsem jasno je, da je v tej Evropski uniji nagrada za nacionalno izdajo res visoka. Zato prosim imenujte Tonyja Blaira. Tako bodo Britanci spoznali resnico, da v tej Evropski uniji ne štejejo izvoljeni predstavniki, temveč najvišje položaje dobijo ljudje, ki se odpovejo nacionalni demokraciji v korist Evropske unije. Prosim, prosim, dajte nam Tonyja Blaira kot prvega predsednika Evrope.

Diane Dodds (NI). – Gospod predsednik, razočaranje je – ni pa nepričakovano –, da sta Svet in Komisija odločena nadaljevati z Lizbonsko pogodbo. Vem, da to v Parlamentu morda ni všečno, toda iskreno verjamem, da bi morali v Združenem kraljestvu imeti referendum o Pogodbi. Ne razumem, zakaj tako konservativci kot laburisti tega niso pripravljene storiti.

Toda danes dopoldan bi rada usmerila vašo pozornost, ministrica, zlasti na finančno krizo, ki še naprej pesti Evropo. Sinoči je gospod Mervyn King, guverner Banke Anglije (Bank of England), navedel, da posojila Združenega kraljestva bankam znaša skoraj 1 bilijon GBP. Navedel je, da še nikoli ni tako malo ljudi dolgovalo tako veliko denarja tako številnim ljudem in ob tako majhni resnični reformi. Gospod King je navedel tudi, da regulacija bank ni dovolj, temveč da je v jedru te bančne krize moralna dilema, saj so finančne in bančne institucije vedele, da so prevelike, da bi propadle, in da bi jim davkoplačevalci vedno morali pomagati, ne glede na to, kakšna je kriza, naj bo to v Združenem kraljestvu ali v kateri koli drugi regiji v Evropi. To je resna

obtožba, ministrica, in prihaja od enega vodilnih članov samega bančnega sveta. Morala bi obstajati volja za to, da se Svet na zasedanjih loti te moralne dileme, in Parlament bi zanimalo, kakšna je ta volja in kako bo uresničena.

Cecilia Malmström, *predsednica Sveta*. – (SV) Gospod predsednik, hvala za priložnost, da dam že zdaj nekaj pripomb, čeprav bom seveda ostala tu do konca razprave.

Najprej bi se rada obrnila na gospoda Verhofstadta. Ne, tudi jaz mislim, da ne bo mogoče ustaviti vlaka. Upam, da bo vlak zelo zelo kmalu prišel na postajo. Tako gospodu Verhofstadtu in drugim poslancem lahko zagotovim, da je švedsko predsedstvo v zelo tesnih stikih s Česko, in upamo, da bomo lahko zelo kmalu dali natančnejši in dokončni odgovor, kaj se bo zgodilo s Pogodbo in kdaj. Tako kot vi, si želimo, da bi bilo vse čim prej na svojem mestu, tako glede položajev, ki jih je treba zasesti, in seznama komisarjev, ki ga je treba predstaviti Evropskemu parlamentu za zaslišanje v njem. Na vrhu bomo sprejeli vse potrebne odločitve, ki jih bomo lahko. Vse bo pripravljeno, da Lizbonska pogodba začne veljati takoj, ko bo ratificirana z vseh strani.

Rada bi se tudi zahvalila za veliko podporo, ki so jo poslanci iz vseh skupin izrazili absolutno najpomembnejši prednostni nalogi predsedstva, in sicer sklenitvi dogovora v Københavnu. To je izredno pomembno. Na evropskih ramenih je ogromna odgovornost, da uredi vprašanje financiranja, tako da bomo lahko pokazali, da prevzemamo svoj del globalne odgovornosti, in da lahko pošljemo ustrezno sporočilo.

Gospod Daul, smo v zelo intenzivnih stikih z ostalimi akterji. Čez nekaj tednov imamo vrhovno srečanje z Rusijo in Kitajsko ter z ZDA, in podnebnim in energetskim vprašanjem bomo seveda dali prednost v razpravah z vsemi temi državami. Čez deset dni bodo potekali tudi sestanki delovnih skupin in vrh v Barceloni. Poleg tega se bodo finančni ministri sestali v St Andrews, tako da bodo številne priložnosti za razgovor o tem. Nisem zadovoljna z dosedanjimi rezultati, toda ostajam povsem optimistična, da bomo vseeno lahko dosegli dogovor v Københavnu. Ljudje po vsem svetu to od nas pričakujejo.

Menim tudi, da bi bilo zelo dobro, če bi EU lahko pokazala rezultate glede obvladovanja finančne krize. Čeprav zdaj vidimo nekaj pozitivnih znakov, še vedno ne smemo pozabiti, da moramo vzpostaviti nova nadzorna telesa, tako da bomo lahko bolje opremljeni, da se bomo lahko v prihodnje izognili podobnim krizam in da jih bomo lahko pravočasno prepoznali. Zato upam, bomo lahko sisteme spremljanja in makronadzorni organ vzpostavili čim prej.

Institucionalna vprašanja so izredno pomembna. Pomembno je, da Evropska unija lahko sprejema odločitve in to na demokratičen in učinkovit način. Glede tega je Lizbonska pogodba pomemben instrument. Hkrati Evropska unija ne bo nikoli pridobila zaupanja svojih državljanov, če ne bo rezultatov glede konkretnih vprašanj. Obvladovanje gospodarske krize in reševanje okoljskih vprašanj je tisto, kar zanima ljudi po vsem svetu, ne samo v Evropski uniji. Če se lahko premaknemo naprej in dosežemo rezultate na vrhu in pozno jeseni, verjamem, da bo s tem ustvarjena zelo dobra osnova za večjo legitimnost evropskih institucij in zaupanje vanje.

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – (FR) Gospod predsednik, mislim, da sta predsednik skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) Joseph Daul in gospa Harms postavila nekaj zelo pomembnih vprašanj.

Kako lahko zagotovimo uspeh v Københavnu, zlasti ko si drugi partnerji ne prizadevajo toliko? Dejansko obstajajo težave, ker nekaterim razvitim državam očitno primanjkuje želje po konkretni zavezi k zmanjšanju emisij. Tudi največja gospodarstva v državah v razvoju svojih ublažitvenih načrtov niso pripravljena združiti z globalnim sporazumom in trenutno ni verodostojnega finančnega načrta.

Kaj naj torej zdaj storimo?

Prvič, menim, da zdaj ni čas, da bi Evropa omejevala svoje ambicije. To bi bil izgovor za negativne elemente, da se ne bi trudili. Zato je naša naloga, da smo še naprej ambiciozni in imamo vodilno vlogo, toda da obenem – in tu konkretno odgovarjam Josephu Daulu – povemo, da je naša ponudba, zlasti naša finančna ponudba, pogojna. Pripravljene smo pomagati državam, ki si resnično prizadevajo zmanjšati emisije. Zato je pomembno dati pogojno ponudbo v finančnem smislu, omejevanje naših ambicij pa bi bilo napaka.

Verjamem, da je uspeh v Københavnu še vedno možen. Obstajajo tudi pozitivni vidiki. Združene države so se začele spet pogajati. Spomnimo se, da pred nekaj leti Združene države niso zares sodelovale v procesu, zdaj pa so zavezane pogajanjem. Spomnimo se tudi, da sta Avstralija in Japonska napovedali ambiciozne

cilje – seveda ne še zavezujoče, toda na politični ravni. Celo Kitajska, Mehika, Brazilija in Južna Koreja so napovedale ambiciozne nacionalne načrte, toda niso se še strinjale, da bi jih združile v globalni sporazum.

Naj torej izpostavimo te pozitivne vidike in ustvarimo tako dinamiko, in upam, da Evropski svet konec tega meseca ne bo dal orožja skeptikom in Kasandram, ki že zdaj pravijo, da potrebujemo načrt B. Dejal sem že, da načrta B ni, ker ni planeta B. Moramo se zbrati in ne smemo zamuditi te zgodovinske priložnosti, ki jo ponuja København.

Nazadnje naj izrazim svoje presenečenje. Nikoli ne bi pričakoval od britanskega poslanca v tem parlamentu, da dvomi v tako sijajno institucijo, kot je britanski parlament. Britanski parlament je eden od najpomembnejših prispevkov Britanije k civilizaciji.

(Aplavz)

Bodimo jasni. Britanska vlada se je pogajala o Pogodbi. Britanska vlada je Pogodbo podpisala. Britanski parlament – spodnji in zgornji dom – sta Pogodbo odobrila. Njeno veličanstvo kraljica je Pogodbo ratificirala. Instrumenti ratifikacije v Združenem kraljestvu so shranjeni v Rimu.

Tako je Združeno kraljestvo Lizbonsko pogodbo ratificiralo in upam, da vsi – zlasti britanski poslanci – spoštujemo britanski demokratični sistem.

(Aplavz)

Othmar Karas (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, gospod Farage zdaj odhaja. Upam, da ni nikogar v tem parlamentu, ki bi sovražil, kar je namignil o nas. Sovraštvo je v nasprotju z evropskim etosom, egoizem, protekcionizem in nacionalizem pa so največji sovražniki Skupnosti Evropske unije.

Drugič, upam, da v Parlamentu ni nikogar, ki bi državljane izigraval glede parlamentarne demokracije in ki bi razločeval med nami in našim delom kot predstavnikov državljanov, kot je namignil.

Vsi vidimo iskrice, ki letijo v času priprav na vrh, in upamo na odločilno, osvobajajočo razsodbo ustavnega sodišča. Pričakujemo, da bo Svet izpolnil svojo odgovornost do Evrope, da ne bo dovolil, da je talec enega človeka, in da bo sprejel potrebne odločitve glede kadrovanja, institucij, časovnega razporeda, vsebine in financ.

Vseeno pa pozivam tudi vlade, naj pri izbiranju in imenovanju komisarjev ne iščejo najmanjšega skupnega imenovalca, temveč naj poiščejo najboljšo rešitev za Skupnost, katere del smo vsi. Pozivam vlade, naj pri izbiranju komisarjev ne igrajo dobrih starih strankarskih političnih igrice, temveč naj raje v jedro postopka izbiranja postavijo skupno evropsko odgovornost. Pozivam predsednika Komisije, naj oblikuje ambiciozen paket zahtev za komisarje in države članice.

Moja druga točka zadeva nadzor finančnih trgov. Pozdravljam predloge za makronadzor, toda še zdaleč ne gredo dovolj daleč. Potrebujemo tudi mikronadzor in menim, da predlog Komisije predstavlja najnižji skupni imenovalec, minimum. Iti moramo dlje. Vzpostaviti moramo nadzorni organ za evropske finančne trge, ki bo imel pooblastila, da sprejme potrebne ukrepe, podobno kot Evropska centralna banka.

(Predsednik je prekinil govornika)

Jo Leinen (S&D). – (DE) Gospod predsednik, zahteva Václava Klause po dodatku k Listini o temeljnih pravicah je samovoljna in odvečna. Toda lahko je nasprotovati, saj se Listina nanaša samo na pravo EU in velja samo za prihodnost. Zato bi moral Svet po potrebi dati politično izjavo. Čez nekaj tednov bi moralo priti do ratifikacije Pogodbe, na katero čakamo že devet let.

Evropski svet se mora ustrezno pripraviti, vendar ne sme prehitro sklepati. To velja tudi za Evropsko službo za zunanjepolitično delovanje. Visoki predstavnik je odgovoren, da predlaga zasnovo te službe, ne pa birokrati v Svetu. Zato bi prosil predsedstvo Sveta, naj zagotovi, da ta služba ne bo imela položaja na strani, temveč da se bo lahko vključila v sistem Skupnosti, kot je dejal gospod Barroso.

ta Pogodba nam daje pravno podlago za skupno energetska politiko in za skupno politiko varstva podnebja. Upam lahko samo, da se bo megla dvignila pred Københavnom, saj teh vprašanj ne smemo pustiti odprtih do konference. Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane je postavil jasne zahteve, vključno glede financiranja. Upam, da bo naslednji teden na vrhu prišlo do dogovora glede koncepta financiranja. Poleg tega potrebujemo notranjo delitev bremen znotraj EU. Nemčija in druge države morajo popustiti, saj potrebujemo pošten dogovor tako znotraj EU kot med EU in državami v razvoju po vsem svetu.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Gospod predsednik, rada bi postavila tri vprašanja.

Najprej je tu vprašanje podnebnih sprememb. Vsi lahko vidimo, da ima Evropska unija posebno dolžnost, da v Københavnu vodi narode sveta. Da bi to dosegli, moramo biti zahtevni in ambiciozni kar zadeva cilje, priznati pa moramo tudi svoj dolg do držav v razvoju. Vsaka država se mora strinjati, da bo vložila ustrezen finančni napor. Če ne znamo pokazati solidarnosti, to ne bo šlo.

Moja druga pripomba se nanaša na vprašanje migracij. Očitno bi bilo dobro izboljšati operacije Frontexa, toda če želimo res pomagati državam južne Evrope, se moramo usmeriti k uskladitvi pravice do azila, revidirati Dublinsko konvencijo in predvsem končno oblikovati pravo politiko priseljevanja. Verjamem, da je to edini način, na katerega se lahko tega vprašanja lotimo umirjeno in odgovorno.

Zadnje in tretje vprašanje je zunanja politika. Svet bo nadaljeval z vprašanjem Evropske službe za zunanjepolitično delovanje. Toliko bolje! Verjetno bomo imeli visokega predstavnika. Toliko bolje! Še bolje pa bi bilo, če bi govorili z enim glasom, vsaj o konfliktih, ki pretresajo svet. Mislim predvsem na Afganistan, pri čemer bi rada opozorila, da je število angažiranih evropskih vojakov skoraj enako številu ameriških.

3. novembra bo vrhovno srečanje med EU in ZDA in Evropejci imajo posebno odgovornost. Predlagati morajo strategijo, ki ne bo izključno vojaška. Če tega ne storimo, tega ne bo storil nihče drug.

Gerald Häfner (Verts/ALE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, Lizbonska pogodba je v ciljni ravnini in zdaj je čas, da se ozremo v prihodnost. Evropo moramo narediti bolj socialno, okolju prijaznejšo in bolj demokratično. Zlasti na teh področjih moramo veliko nadoknaditi.

Rad bi videl Evropo, v kateri se državljani nimajo zgolj za opazovalce ali objekt Evropske skupnosti, temveč kot njen subjekt. Rad bi videl Evropo, ki jo ljudje čutijo kot Evropo za državljane, toda veliko dela imamo, da bi to dosegli.

Dejal sem, da je Lizbonska pogodba v ciljni ravnini, toda zlasti tu jo je mogoče hitro vreči iz smeri.

Jezi me dejstvo, da smo malo pred zaključkom postopka ratifikacije priča naraščajočemu številu kričečim kršitvam evropskega etosa in evropskega prava. En posamezni evropski predsednik poskuša stisniti v kot svoje ljudi, svojo državo in celo Evropo. Zdaj nenadoma razlaga, da Listina o temeljnih pravicah v njegovi državi ne bi smela veljati. Če je to, kar sem zvedel včeraj, res, je celo dobil taka zagotovila. To bi bilo res nezaslišano in vesel bi bil, če bi lahko zadevo pojasnili in jasno obrazložili, da taka zagotovila niso bila dana. Drugače se zdi, da se vračamo v srednji vek, kjer despotski vladarji svojim podanikom dodeljujejo samo tiste pravice, ki so jih pripravljeni dovoliti. Toda nismo v srednjem veku, smo v Evropi, ta pa je Skupnost, ki temelji na pravu, demokraciji.

Češki parlament in senat sta že glasovala za Pogodbo, ne da bi postavljala take zahteve. To sta seveda storila iz dobrega razloga, saj želita, da Listina o temeljnih pravicah na Češkem velja. Leži v srcu Pogodbe in ne bi smeli dovoliti, da bi srce iztrgali iz Pogodbe brez dobrega razloga.

Temeljne pravice so neodtujljive pravice vseh državljanov, ki en bi smele biti na voljo samo nekaterim izmed njih. Evropa je skupnost, ki temelji na pravu, demokraciji. Ni bazar. To pomeni, da bi morali preprečiti grozljive dogovore te vrste glede Listine o temeljnih pravicah in nikakor ne bi smeli dovoliti, da bi jo omejili ali postavili pod vprašaj. Ne bi smeli dovoliti, da bi take stvari postale predmet pogajanja in da bi Evropo spremenili v bazar.

Ti dogodki kažejo, kako pomembno je, da okrepimo demokracijo v Evropi.

(Predsednik je prekinil govornika)

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Gospod predsednik, ministrica, komisarka, gospe in gospodje, rad bi odgovoril na prejšnji govor. Povsem je jasno, da bodo na naslednjem zasedanju Evropskega sveta prevladovala institucionalna vprašanja in proces ratifikacije Lizbonske pogodbe. V razpravah o prihodnji usmerjenosti EU bi se morali po mojem mnenju drug do drugega obnašati z ustreznim občutkom ponižnosti, hkrati pa bi morali mirno spoštovati suverene mehanizme odločanja različnih držav članic in njihovih ustavnih akterjev.

Zdaj bi se rad vrnil na svojo temo. Osebnost imam makroregionalno strategijo za nič manj pomembno točko na dnevnem redu razprav v Svetu. Gospod predsednik, gospe in gospodje, že na zadnjem zasedanju Parlamenta smo se strinjali, da je regija Baltskega morja primerna za pilotni projekt, namenjen izvajanju notranje strategije EU za makroregijo, zato sem vesel, da bo ta odločitev Sveta najverjetneje ratificirana.

Obenem verjamem, da je prišel čas, da začnemo razmišljati o tem, kako se zgledovati po tem pilotnem projektu. Če si v tem smislu ogledamo zemljevid Evrope, bomo videli, da največje razlike – naj bodo gospodarske, socialne ali kulturne – še vedno ostajajo ob mejah med nekdanjim socialističnim blokom in kapitalističnimi državami Zahodne Evrope. Te razlike so očitne tudi tu v Parlamentu. Dvajset let po padcu Berlinskega zidu še vedno govorimo o starih in novih državah članicah. Dvajset let po žametni revoluciji še vedno uporabljamo izjeme za prosti pretok oseb, ko uporabljamo prehodna obdobja za prosti pretok delovne sile. To so povsem jasne vire, ki bi jih morali sistematično odstraniti ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Gospod predsednik, izjave Sveta in Komisije glede bližajočega se vrha Evropskega sveta so znamenje naraščajoče protiljudske politike Evropske unije in vlad njenih držav članic, z novim vsesplošnim napadom na delovne razrede. Prvenstveni cilj Evropske unije in vlad njenih držav članic, naj bodo sredinsko desne ali sredinsko leve, je obraniti neprekinjeno dobičkonosnost monopolistov s prelaganjem bremena kapitalistične gospodarske krize na delovne razrede po vsej Evropski uniji.

Medtem ko Evropska unija podpira monopolistične monstume s paketom na stotine milijard evrov, pri čemer ni mogoče izključiti novega kroga njihovega financiranja, se v tej novi fazi daje prednost hitrejšemu promoviranju kapitalistične prenove, načrtovane v okviru lizbonske strategije. V središču protidelavskega napada je ukinitve osemurnega delavnika in kolektivnih pogodb ter posplošena uporaba prožne varnosti in začasnih fleksibilnih in slabo plačanih delovnih mest s krepitvijo institucije lokalnih pogodb o zaposlitvi in pripravištev. Socialna varnost, zdravje, blaginja in izobraževalni sistemi se polagajo na Prokrustovo posteljo, ko se sprejemajo hitre spremembe v škodo delavcev, s čimer se še naprej utira pot za prodor monopolističnih skupin podjetij v te sektorje, ki ustvarjajo bogastvo za kapitalizem. Hkrati pa množično odpuščanje, ki je lani prizadelo prek pet milijonov in pol ljudi, teror delodajalcev in intenziviranje dela ustvarjajo srednjeveške pogoje na delovnem mestu. Tipičen primer je dolgotrajen zločin proti delavcem podjetja France Telecom, kjer so 25 delavcev pripravili do samomora zaradi nesprejemljivih delovnih pogojev in intenziviranja suženjstva.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Gospod predsednik, velik problem držav članic je, kot je dejal že gospod Bisky, kriza delovnih mest. V Franciji je brezposelnih 24 % mladih, v Italiji 25 % in v Španiji 39 %.

Vseeno smo lahko prepričani, da bo zasedanje Evropskega sveta prepojeno s kolosalnim zmagoslavjem v času množične brezposelnosti. To zmagoslavje je neprimerno in neokusno, do njega pa bo prišlo zato, ker elita domneva, da imajo svojo Lizbonsko pogodbo.

Do vseh korakov k vaši evropski naddržavi je prišlo z zvijačnostjo ali manipulacijo, v primeru Lizbonske pogodbe pa je bila manipulacija tako brezsrčna in tako očitna, da Pogodbi primanjkuje demokratične legitimnosti. Zaradi tega bodo posledice. Naj citiram: „Zdaj trkajo na zvonove; zelo kmalu bodo vili roke.“

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Gospod predsednik, gospa Malmström, gospe in gospodje, kakršna koli razprava o podpisu Lizbonske pogodbe je odvečna, dokler si med seboj ne razjasnimo, katere so naše najbolj temeljne vrednote. Dovolite mi, da vam navedem nekaj primerov v zvezi z največjo prikrajšano manjšino v Evropi, madžarsko skupnostjo, ki živi izven Karpatske kotline. Ali se na primer zavedate, da ozemeljska samoopredelitev za dvomilijonsko madžarsko skupnost v eni od držav članic Evropske unije celo danes še vedno ni na dnevnem redu, čeprav vemo, da je ozemeljska avtonomija evropska pravna institucija?

Se zavedate, da v isti državi, Romuniji, več deset tisoč pripadnikov madžarske etnične skupine Csángó še do danes ne more opravljati bogoslužja in se učiti v svojem materinem jeziku? Imamo pa državo, ki je mlajša od mene, Slovaško, s svojim zakonom o slovaškem jeziku, za katerega lahko upravičeno trdimo, da sramoti Evropo. Za povrh pa obstajajo prezira vredni politiki, ki uporabljajo nehumane Beneševe dekrete kot osnovo za pogajanja. V kakšni diktatorski, rasistični Evropi pa potem živimo, v kateri je mogoče Beneševe dekrete šteti za pogajalsko izhodišče? Dovolj imamo tega, da nam vsiljujejo diktature, vedno pod krinko demokracije.

Poslani iz stranke Jobbik bi radi živeli v Evropi brez Beneševih dekretov, brez slovaškega zakona o jeziku in brez Lizbonske pogodbe, v kateri ni niti en Madžar preganjan zaradi svojega etničnega porekla in materinega jezika. Gospoda Swobodo bi torej rad vprašal: če pravi, da Beneševi dekreti niso veljavni, kdaj so bile žrtve odškodovane?

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) V tem parlamentu nekateri govorniki govorijo o isti stvari ne glede na to, o kateri temi razpravljamo, in to ne vedno na primeren način.

Prva prednostna naloga na zasedanju Evropskega sveta mora seveda biti iskanje rešitve, tako da bo lahko Češka dokončala postopek ratifikacije Lizbonske pogodbe. Toda ta rešitev mora biti poštena za vse druge države članice.

Hkrati ne smemo pozabiti na sedanjo gospodarsko krizo, s katero se še vedno soočamo in za katero moramo tudi najti takojšnje rešitve. Gospodarska in finančna kriza sta, skupaj posebnimi finančnimi ukrepi, sprejetimi lani, zaskrbljujoče destabilizirali javne finance večine držav članic Evropske unije. Za zdaj Komisija opazuje 17 od 27 držav članic, ker imajo prevelik primanjkljaj, ocene pa kažejo, da bodo še tri države članice kmalu v enakem položaju.

Ne glede na svojo gospodarsko moč, so države članice presegle številke, katerim so se zavezale, saj je kriza povzročila oster padec proračunskega prihodka in rast prek načrtovane javne porabe. Pravzaprav obstajajo jasni pogoji za gospodarsko oživitev v bližnji prihodnosti, zato lahko začnemo z razgovori o znižanju finančnih spodbud na nekaterih področjih.

Toda upoštevati moramo konkretne razmere v vsaki državi članici posebej in evropske institucije morajo priznati, da še nismo na točki, ko bi lahko opustili državno podporo vsem gospodarskim sektorjem. Države članice se morajo strinjati o nadaljevanju strategije za oživitev in o ustreznih instrumentih za podporo tej strategiji, vključno s pospeševanjem strukturnih reform, ki lahko srednjeročno zmanjšajo fiskalni primanjkljaj in seveda prispevajo k oživitvi gospodarstva.

Če države članice ne bodo ustrezno obvladovale obdobja po oživitvi, to lahko destabilizira notranji trg Evropske unije. Zato morata odločitev in dovoljenje za nadaljevanje zagotavljanja državne podpore temeljiti na konkretnih razmerah v posamezni državi članici.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Gospod predsednik, strinjam se z gospodom Marinescujem, da bi morali na prihajajočem Svetu najti rešitev za dve vprašanji. Eno je zaključek ratifikacije Lizbonske pogodbe, drugo pa nova zdravila za gospodarsko in finančno krizo. Preživljamo najhujšo krizo v gospodarski zgodovini Evrope. Ta kriza bo za ljudi pomenila temeljit pretres priložnosti, dohodka, pokojnin in delovnih mest, in tega se moramo zavedati.

Evropska unija je svojo oživitev začela zelo dobro. Za to se moramo zahvaliti Komisiji. Komisija in Evropska centralna banka sta ukrepali celo tako hitro, da so Združene države Amerike sledile evropskemu zgledu. Potem pa so se stvari precej čudno začele upočasnjevati in ljudje so začeli govoriti, da je kriza minila. Kriza pa je dejansko še pred nami, saj nad Evropsko unijo visi giljotina s štirimi rezili v obliki rastoče brezposelnosti, zadolženih nacionalnih gospodarstev, starajočega se prebivalstva in ogromnih strukturnih sprememb, do katerih bo prišlo v gozdarstvu, avtomobilski industriji itd.

Pravzaprav je edina dobra stran te gospodarske krize ta, da mora politika reševati probleme. Kar pa zadeva novo finančno arhitekturo, je Komisija glede nje precej neambiciozna. Upajmo, da bo delovna skupina za finančno krizo, ki jo je ustanovil Parlament, nov vir usmeritev. Cilj mora biti regulacija finančnih trgov. Vseeno pa ne smemo dovoliti, da bi pretirana regulacija preprečila rast in razvoj.

Silvana Koch-Mehrin (ALDE). – (DE) Gospod predsednik, gospa Malmström, gospod Barroso, gospa Wallström, ugibam, gospa Malmström, da je treba razpravljati o toliko temah, da bi raje imeli dva tedna časa namesto dveh dni za vrh naslednji teden. To so teme, ki so resnično pomembne za državljane Evrope, kot so gospodarska kriza in kako jo premagati, izpostavljanje priložnosti za ustvarjanje novih delovnih mest in seveda Afganistan. To niso nove teme. Novo pa je to, da je tokrat o vsem mogoče razpravljati z gledišča, da bo EU res lahko delovala učinkoviteje in da bomo imeli novo pogodbo.

To je vznemirljiv obet in zato bi morali zdaj hitro ukrepati in vzpostaviti skupno nadzorno strukturo za evropske finančne trge, uveljaviti skupno zunanjo politiko in se pripraviti za vrh v Københavnu. Morali bi tudi hitro razjasniti, kakšna bo bodoča struktura vodstva EU in končati s to zatopljenostjo vase. Potrebujemo manj zazrtosti vase in več poročil o uspehu od Evropske unije. Zaradi tega vam želim uspeh, srečo in vso pristojnost, ki jo potrebujete.

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, rad bi poudaril, da tu ne morem govoriti katalonsko, ker to še ni uradni jezik, čeprav je to jezik več kot 10 milijonov evropskih državljanov. Zato danes govorim italijansko.

Finska vlada je nedavno priznala pravico vseh državljanov do širokopasovne internetne povezave kot univerzalne storitve. Ta storitev je v bistvu element gospodarskega razvoja, socialne pravičnosti in teritorialne uravnoteženosti, saj zagotavlja dostop do informacij in s tem preprečuje digitalni razkorak. Podobno je

cenovno sprejemljiv širokopasovni dostop bistvenega pomena, ko gre za izgradnjo na znanju temelječega gospodarstva iz lizbonskih ciljev.

Bo naslednji Evropski svet sprejel ukrepe za zagotovitev, da bo Evropska unija kot celota svetu dala zgled tudi na tem področju?

Martin Callanan (ECR). – Gospod predsednik, Gospod predsednik, na Evropskem svetu se bo razpravljalo o številnih pomembnih temah, toda z mojega gledišča je ena najpomembnejših prihodnost Lizbonske pogodbe.

Številni govorniki v tej razpravi so brez kakšne očitne ironije govorili o tem, da Lizbonska pogodba institucijam EU prinaša večjo demokracijo in odgovornost, pri čemer pa so pozabili, da so namenoma zavzeli stališče, da v samem postopku v zvezi s to pogodbo ne bi smelo biti demokracije ali odgovornosti. Voditelji vlad so aktivno sklenili, da se izognejo kakršnemu koli referendumu o Pogodbi, da ne bi ljudje slučajno bili tako nerodni, da bi jo dejansko zavrnil.

Z velikim zanimanjem sem prej poslušal pripombe gospoda Barrosa. Naj mu razložim, zakaj so ljudje v Združenem kraljestvu tako jezni zaradi tega. Na splošnih volitvah v Združenem kraljestvu leta 2005 so se vse tri glavne politične stranke v svojih manifestih zavezale k referendumu o evropski ustavi, kakor se je takrat imenovala. Kasneje je postala Lizbonska pogodba, v bistvu pa je to isti dokument. Pri glasovanju v spodnjem domu sta dve od teh strank nato prelomili svoje obljube in ljudem odrekli referendum, zato gre za osnovno zaupanje in odgovornost v politiki. Ljudje hočejo referendum, ki jim je bil obljubljen. Če jim ne bi bil obljubljen, bi bile pripombe gospoda Barrosa pravilne in v Združenem kraljestvu bi potekal običajni postopek parlamentarne ratifikacije.

Gospoda Barrosa sem podprl pri njegovi ponovni izvolitvi, toda od njega ne potrebujemo lekcij o zaupanju in odgovornosti v politiki, ko hkrati želi podpreti tiste, ki ljudem odrečejo referendum. To je torej na kratko, zakaj si ljudje v združenem kraljestvu tako močno želijo ta referendum. Pogledajo prek morja na Irsko in vidijo, da so bili Irci dvakrat pozvani, naj glasujejo o dokumentu, nam pa ni bila dana možnost, da bi sploh kdaj glasovali. Ne morete po eni strani reči, da bo ta dokument EU prinesel večjo demokracijo in odgovornost, medtem ko po drugi strani odredite volivcem v EU, da bi imeli kakršno koli besedo pri njem.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, tudi sam imam nekaj pripomb, ki jih je treba razviti glede na verjeten začetek veljave Lizbonske pogodbe in tudi oziroma predvsem glede na zelo pomemben učinek nedavne razsodbe nemškega ustavnega sodišča v zvezi z Lizbonsko pogodbo.

Rad bi se zlasti osredotočil na vprašanje pomanjkanja demokratične legitimnosti kot posledica dveh vidikov: neustrezna zastopanost držav z največjim številom prebivalcev v Evropskem parlamentu in tudi v različnih evropskih institucijah ter premajhno upoštevanje nacionalnih parlamentov glede izvajanja suverenih pooblastil na ravni Evropske unije.

Rad bi opozoril še na eno, po mojem pomembno, pomanjkljivost Lizbonske pogodbe, in sicer na to, da je vloga regionalnih parlamentov v bistvu prezrta. Medtem ko se nacionalne parlamente malo upošteva, pa bi rekel, da je bil z Lizbonsko pogodbo, kakršna je danes, načelu subsidiarnosti zadan neke vrste smrtni udarec.

Razsodba nemškega ustavnega sodišča bi morala, ravno zaradi njegovih pooblastil in moči, pripeljati k obsežni pravni in politični razpravi v Parlamentu, ki bi se konkretno ukvarjala z nevarnostmi, tveganji, ki lahko nastanejo kot posledica procesa federalizacije Evropske unije, ki jo uvaja ta Pogodba.

Rad bi omenil tudi pravice narodov brez države, od Padske nižine do Bretanje, od Korzike do Aoste. Obstaja na ducate narodov brez države, ki jih je treba omeniti, pri čemer se moramo zavedati, da so ustanovitelji želeli zgraditi Evropo narodov in ne federalistične Evrope ali Evrope največjih interesov.

PRESESEDSTVO: GOSPOD PITTELLA

Podpredsednik

Franz Obermayr (NI). – (DE) Gospod predsednik, glede nezakonitega priseljevanja v Evropsko unijo bi rad opozoril, da je prišlo lani do znatnega in zelo resnega povečanja. Po ocenah Komisije je zabeleženo število nezakonitih priseljencev zraslo za okoli 63 %.

Leta 2008 je bilo v podatkovno bazo EURODAK vnesenih 62 000 kompletov prstnih odtisov nezakonitih priseljencev, ki so bili prijati. O številu priseljencev, ki jih niso ujeli, ne moremo niti ugibati.

Avstrija, od koder prihajam, je zaradi svoje geografske lege posebej priljubljena destinacija, in to je privedlo do katastrofalnih posledic. 58 od 64 Kurdiv, ki so bili nedavno prejeti, je na primer izginilo v sprejemni center in takoj vložilo prošnje za azil, kar pomeni dolgotrajen postopek.

Breme stalno naraščajočega števila nezakonitih priseljencev – tu bi rad poudaril besedo „nezakonitih“ – postaja neznosno za državljane EU. Če tega problema kmalu ne rešimo, ne smemo biti presenečeni nad rastočo skepsjo glede EU in zadržanostjo naših državljanov. Zato pozivam Evropski svet, naj 29. in 30. novembra o tem razpravlja.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospa Wallström, gospa Malmström, gospe in gospodje, Lizbonska pogodba mora zdaj hitro začeti veljati in se izvajati. Več kot deset let razprav med institucijami je dovolj. Zdaj končno potrebujemo te instrumente, da bomo lahko pomagali državljanom Evrope. Še zlasti v tej gospodarski krizi moramo storiti kaj za državljane v boju proti brezposelnosti in podobnim problemom. Zaradi tega bi morali hitro končati te razprave.

Zato pozivam predsednika Klause, naj da prosto pot Pogodbi, ki je bila ratificirana v 27 državah. Na Češkem je ustavno sodišče odobrilo Pogodbo ob dveh priložnostih in tako bo storilo tudi v tretje. Povsem je tudi jasno, da Listina o temeljnih pravicah velja samo v okviru evropskega prava. Prostorski predpisi so izključno v rokah nacionalnih oblasti. Pravo, ki je veljalo pred pravom Skupnosti, ne bo razveljavljeno s pravom Skupnosti. Te varovalke so na mestu, zato mu ni treba skrbeti. Po potrebi bo moral Evropski svet to še enkrat razjasniti s svojo izjavo.

V tem okviru imam še eno pripombo. Izvajanje Pogodbe mora odražati tri načela osnutka ustave in ustavne konvencije: učinkovitost, preglednost in demokracijo. Tu bi rad zlasti omenil Službo za zunanje politično delovanje, saj bomo o njej spet razpravljali popoldan. Preglednosti, demokracije in zlasti načela skupnosti ne smemo žrtvovati, da bi dosegli učinkovitost. Treba je uvesti potrebna varovala. Lahko bi rekli, da ima del Komisije značaj *sui generis*, toda tu je mogoče razpravljati o vseh mogočih zadevah. Zaradi tega bi vas rad prosil, gospa Malmström, da opustite sedanje načrt vaše vlade in ne oblikujete smernic za Službo za zunanje politično delovanje na zasedanju Evropskega sveta naslednji teden, kar bi omejilo področje pogajanj, temveč raje sprejmete končne odločitve o tem skupaj z novim visokim predstavnikom, tako da bomo imeli skupno, pravično osnovo za pogajanja.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Gospod Brok, omenili ste 10 let razprav o Lizbonski pogodbi. Ste pomislili na to, da vam in vašim kolegom v teh 10 letih razprav preprosto ni uspelo prepričati dovolj ljudi in da ste se zato vi in vaši kolegi morali zateči k očitni manipulaciji, o kateri sem že govoril, da ste lahko spravili Pogodbo skozi?

Elmar Brok (PPE). – (DE) Kolegu poslancu bi rad dejal, da so institucionalne spremembe, ki izhajajo iz Pogodbe iz Nice, Ustavne pogodbe in Lizbonske pogodbe, vedno imele široko podporo ljudi v Evropi in široko podporo večine evropskih držav. Vedno so obstajale posamezne države, ki so se odločale drugače, deloma zaradi notranjepolitičnih namenov. Zdaj je bila odločitev sprejeta v parlamentih 27 držav članic – in parlamenti niso drugorazredna oblika demokracije – oziroma na referendumih na Irskem. Tako je zdaj velika večina za Lizbonsko pogodbo, vključno z večino vaših lastnih ljudi.

Libor Rouček (S&D). – (CS) V pričakovanju zasedanja Evropskega sveta bi rad dal nekaj pripomb v zvezi z ratifikacijo Lizbonske pogodbe v svoji državi, Češki. Čehi smo se jasno opredelili za Lizbonsko pogodbo prek svojih izvoljenih predstavnikov v obeh domovih parlamenta. Vse raziskave javnega mnenja kažejo, da si Čehi želijo, da bi predsednik Klaus kmalu podpisal Pogodbo. Čehi si tudi želijo, da bi imeli zajamčene iste človekove, državljske in socialne pravice v Evropi kot drugi Evropejci. Tudi zaradi tega razloga smo jasno odobrili Listino o temeljnih pravicah. Predsednik Klaus je že dolgo znan po svojem nasprotovanju Listini, zlasti njenim socialnim delom. Zdaj pod pretvezo tako imenovane sudetske nevarnosti poskuša v časovnem pritisku izsiliti izvzete za Češko republiko.

Evropska unija se ne sme iti te sramotne igre. Večina Čehov si želi celotno Listino, vključno s socialnimi deli. Za položaj češkega predsednika je žalostno, obžalovanja vredno in ponižujoče, da v to igro potiska Sudetske Nemce 65 let po koncu druge svetovne vojne. Tako Čehi kot Sudetski Nemci so med vojno in razselitvijo izkusili več kot dovolj grozot in trpljenja. Trdno verjamem, da so se tako Čehi kot Sudetski Nemci učili iz teh tragičnih izkušenj in da si želijo Čehi, Nemci in Sudetski Nemci živeti skupaj in zgraditi novo združeno Evropo skupaj v miru in sodelovanju.

Fiona Hall (ALDE). – Gospod predsednik, švedsko predsedstvo in Komisija oba omenjata pomen dogovora EU o financiranju ukrepov glede podnebnih sprememb za države v razvoju. Strinjam se. Toda ponudba, ki jo je predložila Komisija je samo metanje peska v oči in države v razvoju lahko upravičeno dvomijo vanjo.

Gospod Barroso je ravno kar dejal, da bo trg ogljika v državah v gospodarskem vzponu pokrtil večino od 100 milijard EUR letno, kolikor bo po ocenah stalo lajšanje podnebnih sprememb in prilagajanje nanje.

Toda ni gotovo, da bo mednarodni trg ogljika dal 38 milijard EUR letno v finančnem toku k državam v razvoju. Vidimo, kako nestabilna je cena ogljika v sistemu EU za trgovanje z emisijami (ETS) in kako dolgo traja, da se vzpostavi pravi trg ogljika.

Naslednja velika napaka je predpostavka, da bodo države v razvoju in države v gospodarskem vzponu z veseljem financirale lastne ukrepe za energetske učinkovitost. To je absurdno. V naših lastnih državah članicah je ovira za energetske učinkovitost pomanjkanje mehanizmov vnaprejšnjega financiranja, pa vseeno predpostavljamo, da lahko države v razvoju najdejo svoj lastni denar. Potrebujemo dodatne finance.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Gospod predsednik, imam tri pripombe k prihajajočemu zasedanju Sveta. Prvič, irsko glasovanje za je po mojem mnenju predvsem posledica finančne krize, pri čemer so bile banke pred enim letom rešene z davkoplačevalskim denarjem. Zdaj bodo bankirji spet prejeli rekordne plače. EU bo gotovo ovrednotena po tem, v kakšni meri lahko zaustavi izginjanje milijard evrov davkoplačevalskega denarja v to črno luknjo.

Drugič, zaradi Lizbonske pogodbe na najvišje položaje v EU prihajajo novi obrazi. Njihova poklicna usposobljenost je gotovo drugorazredna, saj je večina kandidatov neuspešnih politikov, ki so izgubili oblast v svojih domačih državah. Kdo bo zdaj zastopal EU? Predsednik Sveta, visoki predstavnik ali predsednik Komisije? Gotovo bo zmešnjava.

Moja tretja pripomba, gospod predsednik, je naslednja. Če češki predsednik Václav Klaus podpiše Lizbonsko pogodbo pod pogojem, da se vključi opomba, ki zagotavlja, da Beneševi dekreti oziroma dekreti, ki so v nasprotju z mednarodnim pravom in človekovimi pravicami, ostanejo veljavni, potem bomo imeli dve vrsti temeljnih pravic: tiste za Nemce, za Sudetske Nemce in za vse ostale. Tega ne smemo dopustiti!

Jacek Saryusz-Wolski (PPE). – Gospod predsednik, ob prihajajoči Lizbonski pogodbi pričakujemo, da bo oktobrski Evropski svet napredoval pri enem od prednostnih vprašanj – Evropski službi za zunanje politično delovanje. Evropski parlament stalno poziva k oblikovanju prave skupne evropske diplomacije. EAS ima možnosti, da zagotovi enotnost in doslednost našega zunanje političnega delovanja, ki sta nadvse potrebni, če naj Unija govori z enim glasom in se učinkovito spopada z zunanjimi izzivi, kot je energetska varnost.

Da bi izkoristili priložnost, ki jo ponuja EAS, pričakujemo, da bo Svet upošteval stališče Evropskega parlamenta, sprejeto ta teden v Odboru za ustavne zadeve, in zlasti naslednje. Če želimo imeti močno zunanjo politiko, moramo novega voditelja evropske diplomacije opremiti z ustreznimi instrumenti, da bo lahko okrepil našo zunanjo politiko. EAS bi morala biti osnovana na metodi Skupnosti z jasno udeležbo Komisije in Evropskega parlamenta. Obseg pristojnosti visokega predstavnika mora biti velik in vsebovati politike v zvezi s SZVP, kot so širitev, sosedstvo, trgovina in razvoj.

Pogoj za močno, skladno zunanjo politiko je demokratična legitimnost, ki jo lahko dosežemo samo z intenzivno udeležbo Evropskega parlamenta. To udeležbo je treba upoštevati v dveh fazah: predhodno posvetovanje s Parlamentom v času vzpostavljanja službe in predhodno posvetovanje s Parlamentom pri oblikovanju ciljev zunanje politike. Ko bosta visoki predstavnik in služba na mestu, bi moral imeti Evropski parlament široka pooblastila, da igra aktivno vlogo pri nadzoru nad zunanjo politiko EU in službo.

V fazi izvajanja ne bi smeli dovoliti oslabitve določb o zunanji politiki na podlagi Lizbonske pogodbe. Demokratična legitimnost nove službe je odvisna tudi od njene sestave. Treba je upoštevati geografsko ravnovesje Unije. Pravična zastopnost vseh držav članic v institucijah EU je temeljno načelo in EAS pri tem ne bi smela biti izjema.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Gospod predsednik, gospe predsednica Sveta, več kot štiri mesece po volitvah v ta Evropski parlament boste sklicali Evropski svet v času neodločenosti za Evropsko unijo, pri Komisiji, ki še vedno opravlja samo tekoče zadeve.

Če ne želimo pripeljati evropskih državljanov do popolnega obupa, se mi zdi, da bi lahko ta Evropski svet dal dve sporočili. Prvo je ta, da bi morali eno leto po tem, ko so vse evropske države pokazale solidarnost v

zvezi z bankami, sprožiti evropsko razpravo o davku na finančne transakcije ali o prispevku, ki bi ga morale banke plačevati v proračune držav članic za zagotovitev povratne solidarnosti.

Gospa Malmström, predsednik Komisije nam je včeraj v imenu Evropske komisije povedal, da podpira proračun, kot je opredeljen danes, in da eno leto po načrtu za oživitev ne bi dodali nič novega. Toda v zadnjem letu so se razmere glede zaposlovanja in dolgov znatno poslabšale. Proračun, ki nam ga predlagajo danes, je tak, da ne bo financiral niti drugega dela načrta za oživitev, ki ste ga oblikovali pred letom dni. Zato mora Evropski svet upoštevati naslednji nasvet: obdavčenje finančnih transakcij, solidarnost bank s proračuni držav članic in pravi načrt za oživitev, kot je bil uveden pred enim letom, čeprav smo ga takrat kritizirali, da ne gre dovolj daleč.

Marian Harkin (ALDE). – Gospod predsednik, najprej na povem, da sem vesela, da tu vidim svojo nekdanjo kolegico Cecilio Malmström, zlasti glede na prepričljivo glasovanje za Lizbonsko pogodbo na Irskem, ki mu je sledil podpis demokratično izvoljenega poljskega predsednika. Menim, da bosta ti dve nadaljnji potrditvi, upajmo, švedskemu predsedstvu olajšali predsedovanje v zvezi s popolno ratifikacijo Lizbonske pogodbe.

Toda večino evropskih državljanov veliko bolj zanima, kaj EU počne v boju proti sedanju gospodarski krizi, kot podrobnosti glede Lizbonske pogodbe. Zato svojim evroskeptičnim prijateljem pravim: „Sprijaznite se že enkrat s tem.“ Preden je Irska glasovala za, je 27 milijonov državljanov EU glasovalo za, 24 milijonov pa proti. To je demokratična legitimnost.

Zato se soočimo z realnostjo. V tem okviru bi rada govorila o Mikrofinančnem instrumentu Progress, ki bo brezposelnim dal možnost novega začetka in odprl pot podjetništvu. Ta instrument bo zagotavljal 100 milijonov EUR, prek njega pa bi lahko pridobili še nadaljnjih 500 milijonov EUR mikrokreditov. Toda Komisiji in svetu pravim: to še zdaleč ni dovolj. Zdaj je prava priložnost, da se EU odzove na resnične potrebe svojih državljanov, toda potrebujemo večje investicije.

Wim van de Camp (PPE). – (NL) Gospod predsednik, dobro je, da Evropska unija nekaj časa okuša uspeh na irskem referendumu. Morali bi tudi pomisliti na vse lepe stvari ob tem, ko je bil storjen pomemben korak k Lizbonski pogodbi. Seveda nas vse skrbi Češka. S spoštovanjem bomo počakali na odločitev sodišča, toda bodite prosim potrpežljivi in razumni v odnosu do gospoda Klause. Če bomo udarili po njem, bi to lahko imelo nasprotno učinke.

København in uspeh te konference je vir upanja, ne samo za Evropo, temveč za ves svet. Trajnostnost je vir tehnološkega razvoja. Pomembni tehnološki dosežki v Evropi, na primer skladiščenje CO₂, lahko pomagajo tudi v boju proti gospodarski krizi.

Tako sem prišel k tretji točki: gospodarska kriza. Želimo Evropo državljanov. Večjo pozornost bi morali nameniti zaposlovanju, in načrti Sveta v zvezi s tem so dobri. Toda ti načrti so še vedno zelo oddaljeni za številne državljane, ki jih večinoma ne poznajo. Tudi finančni nadzor na bančnimi institucijami je zelo pomemben in upam, da boste lahko naslednji teden napredovali tudi glede tega.

In na koncu še glede pristopa k vprašanju azila. Močno podpiram namene švedskega predsedstva, toda ni prišlo do otipljivih rezultatov, tudi odločitve Sveta jih niso dale. Prejšnji teden so se na zasedanju Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve pritožili, da Komisija, Svet in Parlament še vedno dosejajo premalo otipljivih rezultatov.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, menim, da je prišel čas, da ta parlament preneha z neskončno razpravo o Lizbonski pogodbi, ki jo slišimo še danes.

Menim, da moramo spoštovati želje Parlamenta, velikih evropskih držav, sedemindvajseterice in 26 držav, ki so ratificirale to pogodbo v različnih oblikah, toda demokratično, zato je treba zavrniti tudi napade na Pogodbo in njeno demokratično vsebino. Menim tudi, da bo zasedanje Sveta konec meseca pomembna priložnost za ponovno potrditev potrebe po tem, da se oživi ideja o Evropi onkraj Lizbone in da se oživi gospodarstvo, ter za zagotovitev, da Evropa ne popusti glede glavnega vprašanja podnebnih sprememb. S tega gledišča menim, da to, kar zadnje čase poslušamo od predsednice Sveta, pa tudi to, kar danes poslušamo tu, ni dovolj.

Evropa onkraj Lizbone ne uspeva razložiti močne vsebine nove pogodbe in ne spoštuje določb lizbonske strategije. Če torej mi, 500 milijonov Evropejcev, želimo ostati največja gospodarska sila na svetu, sila, ki se pripravlja na vlogo pomembnega političnega akterja na mednarodnem prizorišču, pozivam Komisijo, naj celovito opravlja svojo nalogo predlaganja evropske zakonodaje o pomembnih zadevah v zvezi z

gospodarstvom, oživitvijo gospodarstva in oživitvijo trga dela, Svet pa pozivam, naj dolg seznam naslovov pretvori v dejansko politiko, ki bo v pomoč pri reševanju gospodarskih težav.

To je tisto, kar nam po mojem mnenju manjka. Manjka nam veliki načrt za oživitev gospodarstva, manjka nam rešitev na številnih področjih, kot je oživitev infrastrukturne politike z evroobveznicami, in manjka nam viden evropski pristop. To pričakujemo od Evropskega sveta konec meseca.

Johannes Cornelis van Baalen (ALDE). – Gospod predsednik, izjemno pomembno se je boriti proti gospodarski krizi, in to pomeni tudi pomagati malim in srednje velikim podjetjem. Zavezani moramo biti ugotovitvam Stoiberjevega odbora in rad bi slišal od Komisije in od Sveta, ali sta zavezana temu procesu in kaj bomo storili, saj moramo zmanjšati birokracijo.

Druga zadeva, o kateri bi rad govoril, je ankerski protokol. Turški minister za zunanje zadeve je v intervjuju v Haagu dejal, da Turčija ne bo ratificirala ali izvajala ankarskega protokola. To je izjava iz odobrenega intervjuja v časniku *de Volkskrant* z dne 7. oktobra 2009. Kaj bomo storili? Ne moremo, kot je komisar Rehn dejal na sestanku Odbora za zunanje zadeve, samo še enkrat lepo prositi. Rok je 1. novembra. Kako bomo ukrepali?

Gunnar Hökmark (PPE). – (SV) Gospod predsednik, ministrica, komisarka, lepo vas je videti tu. V pričakovanju vrhovnega zasedanja Evropskega sveta bi rad omenil dve zadevi. Prva stvar, ki bi jo rad povedal, zadeva podnebje. Zdi se mi pomembno, da gremo v pogajanja s ciljem, da je najboljša rešitev tista, pri kateri se vsi skupaj zavežemo. To pravim zato, ker v razpravi včasih govorimo, kot da bi šlo za to, da moramo oblikovati najboljšo rešitev tu v Evropi ali v neki posamezni državi. Toda to ni dovolj, če ne bomo uspeli vključiti Kitajske, Indije in cele množice drugih držav, ki trenutno niso udeležene v skupni zavezi glede podnebja. To pomeni, da moramo dati prednost pragmatizmu in rezultatom. Taka rešitev mora tudi temeljiti na tem, da so se vse države pripravljene zavezati. Zaveze in politike v drugih delih sveta ne smejo temeljiti na stalnih vlaganjih iz Evrope. Temeljito morajo na zdravem gospodarstvu, zdravi rasti in zdravem razvoju novih priložnosti – ob pomoči Evrope in drugih premožnih držav.

Moja druga točka zadeva finančne trge. Po mojem mnenju je treba poudariti, da je za stabilnost na finančnih trgih bolj kot vse drugo potrebno stabilna makroekonomija oziroma stabilne javne finance. To pomeni, da je razprava o tem, kako se izogniti visokim proračunskim primanjkljajem, veliko pomembnejša od tega, kakšne naj bodo posamezne ureditve finančnega trga. Toda res je tudi, da moramo za stabilne finančne trge imeti stabilno rast, stabilne investicije in ustvarjanje novih delovnih mest. To pomeni, da mora zakonodaja, ki jo sprejemamo o finančnih trgih, vključevati boljši nadzor, čezmejne ukrepe in preglednost, toda ne toliko predpisov, da do investicij in rasti prihaja v drugih državah. S tem bi ogrozili stabilnost lastnega gospodarstva in finančnih trgov.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Gospod predsednik, s pozitivnim izidom irskega referendumu postaja začetek veljave Lizbonske pogodbe bolj verjeten in je bliže kot kadar koli. To je dobra novica, saj to pomeni, da bomo končno imeli institucije, ki so sposobne ukrepati. Prvenstveno nam bodo sposobne pomagati pri izhodu iz krize in spopadanju z njenimi socialnimi razsežnostmi, in sicer pri ustvarjanju delovnih mest. Toda poleg tega bi morali biti na dnevnem redu tudi podnebne spremembe, energija in pravila poštene trgovine.

Vrh je tudi priložnost za zagotovitev začetnega, odločilnega zagona, potrebnega za določitev članstva nove Komisije, in slišali smo že, kako je predsednik Barroso napovedal merila za izbor.

Rad bi izpostavil pomen dveh zadev. Najprej kot član Skupine naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu menim, da bi moralo biti članstvo v Komisiji uravnoteženo. V skupini S&D so omenili, kako bi bilo pomembno, da bi bil visoki predstavnik član te politične družine, toda nedvomno je pomembno tudi, da se zagotovi ravnovesje spolov.

Po drugi strani je skupina omenila tudi porazdelitev portfeljev in navedla portfelj, ki je pomemben zame kot za pravnik, ki je zavezan svobodi, in kot za predsednika Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve in ki je povezan z razdelitvijo generalnega direktorata za pravosodje in notranje zadeve na generalni direktorat, ki se ukvarja z zadevami v zvezi s pravosodjem in temeljnimi pravicami, in na še enega, ki se ukvarja z varnostnimi vprašanji.

Menim, da to ni prava rešitev. Prava rešitev ne pomeni podrejanja pravosodja pomenu varnosti ali njenem postavljanju drugega proti drugemu, temveč je ustanovitev generalnega direktorata za pravosodje in temeljne pravice, drugega generalnega direktorata za notranje zadeve in tretjega, ki ne povezuje varnosti s

priseljavanjem, temveč ju ločuje, torej ustanovitev generalnega direktorata za varnost in drugega za priseljevanje, azil in begunce, ki zajema področje temeljnih pravic.

Brian Crowley (ALDE). – Gospod predsednik, če se vrnete več kot 10 let nazaj, boste iz naših razprav o teh vrhjih ugotovili, da so številne zamisli, številni podobni načrti ali predlogi prišli od poslancev tega parlamenta, članov Sveta in tudi od komisarjev, in če ne drugega, sem lani dobil dokaz, da če Unija solidarno deluje skupaj z velikim načrti in velikimi ambicijami, potem premika svet. Morda je zdaj čas za večje načrte in večje ambicije, kar zadeva to, kako bomo šli naprej.

Številni ste govorili o problemu brezposelnosti, ki je v zadnjih mesecih doletela tako veliko ljudi, in dejali, da je zdaj čas za resno ukrepanje, da odstranimo odvečno regulativo in se znebimo odvečnih ovir za podjetja in za podjetnike, ki ta podjetja ustvarjajo.

Lahko bi rekel, da pri solidarnosti ne gre za velike proti malim, in bojim se, da bi lahko G20 negativno vplivala na majhne in srednje velike države, ki se vzpenjajo na teh novih trgih.

Nazadnje še beseda predsednici Sveta: vprašanje podaljšanja varstva avtorske pravice bi lahko dali na dnevni red Sveta tudi v času švedskega predsedovanja.

Tunne Kelam (PPE). – Gospod predsednik, v pričakovanju začetka veljave Lizbonske pogodbe je to zgodovinski trenutek, da se prvenstveno osredotočimo na skupno prihodnost in skupno dobro Evrope. Bojim se, da to ni najboljša priložnost, da bi te zadnje trenutke izkoristili za promocijo nacionalnih interesov in se pri tem igrali z živci drugih partnerjev.

Globalnih izzivov za Evropo ne moremo rešiti brez učinkovitih skupnih institucij in skupnih politik. Toda današnja Evropa bolj kot kadar koli potrebuje daljnovidnost, moralno zavezanost in razumevanje skupnih evropskih vrednot, ki so navdihovali ustanovitelje, da so prekinili začarani krog zgodovine in nacionalnega egoizma. Zato za napredek Evrope in njeno verodostojnost v svetu ne potrebujemo nujno dobrih izvajalcev zadev, temveč prave državnike, močne demokratične voditelje z vizijo in pristojnostjo, da dosežejo spremembe tudi v Evropi.

Zato potrebujemo jasno zavezanost evropskim skupnim institucijam in njihovo izvajanje v praksi. Ne potrebujemo samo skupne zunanje in varnostne politike, z zunanjepolitično službo, temveč tudi skupno energetska politiko. Evropski Svet bo odobril tudi strategijo za Baltsko morje. Rad bi se še enkrat zahvalil Komisiji in švedskemu predsedstvu, da sta jo vključila. Zdaj ima svet nalogo, da jo izvede brez izgubljanja časa. Upam, da bo strategija za Baltsko morje dobila pozornost, ki si jo zasluži, tudi od španskega in belgijskega predsedstva. Podpiram zamisel ministrice Malmström, da imam lahko strategijo za Baltsko morje za vzorčni pilotni projekt za druge makroregije v Evropi. Vseeno pa nobena strategija EU ne bo delovala resno, če ne bo imela zadostnih virov za izvajanje. Obstoječa proračunska postavka potrebuje nekaj denarja in nekaj verodostojnosti.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Na kratko bi rada izpostavila dve točki. Prva se nanaša na Lizbonsko pogodbo: po glasovanju za na Irskem in podpisu poljskega predsednika se pričakuje, da bo ustavno sodišče Češke republike dalo svoje mnenje in da bo predsednik Klaus storil, kar bi moral, in Pogodbo podpisal. Svet se ne sme vdati izsiljevanju predsednika Češke. Lizbonska pogodba je bistvena za boljše delovanje evropskih institucij, poleg tega, da zagotavlja druge koristi, kot je krepitev pristojnosti Evropskega parlamenta in pravic državljanov. Zato mora Lizbonska pogodba nujno začeti veljati čim prej. Svet in Komisija bi moral predsedniku Klausu postaviti rok, do katerega se mora začeti obnašati kot predsednik demokratične države, ki je članica Evropske unije. Niti za trenutek ne smemo pomisliti, da bi lahko kaprica nekega voditelja prevladala nad voljo večine.

Druga točka se nanaša na konferenco v Københavnu. Gospe in gospodje, Svet potrebuje globalni sporazum o boju proti podnebnim spremembam; tako razvite države kot države v razvoju morajo preprečiti, da bi se planet pregrel, zato morajo združiti svoja prizadevanja in sprejeti pogumno odločitev. København je naša velika priložnost, da se izognemo katastrofi, kot pravijo znanstveniki. Ne moremo se sklicevati na finančno krizo kot na razloga za odložitev ali zmanjšanje načrtov za København, in takih poskusov ne bi smeli jemati resno. Če želimo rešiti planet, moramo biti ambiciozni.

Gay Mitchell (PPE). – Gospod predsednik, znotraj ene generacije bo prebivalstvo Evropske unije predstavljalo okoli 6 % svetovnega prebivalstva. Ni več daleč do tega, zato preprosto ne moremo še naprej menjavati predsedstva Evropskemu svetu vsakih šest mesecev in imeti do pet različnih ljudi, ki v imenu Unije govorijo o vprašanjih v zvezi z zunanjimi zadevami. Toda tudi znotraj te generacije bo svetovno prebivalstvo naraslo

za približno dve milijardi ljudi. Devetdeset odstotkov tega porasta bo v zdajšnjem svetu v razvoju, kjer vsako leto umre do 11 milijonov otrok, okoli pet milijonov zaradi pomanjkanja zdravil, ki so na tako imenovanem Zahodu na razpolago že 30 let.

V tem okviru ni pomembno samo, da smo dobro organizirani za vodenje Evrope interno; pomembno je tudi, da smo opremljeni tudi za reševanje takih razmer v svetu v razvoju, in zato zagovarjam imenovanje vplivnega, neodvisnega, ločenega komisarja za razvojno pomoč, ki bo imel svoj jasni proračun in pristojnosti in ki bo odgovoren temu parlamentu prek našega Odbora za razvoj.

Odločilnega pomena je, da bo imel visoki predstavnik, minister za zunanje zadeve, kakršen koli naziv naj bi že ta oseba imela, dela čez glavo, toda eno vprašanje zahteva in mora zahtevati našo posebno pozornost. Močno zagovarjam, da moramo ne samo še naprej imeti urad komisarja za razvoj, temveč da je treba ta portfelj dati nekomu, ki bo kos nalogi in odločen zagotoviti, da bomo naše sosesde, ki so nedaleč od Evropske unije, obravnavali s spoštovanjem, in sicer tako iz sebičnih kot iz nesebičnih razlogov.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Najpomembnejša točka prihajajočega zasedanja Sveta bo dokončanje ratifikacije Lizbonske pogodbe in uresničenje Pogodbe.

Proces, ki ga uvaja Lizbonska pogodba, bo okrepil Unijo notranje in v svetovnem okviru. Krepitev položaja Unije je tesno povezana s krepitvijo sodelovanja na področju sedanjega tretjega stebra. Unija bo bolj odprta, bolj učinkovita in bolj demokratična. Glavni izziv in prednostna naloga je zagotoviti temeljne pravice in svoboščine ter integriteto in varnost v Evropi. Način za doseg te ciljeve je polna podpora, učinkovito izvajanje in zadostno spoštovanje obstoječih zakonov in instrumentov v zvezi z varovanjem človekovih pravic in državljskih svoboščin.

Stockholmski program izpostavlja uveljavljanje teh pravic, zlasti na področju pravosodja in varnosti. Prednost moramo dati mehanizmom, ki državljanom omogočajo dostop do sodišč, tako da bodo lahko svoje pravice in zakonite interese uveljavljali po vsej Uniji. Naša strategija mora biti tudi, da okrepimo sodelovanje policije in uveljavljanje pravic ter izboljšamo varnost v Evropi. Strategijo notranje varnosti je treba razviti, da bi se spopadli z naraščajočim ekstremizmom v državah članicah, pomirili napetosti, ki so jih sprožili neodgovorni politiki, in prek konkretnih rešitev glede tako občutljivih vprašanj, kot so na primer priseljevanje, azilna politika ali vprašanje Romov in narodnih manjšin, na tak način, da teh vprašanj ne bodo izkoriščali desničarski skrajneži.

Ustrezno organizirano priseljevanje je lahko koristno za vse vpletene strani. Evropa bo potrebovala prilagodljivo politiko priseljevanja, ki se bo lahko odzvala na potrebe družbe in trga dela v različnih državah članicah EU.

V zvezi z zagotavljanjem verodostojne politike priseljevanja in azila, ki bo vzdržala na dolgi rok, pa moramo vseeno biti zelo pozorni na problem nezakonite migracije, ki resno skrbi naše državljane.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, bodite pogumni, bodite pogumni, bodite pogumni, to je priporočilo, ki bi ga rad dal v pričakovanju zasedanja Sveta, in zato je, ko gre za razpravo o imenovanjih novih komisarjev, novega evropskega ministra za zunanje zadeve in predsednika Evropskega sveta – ljudi, torej, ki bodo morali skupaj s predsednikom Barrosom in drugimi komisarji v bližnji prihodnosti nadzirati evropsko politiko – edini pravi način odločanja tak, pri katerem se upoštevajo najboljši možni interesi evropskih državljanov.

Zato morajo biti izbrani ljudje, ki so globoki kot politiki in človeška bitja in katerih nacionalna in evropska politična prizadevanja se odlikujejo po svoji skrbi za skupno dobro. To morajo biti temelji, na katerih se še naprej spopadamo z najpomembnejšimi vprašanji, kot so podnebne spremembe, morda nadaljnje raziskovanje zahtev različnih gospodarstev in ekonomska kriza, s pomočjo pogumnih pobud, kot so evroobveznice, ki bi jih tudi morali dati na dnevni red naslednjega zasedanja Sveta.

Za konec bi rad navedel besede papeža Benedikta XVI – za katere bi bil navdušen, da bi, vsaj enkrat, dobile podporo tudi na naslednjem Evropskem svetu – saj so te besede pravočasni opomin na odgovornost, ki si jo delimo vsi državljani in politični predstavniki, in sicer, da moramo izpolniti zahtevo, ki jo iščemo, v enotnosti in skupnem iskanju resnice, z odločilno pobudo, da moramo začeti graditi nekaj pomembnega zase in za bodočo generacijo.

Napredek in civilizacija nastaneta iz enotnosti, in Evropa je bila sijajna, ko je odslikavala te temeljne vrednosti, ki jih je črpala iz krščanske vere in jih pretvorila v kulturno dediščino in identiteto narodov. Zato verjamem,

da je jasno, po kateri poti moramo iti, da bi se lahko uspešno odzvali na odločilni izziv ponovnega lansiranja Evrope kot svetovne sile.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Gospod predsednik, Lizbonska pogodba je ključno vprašanje. Sodna praksa češkega ustavnega sodišča je dosledna in ne verjamem, da bi lahko sodišče naslednji teden ugotovilo, da Pogodba ni skladna s češko ustavo. Vendar dvomim, da bo predsednik prenehal z obstrukcijo. Toda Češka nima predsedniškega sistema in vlada lahko takega predsednika toži zaradi prekoračitve pooblastil. Dejstvo je, da je Václav Klaus leta zavračal imenovanje nekega pravnika za sodnika samo zato, ker je izgubil spor proti njemu na sodišču, in da ne spoštuje odločitev vrhovnega upravnega sodišča. Skupaj s tem pravnikom je 500 milijonov Evropejcev postalo talcev muham našega predsednika. Škoda ni neznatna. V času krize zastaja imenovanje nove Komisije, Parlament nima pooblastil, da bi našel rešitev za proračun, nacionalni parlament medtem ne morejo kazati rumenih ali rdečih kartonov in ne izkoriščamo novih moči za spopad z epidemijami, energetskimi krizami, terorizmom in organiziranim kriminalom ali novih načel pri civilni zaščiti in humanitarni pomoči.

Možno je, da bo Listina zavrnjena, in to samo zaradi nekdanjih Beneševih dekretov. To je preprosto absurdno, ne samo zaradi časovne neprimernosti, temveč zato ker za to ni nobene pravne osnove. V členu 345 Lizbonske pogodbe je celo izrecno navedeno, da se ne nanaša na lastniška vprašanja v državah članicah. Listina ne ustvarja novih pravnih možnosti poleg tistih, ki že obstajajo glede lastniških sporov na Češkem. Poleg tega pa uredba 44 o priznavanju sodnih odločb ne vrača lastniških vprašanj 50 let nazaj v preteklost. V Čeških medijih vseeno mrgoli dvomov. Kaj se v resnici dogaja na Češkem? Jasno je, da bo boj na naslednjih predsedniških volitvah na Češkem trd, in Václav Klaus s to dramatizacijo poskuša gojiti podobo močnega voditelja, ki se lahko sam spopade z vso Evropo in brani premoženje Čehov pred tujci. Cenim to, da EU ni ustvarila pritiska na Češko, in rada bi pozvala k potrpežljivosti, dokler ne bo demokratični primanjkljaj, ki ga je povzročil naš predsednik, rešen doma, veliko pred volitvami v Združenem kraljestvu. Za konec bi rada še enkrat pozvala Svet, naj stoji ob strani Češki proti enostranski uvedbi vizumskih zahtev za češke državljane s strani Kanade in naj sprejme odločitev o skupnih sankcijah.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Gospod predsednik, v svojem govoru se bom posvetil trem zadevam. Prvič: gospodarska kriza. Kriza je brez razlikovanja zadela vse gospodarske sisteme, tako trdne kot manj trdne. Če si razložimo desetletne izkušnje EMU glede na gospodarsko krizo, je jasno, da je treba gospodarsko politiko bolj evropeizirati. Jasno je tudi, da je treba evropeizirati gospodarsko tveganje. Zaupanje je dobro, nadzor je še boljši.

Drugič: podnebne spremembe. Evropska unija je upravičeno na čelu globalne ekološke diplomacije. Povsem se strinjam s predsednikom Komisije, gospodom Barrosom, da za bližnji vrh v Københavnu ni načrta B. Ekološki dolg bremeni vse brez izjeme. Podpiram zamisel o ustanovitvi svetovne podnebne banke, ki bi imela sredstva Banke emisij za financiranje prizadevanj držav v razvoju za vzpostavitev okolju-prijaznih razvojnih standardov.

Tretjič: priseljevanje. Očitno moramo hitreje nadaljevati s sprejemanjem skupne politike priseljevanja. Toda priseljevanje ima tudi zunanjepolitične vidike. Čim hitreje moramo vzpostaviti učinkovite zunanjepolitične odnose s tretjimi državami, saj so države pod velikim pritiskom, zlasti na jugu Evrope. Rad bi povsem jasno povedal, da je drža Turčije provokativna. Vesel sem, da je švedsko predsedstvo opozorilo na to. Sporočilo Evropske unije Turčiji – in drugim državam – mora biti glasno, jasno in učinkovito. Ta okvir je del pravnega reda Skupnosti in vsi ga moramo spoštovati.

Peter Liese (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospa Malmström in gospod Barroso sta govorila o podnebnih spremembah in pripravi na København. Strinjam se z vsakim, ki pravi, da mora Svet sprejeti nekaj ambicioznih sklepov. Toda odsvetujem to, da bi upoštevali samo industrijo, za katero od leta 2005 velja sistem trgovanja z emisijami, ko razmišljamo o financiranju in o vprašanju, kdo mora kaj zmanjšati.

Več panog mora nositi breme. Več kot 50 % emisij še ni vključenih v sistem trgovanja z emisijami. Več panog mora prevzeti odgovornost, da bomo lahko dosegli naše cilje in zagotovili financiranje. Govorim o letalskem prevozu in ladjarstvu. Razočaran sem nad dosedanjimi ukrepi Sveta in Komisije. V pripravi na Pittsburgh ta tema ni bila vključena med sklepe Sveta.

Če želimo uspeti v Københavnu, je bistvenega pomena, da pospešimo naše aktivnosti. Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane je to storil v ponedeljek. Pozivam Svet in Komisijo, naj se temu podrobneje posvetita.

Drugič, rad bi povedal, da vem, da bodo razprave zelo neformalne, toda Svet mora razpravljati tudi o sestavi nove Komisije. Z vsa skromnostjo bi rad nekaj predlagal. Iz zgodovinskih razlogov je nadzor nad farmacevtsko zakonodajo prišel v pristojnost Generalnega direktorata za industrijo in komisarja za industrijo. Seveda je farmacevtska zakonodaja industrijska zadeva, toda to je tudi zdravstveno vprašanje. V vseh državah članicah, v Evropskem parlamentu in celo v ZDA je to področje del zdravstvene politike. Zato je zdaj morda čas, da poskusimo s spremembo na tem področju. Prosite prosim predsednika Komisije, naj preuči to zadevo.

Vytautas Landsbergis (PPE). – Gospod predsednik, predsednik Barroso je včeraj tu v svojem odgovoru gospodu Farageu omenil, da EU potrebuje predsednika Sveta, ki bo pravi Evropejec. Prepričan sem, da se oba in še številni drugi tu strinjate s tem mnenjem. Ali na tem položaju potrebujemo tudi nekoga, ki bo pravi „Gazpromovec“, tako kot Gerhard Schröder, Paavo Lipponen itd.? Ali pa menite, da so te lastnosti precej združljive, tako da je „Gazpromovec“, zlasti če bi glasoval za prijazne in podkupljive odnose, najboljši Evropejec. Tako bi lahko pospešili sedanji razvoj EU v smeri pretvarjanja v „GU“ – „Gazpromsko unijo“ – in se izognili položaju, v katerem Rusija povsem ignorira EU in deluje izključno v smeri njene razcepitve. Kaj menite o „Gazpromovcih“ za predsednika?

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Gospod predsednik, Lizbonska pogodba še ni ratificirana in je še vedno zgolj osnutek političnega dokumenta. To pomeni, da v Evropski uniji ostajamo zavezani načelu soglasnosti. Vsaka država ima pravico izraziti svoje pridržke. Predsednik Češke republike, Václav Klaus, deluje v okviru obstoječih pravil. Pritiskanje na predsednika dejansko ne prizadene samo njega osebno, temveč tudi veliko milijonov državljanov evropskih držav, ki so izrazili resne zadržke glede tega dokumenta. Na bližnjem Evropskem svetu bi morali voditelji držav članic Evropske unije temeljito premisliti o tem, kako priporočljivo je in kakšne bi bile posledice tega, da bi zavestno prezrli voljo državljanov, ki jih zastopajo.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Evropski svet bo pozvan k sprejetju strategije o regiji Baltskega morja. Verjamem, da bo to dober model za prihodnjo strategijo EU o Podonavju.

Podonavje zajema 10 držav, od katerih je šest članic Evropske unije, z 200 milijoni prebivalcev. To število vključuje 75 milijonov ljudi, ki živijo na območjih ob Donavi. Zato menim, da je pomembno, da se ta model uporabi tudi za podonavsko strategijo, ki bo morala imeti akcijski načrt in akcijski program za naslednja leta.

Kar še zadeva program Evropskega sveta, menim tudi, da je izredno pomembno, da na evropski ravni sprejmemo finančne instrumente, potrebne za razvoj „ekološko učinkovitega“ gospodarstva. V tem primeru govorim zlasti o energetski učinkovitosti zgradb in trajnostnem prevozu.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Gospod predsednik, ministrica, gospa podpredsednica Evropske komisiji, moje vprašanje se nanaša na uporabo Lizbonske pogodbe, zlasti na obljubo Ircem, da bomo imeli po enega komisarja na državo.

Decembra 2008 je bilo dogovorjeno, da bo Evropski svet sprejel ustrezne zakonske ukrepe za zagotovitev, da bomo imeli po enega komisarja na državo. Gospa Malmström, kakšni so ti zakonski ukrepi? Krožijo informacije, da s pristopno pogodbo s Hrvaško sprejet amandma k Lizbonski pogodbi, ali a obstajajo druge ustrezne zakonske rešitve? Bi nam lahko dali te informacije? Kako nameravate povečati število poslancev Evropskega parlamenta za 18, saj bi moralo v skladu z Lizbonsko pogodbo v naslednjem Evropskem parlamentu sedeti 18 dodatnih poslancev?

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Gospod predsednik, prihajajoči Svet bi moral dati absolutno prednost spreminjanju liberalnih politik, ki so pripeljale do hude gospodarske in socialne krize. To bi morala biti priložnost za soočanje z revščino, s katero se spopada okoli 80 milijonov državljanov Evropske unije, vključno z več kot 30 milijoni delavcev, katerih plače so tako nizke, da ti delavci in njihove družine komaj preživijo in niso sposobni priti iz revščine. To bi morala biti priložnost, da bi se zavezali spopadanju s hudo brezposelnostjo, ki še naprej narašča in ki bi se lahko drugo leto povzpela na 30 milijonov, če ne bomo takoj ustrezno ukrepali.

Glavni izziv tega Sveta je torej, da prekine z neoliberalnimi politikami lizbonske strategije in Pakta za stabilnost. Nadomestiti bi jih morali s pravim programom za napredek in socialni razvoj, ki bo spodbujal visoko kakovostne javne storitve, podpiral proizvodnjo ter mikro, mala in srednje velika podjetja, pri čemer bodo cenjeni tisti, ki delajo, in bo ustvarjenih več delovnih mest s pravicami, vključno z delovnimi mesti za ženske in mlade.

Enikő Győri (PPE). – (HU) Gospe in gospodje, slišala sem govorice, da kroži zamisel o tem, kako bi lahko prepričali češkega predsednika Klause, in sicer, da bi nekako naknadno vključili Beneševe dekrete v Lizbonsko pogodbo. Iz treh razlogov se moramo paziti takega pravnega mišmaša in nesmisla. Prvič, menim, da bi ustvarili nevaren precedens, pri čemer bi kateri koli ustavni strokovnjak menil, da lahko poseže v pogodbo za nazaj, in kot vidimo, je to nevarno, saj je slovaška vlada že dejala, da če to lahko stori Klaus, bi oni tudi radi. Zato mislim, da bi bil to nevaren precedens.

Drugič, napačno je navajati Irsko kot primer. Tisto, kar so zahtevali Irci, je bilo prvotno že vključeno v Lizbonsko pogodbo, in niso nasprotovali nečemu, česar tam ni bilo. Zato pri njihovi zahtevi ni bilo pravnih ovir. Tretjič, zaradi vsebine 13 od 143 Beneševih dekretov so bili prikrajšani Madžari in Nemci. Menim, da Evropska unija ne sme dopustiti sklicevanja na take dokumente.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Gospod predsednik, rada bi nadaljevala z utemeljevanjem iz mojega včerajšnjega govora o pripravah na vrh v Københavnu in nato omenila včerajšnji sestanek Ecofina, ki ni bil ravno uspešen.

Spraševala sem vas o odgovornosti, ki jo imamo kot industrializirane države, da se obnašamo tako, da nam bodo lahko države v razvoju sledile pri naših prizadevanjih za spopad s podnebnimi spremembami.

V Københavnu ne moremo ravnati, kot da imamo vsi enake zmožnosti – to bi pomenilo, da bi vsi začeli z istega mesta, na koncu pa ne bi prišli nikamor. Zato se moramo, da bi prepričali naše partnerje v razvoju, naj se nam pridružijo, seveda ukvarjati z vprašanjem pomoči, ki bi jo jim morali dati, in ne čakati na rezultate vrha v Københavnu.

Na naslednjem Evropskem svetu in v pomembnem okviru podnebnih sprememb se mora sedemindvajseterica nujno dogovoriti o načinu, na katerega Evropska unija razmišlja o pomoči državam v razvoju.

Kot sem dejala, včeraj Svetu finančnim ministrov Ecofinu ni uspelo doseči skupnega stališča o tem sklopu problemov. Toda vemo, da je to vprašanje absolutno osrednjega pomena. Evropska komisija je že dala svoje predloge in močno upam, da lahko sprejmemo pobudo in s seboj ponesemo naše partnerje, da bomo dosegli globalno solidarnost, potrebno za reševanje problema podnebnih sprememb.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Gospod predsednik, moje vprašanje je namenjeno predsedstvu Sveta. Veste, da je osrednje vprašanje v zvezi z bodočim predsednikom Evropskega sveta to, ali namerava dati prednost metodi Skupnosti v vseh okoliščinah. Ali menite, da bi moralo biti to merilo predpogoj za imenovanje predsednika Sveta?

V zadnjem času smo občasno priča medvladnemu oddaljevanju. Menim, da je čas, da to poglavje zapremo in se vrnemo k začetkom evropskega združevanja ter ostanemo zvesti dediščini Roberta Schumana in Jeana Monneta.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, o „gospodarski in finančni krizi“ vedno govorimo v narekovajih. Zakaj ne omenjamo strukturne krize? Vse to se je začelo s pristno bančno krizo, ki je zajemala investicijske banke. To je ena panoga, zaradi nje pa trpi celotno svetovno gospodarstvo.

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Spoštovani, smo tik pred konferenco v Københavnu, žal pa smo od lanske konference naredili le kratek korak naprej, morali pa bi veliko večjega in odločnejšega. Nimamo samo težave s financiranjem, ampak celo s tem, kako ... da bi sprejeli zavezo o zmanjševanju izpustov posameznih držav.

Pri tem mora biti vidna vloga industrializiranih držav in pri tem moramo poslati jasno sporočilo tudi Združenim državam Amerike. Tam je namreč težava ta, da vemo, da do decembra ne bodo sprejeli niti zakonodajnih zahtev znotraj svoje države. Menim, da bi morali jasno izraziti svoje pričakovanje, da Obama izpolni eno od svojih najpomembnejših predvolilnih obljub – ta pa je bila, da bo Amerika igrala proaktivno vlogo na področju ukrepanja proti podnebnim spremembam, in menim, da bi morali jasno izraziti pričakovanje, da bo Obama s svojo osebno prisotnostjo pripomogel, da se konferenca uspešno konča.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL). – (CS) Gospa predsednica Sveta, komisarka, gospe in gospodje, Evropski svet je nedvomno pomembno telo in bi torej moral reševati temeljna vprašanja. Vprašanje številka ena je zagotavljanje dela, ki lahko ljudem zagotovi dostojen življenjski standard. Preseneča me vrsta nesmiselnih govorov, ki izdajajo pomanjkljivo poznavanje in bedasto mešajo skupaj bizarni golaž revanšističnih zahtev in skrajno liberalnih metod. Evropski svet bi moral take glasove odločno zavrniti in hkrati dati jasno vedeti, da je njegov prednostni cilj spet zagnati industrijo in rešiti kritične razmere v kmetijstvu. Če bo namesto tega pristal na zmanjšanja na socialnem področju, skupaj z olajšavami za banke in najbogatejše, potem ni mogoče

pričakovati pozitivnega impulza, zlasti če bomo vztrajali pri abstraktnih merilih finančne stabilnosti. Za konec bi rad dejal vsem tistim, ki se obupano upirate ratifikaciji Lizbonske pogodbe z referendumom: pometite pred lastnim pragom, in če svojim državljanom ne boste sposobni razložiti, kaj je pri tej Pogodbi dobrega, ne pridigajte drugim.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Gospod predsednik, rad bi omenil izzive, s katerimi se moramo soočiti in jih premagati, glede območja svobode, varnosti in pravice, in sicer vzpostavitev ustrezne, skupne migracijske in azilne politike; učinkoviti nadzor nad našimi zunanjimi mejami; učinkovita politika vključevanja in vračanja v domovino; verodostojen in zaupanja vreden Eurojust; Europol, ki bo služil Skupnosti, pod nadzorom Evropskega parlamenta; napredek pri usklajevanju civilnega in kazenskega pravosodja; učinkoviti čezatlantski odnosi, zlasti z Združenimi državami, na podlagi zaupanja in enakopravnosti; pravičen rešitev vprašanja podatkov SWIFT; učinkovita politika varstva podatkov; boljša zaščita evra pred ponarejanjem; in aktivna promocija Listine o temeljnih pravicah.

Robert Goebbels (S&D). – (FR) Gospod predsednik, moje vprašanje je zelo preprosto. Imamo novoimenovanega predsednika za novo Komisijo, toda kdaj bomo imeli to novo Komisijo? V teh težkih časih je težko delati s Komisijo, v kateri polovica članov že pakira kovčke. V Evropi potrebujemo nov zagon – to novo Komisijo potrebujemo kmalu.

Seán Kelly (PPE). – Gospod predsednik, ena od lekcij, ki bi se jih morali naučiti od nedavnega referenduma na Irskem, je ta, da je z dobro piarovsko kampanjo mogoče doseči veliko razliko. Junija 2008 so Irci glasovali proti Lizbonski pogodbi. Malo več kot eno leto za tem so glasovali za z dvotretjinsko večino. Je imela v tem času Evropska unija veliko večji vpliv na njihova življenja? Ne. Toda v drugi kampanji je stran, ki je bila za, veliko bolje prodala sporočilo Evropske unije.

Menim, da je zlasti zdaj, ko se Lizbonska pogodba uresničuje, pomembno, da bo zaradi novih pristojnosti opravljenega veliko dobrega dela. Toda tudi Komisija se mora ukvarjati z ustrezno piarovsko strategijo, da bo to dobro delo dospelo do državljanov. Zato bi vprašal Komisijo, kakšne načrte ima v zvezi s tem, da bodo prihodnji referendumi šli skozi veliko lažje kot v preteklosti.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Gospod predsednik, pišem se Luhan, ne Luman. Toplo pozdravljam dejstvo, da politične skupine podpirajo pospešitev postopka ratifikacije. Da bi zagotovili učinkovito delovanje Evropske unije, potrebujemo Lizbonsko pogodbo, in ta mora začeti veljati čim prej.

Trenutno je Češka edina država članica, ki Pogodbe še ni ratificirala. Kot je Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) že dejala, pozivamo predsednika Klause, naj pokaže odgovoren odnos in ratificira Pogodbo do zasedanja Evropskega sveta konec Oktobra. Drugače se bomo zagostili v tej institucionalni razpravi in se ne bomo mogli osredotočiti na resnične probleme, s katerimi se soočajo navadni državljani, kot so gospodarska in finančna kriza, brezposelnost ter socialna izključenost, in ne bomo mogli okrepiti podobe Evropske unije kot pravega globalnega akterja.

Mislim, da smo o koristih te Pogodbe razpravljali že toliko, da nima smisla oživljati te razprave. Zdaj nas zanima, da bomo lahko na naslednjem Evropskem svetu potrdili dokončanje postopka ratifikacije v vseh državah članicah, tako da se lahko premaknemo na naslednjo fazo vzpostavljanja kolegija Komisije.

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – (SV) Gospod predsednik, gospe in gospodje, hvala za vaša vprašanja in pripombe. Pogosto govorimo o Evropi državljanov, Evropi ljudi, potem pa si to razlagamo tako, da ustreza našim lastnim političnim namenom. S tem pravzaprav ni nič narobe, toda če vprašamo državljane, kaj si želijo od Evrope, nam državljani vseh evropskih držav rečejo: „Želimo sodelovanje v Evropi, ki bo temeljilo na vrsti vrednot in s katerim bodo rešeni naši skupni problemi – gospodarska kriza, brezposelnost, podnebna vprašanja, mednarodni kriminal, migracijski problemi in tako dalje“.

Zato smo tukaj. O številnih od teh vprašanj bo tekla razprava na vrhu čez deset dni. Seveda nam ne bo uspelo vseh rešiti, toda upamo, da bomo lahko naredili nekaj pomembnih korakov v pravi smeri in s tem ustvarili Evropo, ki bo v večji meri „Evropa državljanov“. Te določitve moramo sprejeti demokratično, odprto in pregledno.

Vsak ima lahko svoj pogled na Lizbonsko pogodbo. Švedsko predsedstvo in Svet ter, verjamem, večina v tem parlamentu menimo, da se bo z Lizbonsko pogodbo Evropa približala državljanom. Odločitve bomo sprejemali učinkovite in bolj demokratično, v naših odnosih s preostalim svetom pa bomo Evropski uniji dali večjo moč in težo. Zato je pomembno, da Pogodba začne veljati, in zagotavljam vam, da se bomo kar se da potrudili, da zagotovimo, da se to zgodi čim prej.

Še vedno ni rešitve glede češkega predsednika. Slišala sem o špekulacijah v zvezi s tem, toda vseeno še ni rešitve. Intenzivno se pogovarjamo s prijatelji v Pragi in upamo, da vam bomo lahko zelo zelo kmalu predstavili predlog za rešitev tega vprašanja. Rada bi poudarila, da moramo seveda počakati na odločitev češkega ustavnega sodišča, preden gremo lahko dalje.

Medtem se bodo nadaljevale priprave glede soodločanja s Parlamentom in Evropske službe za zunanje politično delovanje, o kateri bomo razpravljali popoldan. Vrnila se bom na številna mnenja, ki so bila izražena, in druga vprašanja v zvezi z Lizbonsko pogodbo. Zelo konstruktivno sodelujemo z vašim predsednikom, gospodom Buzekom, in njegovimi kolegi glede tega, kako lahko Parlament, Svet in Komisija sodelujejo, ko bodo začela veljati nova pravila.

Nekaj vprašanj je bilo glede Afganistana. Da, gospe de Sarnez, upamo, da bomo lahko napredovali v razgovorih o enotnejšem evropskem stališču glede Afganistana, ki bo temeljil tako na vojaški prisotnosti Evropske unije tam in na večji podpori civilni družbi in demokratičnim državotvornim procesom. Ravno zdaj potekajo intenzivni razgovori o tem, kako lahko podpremo volitve, ki bodo 7. novembra. To bo zelo kmalu. V tako kratkem času bo težko namestiti evropske opazovalce volitev, toda seveda bomo storili vse, kar je v naši moči, da bi to dosegli.

Dolgoročni cilj Evropske unije, ki ga podpiramo, je skupna migracijska in azilna politika. To nam ne bo uspelo do konca leta, deloma zato, ker mora najprej začeti veljati Lizbonska pogodba. Toda strinjam se z vami, da je pomembna. Medtem se ukvarjamo s stockholmskim programom in ena od stvari, o kateri razpravljamo v zvezi s tem, so vprašanja v povezavi z migracijo. To so seveda zelo zapletena vprašanja in zadevajo sodelovanje s tretjimi državami, trgovino, pomoč in možnost uvedbe okvira, da bomo lahko imeli tudi zakonito priseljevanje v Evropo. Zadevajo tudi solidarnost in sisteme sprejemanja. Komisija bo poročala o napredku v zvezi s tem. Nato bomo decembra sprejeli nadaljnje odločitve.

Gospod van Baalen, vprašanje ankarskega protokola je pomembno. Našim turškim prijateljem pogosto pravimo, da morajo ratificirati in izvajati ankarski protokol. Na tem vrhu o tem vprašanju ne bomo razpravljali, toda o širitvi bomo govorili kasneje jeseni, odločitev pa bomo morda sprejeli decembra. Zato se bom k tej temi gotovo še vrnila.

Glede števila komisarjev se je Evropski svet seveda odločil, da bo imela vsaka država po enega komisarja. V skladu s sedanjo Pogodbo, bi bilo to mogoče spremeniti leta 2014. Ko bo Pogodba začela veljati, bomo imeli čas, da pregledamo morebitne pravne prilagoditve, ki so potrebne za zagotovitev, da lahko vsaka država obdrži svojega komisarja, in to bomo storili. Pogovarjamo se z različnimi pravnimi organi, da bi videli, ali bodo potrebne spremembe Pogodbe ali pa je dovolj, da o tem soglasno odloči Evropski svet.

Isto velja za 18 dodatnih poslancev Evropskega parlamenta. Čim bo Pogodba začela veljati, se bomo začeli pripravljati na to. Številne države so se že pripravile na to, da bi lahko hitro poslale sem zadevne poslance. Gospod Audy, nacionalni volilni sistem je v nekaterih državah malo bolj zapleten. Zato lahko to traja nekaj časa. Upam, da bodo priprave čim prej stekle. Zelo sem vesela, da je Evropski svet tem poslancem dovolil, da bodo opazovalci medtem, ko čakajo, da uradno postanejo poslanci Evropskega parlamenta. Skupaj s prihodnjim španskim predsedstvom se bomo kar najbolj potrudili, da zagotovimo, da bo to šlo čim hitreje in čim bolj gladko.

Nazadnje bi se rada zahvalila ne samo za to razpravo, temveč tudi za izredno veliko podporo, ki jo ta parlament daje predsedstvu glede vprašanja podnebja. Storili bomo vse, kar je v naši moči, da bi lahko odločitve o evropskem financiranju sprejeli na zasedanju Evropskega sveta, tako na temelju evropskega prispevka kot našega prispevka v odnosu do držav v razvoju, s čimer bomo lahko dali močno sporočilo in spodbudili mednarodna pogajanja, da bi lahko v Københavnu bila čim uspešnejša. Najresnejša in najpomembnejša naloga naše generacije je, da naredimo ustrezne, konkretne korake v boju proti globalnemu segrevanju in vzpostavimo globalno regulativo. Zelo sem hvaležna za podporo in predanost, ki ju v zvezi s tem kaže Evropski parlament.

Margot Wallström, podpredsednica Komisije. – Gospod predsednik, najprej naj se vam zahvalim za to živahno in zanimivo razpravo. Občutek za nujnost glede izvajanja Lizbonske pogodbe je v Parlamentu in v tej razpravi zelo jasno otipljiv. Kot boste razumeli, Komisija, tako kot Parlament, željno pričakuje začetek veljave nove Pogodbe.

Vsi vemo, da je politični postopek odobravanja zaključen v vseh državah članicah. Vsaka posamezna država članica je seveda odgovorna za to, da dokonča postopek ratifikacije, in pri tem mora spoštovati svoje notranje

postopke, toda jasno je tudi, da nobena država članica ne deluje v vakuumu. Njihove odločitve ali zamude bodo imele vpliv na vse.

Seveda upamo, da bo Češka kmalu v stanju ratificirati Pogodbo. Vse tu bi rada opozorila tudi na lojalno sodelovanje, ki je eno od načel in glavnih značilnosti Evropske unije. Menim, da je ključnega pomena, da lahko države članice druga drugi zaupajo glede sprejetih zavez.

Rada bi pripomnila nekaj glede tega, da številni poslanci Parlamenta razlikujejo med realnostjo, brezposelnostjo in gospodarsko krizo, na eni strani in besedilom Lizbonske pogodbe na drugi strani, medtem ko je seveda celoten namen besedila Lizbonske pogodbe, da omogoča reševanje razmer in da bomo bolje opremljeni za sprejemanje učinkovitih odločitev o priseljevanju ali azilni politiki, energetski varnosti itd. To je namen, in moramo jih povezati in ne razdvajati. Toda upamo, da bomo zelo kmalu prišli do konca te neskončne razprave o institucionalnih vprašanjih in da bomo lahko uporabljali te nove učinkovite instrumente.

Komisija se zdaj aktivno ukvarja s pripravami na izvajanje Pogodbe, ko bo ta začela veljati. Vem, da boste to popolne posvetili posebno razpravo Službi za zunanje politično delovanje. Zdaj torej ni čas, da bi se spustili v dolgo razpravo o tej temi. Toda rekla bi, da se tu soočamo z velikim izzivom.

Izziv je združiti različne akterje na področju zunanjih odnosov, splošni cilj pa mora biti, da bi dosegli diplomatsko sinergijo. Potrebno je nekaj ustvarjalnega razmišljanja, ob spoštovanju medinstitucionalnega ravnovesja.

Služba mora biti tudi v celoti odgovorna tej instituciji, Evropskemu parlamentu. Trdno verjamem, da je lahko ustanovitev Službe za zunanje politično delovanje uspeh, če bodo Svet, Parlament in Komisija tesno sodelovali. Upoštevati moramo tudi dejstvo, da predlog dasta visoki predstavnik in podpredsednik Komisije v soglasju s Komisijo.

Glede drugega pomembnega vprašanja, evropske državljanske pobude, namerava Komisija sredi novembra lansirati zeleno knjigo. Načrtujemo široko razpravo z državljani, civilno družbo in vsemi zainteresiranimi, da bi lansirali zakonodajne predloge zelo kmalu po začetku veljave Lizbonske pogodbe.

Posledice gospodarske in finančne krize bodo visoko na dnevnem redu Sveta. V razpravi je bila ta tema pogosto omenjena. Strinjam se s tistimi, ki ste dejali, da ni prostora za samozadovoljnost. Res je, da so politike, ki so odziv na krizo, začele rojevati sadove – finančni trgi se začenjajo krepiti in zaupanje se izboljšuje –, toda še daleč smo od okrevanja in posledice brezposelnosti so in bodo ostale zelo hude. Tudi politična prizadevanja morajo še naprej podpirati aktivne politike trga dela.

Komisija seveda – in s tem odgovarjam na nekatera vprašanja iz razprave – stoji za svojim predlogom proračuna. Upamo, da bo tudi Parlament potrdil naše želje z vašim glasovanjem. Kot je včeraj v času za vprašanja delal predsednik Barroso, to, kar je bilo storjenega do zdaj, ne zadostuje.

Stanje na področju zaposlovanja je tako, da moramo vsi narediti več na evropski, a tudi na nacionalni ravni. Brezposelnost je danes naša največja skrb in upamo, da lahko računamo na Evropski parlament, da se bo še naprej ukvarjal s tem in tudi da bo pritisnil na Svet – in na nacionalni ravni –, da bo sprejel naš predlog o olajšanju upravljanja strukturnih skladov, saj bi to gotovo pomagalo.

Naslednje vprašanje se je nanašalo na administrativno breme. Ta četrtek bo Komisija sprejela zelo daljnosežno sporočilo o zmanjšanju administrativnega bremena. V tem sporočilu bo navedeno, kaj je bilo že doseženo in kaj je treba še storiti. Gradi tudi na pomembnem delu, ki ga je opravila Stoiberjeva skupina. Glede na to poročilo je podoba zelo pozitivna in predlog, kako se lotiti zmanjšanja administrativnega bremena je na mizi. Žal večina teh predlogov čaka na Svet, zato spet upamo, da nam bo Evropski parlament pomagal pritisniti na države članice, naj se dejansko premaknejo pri teh vprašanjih.

Rada bi rekla tudi nekaj o nadzoru nad finančnimi trgi, ki je v zadnjih mesecih seveda redno na dnevnem redu Komisije. Na ravni EU je treba vzpostaviti povsem nov nadzorni okvir, in zadovoljni smo, da je pri tem nekaj napredka. V Svetu obstaja široko soglasje o predlogu Komisije glede Odbora za sistemska tveganja za makrobonitetni nadzor. Upamo, da bo parlament to podprl. Veliko napora bo potrebnega pri nadzornih organih za mikrobonitetni nadzor, in tu spet računamo na Svet in Parlament, da bosta čim prej našla ambiciozno in učinkovito rešitev.

Na koncu naj rečem še nekaj besed o temi, ki je tudi na vrhu dnevnega reda švedskega predsedstva, in sicer o podnebnih spremembah, saj imamo samo še nekaj tednov do kopenhavnske konference. Mislim, da ste se nekateri dotaknili tistega, kar bo bistvenega za uspeh ali neuspeh. Temu bi rekla podnebna pravičnost, saj

gre za odnos med državami v razvoju in razvitimi državami in voljo za to, da se predstavi verodostojen predlog za financiranje ublažitvenih in prilagoditvenih ukrepov, ter za način, da pokažemo tudi našo pripravljenost prevzeti vodilno vlogo.

Komisija je že predstavila predlog za financiranje in je edini organ, ki je do zdaj to storil. Številni so ga kritizirali, da ne zadostuje. Prepričana sem, da ne zadostuje, toda to je prvi korak in upati je, da bo spodbudil tudi druge, da bodo ukrepali in dali na mizo nekaj, o čemer se bomo lahko pogajali v Københavnu. Seveda bomo še naprej v celoti aktivni in ne bomo zmanjšali naših ambicij, temveč bomo spodbujali vse druge strani in partnerje, naj polno sodelujejo in sedejo za mizo – vključno z Združenimi državami, ki prvič sodelujejo –, da se bomo lahko odzvali na vse skrbi državljanov.

Lahko vam zagotovim, da nimamo namena zmanjšati svojih ambicij, temveč bomo raje poskrbeli za proaktivno prizadevanje za dober dogovor v Københavnu.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Pisne izjave (člen 149)

Gerard Batten (EFD), v pisni obliki. – Mrzlično se špekulira, da bi Tony Blair lahko bil imenovan za prvega predsednika Evropske unije po Lizbonski pogodbi/Evropski ustavi. Skoraj osemindeset tisoč ljudi je podpisalo vseevropsko peticijo proti njegovemu imenovanju. Lahko je razumeti, zakaj. Gospod Blair se je kot predsednik britanske vlade izkazal za lažnivca in sanjača. Pri razmeroma skromni plači predsednika vlade mu je skrivnostno uspelo postati multimilijonar. V škandalu glede stroškov poslancev, ki trenutno preplavlja spodnji dom, je nerazložljivo izginila samo evidenca o stroških enega poslanca. Gospoda Blaira. Čutim enak odpor, kot tisti, ki nasprotujejo predsedniškemu mestu gospoda Blaira. Toda kdo drug bi bil pravzaprav boljši kandidat kot gospod Blair za to Unijo, ki je že zdaj zasnovana na prevari, lažeh in korupciji? Gospod Blair je privedel Britanijo na rob uničenja. Isto bi lahko storil za EU. EU in Tony Blair si drug drugega zaslužita.

Ivo Belet (PPE), v pisni obliki. – (NL) Gospod predsednik, predpostavljamo, da bo na dnevnem redu bližnjega Evropskega sveta tudi gospodarska kriza, zlasti razmere glede Opla. Prevzem Opla in velikanska nacionalna državna pomoč, ki je v zvezi s tem obljubljena, je več kot preskus za Evropo; gre za verodostojnost Evropske komisije, ki mora zagotoviti, da ne bo odobrena nobena nezakonita državna pomoč. Ni sprejemljivo, da se zdravi, dobičkonosni obrati zaprejo, ker država članica, v kateri so, ni zmožna zagotoviti toliko državne pomoči kot druga, večja in močnejša, država članica.

Učiti se moramo tudi iz zadeve Opel: ni še prepozno, da začnemo z usklajeno evropsko strategijo za avtomobilski sektor. Načrt CARS 21 je bil in je še vedno hvalevreden, toda še zdaleč ne zadostuje. Evropa mora oblikovati odločen načrt za prihodnost, ki bo drastično pospešil razvoj trajnostnega električnega avtomobila. Za ta namen moramo evropske proizvajalce avtomobilov posesti za isto mizo in v to usmeriti sredstva iz Sedmega okvirnega programa. Čas je, da prilazimo iz defenzivnega položaja in da damo vsem delavcem v največji industriji v Evropi pozitivno sporočilo.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Eden od glavnih ciljev naslednjega Evropskega sveta bo zagotoviti uspeh konference ZN o podnebnih spremembah, ki bo decembra v Københavnu.

Sklepi Sveta o stališču EU na konferenci v Københavnu so temeljnega pomena za zagotovitev, da bo EU govorila z enim glasom. Pomembno je ohraniti ambiciozno pogajalsko izhodišče. EU bi morala pokazati, da je združena, in dati zgled vodenja, zlasti s pomočjo državam v razvoju, ki se bodo soočile s stroški v višini okoli 100 milijard EUR letno od leta 2020, da bi se lahko prilagodile na vplive podnebnih sprememb in zmanjšale svoje emisije.

Vzpostavitev strukture sistema financiranja za države v razvoju, zlasti za najmanj razvije, je bistvenega pomena, skupaj z opredelitvijo virov in zneskov tega financiranja, za zagotovitev, da bo v Københavnu sklenjen sporazum.

Ta sporazum bo omogočil uveljavitev protokola, ki bo s 1. januarjem 2013 nadomestil Kjotski protokol in zagotavljal učinkovito zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, pri tem pa omogočal evropski industriji, da ostane konkurenčna na svetovnih trgih.

András Gyürk (PPE), v pisni obliki. – (HU) Upamo, da bodo najkasneje do zadnjega oktobrskega zasedanja Evropskega sveta odpravljene še zadnje ovire, ki preprečujejo začetek veljave Lizbonske pogodbe. Ta sporazum lahko v številnih pogledih spodbudi Evropsko unijo k učinkovitejšemu postopku odločanja. Izpostavil bi

en primer: energetska varnost. Eno znamenje napredka je to, da je energetska politika, v nasprotju z dosedanja prakso, dobila ločen oddelek Pogodbe ES. Glede na dogodke v zadnjih letih menim, da bo novo poglavje dalo smernice za energetske politike EU. Cilji, ki jih je treba podpirati, zajemajo razvoj energetske učinkovitosti, podporo uporabi obnovljivih virov in medsebojno povezovanje omrežij. Kot poslanec Evropskega parlamenta iz nove države članice sem zlasti vesel, da je koncept solidarnosti zajet tudi v novem energetskem poglavju. Toda Lizbonska pogodba nam nikakor ne daje že izdelane rešitve, vsaj ne, kar zadeva energetske politike. Vključitev novega poglavja deluje veliko bolj kot opozorilo: Evropa mora nujno ukrepati, da bo zmanjšala svojo odvisnost in promovirala svoje okoljske poglede.

Lizbonska pogodba sama po sebi ne daje prav nobenega zagotovila, samo priložnost. To je priložnost za države članice, da utrdijo temelje skupne energetske politike EU, pri čemer pa se morajo zavedati svojih lastnih interesov. Razvoja alternativnih oskrbovalnih poti, medsebojnega povezovanja omrežij ali celo zagotavljanja zaščite pred zunanjimi nakupi ni mogoče zasnovati brez primerne stopnje politične odločenosti in sodelovanja držav članic.

Iosif Matula (PPE), v pisni obliki. – (RO) Vpliv irske odobritve Lizbonske pogodbe se čuti po vsej evropski celini. Namen te pogodbe je seveda poenostaviti postopke odločanja po širitvi EU na vzhod. Glede na to je sporočilo naših partnerjev na Irskem v podporo solidarnosti med državljani Evrope. Govorimo tudi o enem zadnjih Evropskih svetov, ki bodo potekali v okviru sistema rotirajočega predsedovanja v EU. To je še toliko pomembnejše, ker mora priti do izbora tistih, ki bodo v prihodnjih letih zasedli glavne položaje. To vprašanje sproža živahne razprave in zajema nešteto politično občutljivih točk. Po mojem mnenju je naša naloga, da rešimo vprašanje, pri čemer morajo imeti jasna načela prednost pred morebitnimi občutki ponosa v določenem trenutku. Naša dolžnost je, da Evropski uniji ponudimo doslednost, učinkovitost, dolgoročno prihodnost in uravnotežen razvoj vseh regij, tako da se bo lahko soočila z izzivi na globalnem političnem prizorišču, pa naj gre za gospodarsko krizo, podnebne spremembe, skupno identiteto ali kaj drugega. Dejansko bo Evropska unija pridobila moč, ki si jo zasluži, samo, ko bomo na globalni ravni na isti valovni dolžini in ko nas bodo lahko prepoznali kot skupnosti, ki deluje združeno.

(Seja je bila za nekaj minut prekinjena)

PRESEDSTVO: GOSPOD VIDAL-QUADRAS

Podpredsednik

3. Čas glasovanja

Predsednik. – Naslednja točka je glasovanje.

(Za izide in druge podrobnosti glasovanja: glej zapisnik)

3.1. Svoboda obveščanja v Italiji in drugih državah članicah Evropske unije (glasovanje)

– *Pred glasovanjem:*

Edite Estrela (S&D). – (PT) Gospod predsednik, rada bi prosila za besedo v skladu s členom 157(1) Poslovnika in govorila o osnutku druge spremembe, ki jo je Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) predložila k skupnemu predlogu resolucije o svobodi obveščanja v Italiji in drugih državah članicah Evropske unije.

Ta predlagana sprememba je sramota za Evropski parlament in se o njej, v imenu resnice, ne bi smelo razpravljati, še manj pa glasovati. Njena izhodišča so zgrešena in temeljijo na zmotnem prepričanju, ki so si ga med volilno kampanjo izmislile portugalske politične stranke. Dobile so pravilni odziv portugalskih volivcev.

Toda nesporna resnica (in tu imam dokaz zanj) je, da je poslanec Evropskega parlamenta, ki je to spremembo predložil, včeraj na svoji spletni strani pokazal svojo nestrpnost in inkvizicijsko naravnost, ko je pisatelja Joséja Saramago, Nobelovega nagrajenca za literaturo, pozval, naj se odpove portugalskemu državljanstvu. Zdi se precej jasno, kdo napada svobodo mnenja.

– *Pred glasovanjem o skupnem predlogu resolucije RC-B7-0090/2009:*

David-Maria Sassoli, v imenu skupine S&D. – (IT) Gospod predsednik, v skladu s členom 147 Poslovnika bi vas rad opomnil, da se je v razpravi o človekovih pravicah v svetu leta 2007 Parlament odločil, da ne bo storil, kot je predlagala Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov), in navajal oseb, ki zastopajo visoke civilne ali verske institucije, za krepitev političnih argumentov.

Zato vas prosimo, da enako ukrepate glede sprememb naše resolucije, ki jih predlaga skupina PPE in v katerih je izrecno naveden predsednik Italijanske republike, Giorgio Napolitano.

Predsednik. – Gospod Sassoli, sprožili ste vprašanje nedopustnosti v skladu s členom 147 Poslovnika. Zaradi tega je predsedstvo oziroma predsednik Buzek zadevo temeljito proučil, kot si lahko mislite. Njegova analiza temelji na naslednjih načelih. Prvič, spremembe, o katerih govorite, in sicer spremembe 7, 8 in 9, se nanašajo neposredno na besedilo, ki naj bi ga spremenile. Drugič, njihov namen ni izbrisati ali zamenjati celotnega besedila. Niti ne spreminjajo različnih odstavkov v besedilu, niti ni mogoče trditi, da ne vplivajo na vse jezikovne različice.

Zato je predsednik, ob strogem upoštevanju določb člena 147, mnenja, da izpolnjujejo vsa zadevna merila glede dopustnosti. Zato se je predsednik odločil, da so dopustne.

Glede navedbe predsednika Napolitana, našega nekdanjega zelo priljubljenega kolega, obstaja precedens, ki nam omogoča, da v naša besedila vključimo imena ljudi, politikov.

Gospod Sassoli, če želite nadaljevati s svojo zahtevo, so vam seveda v okviru Poslovnika na razpolago drugi postopki, kot je na primer ustna sprememba ali seveda glasovanje proti zgoraj omenjenim spremembam.

Mario Mauro, v imenu skupine PPE. – (IT) Gospod predsednik, v celoti se strinjam z razlago predsedstva glede sprememb. Imam ustno spremembo; torej bomo obdržali vse spremembe in predlagali, da preprosto izbrisemo ime in priimek predsednika Italijanske republike.

Tako v skladu z našo standardno prakso predlagam, da ne vključimo navedb posameznikov in izbrisemo „Giorgio Napolitano“, pustimo pa spremembe in možnost glasovanja o njih. Menim, da bomo s tem lahko na nek način izrazili spoštovanje, ki ga imamo do predsednika Italijanske republike, ki je seveda rekel, kar je rekel, in ki so ga v razpravi navajali vsi govorniki iz vseh političnih skupin.

Niccolò Rinaldi, v imenu skupine ALDE. – (IT) Gospod predsednik, ob seznaitvi z odločitvijo predsedstva glede dopustnosti teh sprememb bi rad avtorje teh sprememb preprosto prosil, naj jih umaknejo zaradi politične primernosti.

Menim, da nenavajanje imena in priimka predsednika Italijanske republike ne bo spremenilo veliko, glede na to, da je predsednik Italijanske republike predmet teh sprememb. Mislim, da gre za nekakšen ritual pri našem delu; nisem še videl, da bi poslanci Evropskega parlamenta iz drugih držav v naših resolucijah citirali angleško kraljico ali nemškega predsednika iz dozdevno izkoriščevalskih razlogov. Zato bi preprosto prosil, naj se spremembe resolucije 7, 8 in 9 umaknejo.

Predsednik. – Gospod Sassoli, glede na to, da se postavili to vprašanje in da je gospod Mauro podal predlog v odziv na vašega, bi radi na to odgovorili?

David-Maria Sassoli, v imenu skupine S&D. – (IT) Gospod predsednik, smo za izbris imena in priimka našega italijanskega predsednika. Seveda bomo glasovali proti tem spremembam.

Predsednik. – V tem primeru bomo umaknili ime in priimek italijanskega voditelja države.

– Pred glasovanjem o odstavku 3:

Nuno Melo (PPE). – (PT) Gospod predsednik, moja ustna sprememba je naslednja: obžaluje in obsoja vpliv portugalske socialistične vlade, ki je pripeljal do odločitve o ukinitvi oddaje *Jornal Nacional* na portugalskem televizijskem kanalu TV1, in se seznaja, da to odločitev zdaj preiskuje portugalski regulativni organ.

(Ustna sprememba ni bila sprejeta)

– Po glasovanju o uvodni izjavi D:

József Szájer (PPE). – Gospod predsednik, prisotne bi rad opozoril, da Evropski parlament ne bi smel sprejemati resolucij, ki uporabljajo dvojna merila. Zato navajam primer iz svoje države Madžarske, v kateri je minister za finance sprožil kazenski postopek proti novinarju, ker mu ni bilo všeč, kar je ta pisal o njem.

Zato menim, da je omenjanje italijanskega predsednika vlade v vašem besedilu, kako toži italijanske in evropske časnike, in neomenjanje tega primera – mislim, da je tisto, kar se je zgodilo na Madžarskem, huje – uporabljanje dvojnih meril. Zato bi pozval naše kolege tu na levi, naj ne glasujejo proti tej spremembi, saj bi s tem samo pokazali in dali jasno vedeti, da je vaša dejavnost samo predstava – predstava za ustrahovanje predsednika vlade v državi, kjer ni levice.

(Aplavz)

Vlada ni is vaše družine, toda ko gre za socialistično vlado, ne sprejemate enakih meril. Torej gre sprememba v pravi smeri.

(Aplavz)

„ker Evropski parlament ne sprejema dvojnih meril; ker je državna uprava na Madžarskem pred kratkim, da bi ustvarila politični pritisk na novinarje, ki razkrivajo primere korupcije, povezane z visokimi uradniki in politiki iz vladajoče stranke, uvedla ukrepe za sprožitev kazenskih postopkov proti takim novinarjem;“ – in sicer gospodu Tamásu Pindrochu, novinarju časnika *Magyar Hírlap* – „zlasti ob upoštevanju, da je bil sprožen kazenski postopek proti novinarju, ki je raziskoval škandale pomembnega nekdanjega člana vlade in enega od kandidatov za evropskega komisarja; ker je posledica tega ozračje na Madžarskem, v katerem so mediji pod političnim pritiskom“.

Prosim vas za podporo tej spremembi, da bi ohranili svojo verodostojnost. Lahko bi postalo jasno, da ne ustrahujete neke določene osebe, ki je ne marate in s katero nimate skupnih političnih pogledov, temveč v resnici podpirate svobodo medijev v Evropi.

(Ustna sprememba ni bila sprejeta)

Predsednik. – S tem je glasovanje končano.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Gospod predsednik, za besedo sem se prijavil, da bi vas obvestil o zelo resnem dogodku, ki nima nič s tem glasovanjem in glede katerega pozivam predsedstvo Parlamenta, naj o njem čim hitreje pridobi informacije, tako da bomo lahko ukrepali in branili naše pravice in imuniteto.

Danes zjutraj so pripadniki italijanske policije vdrli v zasebno prebivališče člana naše delegacije, medtem ko je bil tu v Strasbourgu. Zato je moral na hitro odpotovati iz Strasbourga, da se je lahko vrnil v svoje prebivališče na ukaz italijanskih sodišč, ki so odredila preiskavo poslanca Evropskega parlamenta oziroma zasebnega prebivališča poslanca Evropskega parlamenta, kar je jasna kršitev temeljnih vidikov naših pravic in imunitete.

Parlament in predsedstvo prosim samo, naj preveri, ali je pobuda sodišč in italijanske policije glede gospoda Mastelle nespoštljivo ravnanje in skrajno kršenje naše imunitete.

Predsednik. – Predsedstvo se bo posvetilo temu vprašanju, da bi lahko jasno ubranili naše privilegije in imuniteto.

Vytautas Landsbergis (PPE). – Gospod predsednik, upam, da je prejšnje nesrečno glasovanje o litovskem zakonu, ki se mora šele uresničiti, številnim kolegom pomagalo razumeti nevarnost, ki jo je treba preprečiti, in sicer da bi se Evropska unija spremenila v Sovjetsko zvezo.

4. Obrazložitev glasovanja

Ustna obrazložitev glasovanja

– **Svoboda obveščanja v Italiji in drugih državah članicah Evropske unije**

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) Gospod predsednik, upam, da bodo gospoda Berlusconija pregnale sodne oblasti zaradi zločinov, ki jih je zagrešil, in da se bo njegovo obvladovanje medijev prenehalo. Nekateri poslanci Evropskega parlamenta, ki niso glasovali za obsodbo, si ne bi smeli več zatiskati oči, saj je to, kar se v Italiji dogaja glede svobode, zelo resna stvar. Zadeva vse Evropejce, ne glede na izid današnjega glasovanja.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Glasovala sem za resolucijo, ki jo je skupaj z drugimi skupinami osnovala Skupina naprednega zavezništva socialistov in demokratov, ker je treba svobodo obveščanja, svobodo

izražanja in raznolikost mnenj zagotoviti v vseh državah članicah Evropske unije. Svoboda obveščanja je temelj svobodne demokratične družbe, in v Listini o temeljnih pravicah je navedeno, da ima vsakdo pravico do svobodnega izražanja, ta pravica pa zajema pravico do lastnih prepričanj ter do prejemanja in širjenja informacij in idej brez vmešavanja vladnih institucij. Zato moramo poslanci Evropskega parlamenta podpirati razvoj neodvisnih medijev in poštene konkurence na nacionalni ravni. Da bi vladne institucije zagotovile dejansko svobodo medijev, morajo biti pripravljene braniti svobodo izražanja in spodbujati njen razvoj, kar je najpomembnejše pri zagotavljanju temeljnih vrednot in pravic Evropske unije.

Crescenzo Rivellini (PPE). – (IT) Gospod predsednik, „tisto, čemur gosenica pravi konec sveta, ves svet pravi metulj“. Ta misel kitajskega filozofa velja v tej razpravi, če pomislimo, da je predsednik Obama dobil Nobelovo nagrado za mir, kljub temu, da je napadel sovražno obravnavo na televiziji, ki je je bil deležen, in tu razpravljamo o obtožbah pomanjkanja svobode, ki jih motivira samo ena stvar: kultura sovraštva do gospoda Berlusconija.

Kultura sovraštva, ki jo prikazuje fotomontaža predsednika vlade za rešetkami na uličnih demonstracijah za svobodo medijev, na kateri so prevladoval rdeče zastave in žalitve vseh vrst. Kultura sovraštva, za katero mora Parlament prevzeti odgovornost, če naj prepreči sramoten protidemokratski napad jakobinske leve.

Morda gre za to, da se Evropa, ki je vedno s težavo prenašala močno in odločno Italijo, pretvarja, da se vsega tega ne zaveda, da bi zmanjšala moč Italije. Italijani tega ne bodo dovolili; ne bodo dovolili, da bi zahrbtne evropske sile poskušale racionalizirati Italijo zaradi kulture sovraštva tistih v Italiji, ki bi radi zgolj zrušili demokratično volilno zmago desne sredine.

Od časnikov z največjo branostjo v Italiji je 18 takih, ki so proti vladi ali je ne podpirajo, in samo pet jih je mogoče pripisati desni sredini, slišimo pa vse mogoče žalitve. To je resnica, in v imenu demokracije je čas, da Parlament spregovori o italijanski levici, ki je protidemokratska in zasvojena s kulturo sovraštva.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Pošljimo sporočilo tistim lažnivcem na Madžarskem, ki trdijo, da Jobbik nima in ne more imeti mesta v Evropskem parlamentu, in povejmo, da so glasovi tričlanske madžarske delegacije Jobbika odločili, da nepravilne, diskriminatorne sile, ki so prisotne, danes tu ne morejo obsoditi Italije. To je prvo, kar bi rada povedala. Drugič, tega nismo storili na podlagi discipline politične skupine, temveč v skladu z merilom pravičnosti. Upoštevali smo tudi predvsem, da bodo poskušali uporabiti dvojna merila. Dejansko sem se včeraj gospodu Barroso pritožila, da je na Madžarskem socialistično-liberalna vlada kršila svobodo mnenja, in to ne s koncentracijo v tisku ali medijih, temveč s streljanjem ljudi v oko, zapiranjem ljudi, mučenjem v zaporu in vrsto lažnih procesov. Gospod Barroso mi je na to odgovoril, da je to notranja zadeva. Kako je to lahko notranja zadeva, primer v Italiji pa ne? V Jobbiku ne bomo dovolili, da bi se v Parlamentu uporabljala taka dvojna merila.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Gospod predsednik, tudi Evropa je opazila, da je italijanska opozicija padla v delirij in si domišlja stvari, ki ne obstajajo.

Seveda tega ne moremo biti veseli, saj bi raje prišli v Parlament in govorili o resničnih problemih, glede katerih nas ljudje prosijo za rešitve, toda lahko se tolažimo z dejstvom, da je vsaj Evropa izrekla sodbo, o kateri niti Antonio Di Pietro ne bo mogel dvomiti. Pravzaprav se je to zgodilo že leta 2004, ko je bil osrednji lik spet gospod Di Pietro, ob podpori drugih poslancev, zdaj pa je sem poslal druge, da naredijo isto stvar, toda na strani tega gibanja ni bilo nobenega veselja.

Poleg tega so želeli italijanski volivci komuniste odstraniti iz parlamentarne arene, in ti ne sedijo več na teh klopih. Svoboda tiska v Italiji ni nič drugega kot poskus založniških skupin, sodnikov in politikov, da bi odrekli legitimnost predsedniku vlade in njegovi vladi. Toda s tem nastaja položaj, v katerem obstaja lov na človeka in v katerem obsesivno lovijo samo enega človeka, in državljanska vojna, ki se napaja iz določenega levičarskega elementa in ki ima lahko zelo hude posledice.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Obstaja več načinov za uničenje medijskega pluralizma in podajanje pristranskih informacij prebivalstvu ter za preprečevanje raznolikosti mnenj. Ena od možnosti je gospodarsko monopoliziranje medijev prek lastništva, toda ni edina. Monopol nad informacijami je mogoče na primer doseči z imenovanjem članov ene same stranke – in sicer članov vladajoče stranke – na položaje v organih vodilnih javnih medijev in z blokiranjem drugih mnenj. Obstajajo še drugi primeri in v Parlamentu smo že slišali zanje med razpravo o tej temi. To so verjetno dejstva.

Vse to kaže na to, da Evropa, če želi biti demokratična, potrebuje pravila, potrebuje direktive za vzpostavitev medijskega pluralizma. Zaradi tega sem podprla resolucijo, ki so jo predložili ALDE, socialisti in zeleni in ki daje točno take predloge.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Gospod predsednik, najprej bi rad popravil svoje prvo in drugo glasovanje – hotel sem se vzdržati, toda zmotil sem se, ker sem hitel in pritisnil napačni gumb. S prvima dvema glasovoma se vzdržujem celodnevne glasovanja.

Moja izjava je naslednja: v predlogu, ki je privedel do današnje razprave, obstaja hud izvirni greh in na ta greh je že opozoril predsednik Italijanske republike. Temu grehu je dodan oportunistem v obliki izbire tožbe italijanskega predsednika vlade proti nekaterim časnikom – postopek, ki je seveda povsem skladen s pravno državo, – kot sredstvo za napad nanj.

Zato nismo glasovali za predlog Skupine zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo, Konfederalne skupine Evropske združene levice/Zelene nordijske levice in tako dalje, vendar nismo glasovali niti za predlog Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov), ker kljub temu, da si zasluži priznanje v tem, da brani dostojanstvo Italije, povsem zanemarja problem ravnovesja med mediji in drugimi državnimi pristojnostmi, ki obstaja v Evropi in ki je tudi hud problem v Italiji. To ne zadeva samo navzkrižja interesov italijanskega predsednika vlade na tem področju, temveč tudi druge probleme.

Na nacionalni ravni moja stranka, UDC, po drugi strani stalno oporeka večini glede tega. Menim, da se moramo tudi sami vzdržati kot izraz podpore.

Carlo Fidanza (PPE). – (IT) Gospod predsednik, ta razprava nam je pokazala, kako se italijanska levica vedno bolj oddaljuje od občutkov naših ljudi. Med Italijani ni vstaje; je pa politični manevar sodne, založniške in politične elite, da bi razveljavili sodbo, ki jo je ljudstvo legitimno dalo pred nekaj meseci.

Gospe in gospodje, tisti, ki so v zadnjih nekaj dneh v tem parlamentu dejali, da Italijane skrbi, da gospod Berlusconi ogroža svoboda tiska, lažejo, in tega se zavedajo. Vsi pošteni Italijani priznavajo, da so v Italiji časniki, radijske postaje in televizijski kanali, ki delujejo svobodno; da imajo številni od teh časnikov uredniško politiko, ki je v nasprotju s politiko italijanskega predsednika vlade; da če že obstaja pomanjkanje pluralizma, je to znotraj edinega – in poudarjam edinega, gospe in gospodje – sindikata, ki ga priznavajo italijanski novinarji in ki se brez sramu nagiba na levo; in da lahko ustvarjalci programa, komentatorji in komedijanti, katerih pogledi se razlikujejo od pogledov italijanskega predsednika vlade, z lahkoto dobijo službe in delajo na državnih televizijskih kanalih ali televizijskih kanalih v lasti italijanskega predsednika vlade, ne da bi bila ogrožena njihova svoboda.

Če imajo Italijani kakšne skrbi in strahove, potem se ti, tako kot pri vseh Evropejcih, gospod predsednik, nanašajo na krizo, nezakonito priseljevanje, delovna mesta in pokojnine, nikakor pa ne na svobodo obveščanja, ki nikoli ni bila ogrožena in ki je, nasprotno, vsak dan tarča napada levičarskega strankarstva.

Lena Ek (ALDE). – Gospod predsednik, citirala Johna Stuarta Milla bom in nato nadaljevala v švedščini. „If all mankind minus one were of one opinion, mankind would be no more justified in silencing that one person than he, if he had the power, would be justified in silencing mankind.“ (Če bi bilo vse človeštvo, razen enega človeka, enega mnenja, ne bi bilo človeštvo nič bolj upravičeno do utišanja tega človeka, kot bi bil ta, če bi imel to moč, upravičen, da utiša človeštvo.)

(SV) Italija je del evropske zibelke demokracije. Zato je obžalovanja vredno, da so italijanski mediji danes v takem položaju. Spoštovanje temeljnih človekovih pravic v vseh državah Evrope je jedro sodelovanja v EU. Povsem napačno je trditi, da to ni res, kot to počne Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov). Skupina PPE se skriva za temi argumenti in gre pri tem na roko Silviu Berlusconi.

Raznolikost v medijih pomeni številne različne akterje, ki imajo možnost delovanja, ne da bi se država vtikala v njihovo vsebino. Da bi imeli v Evropi živahno demokratično razpravo, potrebujemo neodvisne medije v vseh državah članicah. Kako to doseči ni stvar EU. Zagotavljanje svobode tiska pa je po drugi strani dejansko zadeva, ki jo je treba obravnavati na ravni EU. Zato obžalujem izid današnjega glasovanja o resoluciji o svobodi medijev v Italiji.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Gospod predsednik, politično in moralno vodstvo gospoda Berlusconi name in naredilo vtisa in Italija žal ni na vrhu seznama držav, ko gre za svobodo tiska. Vseeno pa je svoboda obveščanja in tiska prvenstveno stvar Italije same. Italijani sami morajo ukrepati glede tega. Na srečo to tudi počnejo, na primer z umikom imunitete italijanskega predsednika vlade. Poleg tega nedavno lansiranje časnika *Il Fatto Quotidiano* kaže na to, da v Italiji obstaja kritičen tisk in da ima maneverski prostor.

Zato pozivam Italijane same, naj ostajajo pozorni na kakršne koli napade na svobodo tiska v svoji državi. Upam, da ni treba, da bi pri tem posredovala braseljska birokracija. Navsezadnje si ne želimo „več Evrope“, temveč raje Evropo, ki se posveča svojim osrednjim nalogam. Samo na ta način lahko Evropa pridobi zaupanje volivcev.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Gospod predsednik, svoboda obveščanja je zelo pomembno vprašanje in sam sem glasoval za. Vseeno pa se moramo zavedati, da svoboda pomeni tudi odgovornost, in v Evropi potrebujemo kritične in pregledne komunikacije. Zagotoviti moramo, da bo tako tudi v prihodnje. Evropska zgodovina kaže, do kakšnih grozot je prišlo, ko so bili mediji utišani in informacijam niso pustili, da bi svobodno krožile.

Menim, da bi morali v zvezi s tem v Evropskem parlamentu pogledati po vsej Evropi in ne samo ene posamezne države članice. Zato moramo razširiti to vprašanje in postaviti načela, ki se jih bomo držali, naj bodo na oblasti socialisti, liberalci ali desnica. Ista pravila morajo veljati za vsakogar in v vseh primerih. Ukrepiti moramo, da zagotovimo ohranitev svobode obveščanja. To je ena temeljnih svoboščin in upam, da jo bo Evropska unija ohranila tudi v prihodnjih letih. Upam tudi, da bo vsakdo obravnavan glede na ista merila.

Chris Davies (ALDE). – Gospod predsednik, Evropska unija trdi, da zajema žlahtna načela glede svobode in demokracije, in vsa so ponovno navedena in podkrepljena v Lizbonski pogodbi, toda znova in znova si zatiskamo oči pred očitnimi prekrški v eni od držav članic ali drugi. Ne pokažemo s prstom na tiste, ki ne podpirajo načel, na katerih temelji Evropska unija. Nočemo delati zgage, toda danes smo imeli priložnost, da se opredelimo in povemo, da je obvladovanje medijev s strani italijanskega predsednika vlade očitna zloraba.

Tudi v drugih državah članicah obstajajo problemi, toda v Italiji je najhuje. Zahvaljujoč glasovom Stranke za neodvisnost Združenega kraljestva in britanskih konservativcev smo danes izgubili za en glas: šlo je za en glas. Konservativci v Britaniji pravijo, da želijo, da se socialna politika in politika zaposlovanja iz Evropske unije vrne v domovino. Ne pravijo, da želijo tudi preprečiti, da bi imela Evropska unija kakršno koli vlogo pri zagovarjanju temeljnih svoboščin, ki podpirajo demokracijo po Evropi.

Philip Claey's (NI). – (NL) Gospod predsednik, tudi jaz sem navdušen, da resolucija ni bila izglasovana, saj ni sprejemljivo, da bi Parlament zlorabljal za politični lov na čarovnice proti nekemu določenemu politiku. Prav tako je nesprejemljivo, da bi Parlament v zvezi s tem postal nekakšen evropski veliki brat, generalni inkvizitor, ki bi se neposredno vmešaval v neko vprašanje, ki je zgolj zadeva posamezne države članice.

Tisti, ki tu zunaj udrihajo po domnevni ogroženosti svobode obveščanja v Italiji, ogroženosti, ki je povsem namišljena, so prvi, ki zagovarjajo zakone o utišanju, namenjene zgolj politični odstranitvi disidentov. Ta levičarska hinavščina je odvrtna. Če bi bilo v Belgiji vsaj pol toliko svobode obveščanja kot v Italiji, bi že precej napredovali.

Daniel Hannan (ECR). – Gospod predsednik, Parlamentu ni v čast, da je vse današnji dnevni red, celotno glasovanje zapolnjeno z zadevo, ki je tu ne bi smeli nikoli obravnavati. Ni v pristojnosti tega parlamenta, temveč v pristojnosti ene od naših držav članic.

Nikakor ne zagovarjam Silvia Berlusconija. Navdušen sem, da britanski konservativci nismo več skupaj s to stranko v Evropski ljudski stranki, toda ni mogoče, da bi samo mene odvrnila hinavska prepričanost v svoj prav, ki jo v tej razpravi poslušamo od druge strani. Pritožili so se, da ima gospod Berlusconi imuniteto pred pregonom, niso pa omenili, da imajo sami kot poslanci Evropskega parlamenta podobno imuniteto. Pritožujejo se nad njegovim obvladovanjem medijev, ne omenjajo pa na desetine milijonov evrov javnega denarja, ki ga ta parlament porablja za lastno promocijo.

Ta resolucija in dejstvo, da je danes sploh prišla pred nas, ni v čast nikomur – ne Italijanom, ki so v Parlament prišli z utemeljitvijo, da so izgubili v svoji lastni državi, ne preostalim, ki smo si dovolili vmešati. Taka vprašanja je treba ustrezno reševati prek nacionalnih demokratičnih mehanizmov in postopkov Italijanske republike. Naj ponovim svoj poziv h glasovanju o Lizbonski pogodbi. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Syed Kamall (ECR). – Gospod predsednik, mislim, da nas vse v tem parlamentu skrbi medijski pluralizem. Vsi bi radi videli več medijskega pluralizma po vsej EU. Skrbi me medijski pluralizem v številnih državah članicah. Skrbi me medijski pluralizem v številnih državah izven EU, o katerih socialisti pogosto nikoli ne sprožijo vprašanja, na primer o Kubi ali Severni Koreji. Socialisti so bolj tihi o medijskem pluralizmu v teh državah.

Toda tu obstaja zelo pomembno načelo. Rolling Stonesi so nekoč dejali: „You can't always get what you want“ („Ne moreš vedno dobiti tistega, kar hočeš“), in ko ne moreš dobiti tistega, kar hočeš, se zanašaj, da bo demokratični proces v tvoji državi prepričal ljudi, naj odstranijo vlado, ki je ne podpiraš. Ne odločiš se, da bi šel v Evropski parlament in poskušal tam spremeniti demokratične odločitve. To je načelo, ki je konservativcem pri srcu, in zato sem ponosen, da je Skupina Evropskih konservativcev in reformistov igrala svojo vlogo pri zavrnitvi te preziranja vredne resolucije.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Gospod predsednik, menim, da je demokratično glasovanje Parlamenta nedvoumno pokazalo nekaj, za kar vsi vemo, da je res, in sicer da v Italiji obstaja svoboda obveščanja.

Poglejte, levičarji so poskušali najti teme, kjer bi lahko izrazili svoje nasprotovanje. Zakaj? Kot sem že povedal v Bruslju, je to zato, ker imajo v Italiji toliko časnikov, toda ne vedo, o čem naj pišejo, zato je edino, kar so lahko rekli – in s tem povzročili enomesečno zamudo pri delu Parlamenta – to, da podpirajo mnenje, da v Italiji ni svobode obveščanja.

V svojih številnih časnikih ne morejo pisati, da je v Italiji vlada preselila žrtve potresa v Aquili iz šotorskih naselij nazaj v prave hiše v roku štirih mesecev; v svojih časnikih ne morejo pisati, da je nova Berlusconijska vlada v Italiji v treh mesecih odstranila smeti z neapeljskih ulic, za katere so dopustili, da so se leta nalagale tam; ne morejo reči, da je glede na OECD Italija država, v kateri je bilo najmanj ljudi ob delovno mesto kljub gospodarski krizi; v svojih časnikih ne morejo pisati, da v Italiji ni propadla nobena banka in nihče od varčevalcev ni izgubil denarja kljub gospodarski krizi; tega ne morejo reči, nihče jih ne bere, nihče jim ne verjame, krivijo pa domnevno pomanjkanje svobode obveščanja.

Veste, kaj pravimo v Italiji? Pravimo, da so taki, kot tisti, ki odprejo ogrado, pustijo bike, da pobegnejo, potem pa iščejo roge: izgubili so bike, glasove, množice v Italiji; poskušali – tu bom končal, gospod predsednik – so jih ponovno pridobiti v Evropi, kjer so tudi imeli večino, vendar so jo izgubili tudi tu.

Ob vsem dolžnem spoštovanju tistim v Evropi, ki so želeli pokazati, da je res nasprotno, je demokracija spet pokazala, da je svoboda obveščanja v Italiji živa in zdrava.

Seán Kelly (PPE). – Gospod predsednik, zelo sem zadovoljen z izidom današnje resolucije, saj je Italija država članica Evropske unije in odveč bi bilo, če bi jo individualno vključili v predlog pred nami. Vseeno upam, da bomo imeli v prihodnje priložnost razpravljati o svobodi obveščanja, svobodi medijev in svobodi posameznih novinarjev, da izrazijo svoje mnenje v glasilih, za katere delajo. In zagotoviti bi morali, da to velja za vso Evropsko unijo, saj ne bi smeli razpravljati samo o posamezni državi. Današnji izid pomeni dober dan za Evropsko unijo in dober dan za demokracijo.

Aldo Patriciello (PPE). – (IT) Gospod predsednik, kot ponavadi spet razpravljamo in glasujemo o vprašanjih, ki so izključno v nacionalnem interesu in nacionalnega pomena, v Evropskem parlamentu namesto v italijanski poslanski zbornici ali v italijanskem senatu.

Po obtožbah v tem parlamentu proti italijanski vladi v zvezi s priseljevanjem s strani tistih, ki so v opoziciji, in to ne zaradi nenavadne zarote, katere žrtve naj bi bili, temveč zaradi suverene volje ljudi, je spet prišlo do oportunističnega, smešnega in samemu sebi namenjenega poskusa, da bi popačili realnost razmer v Italiji samo zato, da bi očrnili vlado in našo državo, ki jo pooseblja naš predsednik vlade, gospod Berlusconi.

Manjšinske stranke so poskušale imeti glavno besedo na volitvah s pomočjo enostranske promocijske kampanje, pri čemer so pomanjkanje ideologije in vsebine v svojih političnih programih nadomeščale s kampanjo, katere namen je povzročiti sistematično škodo naši državi v Evropi. Poslanci Evropskega parlamenta, ki podpirajo italijansko opozicijo, bi se morali osredotočiti na vprašanja, ki se strogo nanašajo na njihove lastne države, in ne gledati na italijanske razmere skozi zaslepljene in zaslepljujoče oči mojih sodržavljanov. Pripadajo stranki, ki se že leta odlikuje s politiko, ki zajema eno samo stvar: sistematično in usmerjeno zlorabo italijanskega predsednika vlade, voditelja koalicije, ki ga je demokratično izvolilo 17 milijonov Italijanov.

Pisne obrazložitve glasovanja

– Svoboda obveščanja v Italiji in drugih državah članicah Evropske unije

Luís Paulo Alves (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasoval sem za resolucijo Skupine naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu o svobodi obveščanja, ker verjamem, da je svoboda medijev eden od stebrov svobodne in demokratične družbe, ki jo podpiram, in kadar koli je ta ogrožena, kot

je trenutno v Italiji, jo moramo biti pripravljeni braniti. V Italiji sta svoboda izražanja in svoboda medije očitno resno ogroženi.

Dejstvo, da predsednik vlade neposredno ali posredno obvladuje obsežni imperij založniških hiš, dnevnih in tedenskih časnikov ter tri televizijske kanale, je očitno nezdržljivo s političnim položajem, ki ga zaseda gospod Berlusconi, ter s potrebami demokratične države in članice EU. Poleg tega so tu še poskusi pritiska na javno televizijo in manipuliranja z njo. Ne smemo pozabiti, da je sedanja gospodarska kriza še bolj oslabilila medije, tako da so postali še dovzetnejši za pritisk s strani oglaševalskih agencij ali javnih ustanov. Nujno je, da Evropska komisija navsezadnje izda predlog direktive o pluralizmu in koncentraciji medijev ter razjasni pravila, ki naj se jih glede tega vprašanja, ki je tako pomembno za demokracijo, držijo v vseh državah članicah.

Jean-Pierre Audy (PPE), *v pisni obliki*. – (FR) Glasoval se za spremembo naslova osnutka resolucije o svobodi obveščanja v Italiji po izjavi Evropske komisije z dne 8. oktobra 2009, pri čemer naj bi izbrisali besedo Italija. Čeprav so razmere v Italiji izredno zaskrbljujoče zaradi nenehnega navzkrižja interesov med lastništvom in/ali obvladovanjem javnih ali zasebnih medijev in nekaterimi političnimi silami, se strinjam s številnimi kolegi, da Evropski parlament ne bi smel kazati s prstom na to ali ono državo članico.

Liam Aylward, Brian Crowley in Pat the Cope Gallagher (ALDE), *v pisni obliki*. – Danes smo glasovali o vrsti resolucij in sprememb. V osnovi smo imeli na mizi predloge, ki so obsojali vodenje medijskih storitev v Nemčiji, na Portugalskem, na Madžarskem in v Italiji.

Kot člani vodilne stranke v irski vladi dosledno nasprotujemo predlogom v Evropskem parlamentu, ki obsojajo notranje aktivnosti posameznih vlad in posameznih držav v Evropski uniji.

Odkar smo se pridružili Evropski uniji dosledno nasprotujemo političnim strategijam, pri katerih naj bi Evropski parlament odločal o političnih nasprotjih in sporih, do katerih pride znotraj posameznih držav v Evropski uniji.

To je bila naša politična drža v preteklosti in to je naše politično stališče zdaj. Vedno smo bili dosledni.

Vedno bomo podpirali svobodo izražanja, ki je temeljna pravica vseh državljanov v Evropi.

Ivo Belet (PPE), *v pisni obliki*. – (NL) Upajmo, da bo presenetljiv izid tega glasovanja ustvaril prostor za pravo razpravo, razpravo o vsebini problemov, ki ogrožajo medijski pluralizem v Evropi. Tako razpravo z vsem srcem podpiramo. Vsi vemo, da je v več državah članicah svoboda medijev pod pritiskom (poglejte najnovejšo poročilo *Press Freedom Index* (indeks svobode tiska), ki so ga včeraj objavili Novinarji brez meja).

Toda bistveno je, da pristopimo k tem problemom temeljito in razvijemo instrument za izboljšanje razmer po vsej EU, tako da bodo lahko novinarji svoje delo opravljali brez pritiska zasebnih ali političnih zainteresiranih strani. Nekateri poslanci tega parlamenta so raje ubrali nacionalno pot in poravnavali domače nacionalne račune, toda dobro je, da ta strategija ni bila uspešna, saj bi s tem razpravo zatrl v kali. Zdaj se moramo enkrat za vselej odmakniti od teh nacionalnih igrice in svojo energijo vložiti v strukturne rešitve problema, ki dolgoročno predstavlja resno grožnjo naši pravni državi in demokraciji v Evropi.

David Casa (PPE), *v pisni obliki*. – Predstava, da se v Italiji na kakršen koli način krši pravica do obveščenosti, je napačna. Prvič, Evropskega parlamenta ne bi smeli uporabljati kot foruma za razpravljanje o zadevah, ki bi morale ostati v notranji pristojnosti domačih sodišč in parlamentov držav članic. Poleg tega je jasno, da je bilo kritiziranje Italije v zadnjem času sproženo samo zato, da bi napadli italijanskega predsednika vlade Silvia Berlusconija. Zato sem glasoval proti resoluciji.

Carlos Coelho (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Razmerje med politično oblastjo in novinarstvom je zapleteno in občutljivo, toda jasno mi je, da nihče ne bi smel imeti pravice do vsiljevanja svoje „resnice“, cenzuriranja idej, preganjanja novinarjev ali omejevanja svobode izražanja in obveščanja. Svoboda obveščanja in izražanja je eno od osnovnih načel Evropske unije in je bistveno v kateri koli demokraciji. To pomeni tudi, da ne bi smeli zmanjševati pomena te razprave ali je uporabiti za politične cilje.

Ko je Skupina naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu predložila resolucijo o svobodi obveščanja v Italiji, je pomešala Evropski parlament z italijanskim parlamentom. Pokazali so, da imajo dvojna merila, ko so zavrnil, da bi predlog zajemal primere iz drugih držav, kot so Nemčija, Madžarska ali Portugalska, v zvezi s katero je bil omenjena neupravičena ukinitelj *Jornal Nacional* na TV1. Ne zanima jih svoboda obveščanja v Evropi, temveč zgolj v Italiji... Zanimivo, ravno na ta dan smo izvedeli, da je Portugalska izgubila 14 točk na lestvici svobode tiska, ki jo objavljajo Novinarji brez meja.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *v pisni obliki*. – (RO) Svoboda tiska je temeljnega pomena v demokratični družbi. Zato menim, da bi morale potrebo po uravnoteženem medijskem trgu podpreti vse države članice, ki se morajo tako posamezno kot skupaj zavezati, da bodo evropskim državljanom dale možnost, da dobijo čim točnejše informacije. Menim, da je absolutno nujno, da vsi evropski državljani aktivno uveljavljajo svoje pravice in obveznosti, da so lahko ustrezno obveščeni in da lahko tudi razumejo in kritizirajo način, na katerega jih obveščajo evropske institucije ter vsaka posamezna država članica.

Anne Delvaux (PPE), *v pisni obliki*. – (FR) Kot nekdanja novinarka sem se vzdržala glasovanja o vseh predlogih in spremembah, o katerih smo glasovali to sredo. S tem bi rada izrazila svojo ostro kritiko tega, da se za strankarske politične namene uporablja razprava o tako temeljni zadevi, kot je svoboda medijev, temeljna pravica, ki v osnovi ne bi smela v nobenem primeru biti predmet političnega kupčevanja in bojov med levico in desnico!

Italija doživlja napade na svobodo medijev in to je povsem nesprejemljivo. Toda ali smo poslušali tudi bolgarske, romunske ali francoske novinarje? Smo podrobno preiskali politično in gospodarsko vmešavanje, ki obstaja v drugih državah v EU? Kako smo lahko prepričani, da se politika v naših lastnih državah ne vmešava v uredniški nadzor in vsebino? Če bi našo raziskavo razširili z novim poročilom, bi lahko podprli naše resolucije, tako da bi na najustreznejši način dosegli njihov pravi cilj: svobodo obveščanja v Evropski uniji! Menim, da si ta temeljna pravica zasluži več vloženega truda, kot se je pokazalo v teh besedilih – besedilih, ki so vsa zgrešila bistvo.

Proinsias De Rossa (S&D), *v pisni obliki*. – Glasoval sem za to resolucijo, ki poziva k direktivi o medijski koncentraciji in zaščiti medijskega pluralizma. Žal je zakonodajni okvir EU glede medijskega pluralizma in medijske koncentracije še nezadosten. Evropska unija zagotavlja svobodo izražanja in obveščanja v členu 11 Listine o temeljnih pravicah in v členu 10 Evropske konvencije o človekovih pravicah. Dejansko je v členu 11 Listine izrecno navedeno, da „se morata svoboda in pluralnost medijev spoštovati“. Svoboda in pluralizem medijev sta bistvena za svobodno, zdravo in demokratično družbo. Naraščajoča koncentracija medijev v rokah premožnih pokroviteljev očitno duši odprto razpravo. Zelo se moramo paziti interesov premožnih podjetij, ki obvladujejo pretok informacij in spodbujajo tržno usmerjen program, ki je namenjen njim samim, namenjen proti regulaciji in pogosto proti sindikatom. Prav tako bi morali biti, iz istih razlogov zagotavljanja nepristranskosti, javni mediji neodvisni in ne podvrženi vmešavanju vladnih organov.

Frank Engel (PPE), *v pisni obliki*. – (FR) Evropski parlament je ponovno pozvan, naj da mnenje o nacionalni zadevi, in sicer ogroženosti svobode izražanja v Italiji. Luksemburški člani skupine PPE menimo, da se Evropski parlament načeloma ne bi smel vmešavati v navzkrižja interesov v neki državi članici, naj bodo ta resnična ali ne. Parlament ne bi smel zahtevati evropskih zakonskih ukrepov vsakokrat, ko političnega ali pravnega vprašanja ni mogoče rešiti v očeh vseh zadevnih strank v neki državi članici. Zato smo glasovali proti kakršnemu koli poskusu, da bi na evropski ravni sprejemali zakonodajo o problemu navzkrižja interesov v neki določeni državi članici.

Pri tem smo za pristno evropsko razpravo o medijih in problematičnih združitvah, ki lahko na tem področju obstajajo. Ta razprava se ne bi smela osredotočati na posamezno državo članico, temveč vprašanje obravnavati objektivno in dosledno za celotno EU, tako da bi lahko rešitve teh problemov zasnovali na obstoječi zakonodaji Skupnosti.

Edite Estrela (S&D), *v pisni obliki*. – (PT) Portugalska socialistična delegacija v Evropskem parlamentu obsoja ravnanje nekaterih portugalskih poslancev Evropskega parlamenta iz Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov), ki poskušajo omadeževati ugled Portugalske in portugalskega predsednika vlade z neutemeljenimi obtožbami o vmešavanju v medije. To so izvedli kot del kampanje, da bi upravičili napade italijanske vlade Silvia Berlusconija na svobodo izražanja in medijev. Socialistična delegacija lahko samo izrazi svoje obžalovanje, da so nekateri portugalski poslanci Evropskega parlamenta to razpravo, ki so jo sprožile nekatere stranke med nedavno volilno kampanjo in na katero so portugalski volivci odmevno odgovorili, privlekli na mednarodno prizorišče.

V nasprotju s tistimi, ki stojijo za to kampanjo, socialisti ne zahtevamo od nobenega portugalskega državljana, naj se odpove svojemu državljanstvu, toda obsojamo tiste, ki napadajo ugled Portugalske, da bi izpolnili zavezo Silviu Berlusconiju.

Diogo Feio (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Komisarka Viviane Reding je Parlament pozvala, naj pri razpravi o tem vprašanju ne izkoriščamo evropskih institucij za reševanje problemov, ki bi morali biti rešeni na nacionalni ravni, kot je to določeno v Pogodbah. Ne bi se mogel bolj strinjati, in obžalujem, da evropska levica, zlasti socialisti, uporabljajo tako taktiko. Spomnim se, da so v prejšnjem mandatu španski socialisti hoteli

zmanipulirati Evropski parlament, da bi dobili zunanjo podporo za katastrofalno protiteroristično politiko, ki je v njihovi državi ni bilo veliko. Ta nesrečni vzorec ravnanja še kar vztraja. Kot se je pritožil predsednik Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov), je ta odnos prežet s zlonamernostjo in nikakor ne pripomore k pridobivanju zaupanja javnosti v evropske institucije.

Sprašujem se, ali bi bila Skupina naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu ravno tako zagreta za podobno razpravo o Portugalski in ponavljajočem se vmešavanju njene vlade v medije, ki je v nekaj mesecih pripeljalo do zamenjave glavnega urednika znanega časnika (*O Público*) in nenadne ukinitve informativne televizijske oddaje (TV1), kar je regulativni organ za medije že odločno obsodil.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Glasovali smo za resolucijo, ki brani svobodo obveščanja, ker verjamemo v zaščito svobode izražanja in obveščanja ter pluralizma, ne pa koncentracije v medijih. Vseeno pa se ne strinjamo z nekaterimi vidiki te resolucije, ki mejijo na vmešavanje v demokratično življenje v posameznih državah, in zelo dvomimo glede morebitne direktive o tem, zlasti glede na sedanjo sestavo Evropskega parlamenta.

Naš boj za svobodo obveščanja in izražanja, pravice novinarjev in drugih medijskih delavcev, za splošni dostop do informacij in zajamčen pluralizem v medijih ne sme biti uporabljen kot krinka za strankarske nakane, katerih prvenstveni namen je vmešavanje Evropskega parlamenta v notranje zadeve držav z uporabo dvojnih meril, glede na to, katera politična stran je zainteresirana za neko zadevo.

Zato smo se vzdržali tudi glasovanja o predlogih Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) o vprašanjih v zvezi s TV1 na Portugalskem, čeprav je znano, da portugalska komunistična stranka kritizira te razmere na Portugalskem.

Mathieu Grosch (PPE), v pisni obliki. – (FR) Menim, da je razprava o svobodi medijev zelo pomembna. Razmere v Italiji so zaskrbljujoče, toda naloga Evropskega parlamenta je, da o zadevi razpravlja na splošno ali za vse države, ki so na tem področju problematične.

Če je omenjena samo Italija, čeprav vemo, da problemi obstajajo tudi v drugih državah, na primer v Romuniji, Bolgariji, na Portugalskem in na Madžarskem, nastane strankarska razprava, ki ne prispeva k svobodi izražanja in medijev.

Sylvie Guillaume (S&D), v pisni obliki. – (FR) Danes sem glasovala proti skupni resoluciji o svobodi obveščanja v Italiji in drugih državah članicah, ki so jo predlagali PPE, ECR in EFD, ter proti spremembam, ki so jih te skupine predlagale k skupni resoluciji leve in združene sredine, ker so bile v svojem bistvu namenjene temu, da bi italijanskega predsednika vlade odvezale odgovornosti, da upošteva načelo pluralizma, ki je temeljna vrednota naše demokracije. Škandalozno so napadli tudi predsednika Italijanske republike, Giorgio Napolitano. Močno sem podprla skupno resolucijo, ki jo je sopodpisala moja skupina, ker v temelju podpiram svobodo izražanja in zagovarjam evropsko zakonodajo o združitvah medijev, kljub nasprotovanju desnice, ki je bilo že večkrat izraženo. Seznaniti bi se morali s strahovi, ki prihajajo iz Italije po nedavnem pritiskanju Silvia Berlusconi na italijanske in evropske časnike ter na svobodo izražanja Evropske komisije glede tega, da italijanske oblasti preusmerjajo migrante na morju v Libijo, pri čemer kršijo načelo nevračanja.

Filip Kaczmarek (PPE), v pisni obliki. – (PL) Glasoval sem proti osnutku resolucije, ker je škodljiva in ni v skladu z evropskimi merili. Levica je v imenu nekaterih posebnih interesov med drugim kršila načelo uporabe enotnih meril za vse države članice. Preprečitev glasovanja o ustni spremembi, ki jo je predlagal gospod Szájer, je izdaten dokaz, da pravi namen resolucije ni bi pokazati skrb za svobodo medijev. Pravi namen resolucije je bila želja po napadu na italijansko vlado in samo na italijansko vlado. In to zato, ker levici ta vlada ni všeč. Levica ima vso svobodo, da ji italijanska vlada ni všeč. Ne vidim pa razloga, da bi podprl ta poskus uporabe Evropskega parlamenta kot orodja in ta poskus, da bi naš parlament vpletl v stalni politični boj v državi članici.

Svoboda medijev je tudi splošna in pomembna, ko jo ogrožajo levičarske vlade. Zelo sem vesel, da smo zavrnili osnutek, ki je bil na dnevnem redu samo zato, da bi lahko levica napadla svoje politične nasprotnike v Italiji.

Eija-Riitta Korhola (PPE), v pisni obliki. – (FI) Gospod predsednik, svoboda izražanja in neodvisni mediji so temeljni kamen demokracije in moramo jih visoko ceniti in varovati. Kot številni drugi tu me skrbijo dogajanja, ki smo jim priča v nekaterih državah članicah, vključno z Italijo in Madžarsko. Če bi se ta resolucija ukvarjala s komuniciranjem in problemi v zvezi z njim po vsej EU na splošno, bi jo tudi jaz toplo podprla. Tokrat pa tega nisem mogla. Podpiram načelo, ki ga je izrazila naša skupina, Skupina Evropske ljudske

stranke (Krščanskih demokratov), da se EU ne bi smela vmešavati v katero koli nacionalno zadevo, za katero nima pravnih pooblastil, da bi to storila. Zato sem zadovoljna z izidom glasovanja o svobodi obveščanja v Italiji in s tem, da je bilo na današnjem zasedanju zavrnjenih vseh devet predlogov resolucij. Strinjam se z zaskrbljenostjo naše skupine, da bi Parlament s svojimi zahtevami po vseevropski zakonodaji o medijskem pluralizmu in lastništvu svobodi medijev bolj škodil kot koristil. Države članice EU imajo vse svoje lastne ustrezne institucije, ki naj najdejo rešitev za temeljne probleme, in tudi ta italijanski problem je treba rešiti na nacionalni ravni. To pa ne pomeni, da bi morali zanikati, da problem sploh obstaja.

Sama sem glasovala v skladu s stališčem naše skupine glede skupnem predlogu resolucije socialistov, liberalcev in zelenih, razen o enem vprašanju. Sprememba 10 naše skupine podcenjuje oziroma dejansko zavrača probleme glede svobode obveščanja v Italiji, zato je nisem mogla podpreti. Logično razmišljanje mi je tudi preprečilo, da bi podprla lastni predlog resolucije naše skupine, saj se je tudi ta vdal skušnjavi, da obravnava razmere samo v eni državi članici, in z namenom uravnoteženja probleme podcenjuje.

Jean-Marie Le Pen (NI), v pisni obliki. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, ali v Italiji vodja države grozi, vlaga tožbo za najmanjšo kritiko in se osebno vplete v sodno zadevo, da bi pokončal političnega nasprotnika? Ali v Italiji stranka na oblasti vsako neklečeplazno informacijo obravnava kot „podlost“, kot „kampanjo nasilja absolutno brez primere“, kot nameren poskus, da bi vodjo države „spravili v past“? Ali v Italiji kritizirajo medije, ko razširijo novice o aferah, kot je tista o nepotizmu v korist otroka vodje države? Ali imajo samo v Italiji tisti na oblasti posebne zveze z direktorji velikih zasebnih televizijskih kanalov in imenujejo šefe javnih kanalov? Ali v Italiji spreminjamo zakon o avdiovizualnem oglaševanju v korist svojih prijateljev?

Ali v Italiji vabijo ministra na pomembno televizijsko informativno oddajo, da bi priznal, da se je šel spolni turizem, ki je kaznivo dejanje, razen v primeru tega ministra? Ne, to je v Franciji! Osupel sem, da francoski socialisti, komunisti in zeleni v tem parlamentu ne mislijo, da je vredno to razpravo uporabiti za obsodbo dvomljivih praks „sarkozije“!

Petru Constantin Luhan (PPE), v pisni obliki. – Glasoval sem proti resoluciji o svobodi obveščanja v Italiji in drugih državah članicah EU, predvsem zaradi odstavka D, ki govori o „kritičnih razmerah v Romuniji in Bolgariji“ in pri tem navaja poročilo Freedom House. Pazljivo sem prebral to poročilo, zlasti del, ki se nanaša na mojo državo, zato lahko rečem, da ta trditev ne drži. Omenjeno poročilo jasno pravi: „Romunska ustava ščiti svobodo medijev in vlada vedno bolj spoštuje te pravice.“

V zvezi s predsednikom Romunije, gospodom Traianom Băsescujem, poročilo pravi, da „se je izkazalo, da medije manj obvladuje in manipulira z njimi kot njegovi predhodniki“. Še en trden dokaz za našo svobodo izražanja je to, da „Romunijo štejejo za vodilno v regiji pri hitrih širokopasovnih povezavah“. Prek interneta se lahko vsi novinarji svobodno izražajo in pridejo v stik z javnostjo. Zato menim, da sta Romunija in Bolgarija navedeni, ne da bi upoštevali celoten kontekst.

David Martin (S&D), v pisni obliki. – Glasoval sem za resolucijo in močno podpiram pozive k preprečevanju medijskih monopolov, ki delujejo v Evropi. Svoboda obveščanja je izredno pomembno vprašanje in glede na čustveni naboj in tesni izid glasovanja upam, da je to vprašanje, h kateremu se bomo še vrnili. Razočaran sem bil, da po zavrnitvi sprememb nismo bili sposobni sprejeti končne resolucije.

Willy Meyer (GUE/NGL), v pisni obliki. – (ES) Glasoval sem proti resoluciji RC7 0088/2009, ki jo je predložila desnica, in za skupno resolucijo RC7 0090/2009, ki so jo predložile preostale skupine v Parlamentu, ker zagovarjam svobodo izražanja in obveščanja ter pluralizem medijev in ker me skrbijo razmere v Italiji, kjer obstaja navzkrižje interesov med političnimi, gospodarskimi in medijskimi silami ter zaskrbljujoča medijska koncentracija, ki vključuje tako javne medije kot medije v zasebni lasti. Razmere v Italiji predstavljajo hud napad na medijski pluralizem in v tem pogledu so dejanja desničarske vlade, ki jo vodi gospod Berlusconi, nesprejemljiva. Mislim, da je prav, da se uredijo te nenormalne razmere, ki bi lahko imele resne posledice za celotno Evropsko unijo, in da se sprejmejo ukrepi za zagotovitev neodvisnosti javnih medijskih kanalov in njihovo zaščito pred kakršnim koli vladnim vmešavanjem. Hotel sem, da moj glas jasno odraža moje neodobravanje tega, da bi italijanske oblasti kakor koli pritiskale na evropske nacionalne časnike ali jih ustrahovale.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Današnje glasovanje o predlogih resolucij temelji na razpravi, ki jo bo težko premagati v njeni politični enostranskosti. Združena levica je sprožila napad na Berlusconi in se mu maščevala. V Italiji res obstaja velika medijska koncentracija, toda trditve o ogroženosti svobode govora in demokracije so pretirane. Očitno je, da nasprotujejo vsemu, kar ni na levi.

V skupnem predlogu resolucije so zeleni socialdemokrati, komunisti in liberalci prosili, naj EU dobi pooblastila, da spremlja pluralizem v medijih, kot temu evfemistično pravijo. To ostro zavračam, saj morajo biti vse pristojnosti na tem področju izključno v rokah držav članic. Čutil sem, da moram spregovoriti proti tem strankarsko političnim poskusom vmešavanja, in da moram glasovati proti skupnemu predlogu resolucije, ki ga je predložila levica, saj sta zame in za avstrijsko svobodnjaško stranko svoboda medijev in svoboda govora med najpomembnejšimi vidiki demokracije in ju je treba braniti.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Svoboda izražanja je ena od vrednot, ki tvorijo temelj demokracije. Institucije Evropske unije morajo ščititi svobodo izražanja prek svojih dejanj ter biti v tem pogledu vir navdiha za ves svet. Toda Evropski parlament se ne sme vpletati kot razsodnik ali vzvod v domače politične spore v državah članicah, kot je to pri tej resoluciji in tudi pri resoluciji o „razmerah“ v Litvi, o kateri smo glasovali na prejšnjem zasedanju. Glede na navedeno sem glasoval proti predlogu resolucije.

Franz Obermayr (NI), v pisni obliki. – (DE) V Italiji resnično obstaja precejšnje pomanjkanje svobode obveščanja, zlasti zato, ker je italijanski predsednik vlade, gospod Berlusconi, večino televizijskih kanalov spravil pod svoj neposredni ali posredni vpliv zaradi svojega političnega položaja in medijskega imperija. Toda to ni problem, ki bi obstajal samo v Italiji. V Franciji je na primer ustavna reforma privedla do uvedbe predpisov, ki predsedniku republike omogočajo, da imenuje vodje javnih radiodifuznih hiš (Groupe France Télévision, France 2-5). To je v Franciji povzročilo precej prerekanja. (Poleg tega je bil direktor največjega zasebnega televizijskega kanala TF1 poročna priča gospoda Sarkozyja in je torej z njim v zelo tesnih odnosih.) Mogoče je, da je z vidika Evropske unije ta zadeva motivirana bolj s strankarsko politiko in nasprotovanjem gospodu Berlusconi, kot da bi bila to pristna razprava o svobodi medijev in svobodi obveščanja. Zato sem glasoval proti temu predlogu resolucije.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), v pisni obliki. – (RO) Glede na to, da je organizacija Freedom House tri države članice Evropske unije (vključno z Romunijo) razvrstila med take, ki imajo „delno svobodne“ medije, trdno verjamem, da je potrebno posredovanje na evropski ravni za zagotovitev spoštovanja enega od najpomembnejših načel demokracije, in sicer svobode medijev.

Menim, da moramo Komisijo pozvati, naj zagotovi pluralizem v medijih z uporabo skupnih meril na ravni EU. Glasovala sem za resolucijo Evropskega parlamenta in rada bi izkoristila to priložnost, da poudarim potrebo po sprejetju direktive o svobodi obveščanja.

Judith Sargentini (Verts/ALE), v pisni obliki. – Skupina Zelenih/EFA je skupaj s skupino S&D, ALDE in GUE predložila skupno besedilo. Vse do zadnjega trenutka so vse te skupine izkazovale pripravljenost, da sprejmejo druge politične skupine v Parlamentu, vključno s predlogi EPP, naj se vključi zaskrbljenost glede medijske svobode v drugih državah članicah. Izkazalo se je, da ti predlogi niso bili resni poskusi, da bi našli soglasje. Cena za tak dogovor je bila izbris kakršne koli omembe Italije ter naš poziv Komisiji, naj predloži direktivo o medijski koncentraciji in pluralizmu v EU, kar je bistvo naše resolucije.

Edini namen sprememb, ki jih je predložila skupina EPP, je bil omiliti besedilo in poskus, da bi razdvojili podpornike besedila. Zato so morali zeleni glasovati proti, čeprav bi lahko, vsaj glede nekaterih, na pogajanjih dosegli dogovor. To ni konstruktivno delovanje s strani EPP. Obžalujemo, da desničarske skupine ponovno niso hotele prositi za evropski odziv na evropski problem.

Catherine Soullie (PPE), v pisni obliki. – (FR) Svoboda medijev je nujna. Demokratična zakonodajna institucija, kot je Evropski parlament, seveda ne more podvomiti v to pridobljeno pravico. Varovanje in zagovarjanje svobode obveščanja je treba zagotoviti v vseh okoliščinah. Vseeno pa Evropski parlament nima naloge biti nadnacionalno sodišče. V Evropski uniji je treba zagotoviti pluralizem in svobodo vseh medijev, toda ni v pristojnosti poslancev Evropskega parlamenta, da bi sodili državi in njenim voditeljem glede narave odnosov med mediji in politiko.

Vmešavanje Evropskega parlamenta na tem področju je nesprejemljivo. Kakšno legitimnost pa imamo, da bi izdali kakršno koli mnenje o stanju italijanskih medijev? To je notranjepolitična razprava države članice, razprava, ki jo je treba opraviti in rešiti znotraj meja zadevne države. Zavrnitev spremembe, s katero bi spremenili ime te resolucije, da bi postala bolj usmerjena k Skupnosti, dokazuje, da je narava te razprave ciljno usmerjena in zgolj politična. Previdni moramo biti, da naše skupščine ne spremenimo v sodišče.

Georgios Toussas (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Odrekli smo se udeležbi pri končnem glasovanju o predlogu resolucije, ki pod pretvezo obvladovanja Berlusconi v italijanskih medijih spodbuja bolj splošne interese plutokracije z namenom koncentriranja medijev na nacionalni in evropski ravni. Poziva k sprejetju direktiv, ki bodo v bistvu spremenile pravico do obveščenosti in svobodo izražanja na notranjem trgu in v

zvezi s konkurenco s tem, ko bodo obveščanju vsiljene manipulacije s strani velikih podjetij in ko bodo javne storitve prilagojene merilom zasebnega sektorja in pravilom prostega trga. Desno- in levosredinski podporniki evropske enosmerne ulice priporočajo in se zavzemajo za neposredno vmešavanje EU v notranje zadeve držav članic, podpirajo suverenost velikih podjetij na področju obveščanja in se z neokusnimi spopadi in prikritimi nameni prerivajo, da bi videli, kdo si bo pridobil naklonjenost plutokracije in najboljše služil njenim interesom. Najpomembnejši medijski izvajalci poskušajo na vulgaren način manipulirati z vestjo delavcev, da bi vsilili protiljudsko politiko kapitala, ki jo uporabljajo desnosredinske in levosredinske vlade. Ljudi ne preslepijo petelinji boji v Evropskem parlamentu in prizadevanja, da bi ga povzdignili na položaj moralnega razsodnika, ki je poleg tega temeljni podporni okvir za interese kapitala.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Podpiramo skupni predlog resolucije, a ne želimo biti povezani z navedbami o predlogu direktive Komisije o koncentracijah v medijih in zaščiti pluralizma, ker menimo, da bi morale to pristojnost glede tako resne in nujne zadeve imeti države članice.

Derek Vaughan (S&D), v pisni obliki. – Menim, da sem z glasovanjem za skupno resolucijo, ki so jo predložili S&D, ALDE, Zeleni in GUE, pokazal svojo podporo svobodi medijev v Italiji. Verjamem, da imam kot izvoljeni predstavnik nalogo podpirati ukrepe za preprečevanje pretiranega obvladovanja medijev, ne samo v Italiji, temveč v vseh državah članicah. Menim, da je monopoliziranje medijev nevarno in da je treba spodbujati večjo svobodo medijev po Evropi. Evropski državljani ne bi smeli biti podvrženi cenzuriranju medijev in selektivnemu poročanju o novicah.

Iva Zanicchi (PPE), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, pred malo več kot letom dni sem prvič sedela na teh klopih in bila sem neverjetno ganjena, ker globoko spoštujem evropske institucije in zlasti Parlament. Globoko mi je žal, da Parlament izgublja ugled, ko je prisiljen, da izgublja čas za ciljno usmerjene napade političnih strank, ki ga izkoriščajo in zlorabljajo za svoje lastne nacionalne in regionalne interese.

Gospod predsednik, gospe in gospodje, ravno dogodki na najnižji, deželni ravni v Italiji najboljše dokazujejo obstoj svobode medijev in obveščanja: pomislite na vse lokalne časnike, časnike mest, velikih in malih, ki jih ljudje vsak dan berejo, in poglejte, o kom govorijo! Pomislite na časnike, kot je *La Repubblica* in ves ostali levičarski tisk. Danes je Evropski parlament še enkrat zamudil priložnost, da bi se lotil resne razprave o svobodi medijev v Evropi, ki je talec tistih, ki ta parlament uporabljajo za napade na italijanskega predsednika vlade.

– Predlog resolucije: RC-B7-0090/2009

Françoise Castex (S&D), v pisni obliki. – (FR) Glasovala sem za to resolucijo, ki kritizira vse slabši položaj medijev v Evropi, zlasti v Italiji, in ki zato zahteva zakonodajo o združevanju medijev. Zato se mi zdi absolutno škandalozno, da evropska desnica – med drugim poslanci Evropskega parlamenta iz UMP – govori proti zaščiti svobode izražanja in se s tem postavlja na stran skrajne desnice in evrofobnih poslancev Evropskega parlamenta. S tem glasovanjem je evropska desnica pokazala, da je njen refleks zaščititi italijanskega predsednika vlade, Silvia Berlusconija, člana PPE, in na čelu medijskega imperija, ki je brez primere za politično osebnost, gospod Berlusconi redno grozi novinarjem in izvoljenim poslancem, ki nasprotujejo njegovim potezam. Ni vmešavanje, če rečemo, da je obvladovanje čezalpskih medijev s strani šefa italijanske vlade žalitev za svobodo evropskega tiska. Seveda si italijanska demokracija zasluži spoštovanje, kot vse demokracije v EU. Toda danes se njen predstavnik ni izkazal vreden te demokracije. V imenu našega spoštovanja do Italijanov imamo danes dolžnost, da ga grajamo.

Nessa Childers (S&D), v pisni obliki.

– Glasovala sem za ta skupni predlog, ker me močno skrbi koncentracija lastništva medijev v Italiji in po Evropi. Na Irskem se potencialno razvijajo podobne razmere in upam, da bo Evropski parlament to vprašanje še proučeval. Ta vprašanja je treba temeljito proučiti in Parlament bi moral budno spremljati dogajanja in trende v lastništvu medijev na Irskem in po vsej EU. Rada bi izrazila tudi svoje razočaranje nad tem, da so poslanci stranke Fianna Fáil glasovali proti temu skromnemu predlogu v zvezi z lastništvom medijev v Italiji.

Alan Kelly (S&D), v pisni obliki. – Vprašanje, o katerem smo glasovali, se nanaša na vprašanja o regulaciji lastništva medijev. Številni govorijo o demokratičnem primanjkljaju v EU; toda glede na koncentracijo lastništva medijev po vsej Evropi so največja grožnja pravi demokraciji medijski mogotci po svetu. Če ljudje mislijo, da lastniki ne vplivajo na časnike, razmislite ponovno. Rupert Murdoch ima v lasti skoraj 200 informativnih medijev po svetu. Samo manjšina teh je imela protivojno držo glede Iraka. Demokracija je odvisna od obveščenosti javnosti. Koncentracija lastništva medijev pomeni, da je mogoče krepitev poslovnih interesov elitne manjšine zamaskirati kot neodvisno uredništvo. Javnost bi vedno morala imeti izbiro, ko

gre za razširjanje novic. Na Irskem imamo svoje lastne težave z lastništvom medijev, ki jih moramo urediti. Ta parlament mora podpirati svobodo govora in svobodo medijskega izražanja. Žal se kolegi na desni niso strinjali.

Catherine Soullie (PPE), v pisni obliki. – (FR) Po glasovanju o skupni resoluciji o svobodi obveščanja v Italiji in v Evropski uniji na splošno je Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) zelo zadovoljna. Kar smo morali storiti, je bilo to, da smo jasno določili vlogo Evropskega parlamenta: smo zakonodajna skupščina in ne sodišče za notranje zadeve držav članic. Ne bi bilo primerno, če bi Parlament podprl ta prikrit osebni napad. Zelo sem zadovoljna z izidom glasovanja. Čeprav je bil zelo tesen, ponovno vzpostavlja vrednoto načela subsidiarnosti v Evropski uniji in njenih institucijah.

5. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

(Seja je bila prekinjena ob 13.05 in se je nadaljevala ob 15.00)

PRESEDSTVO: GOSPOD ROUČEK

podpredsednik

6. Sprejetje zapisnika predhodne seje: glej zapisnik

7. Dobrodošlica

Predsednik. – Z veseljem vas obveščam, da je delegacija iz južnoafriškega parlamenta zasedla svoja mesta na častni galeriji. Rad bi toplo pozdravil južnoafriško delegacijo, ki je prišla, da bi se udeležila 14. medparlamentarnega srečanja med evropskim in južnoafriškim parlamentom. Vodjo afriške delegacije, gospo Joanmariae Louise Fubbs, predsednico Odbora za trgovino in industrijo Narodne skupščine Južne Afrike, spremlja predsednik Odbora za mednarodne odnose in še pet drugih kolegov iz južnoafriškega parlamenta.

Kot veste, imata Evropa in Južna Afrika iste vrednote, kar zadeva demokracijo, človekove pravice in večstransko sodelovanje. Republika Južna Afrika ni samo regionalna sila, temveč tudi vedno močnejša globalna sila in cenjen partner, ki nam bo pomagal pri reševanju izzivov globalne finančne in gospodarske krize. Trdno verjamemo, da moramo poglobiti naš dialog in razviti še tesnejše odnose in sodelovanje. Naši dve regiji bi morali sodelovati ne samo pri iskanju poti iz sedanje krize, temveč tudi pri ustvarjanju novega svetovnega reda, ki nam bo vsem trajno koristil. Še enkrat vam torej izrekam dobrodošlico, gospa Joanmariae Louise Fubbs in cenjeni kolegi iz južnoafriškega parlamenta.

8. Institucionalni vidiki ustanovitve Evropske službe za zunanje politično delovanje – Ustanovitev Evropske službe za zunanje politično delovanje: stanje pogajanj z državami članicami (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je skupna razprava o poročilu Elmarja Broka o institucionalnih vidikih ustanovitve Evropske službe za zunanje politično delovanje (2009/2133(INI) – (A7-0041/2009)) in o izjavi Sveta in Komisije o ustanovitvi Evropske službe za zunanje politično delovanje.

Elmar Brok, poročevalec. – (DE) Gospod predsednik, gospa Malmström, komisarka, gospe in gospodje, približujemo se času, ko bo Lizbonska pogodba končno ratificirana, in zdaj začnemo razmišljati o tem, kako naj bi Pogodbo izvajali. Vsi vemo, da je treba ustavo pretvoriti v realnost, ki je prav tako pomembna kot zapisane besede v ustavi ali v primarni zakonodaji, kamor sodi Pogodba.

Zato bi rad vse še enkrat opozoril na prvotni namen, saj so naše sedanje razprave o Službi za zunanje politično delovanje, visokem predstavniku in podpredsedniku Komisije eden od rezultatov ustavne konvencije, ki ga je prevzela medvladna konferenca za Lizbonsko pogodbo.

Namen je bil, da bi Evropska unija postala učinkovitejša s tem, ko bi se premaknili proti mestu, kjer Evropa govori svetu z enim glasom. Zato potrebujemo to novo vrsto visokega predstavnika in podpredsednika, ki mora imeti zanesljivo službo, da bo lahko uspešno opravljal to nalogo.

Drugo načelo ustavne konvencije je bilo preglednost in tretje demokracija. To so bila tri izhodišča in parlamentarni večini ustavne konvencije, ki je bila sestavljena predvsem iz nacionalnih poslancev parlamenta, da je Evropska unija vedno boljša na področjih, na katerih deluje v skladu z metodo Skupnosti, in da je vedno razmeroma slaba na področjih, na katerih deluje po medvladni metodi.

V skladu z duhom teh priprav izvajanje Pogodbe ne sme voditi h krepitvi medvladnega pristopa, pri čemer bi zatrli metodo Skupnosti, ki jo je mogoče demokratično nadzorovati ter ki je uspešnejša in preglednejša.

Zato včasih ne razumem, zakaj države članice predvsem zanimajo organigrami, ne pa to, kako so ta načela udejanjena. Menimo, da ne potrebujemo nove birokracije na sredi med Svetom in Komisijo, ki bi dolgoročno zajemala 6 000 do 8 000 ljudi, ki bi imela svoje življenje in ki bi postala neodvisno kraljestvo izven nadzora.

Predpostavljajmo, da bo ta služba dodeljena Komisiji kot administrativno telo, in priznajmo, da mora imeti značaj *sui generis*. Ne more biti običajni urad Komisije, saj so na področju zunanje in varnostne politike pristojnosti razdeljene med Skupnost in Svet. Zato moramo zagotoviti, da bo obstajalo varovalo za svet, da bodo njegove pravice lahko izražene na razumen način in da bo uporabljen lojalen pristop.

Pomembno je poudariti, da je treba nacionalne strokovnjake v Komisiji obravnavati na drugačen način kot prej; z drugimi besedami, dati jim je treba enake pravice. Jasno je treba povedati, da nadzor in proračunske pravice Parlamenta nikakor ne smejo biti omejeni, temveč okrepljeni.

Zato bi rad Komisijo v tej fazi razprave opomnil, da nimamo samo pravice do posvetovanja, temveč da smo parlamentarci prisilili Komisijo, da je dala soglasje. Komisije in visokega predstavnika ne bomo izpustili iz zaslišanj. Zagotoviti moramo, da bo imel Evropski parlament v primeru sprememb kadrovske predpisev in finančnih predpisov pravico do soodločanja na enak način, kot pri proračunskem postopku. Zato bi rad obe instituciji povabil, naj v svojih izjavah opišeta, na kakšen način bi lahko združili med sabo načela učinkovitosti, preglednosti in demokracije. To mi iz prejšnjih dokumentov COREPER, do katerih sem imel dostop, ni jasno.

(Aplavz)

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – (SV) Gospod predsednik, komisarka, gospod Brok, spoštovani poslanci, vem, da je razvoj Evropske službe za zunanjepolitično delovanje zadeva, ki vas tu v Parlamentu zelo zanima. Z velikim zanimanjem in močnim občutkom vpletenosti sem prebrala poročilo gospoda Broka, ki ga je v ponedeljek odobril Odbor za ustavne zadeve. Seveda se predsedstvo povsem strinja s tem, kar je gospod Brok napisal v svojem poročilu, in sicer, da je Služba za zunanjepolitično delovanje dejansko ključ do našega skupnega prizadevanja, da bi evropska zunanja politika postala aktiven in bolj koheziven instrument, tako da bi lahko po svetu evropsko politiko videli v boljši luči.

Namen je premostiti vrzel med delom Komisije in delom Sveta, da bi se politike Unije premikale v isto smer. To je potrebno, da bi lahko bili čim učinkovitejši. Zato je pomembno, da Službo za zunanjepolitično delovanje čim bolj zaženemo. To je eden od največjih in najpomembnejših izzivov iz Lizbonske pogodbe. Številne koščke sestavljanke je treba zložiti skupaj, zato v Svetu potekajo obširne priprave.

Cilj je, da se Evropski svet dogovori o poročilu, ki ga bo lahko visoki predstavnik, ko bo imenovan, uporabil kot izhodišče pri oblikovanju predloga o Službi za zunanjepolitično delovanje. Pri tem delu se bo seveda posvetoval z Evropskim parlamentom glede predložitve predloga visokega predstavnika. Do takrat bo predsedstvo zagotavljalo redni dialog z Evropskim parlamentom. Ta dialog je potekal že do zdaj in se bo še nadaljeval. Pomembno je, da imajo Evropski parlament, Svet in Komisija redne stike glede teh vprašanj, ne samo med uradniki, temveč tudi na ravni politike.

Države članice in Komisija so takoj po irskem referendumu – in zelo smo veseli, da je bil izid pozitiven – začele z zelo intenzivnimi pripravami na Evropsko službo za zunanjepolitično delovanje. To delo napreduje in povsem sem prepričana, da bomo lahko Evropskemu svetu naslednji teden predstavili številne uporabne zamisli glede prihodnjega visokega predstavnika. Ker je naloga visokega predstavnika, da vloži končni predlog, bo seveda vključen v delo takoj, ko bo imenovan. To je zelo pomembno, da bo lahko prispeval k predlogu.

Predsedstvo bo predstavilo dogovor o načelih glede petih najpomembnejših elementov, in sicer glede področje aktivnosti Službe za zunanjepolitično delovanje, njenega pravnega položaja, kadrovanja in financiranja ter delegacij EU. Tega še nismo dokončali in razgovori še potekajo, toda namignila vam bom, kako daleč smo prišli do zdaj, in v zvezi s tem se zdi, da se Svet in Komisija v veliki meri strinjata, in upam, da se bomo nazadnje strinjali tudi z Evropskim parlamentom.

Seveda bi morali glede na področje aktivnosti Evropske službe za zunanje politično delovanje vzpostaviti geografske in tematske oddelke s kolektivno odgovornostjo za naloge, ki jih sedaj opravlja Komisija ali sekretariat Sveta. Komisija bo še naprej glavna odgovorna za zadeve v zvezi s trgovino, pomočjo in širitvijo, čeprav je še treba natančno določiti, kje bo razmejitev med Komisijo in Službo za zunanje politično delovanje glede pomoči.

Države članice in Komisija se tudi strinjajo, da bi moral pravni status Službe za zunanje politično delovanje odražati in podpirati edinstveno vlogo, *sui generis*, ki jo ima v sistemu EU. Za kakršno koli pravno rešitev že se bomo odločili, mora ta izpolnjevati načeli dobrega upravljanja in možnosti odgovornosti.

Osebe bo pridobljeno iz Komisije, sekretariata Sveta in držav članic. To je jasno navedeno v Lizbonski pogodbi. Vse te kategorije osebja bodo upravičene do prevzema funkcije pod enakimi pogoji. Delegacije EU bodo prišle pod pristojnost visokega predstavnika, kakor hitro bo začela veljati Lizbonska pogodba.

Ena od pomembnih stvari pri ustanavljanju Evropske službe za zunanje politično delovanje je stik z Evropskim parlamentom. Ko bo visoki predstavnik imenovan, se bo redno posvetoval z Evropskim parlamentom o glavnih poteh in pomembnih izbirah smeri na področju skupne zunanje in varnostne politike ter skupne varnostne in obrambne politike. Prepričana sem, da bodo tudi uradniki spodbujali tesne stike z Evropskim parlamentom. Evropska služba za zunanje politično delovanje bi torej morala imeti službo, ki bo odgovorna za stike s parlamentom.

Tako daleč smo približno prišli v razgovorih. Ne morem vam predstaviti več podrobnosti, saj naših pogovorov še nismo končali, toda storili bomo vse, da bomo parlament še naprej obveščali o napredku. Visoki predstavnik seveda še ni bil imenovan, zato so vse te zamisli še vedno zgolj zamisli. Na koncu bo visoki predstavnik tisti, ki bo dal predlog v skladu z določbami Pogodbe.

S tem bi se vam rada zahvalila, da ste mi dali besedo, in veselim se konstruktivne razprave, med katero bom seveda zelo pozorno poslušala mnenja Parlamenta in odgovorila na kakršna koli vprašanja po svojih najboljših močeh.

Benita Ferrero-Waldner, članica Komisije. – Gospod predsednik, smo, upam, v čisto zadnji fazi procesa uveljavljanja Lizbonske pogodbe, s čimer zaključujemo proces, ki je trajal osem let razprav in pogajanj. Po odločilnem izidu irskega referendumu vsi upamo, da bo zelo kmalu sledila češka ratifikacija. Če to dosežemo na 20. obletnico ponovne združitve Evrope, bo to velik dan za Evropo in njene državljane, nenazadnje tudi zato, ker bomo lahko svojo pozornost osredotočili na pereče izzive in politična vprašanja, ki nas čakajo.

Naj v pričakovanju zadnje etape čestitam Parlamentu in zlasti Odboru za ustavne zadeve, z Elmarjem Brokom kot poročevalcem, da je dal svoje mnenje o ključnem elementu Lizbonske pogodbe, in sicer Evropski službi za zunanje politično delovanje. Ustanovitev EEAS daje Evropski uniji in vsem njenim institucijam priložnost, da dosežemo tisto, česar smo si dolgo nadejali: da imamo enotni glas v svetu in da okrepimo vpliv EU v svetu.

V poročilu gospoda Broka je prepoznana ta velika možnost. Skupaj s to pomembno razpravo in številnimi drugimi posvetovanji s predstavniki Parlamenta predstavlja bistven prispevek k našemu delu s švedskim predsedstvom ter tudi z državami članicami in sekretariatom Sveta v prihajajočih mesecih. Z veseljem lahko potrdim, da Komisija močno podpira splošni pristop Parlamenta. Strinjam se z načeli preglednosti, demokracije in koherentnosti, ki ste jih ravnokar omenili. Seveda je pomembno, da sodelujejo vse institucije, da bi pomagali novoimenovanemu visokemu predstavniku/podpredsedniku pri njegovi nalogi, da pripravi odločitve o ustanovitvi EEAS, odločitev, ki, kot veste, zahteva privolitev Komisije in posvetovanje s Parlamentom.

Naj naprej omenim status EEAS. Dejansko bo *sui generis*, saj nima vzora, ki bi mu sledili. Ustvarjamo nekaj novega. Ne bo ne medvladno telo, ne povsem osnovano na metodi Skupnosti, toda zagotoviti moramo, da bo imel novi sistem pravi evropski pristop, ki bo črpal iz vrlin politik Skupnosti in bo v njih ukoreninjen, kot je bilo že omenjeno. Ključno vprašanje za nas je, kaj naj bi bila EEAS sposobna doseči. To bi moral biti naš cilj. Z združevanjem različnih akterjev na področju zunanjih odnosov lahko zagotovimo, da bodo naši odnosi z zunanjim svetom jasni, koherentni in da bodo sledili enotnemu paketu političnih ciljev. Imeti mora pristojnosti kot jedro zunanje politike EU, mesto, kjer se ta politika razvija in usklajuje. Tudi obravnavati jo je treba kot tako, znotraj in zunaj Evropske unije, in EEAS bo učinkovita samo, če bo dobro sodelovala z drugimi institucijami in v celoti spoštovala medinstitucionalno ravnovesje.

Zato je po mojem mnenju zelo pomembno, da bo EEAS taka, da bo lahko zelo tesno sodelovala s Komisijo in Svetom in da bo spoštovala potrebo po tem, da je v celoti odgovorna Evropskemu parlamentu. Verjamem, da bo za Parlament združenje zunanje političnih odgovornosti v eno službo pomenilo preskok v njegovi

zmožnosti, da opravlja svojo vlogo nadziranja politike Unije. Kot sama služba, bo moral biti tudi način, na katerega se bo Parlament povezoval s službo in z visokim predstavnikom/podpredsednikom, na nek način *sui generis*.

Oblikovanje EEAS bo zahtevalo vrsto odločitev, ki bodo verjetno vključevale spremembe finančnih in kadrovskih predpisov, pri katerih je potreben predlog Komisije in njegovo sprejetje prek soodločanja.

Visoki predstavnik/podpredsednik mora imeti pooblastila za upravljanje službe, toda služba mora služiti tudi sistemu EU kot celoti – najočitneje seveda predsedniku Evropske komisije in predsedniku Evropskega sveta ter drugim komisarjem z vlogo pri zunanjih odnosih. Sposobna mora biti nuditi pomoč, tako v Bruslju kot v tretjih državah, Evropskemu parlamentu in njegovim uradnim delegacijam, ki potujejo v tujino.

Intenzivna udeleženos držav članic v novi službi je ena od ključnih novosti. Veleposlaniki iz COREPER iščejo najboljši način, kako zagotoviti, da bi v službo zgodaj vključili diplomate držav članic visoke kakovosti. V Komisiji proučujemo, kako bi lahko to dosegli v času do spremembe kadrovskih predpisov. Imenovanje na položaje v službi bi moralo potekati prek postopkov izbiranja na podlagi sposobnosti, ob ustreznem upoštevanju potrebe po geografskem in spolnem ravnovesju. S tem so želje iz poročila v veliki meri izpolnjene.

Menimo tudi, da bi morali imeti vsi člani EEAS enake pravice, ne glede na to, ali so uradniki institucij EU ali uradniki držav članic s pogodbami za določen čas. V vseh pogledih bodo enakovredni.

Kar zadeva področje delovanja službe, mora ta imeti celovit pregled nad odnosi Unije s preostalim svetom, zato potrebuje geografske oddelke in horizontalne službe, ki bodo pokrivali teme, kot so SZVP in SVOP, človekove pravice in odnosi z organi ZN. Namen je preprečiti podvajanje in zagotavljanje, da vsi tisti, ki so odgovorni za zunanjo politiko EU, učinkovito sodelujejo, Komisija pa bo tudi še naprej imela službe, odgovorne za trgovino, razvojno politiko, izvajanje pomoči, humanitarno pomoč in širitev. Seveda bo tudi še naprej gonilna sila pri zunanje-političnih vidikih ključnih notranjih politik Unije, in osrednje vprašanje v sedanjih razpravi je, kako upravljati z načrtovanjem zunanje pomoči.

Parlamentu lahko zagotovim, da bo razvojna politika EU, vključno z izkoreninjenjem revščine, osrednja tema zunanje-političnega delovanja Komisije. Visoki predstavnik/podpredsednik in komisar za razvoj bosta pri tem izredno tesno sodelovala. V pomoč bo dejstvo, da bo novi visoki predstavnik hkrati podpredsednik Komisije, odgovoren za usklajevanje zunanje-političnega delovanja EU. Služba bo odgovorna tudi za administracijo delegacij, čeprav bodo zdaj ljudje v delegacijah iz različnih služb, ne samo iz EEAS, temveč tudi iz služb Komisije in morda drugih institucij in organov Evropske unije.

Ko bo Pogodba začela veljati, bodo delegacije Komisije postale delegacije EU. S tem bodo dobile nove odgovornosti, toda to ne bo zmanjšalo njihove vloge pri zastopanju celotne palete dejavnosti Komisije. Delegacije EU bi morale biti odgovorne za zastopanje, usklajevanje in pogajanje z dnem, ko Pogodba začne veljati. Večinoma bo ta postopek tekel zelo gladko. Toda ponekod, kjer je obremenitev zelo velika, bo treba organizirati neko obliko delitve bremen, ne samo z rotirajočim predsedstvom, temveč tudi z drugimi državami članicami.

Ustanovitev povsem nove zunanje-politične službe je velik podvig. Razvila se bo sčasoma, kot pravi vaše poročilo. Skupaj se bomo učili. Prvi cilj mora biti, da se v času od začetka veljave Pogodbe do uresničenja EEAS vzdržuje učinkovita zunanja politika EU. Skupaj s sekretariatom Sveta bomo sodelovali z visokim predstavnikom/podpredsednikom, da bomo zagotovili, da ne bo vrzeli. Toda gledati moramo naprej. Združili bomo uradnike in diplomate iz različnih institucij in vseh držav članic. Kot vemo, skupna zunanja politika ni zgolj vsota 27 nacionalnih politik. Potrebujemo ljudi v EEAS, ki razmišljajo po evropsko, pri tem pa ne izgubijo svojih značilnih nacionalnih vezi. Ustvariti moramo torej diplomatsko kulturo EU in občutek pripadnosti EU. Za to je bistveno usposabljanje.

V poročilu je podana obetajoča zamisel o ustanovitvi evropske diplomatske akademije. Medtem lahko s pridom uporabimo diplomatske akademije držav članic. Pred kratkim sem se udeležila praznovanja 10. obletnice evropskega diplomatskega programa, ki nakazuje pot. Treba je opozoriti, da Komisija že od sedemdesetih let prejšnjega stoletja organizira seminarje za usposabljanje, ki se jih je udeležilo že več kot 5 700 diplomatov. Ena od nalog EEAS bo oblikovanje strategije usposabljanja za zagotovitev, da bodo vsi člani, ne glede na svojo izobrazbo in izkušnje, opremljeni za opravljanje svojih nalog. Vodje delegacij bodo morali biti sposobni ne samo opravljati svojo politično vlogo, temveč tudi izvajati vse dejavnosti Komisije, ki so tako pomemben del nalog delegacije.

V svojem poročilu se gospod Brok sprašuje tudi, ali lahko EEAS pokriva konzularne službe. Komisija je odprta za to zamisel, četudi bi bilo potrebno nekaj časa za njen razvoj. To so vprašanja za prihodnost. Za

zdaj je za nas izziv, da zagotovimo, da bo EEAS delovala dobro in v interesih vseh: evropskih državljanov, držav članic in Evropske unije. Komisija podpira ustanovitev EEAS, želi, da bi bila uspešna, in bo na vse mogoče načine prispevala k zagotovitvi tega. To poročilo kaže, da bo tako storil tudi Parlament.

Opravičujem se, da sem bila malo dolga, toda menim, da je to zelo pomembna zadeva. Oprostite prosim, gospod predsednik.

Predsednik. – Komisarka, seveda vam oprostim, saj se v povsem strinjam z vami. To je zelo pomembna tema.

Alojz Peterle, v imenu skupine PPE. – (SL) Spoštovana gospa predsednica Sveta, spoštovana gospa komisarka, spoštovani bivši kolegi iz evropske konvencije, kolegice in kolegi. Poročevalcu Elmarju Broku čestitam za zelo jasno opredeljen odnos Evropskega parlamenta do vprašanj, ki so povezana z ustanovitvijo evropske službe za zunanje politično delovanje.

Ustanovitev te službe je logična in nujna posledica odločitve za združitev dveh zunanje političnih funkcij v eno in bistvena za razvoj zunanje politične identitete Evropske zveze. Integrirana diplomacija pomeni poenostavitev, enotnejše in bolj učinkovito delovanje, kot tudi več vidnosti in prepoznavnosti.

Pri umeščanju skupne službe ne gre zgolj za tehnično vprašanje, ampak za uresničevanje političnega namena, ki ga želi Evropska zveza doseči s postavitvijo visokega predstavnika in podpredsednika Evropske komisije v eni osebi. Razvoj nove službe bi moral izhajati iz istega duha, ki je pripeljal do združitve dveh zunanje političnih funkcij – to pomeni združevanje zunanje političnih prizadevanj Sveta in Komisije.

Pomembno je, da bo služba ustanovljena z dolžnim upoštevanjem vlog in sodelovanja Komisije, Sveta in Parlamenta in bo temeljila na medsebojnem zaupanju ter na volji po sodelovanju.

Menim, da je v interesu Evropske zveze, da začne enotna služba delati čim prej, vendar močno podpiram priporočilo o njenem postopnem uvajanju, da bi tako dosegli njeno najustreznejšo in najbolj učinkovito obliko. Zelo upravičen se mi zdi poudarek, da mora postati služba po organizacijski in proračunski strani del upravne strukture Komisije.

Izredno pomembno se mi zdi, da bo bodoča služba vključevala tudi sodelavce iz nacionalnih diplomatskih služb, kar bo nedvomno pomenilo boljši in dostopnejši servis za državljane Evropske zveze, zlasti za tiste države, ki imajo manjše število diplomatskih predstavništev.

Roberto Gualtieri, v imenu skupine S&D. – (IT) Gospod predsednik, ministrica, komisarka, gospe in gospodje, s to razpravo in s poročilom, ki ga bomo odobrili jutri, bi rad Parlament pokazal svojo željo, da pripomore k ustanovitvi Evropske službe za zunanje politično delovanje, tudi v tej predhodni fazi, s konstruktivnim dialogom s Svetom in Komisijo. Verjamemo, da je takojšen poziv k temu medinstitucionalnemu dialogu predvsem koristen in razumen glede na to, da mora Parlament v skladu s postopkom iz Pogodbe dati mnenje o predlogu visokega predstavnika in da je zaradi pristojnosti Parlamenta v zvezi s proračunom odločilnega pomena, da da svoje soglasje in sodeluje. Da ne govorimo o soglasju Komisije, o čemer govori gospod Brok, ki daje Evropskemu parlamentu še več prostora.

Menimo pa tudi, da je naša dolžnost, da takoj pozovemo k temu dialogu, ker je Evropska služba za zunanje politično delovanje ena od najpomembnejših novosti, ki jih uvaja Lizbonska pogodba. Njene lastnosti naj bi imele znaten vpliv na način, kako bo reorganizirano vodenje Evrope, in s tem na način, na katerega se bo v praksi odločalo o celotnem ravnesju institucij Unije.

Skupina naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu se strinja s stališčem iz Brokovega poročila, pri oblikovanju katerega je imela aktivno vlogo. To je stališče, katerega cilj je razviti vlogo Službe kot mostom med skupnostno razsežnostjo zunanje političnega delovanja Unije in medvladno razsežnostjo skupne zunanje in varnostne politike, kot je to navedeno v naslovu V Lizbonske pogodbe.

Seveda se zavedamo edinstvenega značaja Službe, ki odraža tudi naravo vloge visokega predstavnika in podpredsednika Komisije, kakor se zavedamo tudi dejstva, da Služba ne sme zajemati vseh služb, ki jih uporablja Komisija, ko izvaja številne vidike svojega zunanje političnega delovanja – ki se ne skrijejo samo na SZVP –, začevši z razvojnim sodelovanjem.

Vseeno pa menimo, da je bistveno, da bo lahko Služba poskrbela za učinkovitejšo zunanjo in varnostno politiko Unije ter za njeno doslednejše zunanje politično delovanje. Mislimo tudi, da je odločilnega pomena, da je Služba pod demokratičnim nadzorom Parlamenta, in zato verjamemo, da je njena vključitev v

administrativno strukturo Komisije možnost, ki se najbolj ujema s temi cilji, ki so nam resnično pri srcu. Zaradi tega smo glasovali za Brokovo poročilo.

Andrew Duff, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, Komisija ima čisto prav, ko pravi, da bi morala služba združevati vse instrumente in sredstva, potrebna za vodenje aktivne zunanje politike po svetu. Bistveno je, da začnejo vsi akterji pri tem velikem projektu zaupati drug drugemu in Službi, vključno z državami z največ prebivalci in največjo gospodovalnostjo.

Bistveno je, da britansko ministrstvo za zunanje zadeve tja pošlje svoje najboljše ljudi, ne pa izmečke. Povsem se strinjam, da je treba zaradi parlamentarnega in finančnega nadzora Službo za administrativne in proračunske namene navezati na Komisijo. Svetu moram reči, da ni sprejemljivo, da je Služba razvrščena v isti razred kot Ekonomsko-socialni odbor ali varuh človekovih pravic kot del finančne uredbe. Menim, da je Brokovo poročilo praktična pripravljalna faza procesa ustanavljanja Službe za zunanjepolitično delovanje, vendar verjamem tudi, da bi se morali zdaj malo ustaviti, preden gremo naprej in rešimo pomembna vprašanja, preden visoki predstavnik/podpredsednik zasede svoj položaj.

Za Parlament je odločilno, da imamo političnega sogovornika, da se lahko dogovarjamo o ustanovitvi in bodočem programu Službe za zunanjepolitično delovanje, zato vas, države, prosim, da nam pošljete ljudi za vsa ta mesta.

Indrek Tarand, v imenu skupine Verts/ALE. – (ET) Gospod predsednik, gospe in gospodje, sijajna in prijetna izkušnja je sodelovati z več občudovanja vrednimi ljudmi. Rad bi čestital gospodu Broku in tudi številnim drugim, ki so prispevali. Zdaj pa bi rad citiral gospoda Barrosa, ki je danes dopoldne modro dejal: „Celo institucije ne trajajo; potrebujemo ogromno politično voljo.“ Ustanavljanje institucij pravzaprav ni mogoče brez politične volje. Da bi preprečili ustanovitev le še ene institucije, mora naša politična volja vedno biti pglavilna pri oblikovanju nove ustanove. Cilj je resnično evropska in dejansko *sui generis* organizacija, ki bo služila skupnim interesom vseh evropskih državljanov. Če se želimo izogniti podvajanju ali morebitni izgubi sredstev, kar je tako tipično, moramo zagotoviti, da bosta dodeljevanje proračunskih sredstev in uporaba teh sredstev pod nadzorom Evropskega parlamenta.

Poročilo na splošno opredeljuje načela, poročana evropskemu vrhovnemu sodišču, ki bi nam pomagala imenovati visokega predstavnika in tudi postaviti načrt. Po vzpostavitvi tega načrta bomo vsi na boljšem položaju in bomo imeli tudi priložnost, da uveljavimo svojo lastno politično voljo. Ker se vsi zavedate, za kaj si prizadevamo Zeleni – na primer za koncept ustvarjanja miru, absolutno uporabo Listine o temeljnih pravicah in seveda enakost spolov –, danes tega ne bom načenjal, čeprav obljubim, da bom o teh temah spet govoril, ko bo za to čas. Kakor koli že, po mojem mnenju bi bilo od Sveta zelo modro, da bi razmislil o imenovanju visoke predstavnice, saj vsi vemo, da predsednik Komisije ni ženska. Na čelo Evrope pravzaprav nikoli ni bila imenovana nobena ženska, zato bi bilo morda dobro, če že ustanavljamo novo evropsko institucijo, da razmislimo o tem vidiku.

Pri ukvarjanju s poročilom sem opozoril na nekatere negativne odnose iz nekaterih področij. Namignili so, da Evropski parlament tu nima nobene vloge in da s tem poročilom zgolj poskuša pridobiti na pomenu. Moj odgovor na to je, da je Parlament pomemben in da moramo to upoštevati. Naše poročilo o Evropski službi za zunanjepolitično delovanje je zelo dobra priložnost za osvetlitev takih dejstev. Zato vse pozivam, naj podprejo sprejetje tega poročila, ob upoštevanju dejstva, da ne zajema vseh izboljšav in želja. Najpomembnejša stvar je, da zdaj sprejmemo poročilo.

Ashley Fox, v imenu skupine ECR. – Gospod predsednik, rad bi izrazil svoje razočaranje nad tem, da Parlament spet obravnava poročilo, ki prejudicira ratifikacijo Lizbonske pogodbe. Sprašujem se, ali bi danes imeli to razpravo, če bi nemško ustavno sodišče še vedno obravnavalo Pogodbo. Domnevam, da ne, in sprašujem, zakaj se Češko obravnava drugače. Kot bi pripomnil angleški pisatelj George Orwell, so vse države članice enakovredne, toda nekatere so bolj enakovredne kot druge.

Rad bi oporekal ustanovitvi evropske diplomatske akademije. V času, ko se vse države članice soočajo z velikimi proračunskimi pritiski, bi se morala EU zadržati. Morali bi ravnati kot čuvarji javne blagajne. Naš cilj bi moral biti preudarna poraba javnega denarja in prizadevanje za vrnitev denarja državam članicam in davkoplačevalcem, ki jih zastopamo, kadar je to mogoče.

Ta predlog je ni stroškovno ocenjen. To je še en primer, kako nekateri poslanci v tem parlamentu vse preveč radi velikopotezno ravnaajo s tujim denarjem. Evropska diplomatska akademija je stran metanje denarja in bi postala samo še eno breme za davkoplačevalce.

Kolege bi rad opomnil, da bodo skupna stališča glede zunanje politike določile države članice, zastopane v Svetu, ne Komisija, in gotovo ne Parlament. Morebitno dodatno osebje, ki ga potrebuje EEAS, bi moralo biti začasno premeščeno iz držav članic, in tako osebje ne potrebuje posebnega usposabljanja. Politika, ki jo bodo zastopali v svetu, bo politika Sveta ministrov, ne neka neodvisna evropska politika.

Diplomatska akademija bi bila potrebna samo, če bi EU državam članicam odvzela obvladovanje zunanjih zadev. Upam, da ta dan ne bo nikoli prišel, in storil bom vse v svoji moči, da to preprečim.

(Govornik se je strinjal, da sprejme vprašanje v skladu s členom 149(8))

Andrew Duff (ALDE). – Gospod predsednik, govornika bi rad vprašal, ali bi, če bi doživel razočaranje in bi Pogodba dejansko začela veljati, podprl imenovanje gospoda Chrisa Pattena za visokega predstavnika?

Ashley Fox (ECR). – Gospod predsednik, zelo sem hvaležen, da so me vprašali za mnenje, toda precej dvomim, da bo to moja odločitev.

Helmut Scholz, v imenu skupine GUE/NGL. – (DE) Gospod predsednik, komisarka, hvala za priložnost, da danes govorim. Konfederalna skupina Evropske združene levice - Zelene nordijske levice je na plenarnih zasedanjih že večkrat jasno izrazila svojo globoko kritiko usmeritve in narave zunanje in varnostne politike Evropske unije in nasprotuje tej usmerjenosti, vključno z Lizbonsko pogodbo. ta skupna razprava na začetku tega parlamentarnega mandata zajema eno najpomembnejših poročil v tem mandatu. Žal, čeprav razumem motive gospoda Broka z vidika parlamentarne dejavnosti, moramo nekaj spraviti v tek v določenem roku, zaradi česar je težko ustrezno in odgovorno pretehtati razsežnosti in zapletena vprašanja, ki izhajajo iz vsebine te nove strukture.

Med razpravo je postalo jasno, koliko stvari je žal še vedno v zraku in zaradi tega predmet političnega pokra med interesi nacionalnih sil in vlad ter strukturami EU. Skupina GUE/NGL temu nasprotuje. Zato upamo, da bo imel Evropski parlament po pogajanjih priložnost, da še enkrat razmisli o Evropski službi za zunanje politično delovanje (EEAS) v skladu s pričakovanji, ki so bila danes dopoldan izražena švedskemu predsedstvu glede omejitve pri oblikovanju pogajalskega mandata. V Parlamentu bi morali tudi zagotoviti, da so državljani Evrope čim bolj obveščeni o različnih vidikih EEAS, zlasti glede na dvome in kritiko v zvezi z Lizbonsko pogodbo ter zahtevo po večji preglednosti in demokratičnem soodločanju v zvezi s tem.

Razgovori o ustanovitvi EEAS že mesece potekajo za zaprtimi vrati. Moja skupina bi rada ponovila, da ne vključitev Evropskega parlamenta, do zdaj prizadetih organizacij civilne družbe in celo nacionalnih parlamentov sproža resna vprašanja. Še zlasti zato, ker so živahne razprave ter odprti in pregledni razgovori o institucionalnih strukturah velikega pomena za njihovo legitimnost v prihodnje in za njihovo javno odgovornost. Zaradi tega pozdravljam pristop gospoda Broka, ko s svojim poročilom poskuša doseči parlamentarno soodločanje vsaj za Evropski parlament. Nekatere naše zahteve imajo enak namen.

Nasprotujemo vsem prizadevanjem – in to pravim nedvoumno in kategorično –, da bi v EEAS vključili politično-vojaške strukture, ne glede na to, ali bi do tega prišlo zdaj ali v prihodnosti, kot je nedavno med drugimi predlagala Francija v Svetu. Z našega vidika morebitna kombinacija vojaškega načrtovanja, struktur tajne službe ter splošnih diplomatskih in političnih nalog ni sprejemljiva.

Morten Messerschmidt, v imenu skupine EFD. – (DA) Gospod predsednik, včeraj so me prosili, naj navedem tri razloge, zakaj naj bi glasovali proti temu poročilu. To je prav lahko: demokracija, demokracija in demokracija.

Najprej je absurdno, da bi kateri koli parlament hotel sprejeti poročilo, ki temelji na pogodbi, katere usoda je še vedno povsem negotova. Nihče ne ve, kakšna bo prihodnost Lizbonske pogodbe, in vsak z vsaj najmanjšo trohico spoštovanja do demokratičnih struktur, najmanjšo trohico spoštovanja do držav članic, kot je Češka, bi počakal s tem projektom, dokler se ne razjasni prihodnost Pogodbe.

Drugič, to poročilo (in celotna služba za zunanje zadeve, ki se zdaj oblikuje) predstavlja popolno spodkopavanje, zanikanje in nespoštovanje suverene pravice držav članic, da vodijo svoje lastne zunanje politike. To je tudi razlog, zakaj si to poročilo prizadeva, da bi bila Komisija odgovorna za vse. Komisija seveda, zlasti v svoji vlogi „javnega uslužbenca“, zelo očitno ni izvoljena s strani državljanov. Z drugimi besedami, če si ljudje želijo drugačno zunanjo politiko, ni nikakršne možnosti, da bi spremenili politiko, saj lahko ljudje spremenijo samo Svet, se pravi vlade, ne pa Komisije.

To pomeni, tretjič, da je demokratična farsa, da Parlament želi Komisiji, ki nima mandata ljudi, dati še več pristojnosti, in to nekatera absolutno bistvena področja v suvereni državi. Ta parlament temelji zgolj na

kratosu, samo na oblasti. Nikoli ne temelji na *demosu*. Toda osredotočiti bi se morali na *demos* – na ljudi in ne na oblast. Potrebujemo torej več demokracije. Zato je treba to poročilo zavriniti.

Andrew Henry William Brons (NI). – Gospod predsednik, to poročilo nas poskuša pomiriti glede Službe, toda kar se mene tiče povzroča prav nasprotno. Po eni strani trdi, da Služba dopolnjuje diplomacijo držav članic in je ne postavlja pod vprašaj. Toda preostalo poročilo je po mojem mnenju povsem v nasprotju s tem zagotovilom.

V odstavku 4 je navedeno, da Službe oziroma njenih pristojnosti ni mogoče začrtati ali določiti vnaprej. Odstavek 8(d) predlaga, da bi lahko delegacije, ki so del Službe, prevzele konzularne službe od držav članic. Jasno je, da naj bi ta služba – ne kratkoročno, temveč na dolgi rok – prevzela in nadomestila diplomatska predstavništva držav članic, morda na koncu celo pravice Združenega kraljestva in Francije do veta v Varnostnem svetu ZN.

Ko slišite nek organ EU zagotavljati, da nečesa ne bodo storili, je to precej dober namig, kaj nameravajo. Opravičujem se gospodu Shakespearu, po mojem poročilo vse preveč prisega. Kdo bo dejansko kakor koli nadziral ta organ? Mislim, da ne Svet. Ta mora ukrepati soglasno. Če se ne bo mogel odločiti, bo Služba preprosto nadaljevala s svojim lastnim programom. Kaj pa Parlament? Ne, ta je omejen na posvetovanje. Ta organ bo vodil zunanjo politiko brez upoštevanja držav članic in brez učinkovitega nadzora držav članic ali Evropskega parlamenta. Nacionalne vlade bodo degradirane na status sveta krajevne skupnosti.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, najprej čutim, da je moja dolžnost, da se zahvalim poročevalcu, ki je opravil sijajno delo, in kot predsednik Odbora za ustavne zadeve se moram zahvaliti tudi vsem članom tega odbora ter obema odboroma, Odboru za zunanje zadeve in Odboru za razvoj, ki sta podala mnenje, za njihovo zelo hitro delo.

Dejansko smo poskušali pripraviti dokument – za katerega upam, da bo odobren –, ki bo lahko predstavljen Svetu 29. in 30. oktobra. Dobro se zavedamo, da to poročilo ni dokončno poročilo. Namen je samo opozoriti Svet in s tem visokega predstavnika, ki bo imenovan, na nekaj smeri ukrepanja, na nekakšno pot, ki ji lahko sledita.

Naloga visokega predstavnika bo, da sam oblikuje svoj lastni organizacijski načrt, ki pa ga bomo potem mi proučili. Zato Parlamentu predlagamo samo smernice. Vemo tudi, da je uspeh te operacije v zvezi s Službo za zunanje politično delovanje povezan z vlogo visokega predstavnika, ki bo moral biti sposoben organizirati in voditi vsakogar. Prek njega si želimo voditi dosledno in enotno zunanjo politiko. Vsi se dobro zavedamo, da obstajajo problemi, da je bilo že veliko povedanega, toda problemi obstajajo zato, da se jih reši. Pomembno je, da so usmeritve, informacije, področje jasni.

Brokovo poročilo daje nekaj zanimivih predlogov v zvezi s tem – moram povedati na kratko, ker nimam več časa za govorjenje –, toda v vsakem primeru zajemajo vključitev Službe v administrativno strukturo Komisije, odločitev o nadaljnjem razvoju modela Skupnosti in predlog, ki je naveden tudi v Lizbonski pogodbi, da je treba osebje vzeti iz sekretariata Komisije in Sveta ter iz delegacij same Komisije.

Menim, da je treba omeniti dve novosti: veleposlaništva Unije, ki bi jih vodili uradniki iz Evropske službe za zunanje politično delovanje in ki bi vključevala tudi delegacije Komisije v tretjih državah in urade Sveta za sodelovanje, ob potencialni začasni napotitvi strokovnjakov iz generalnega direktorata; in temelje, ki so bili postavljeni za ustanovitev evropske diplomatske akademije, kar je zanimiva zamisel.

Moj čas za govor je potekel. Upam samo, da bo to poročilo res sprejeto, in to z veliko večino.

Zita Gurmai (S&D). – Gospod predsednik kot vsi vemo, je Evropska služba za zunanje politično delovanje ena od najpomembnejših novosti iz Lizbonske pogodbe. Zato moramo biti zelo pazljivi in odgovorni pri njenem ustanavljanju.

Vsi se strinjamo, da bi morala začeti delovati takoj, ko bo Lizbonska pogodba začela veljati. Komisija in Svet že pripravljata smernice, ki naj bi jih predstavila na zasedanju Evropskega sveta konec tega meseca. Zato je torej bistveno, da Evropski parlament vpliva na ta proces.

Današnja razprava in iz nje izhajajoča resolucija sta izredno pomembna, saj moramo zdaj Svetu in Evropski komisiji poslati zelo jasno sporočilo kot dokaz političnega soglasja o ustanovitvi Službe.

Zelo ponosna sem na delo svojih kolegov, ki izhaja iz medstrankarskih posvetovanj v Parlamentu. Vztrajamo pri ohranitvi modela Skupnosti pri zunanjih odnosih Unije. Poslanci smo naklonjeni navezavi službe na

Evropsko komisijo in na del celotnega proračuna Skupnosti. EEAS bi morala biti del Komisije administrativno in proračunsko ter bi morala formalno biti del Komisije kot organ *sui generis*, priključen strukturi Komisije.

Proračunska komisija je izredno pomembna. To je vzvod, prek katerega lahko EP uveljavlja sovja pooblastila. Na ta način bi moral Parlament opravljati in bo opravljal proračunski in demokratični nadzor. Pokriti je treba številna področja, na primer jasno razmejitev nalog v EEAS in odgovorne enote Evropske komisije – ob upoštevanju, da še ne poznamo strukture bodoče Komisije – ter odnos med visokim predstavnikom in različnimi predstavniki Unije v tujini, toda ta resolucija bo prvo stališče Evropskega parlamenta, od koder bodo sledili nadaljnji koraki.

Tudi na človeški dejavnik ne bi smeli pozabiti. Visoki predstavnik bi moral biti nekdo, ki je sposoben, strokovno podkovan in vrhunski ter ki ga podpirajo Komisija, Svet in nacionalne diplomatske službe. Prepričana sem, da mora institucionalno ustanavljanje EEAS zajemati arhitekturo spolov, ki bo odražala zaveze, ki jih je Unija dala glede vključevanja načela enakosti med spoloma.

Nenazadnje bi bila kot nekdo, ki si že 15 let prizadeva za enako politično zastopanost žensk, vesela, če bi bila ta oseba ženska.

Annemie Neyts-Uyttebroeck (ALDE). – (NL) Gospod predsednik, nekaterim poslancem se zdi primerno, da nam s svojimi govori poskušajo dajati lekcije o demokraciji. Zato bi rada opozorila, da smo v Odboru za ustavne zadeve in Odboru za zunanje zadeve, osnutek mnenja katerih sem pripravila, poskrbeli za to, da ni prišlo do razprave in glasovanja o naših besedilih, do dokler ni bil znan izid irskega referendumu. To smo storili iz spoštovanja do odločitve, ki naj bi jo Irci sprejeli. Na srečo so dejansko rekli „da“, toda lahko bi rekli tudi „ne“. To smo hoteli upoštevati, pa tudi zasedanje Evropskega sveta naslednji teden. Zato smo morali našo razpravo in besedila dokončati v izredno kratkem času. Isti kolegi poslanci, ki radi dajejo lekcije iz demokracije, so se seveda pritožili tudi nad tem. Zašla sem.

Danes smo priča izredno pomembni časovni prelomnici. Besedila, v katerih je podano naše mnenje o tem, kakšna naj bi bila bodoča Evropska služba za zunanjepolitično delovanje, oznanjajo novo obdobje Evropske unije. Tisti izmed nas, ki razvoju Unije sledimo že leta in se spomnimo prvih plašnih korakov v zvezi z zunanjo politiko v pogodbah – najprej Maastrichtski in nato Amsterdamski –, da ne govorimo o varnostni in obrambni politiki, so takrat morda, tako kot jaz, mislili, da ne bomo nikoli dočakali tega dne, da nam ne bo nikoli uspelo položiti temeljev skupne evropske diplomacije.

Tisti izmed nas, ki smo pozorno opazovali razvoj načrtov glede tega, se bodo spomnili tudi, da še pred nekaj meseci nekatere od nacionalnih diplomatskih služb niso bile nikakor pripravljene sprejeti nekakšnega takojšnjega „velikega poka“, ko naj bi vse sedanje delegacije že s čisto prvim dnem prišle pod pristojnost bodočega visokega predstavnika. Navdušena sem nad tem.

Lastne politične in vladne dolžnosti iz mojih prejšnjih političnih inkarnacij so me naučile, da nič od tega ne bo preprosto. Pa vendar smo priča pomembni časovni prelomnici in upam, da bo to poročilo sprejeto z veliko večino.

Franziska Katharina Brantner (Verts/ALE). – (DE) Gospod predsednik, naša skupina podpira osnovno strukturo, ki jo gospod Brok predlaga v svojem poročilu, in zlasti ohranitev pravic Evropskega parlamenta do nadzora in ohranitev nalog Skupnosti kot nalog Skupnosti. Toda da bi zagotovili, da bo naša skupna Služba za zunanjepolitično delovanje zelo uspešna in ne zgolj privesek Komisije ali Sveta, se moramo zdaj pogovarjati o njeni vsebini in funkcijah.

EU potrebuje novo, združeno zunanjo politiko, s katero se bo lahko učinkovito spopadla s svetovnimi problemi. Služba za zunanjepolitično delovanje mora EU omogočiti, da bo lahko izvajala celovite politične strategije in kampanje. To novo službo potrebujemo na primer zdaj pri razpravah o podnebni spremembi v Københavnu. Odpraviti moramo tradicionalno diplomacijo, drugače bo ta služba prinesla zelo malo dodane vrednosti.

Zato bi se rada zavzela za štiri področja, ki bodo po mojem mnenju službi pomagala oblikovati novo zunanjo politiko. Prvič, radi bi, da bi nova služba imela direktorat za vzpostavljanje miru in krizno upravljanje. Imamo ustrezne finančne instrumente in misije, toda do zdaj smo imeli samo majhne in razdrobljene organizacijske enote. Drugič, radi bi, da bi bilo osebje deležno celovitega izobraževanja in usposabljanja. Samo obiskovanje diplomatske akademije ni dovolj. Poleg tega bi radi zagotovili, da se tisti člani osebja, ki nosijo uniforme, niso izobraževali samo na fakulteti za obramboslovje. Vsi morajo vsaj del izobraževanja končati skupaj in zato pozivamo k ustanovitvi evropske akademije za zunanjepolitično delovanje. Tretjič, ne želimo dvojne

strukture za predsednika Sveta v okviru sekretariata Sveta. Zato bi morala Služba za zunanjepolitično delovanje podpirati tudi ta organizacija. Kar zadeva imenovanje na najvišje položaje, je kolega gospod Tarand že omenil, da trdno verjamemo, da je že čas za imenovanje ženske.

Charles Tannock (ECR). – Gospod predsednik, pri tem, ko si Unija prizadeva za večjo vlogo v mednarodnih zadevah, vsekakor potrebuje orodja, da bo lahko naše skupne vrednote predstavljala po vsem svetu, seveda če za to obstaja soglasje vseh 27 držav članic.

Toda kako se bo ta vloga razvijala? Kakšne bodo njene omejitve? V skupini ECR, ki je proti federalizmu, menimo, da mora zunanja politika v osnovi ostati domena posameznih držav članic. Zato nas skrbi, da bi Lizbonska pogodba, če postane del zakonodaje, spravila v tek vrsto dogajanj, ki bi lahko na koncu spodkopala to pravico.

Predlagana Evropska služba za zunanjepolitično delovanje mora dopolnjevati dvostransko diplomatsko dejavnost držav članic, ne pa tekmovati z njo ali jo spodkopavati, in mora svoje pristojnosti črpati predvsem iz Sveta in ne iz Komisije. Parlament mora uveljavljati svoje pravice do nadziranja EEAS in oblikovanja njenega proračuna. Glede na to, da Brokovo poročilo veliko govori o veleposlaništvih EU, bi rad, da mi Komisija še enkrat, tako kot pred enim letom, zagotovi, da se misije ali delegacije EEAS ne bodo imenovala veleposlaništva. Če bi te misije imenovali veleposlaništva, bi se še povečal strah, da si EU prizadeva imeti vse, kar pripada suvereni državi.

PRESEDSTVO: GOSPOD LAMBRINIDIS

podpredsednik

Willy Meyer (GUE/NGL). – (ES) Gospod predsednik, moja skupina, Konfederalna skupina Evropske združene leve – Zelene nordijske leve, bo glasovala proti temu poročilu, predvsem zato, ker ne podpiramo Lizbonske pogodbe.

Po našem mnenju Lizbonska pogodba ne odraža duha evropskega projekta, ki so si ga zamislili državljani in ki je zamišljen za državljane. Dejansko je ravno obratno. To je model v krizi, model, ki javnosti preprečuje, da bi posegala v gospodarstvo.

Naprej bi se radi premikali z dvema različnima hitrostma: hitimo, da bi zagotovili enotni glas Evrope v tujini, toda Evropska unija nima moči, da bi oživila gospodarstvo s svojimi lastnimi instrumenti, saj nima finančnega ministrstva ali aktivnih industrijskih politik. Ni zmožna niti poseči v ceno denarja, niti ne obvladuje Evropske centralne banke. Zato se ne strinjamo s to filozofijo.

Če bo Lizbonska pogodba sprejeta, se bo ob odobritvi Komisije in po parlamentarnem posvetovanju, v Evropski službi za zunanjepolitično delovanje zaposlilo pet tisoč uradnikov po odločitvi Sveta na podlagi predloga bodočega podpredsednika.

Ne strinjamo se s to strukturo, ker bo imela tudi moč, da rešuje vse vrste vojaških kriz. Menimo, da je premalo nadzora. Po našem mnenju bi moral ta nadzor izpolnjevati najvišje demokratične zahteve, tako kot v posameznih državah članicah.

Zato mislimo, da ta filozofija ni v duhu take vrste Evrope, ki si jo želi zgraditi naša skupina, in sicer Evrope, ki je dejansko sposobna posredovati v zadevah, ki v temelju vplivajo na nas, kot so sedanja recesija in stopnje brezposelnosti, ki so trenutno najvišje od tridesetih let dvajsetega stoletja.

Zato bomo, gospe in gospodje, glasovali proti temu poročilu.

David Campbell Bannerman (EFD). – Gospod predsednik, Brokovo poročilo je dokaz o nastajanju skupne evropske naddržave. Podla lizbonska ustava nam vsiljuje že neizvoljenega predsednika in zunanjega ministra. Zdaj pa to poročilo dodaja še novo evropsko diplomatsko službo, tako imenovano Evropsko službo za zunanjepolitično delovanje, toda veleposlaništva zastopajo nacionalne interese.

Kakšne nacionalne interese bodo torej zastopali ti novi diplomati in veleposlaniki EU? To ne bodo interesi naših držav, trgovine ali podjetij. To bodo interesi Evropske komisije. Vsa druga nacionalna veleposlaništva bodo postala odveč. Britanska veleposlaništva po svetu že prodajajo svoje nepremičnine.

Ta osrednji načrt za evropsko naddržavo temelji na prevari, nepoštenju in zanikanju, toda federalisti ne ustvarjajo novih Združenih držav Amerike. Ustvarjajo novo Jugoslavijo. Z vsiljevanjem združevanja zelo

različnih narodov, kultur in gospodarstev v okviru toge nedemokratske birokracije sovjetskega tipa plujete v resnično nevarne vode.

Z britansko vlado sem sodeloval pri mirovnem procesu za Severno Irsko. Videl sem, kaj se zgodi, ko demokracija zataji. Ni lepo. Zdaj pa vidim, da je demokracija zatajila tu v Evropi. Razglašate, da ljubite mir, toda z izsiljevanjem sprejetja Lizbonske pogodbe in s tem oblastniškim prilaščanjem naših veleposlaništev Evropo spet trdno postavljate na pot proti vojni.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Gospod predsednik, dejanja Sveta niso pregledna. Odločitve se sprejemajo *de facto* v številnih v veliki meri nepreglednih delovnih skupinah in v odboru COREPER. Leta 2008 se je javno razpravljalo samo o 1 % zadev na dnevnem redu Sveta zunanjih ministrov.

Točno na ta način se od konca devetdesetih let dvajsetega stoletja razvija evropska varnostna in obrambna politika (EVOP) brez kakršnega koli posvetovanja in demokratičnega nadzora. Točno na ta način bo ustanovljena tudi Evropska služba za zunanjepolitično delovanje. Jaz temu odločno nasprotujem. To se ne sme zgoditi! Potrebujemo pravi demokratični parlamentarni nadzor in potrebujemo tudi pravo preglednost.

Precej presenečen sem tudi, da ste posebej vi, gospod Brok, zdaj nenadoma za parlamentarni nadzor. Ali ni tako, da bo Lizbonska pogodba konkretno na področju EVOP ta parlamentarni nadzor ukinila? Toda to pogodbo zagovarjate. Glede proračunskega nadzora je iz razrešitve Sveta precej jasno, kako deluje vaša skupina. Ali ne bo v naslednjih nekaj tednih vaša skupina glasovala za razrešnico Sveta v Odboru za proračunski nadzor, čeprav svet še ni dal ustreznih odgovorov?

Žal je vaš osnutek, čeprav se dobro začne, v resnici hinavski, ni vreden zaupanja in je navsezadnje priznanje napak Lizbonske pogodbe.

Rafał Kazimierz Trzaskowski (PPE). – Hvala lepa, gospod predsednik, komisarka, ministrica, začeti moram z opombami. Kakor koli že resnično občudujem retorično spretnost naših prijateljev iz stranke UKIP, se mi zdi prav zanimivo, da ste nam kot nekdo, ki prihaja iz Srednje Evrope, tako pripravljeni pripovedovati o svojih izkušnjah o življenju v titovskem režimu v Jugoslaviji ali v sovjetskem režimu. Res zanimivo.

Najprej naj čestitam Elmarju Broku za pripravo poročila, ki tako sijajno predstavlja večinsko – in naj ponovim – večinsko usmeritev Parlamenta.

Z začetkom veljave Lizbonske pogodbe in ustanovitvijo nove Službe bomo povečali našo sposobnost, da govorimo z enim glasom. Strinjamo se, da bi morala biti nova Služba čim bližje Komisiji, saj samo metoda Skupnosti zagotavlja usklajenost našega delovanja in, kar je najpomembneje, vsi naši pogledi bodo upoštevani v enaki meri.

Da bo nova Služba verodostojna, mora imeti čim več demokratske legitimnosti. Zato je treba pozdraviti vsa prizadevanja, da se poskrbi za nadzorno funkcijo Parlamenta.

Najpomembneje je, da storimo vse za zagotovitev, da bo nova Služba najboljše kakovosti in da ji bomo vsi zaupali. Storiti moramo vse v naši moči, da bodo Komisija, Svet in 27 držav članic poslali svoje najboljše ljudi na delo v EEAS. Zato morajo imeti enak status. Delo v Službi bi morali obravnavati kot sestavni del njihove poklicne poti doma. Ljudi, ki bodo delali za Službo, je treba izbrati glede na sposobnosti, pa tudi glede na geografsko ravnovesje, da bi izničili neutemeljene strahove, da bi si Službo lahko kdo prilastil.

Lizbonska pogodba je pomembna in drugačna od vseh drugih pogodb, saj je toliko odvisno od njenega izvajanja. Upam, da bodo spoznanja Parlamenta pomagala Svetu in Komisiji, da bosta to Pogodbo dejansko izvajala tako, da bomo povečali našo sposobnost, da govorimo z enim glasom.

Proinsias De Rossa (S&D). – Gospod predsednik, rad bi pozdravil Brokovo poročilo in pozval k hitremu napredku pri vzpostavitvi EEAS kot demokratično odgovorne službe. Imam veliko upanje, da lahko ta služba pripelje k večji usklajenosti med našimi političnimi cilji in odločitvami, zlasti zato, ker globalno vplivajo na trajnostni razvoj, človekove pravice in izkoreninjenje revščine.

Do zdaj nam ni uspelo zagotoviti, da bi bile naše politike usklajene. Pogosto so naše trgovinske politike v popolnem navzkrižju z našo politiki razvojnega sodelovanja. Rad bi tudi posvaril pred kakršnim koli razmišljanjem o podrejanju razvojne politike naši zunanji politiki. Potrebujemo avtonomno razvojno službo, ki bo odgovorna avtonomnemu komisarju za razvoj in humanitarno pomoč. Za zagotovitev usklajenosti potrebujemo primerjalno analiziranje, pregledovanje in presojanje vpliva predlaganih odločitev, saj te vplivajo na cilje razvojne politike.

Louis Michel (ALDE). – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, čestitam gospodu Broku in se mu zahvaljujem za odlično poročilo – rekel bi mu celo izvrstno poročilo –, ki nam ga je predložil.

Oblikovanje te nove zunanje politične službe je priložnost, ki je ne bi smeli zamuditi. Parlament mora imeti besedo, ne samo pri proračunu, temveč tudi pri celotni strukturi službe. Kot je bilo že rečeno, bo morala ta služba imeti notranja pravila delovanja, ki bodo edinstvena. Ne moremo brez takih pravil delovanja, ki bodo v skladu z duhom Pogodbe. Če bi ravnali drugače, bi zbudili nezaupanje nekaterih držav članic. Mislim predvsem na najmanjše in najnovejše države članice.

Osredotočiti se moramo tudi na jedro pooblastil zunanje politične službe, postaviti strategijo in politične prioritete ter vzpostaviti usklajenost zunanje političnega delovanja. Bistveno je, da ne pademo v zanko podvajanja zunanje politične službe in delegacij Komisije, temveč razvijemo posebno službo, ki bo ustvarjala dodano vrednost v skupnem zunanje političnem delovanju. Zunanje politična služba mora biti povsem v koraku s Komisijo. Ne sme skreniti s poti in postati medvladno delovanje oziroma njegov navdih. Rad bi dodal tudi, da je profil visokega predstavnika/podpredsednika jasno odločilnega pomena za dodano vrednost službe.

Nazadnje, gospod predsednik, oba se strinjava, da ima razvojno področje svoj lastni cilj, hkrati pa je instrument zunanje politike. Naivno bi bilo to zanikati. Ena od rešitev bi bila, da bi ga še naprej načrtovali v okviru pristojnosti komisarja za razvoj v dogovoru z visokim predstavnikom.

Na koncu naj rečem, da ta razprava ne sme biti ločena od razprave o proračunu Evropskega razvojnega sklada.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Gospod predsednik, zdaj, ko je Irski referendum za nami, si Evropski parlament spet upa pokazati, za kaj se zavzema, in to počne z velikim zagonom in navdušenjem. V tem poročilu je naslikana utopična panorama zunanje politične službe, ki naj bi izvajala skupno zunanjo in varnostno politiko (SZVP), ki še ne deluje.

Ena od vpadljivih lastnosti tega poročila je njegovo herojsko prizadevanje, da bi Komisijo prisilili, naj da na tehtnico svojo celotno institucionalno težo. Kaj je razlog za to stališče? Mislim, da bi številni kolegi poslanci radi uporabili zunanje politično službo kot trojanskega konja, da bi prek Komisije prevzeli vodenje SZVP.

Sramota je, da Evropski parlament in druge institucije še vedno ne vedo natančno, kako naj bi ta služba delovala. Postopen proces iz točke 4 je nič drugega kot institucionalna pustolovščina, ki se bo zagotovo končala v institucionalnih solzah, če ne zamerite tej prispodobi.

György Schöpfung (PPE). – Gospod predsednik, tudi jaz bi rad dodal svoj glas tistim, ki podpirajo Brokovo poročilo, in tudi izrazil svojo prevzetost nad paranojo, ki prihaja iz tiste strani Parlamenta.

Služba za zunanje politično delovanje je nedvomno potencialno zelo pomemben element pri spodbujanju usklajenosti odnosov EU s preostalim svetom. Ti odnosi imajo pogosto širok razpon, so zapleteni in močno vplivajo na svet izven Evrope. Zato je bistveno, da so te dejavnosti temeljito usklajene za zagotovitev, da bodo imele politike EU vpliv, ki naj bi ga imele. Ko bo Služba za zunanje politično delovanje vzpostavljena, bo dejansko vplivala na primer na stališče EU glede skupne zunanje in varnostne politike, kot je bilo že omenjeno, spodbujanje demokracije, človekovih pravic, dostavljanje pomoči in reševanje večplastnih vprašanj razvoja.

Vprašanje usklajenosti je tu osrednjega pomena. Če različni deli Evropske unije političnim vprašanjem namenijo različne poudarke, bo vpliv zadušen in bo zelo verjetno imel nehotene posledice. Doslednost v zvezi s tem je bistvena. Glede na to bo imela Služba za zunanje politično delovanje precejšnjo odgovornost pri sodelovanju z vsemi drugimi institucijami Evropske unije, ki imajo zunanje politično razsežnost. Seveda bo učinkovitosti Službe nujno strukturirala delo visokega predstavnika, toda srednjeročno bo njeno delo odmevalo po vseh institucijah Evropske unije. To je dvosmerni proces.

S tega vidika je bistveno, da je Služba seveda odgovorna visokemu predstavniku, pa tudi, širše gledano, samemu Parlamentu. Navsezadnje bo Služba predstavljala Evropsko unijo v vseh vidikih, zato poudarjamo odgovornost, preglednost in usklajenost.

Wolfgang Kreissl-Dörfler (S&D). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, ena Evropa, en glas! Naredili smo še en pomemben korak skupni zunanji politiki za države članice. Odločilni dejavnik zajema zagotovitev, da bo na položaj visokega predstavnika prišla močna, neodvisna, sposobna oseba, ki bo imela

potreben prostor in svobodo za razvoj in strukturiranje službe v skladu s potrebami in seveda v skladu z načeli Evropske unije, kar vključuje spoštovanje temeljnih človekovih pravic. To je *sui generis*.

Bistveno je, da se to stori pregledno, da ima Parlament ustrezno vlogo ter da proračunske pravice in proračunski nadzor ostanejo pri proračunskem organu. Toda bistveno je tudi, da dajo nacionalne vlade svojim interesom enkrat za vselej nižje mesto na prednostnem seznamu in tej službi in nalogam službe ponudijo polno podporo ter da se stalno ne vmešavajo, kadar koli se jim to zahoče, na kar smo žal zdaj navajeni.

Jasno je treba tudi povedati nekaj, kar je za nas zelo pomembno, in sicer da bi morala razvojna politika ostati neodvisna, ker se te stvari ne smejo poljubno združevati. Glejmo na nov urad in portfelj, za katerega smo se borili vrsto let, kot na priložnost za prihodnost in ga ne kritizirajmo in raztrgajmo že takoj na začetku. Ena Evropa, en glas! To je naša naloga in na to se moramo osredotočiti: nič več in nič manj.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Gospod predsednik, kaj želimo doseči z evropsko diplomatsko službo? Želimo postaviti politične prioritete Evropske unije za 21. stoletje. Številne države in številni ljudje izven Evrope pričakujejo, da bo Evropa igrala veliko vlogo pri ohranjanju miru in preprečevanju konfliktov ter da bo tam, kjer to ni uspelo, ponovno vzpostavila mir in pomagala pri obnovi države. Zaradi tega je smiselno ustanoviti oddelek za vzpostavljanje miru.

Toda med pogajanji so nekateri predstavniki držav članic v Svetu močno pritisnili na zavoro, vključno s predstavniki držav članic, ki jih na splošno štejemo za proevropske. V najboljšem primeru imajo eno nogo na plinu in drugo na zavori. S tem se ustvari veliko vročine, toda premakne se ne veliko. Zato upamo, da bodo pogajanja za resnično močno Evropsko službo za zunanje politično delovanje (EEAS) pod nadzorom Evropskega parlamenta uspešna. Državljeni Evrope želijo, da Evropa govori z enim glasom. Ljudje izven Evrope to pričakujejo. EEAS tega ne bo mogla doseči sama. Toda to je korak v pravo smer. Poskrbimo, da bo to delovalo.

Lorenzo Fontana (EFD). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, menim, da bi moral imeti Parlament glede na temo, o kateri razpravljamo, več časa, da razloži svoje stališče Svetu. Namesto tega pa je postopek v odbori trajal samo nekaj dni in v Parlamentu zdaj razpravljamo dva dni po sprejetju določbe v Odboru za ustavne zadeve.

Predlog o ustanovitvi evropske diplomatske službe je korak naprej v primerjavi s tistim, kar v strogem pomenu določajo pogodbe. Poleg tega se zdi, da bo Evropsko službo za zunanje politično delovanje, kot je opisana v poročilu, težko združiti z zunanjimi ministrstvi držav članic. Kaj se bo s temi ministrstvi zgodilo? Bodo razpuščena? To se ne zdi verjetno.

In kako se bodo pristojnosti teh veleposlaništev glede vizumov, na primer, vklopile v delo, ki ga že opravljajo nacionalna veleposlaništva? Kdo bo imenoval tako imenovane veleposlanike Evropske unije? Komisija, kot se zdi verjetno, ali pa bodo lahko države članice imenovalle svoje? Poleg tega je zamisel, da bi bodoče predstavnike imenovali „veleposlaniki“ provokativna glede na to, da Evropska ustava, ki je predvidevala evropskega ministra za zunanje zadeve, ni bila sprejeta. Ne moremo se pretvarjati, da Francozi in Nizozemci niso zavrnil Evropske ustave.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Gospod predsednik, naš projekt Evropske unije je seveda edinstven in to smo poudarili že mnogokrat. Z začetkom veljave Lizbonske pogodbe, ki bo, upajmo, dejansko dosežena, bodo oblikovane tudi nove institucije. Eden od rezultatov teh potez bo tudi ustanovitev Evropske službe za zunanje politično delovanje, ki je namenjena predvsem zagotovitvi, da bodo zunanji odnosi usklajeni in učinkoviti.

Kot je dejala komisarka Ferrero-Waldner, bo to organ *sui generis*, a hkrati je vredno opozoriti na izjavo gospoda Broka, da sta poleg učinkovitosti temeljni načeli, ki bi morali veljati pri oblikovanju te službe, preglednost in demokratični mandat. Učinkovitost bi morala biti zagotovljena s soglasjem o ustanovitvi Evropske službe za zunanje politično delovanje, tako med institucijami – in tu sem zadovoljen z izjavami Sveta in Komisije –, pa tudi z vključevanjem zadev v zvezi z razvojno pomočjo, humanitarno pomočjo, širitvijo in mednarodno trgovino. EU potrebuje močan glas tudi pri vprašanjih, ki zadevajo energetska politika in solidarnost, na primer.

V zvezi s preglednostjo pričakujem, da bo ob ustanovitvi Evropske službe za zunanje politično delovanje vzpostavljeno ravnovesje. V mislih nimam samo ravnovesja med institucijami, temveč tudi geografsko ravnovesje ob imenovanju na položaje v Evropski službi za zunanje politično delovanje. To je nekaj, kar je

bistvenega pomena in česar ne morem dovolj poudariti. Sedanja zastopanost ne izpolnjuje te zahteve, če na primer pogledamo generalni direktorat RELEX ali delegacije Komisije izven EU. Služba bi morala biti ustanovljena v skladu z demokratičnimi standardi in pričakujem, da bo tu Parlament igral pomembno vlogo tako v procesu ustanavljanja kot kasneje pri zaslišanju kandidatov za vodje delegacij, skupaj z Odborom za zunanje zadeve.

Kar zadeva usposabljanje osebja, je predlagana ustanovitev evropske diplomatske akademije. To je pomemben podvig, toda hkrati bi rad izkoristil to priložnost in poudaril, da dejansko obstajajo nacionalni centri in tudi številne evropske šole z izkušnjami pri usposabljanju osebja. Morali bi se učiti iz teh izkušenj. V mislih imam Brugge, Natolin, Firenze in Maastricht.

Cristian Dan Preda (PPE). – (FR) Gospod predsednik, tudi jaz bi rad pozdravil ustanovitev Evropske službe za zunanje politično delovanje kot korak v pravo smer, ki predstavlja napredek pri vzpostavljanju bolj dosledne in učinkovite Evrope na mednarodnem prizorišču.

Menim tudi, da bo ustanovitev te službe evropskemu projektu dala pomembno politično razsežnost in Evropi več političnega profila.

Rad bi poudaril tudi potrebo po doslednosti v delovanju službe glede na administrativne in proračunske odgovornosti, in v tej točki so seveda odnosi s Komisijo na eni strani in parlamentom na drugi odločilnega pomena.

Kar zadeva Parlament, menim tudi, da mora ta služba neposredno in zelo tesno sodelovati s Parlamentom, da bi bili poslanci stalno obveščeni o njenih aktivnostih in tudi o imenovanjih na najpomembnejše položaje. Poleg tega bo visoki predstavnik seveda zelo znana osebnost, toda menim, da bi morali tudi drugi člani službe biti ljudje, ki uživajo veliko zaupanje.

Rad bi poudaril tudi vprašanje zaposlovanja. Kot so dejali že nekateri kolegi poslanci, mislim, da je geografska zastopanost pomembna in da je treba najti ravnotežje za male države in nove države članice.

Na koncu bi rad na kratko omenil pomen te skupne evropske kulture, ki se seveda oblikuje v različnih šolah in različnih institucijah, toda menim, da bi bila usklajena pobuda na to temo oblikovanja strukture na evropski ravni dobra ideja.

Mário David (PPE). – (PT) Gospod predsednik, bistveno je, da je prvenstveni cilj pri oblikovanju Evropske službe za zunanje politično delovanje združevanje prizadevanj evropskih institucij za zagotavljanje ustanovitve učinkovite službe, ki bo sposobna izraziti, oblikovati in izvesti evropski odgovor na sedanje mednarodne izzive.

Morala bi biti tudi več kot vsota svojih delov; morala bi predstavljati dodano vrednost k obstoječim prizadevanjem držav članic in Evropske unije. Glede na to menim, da je bistveno, da tisto, zaradi česar je EU posebna – z drugimi besedami metoda Skupnosti –, dobi osrednje mesto v tej novi realnosti. Zato v celoti podpiram Brokovo poročilo, ki zagovarja in ščiti tesno sodelovanje med Komisijo in bodočo službo.

Tu bi rad opozoril na dve stvari. Prvič, obstajati mora dobra usklajenost med predsednikom Komisije in visokim predstavnikom, ki bo tudi podpredsednik Komisije, da bi zagotovili učinkovitost in tekoče delovanje. Drugič, potrebno je zavezništvo med Parlamentom in Komisijo, da bi se spopadli s pričakovanim medvladnim oddaljevanjem, ki bi lahko ogrozilo učinkovito delovanje službe.

Parlament mora biti torej buden in se mora prepričati, da bo Evropska služba za zunanje politično delovanje center odličnosti, ki bo predstavljal najboljše strokovno znanje o zunanji politiki.

(Predsednik je dal besedo gospodu Dartmouthu, da bi ta lahko gospodu Predi postavil vprašanje po pravilu „modrega kartončka“)

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Gospod Preda, v svojem govoru ste uporabili izraz „skupna evropska kultura“. Ali menite, da je sprejetje Turčije v Evropsko unijo v celoti združljivo s skupno evropsko kulturo, ki ste jo omenili?

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) V svojem govoru sem govoril o skupni kulturi z diplomatskega vidika, kot o delu politične kulture. Kar se mene tiče, menim, da je v tem smislu Turčija tudi del te evropske politične kulture, ki vključuje povsem spoštljivo tradicijo diplomacije. Hvala za vaše vprašanje. To bi moral že najprej povedati.

Ingeborg Gräßle (PPE). – (DE) Gospod predsednik, kot članico Odbora za proračunski nadzor me skrbi način, na katerega Komisija in Svet izključujeta Evropski parlament, ko gre za Službo za zunanje politično delovanje. Nobenih dokumentov nimamo in edini smo, ki nimamo nobenih dokumentov, ki nismo udeleženi in ki smo prisiljeni sprejeti, kar je bilo dogovorjenega. To je nezaslišano!

Kar jaz vidim v tej razpravi in po izjavah dveh predstavnic je to, da se razpuščajo instrumenti Skupnosti. Videli bomo tudi izvzete instrumente, ki zajemajo parlamentarne pravice, kot je proračunska uredba. V Evropskem parlamentu moramo biti pozorni. V toku te razprave mi odgovor na vprašanje o tem, kdo o čem odloča, ni postal jasen. Menim, da je to odprto vprašanje. Menim tudi, da bomo v primeru, če naše proračunske in nadzorne pravice ter naše sodelovanje pri tem vprašanju ne bodo upoštevani, v naslednjih nekaj letih zelo težko sodelovali s Svetom in Komisijo.

Richard Howitt (S&D). – Gospod predsednik, rad bi podprl močno Službo za zunanje politično delovanje z geografskimi oddelki, ki bodo pokrivali ves svet, odgovornostjo za evropsko varnostno in obrambno politiko in združevanjem funkcij Sveta in Komisije v zvezi z načrtovanjem, preprečevanjem konfliktov in kriznim upravljanjem.

Toda rad bi izrazil svoje strinjanje z gospo Malmström, da to ni ogroženo, če ohranimo odgovornost za trgovinski razvoj in širitev v Komisiji, zato s kolegom gospodom Gualtierijem sodelujem pri spremembi odstavka 6(c), ki podpira združitev načrtovanja in izvajanja razvojne politike EU.

Kritiki bi morali razumeti, da v obstoječem sistemu obstajajo težave. Visoki predstavnik, ki ni neposredno odgovoren nam v Parlamentu, podvajanje funkcij med Svetom in Komisijo, razhajanje med posebnim predstavnikom EU in vodji delegacij Komisije, občasno ignoriranje človekovih pravic zaradi trgovinskih in geopolitičnih interesov itd.

To pomembno reformo iz Lizbonske pogodbe je treba spraviti v tek in to bomo storili.

In na koncu naj gospe Ferrero-Waldner povem, da vem, da bo obvladala svoje razburjenje ob posredovanju Stranke za neodvisnost Združenega kraljestva in da razume, da britanska veleposlaništva niso naprodaj.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Gospod predsedujoči, mislim, da danes prižigamo zeleno luč za zelo pomembno pridobitev Evropske unije v prizadevanjih za večjo in pomembnejšo vlogo v globalni zunanji politiki v svetu. Hvala lepa gospodu Broku za izčrpno in zelo vsebinsko poročilo. Mislim, da je pomembno, da je nova služba komplementarna z obstoječimi službami – ki bodo ostale – držav članic Evropske unije. Mislim, da je tudi pomembno, da se ne duplicira ali pa ne triplicira predstavništvo Evropske unije po svetu. Ta nevarnost se mi zdi, da je realna.

Na koncu še – mislim, da bi bilo treba poudariti vlogo konzularne funkcije teh novih predstavništev. Majhne države nimajo veliko denarja in nimajo predstavništev po vsej Evropi in po vsem svetu, zaradi tega si veliko obetajo od te skupne službe. Mi v Sloveniji smo imeli dobro izkušnjo sodelovanja z diplomacijo Avstrije. Želimo, gospa komisarka, da takšno sodelovanje ostane tudi kot nek vzorec tudi vnaprej.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Gospod predsednik, komisarka Ferrero-Waldner, rada bi vas opozorila na to, da je Evropska unija pri vsem, kar počne, zavezana spoštovanju človekovih pravic, in to seveda vključuje pravice žensk, kot je bilo tu že omenjeno. Sama verjamem, da bo skupna Evropska služba za zunanje politično delovanje gotovo izboljšala naše možnosti za spoštovanje človekovih pravic pri vsem našem delu, čeprav se to ne bo zgodilo samo po sebi.

Rada bi slišala, kako nameravate zagotoviti, da bodo človekove pravice in težnje po enakosti vključene v bodočo Službo za zunanje politično delovanje. Navedla bom primer: vse delegacije EU trenutno ne delujejo v skladu s sedmimi smernicami glede človekovih pravic, o katerih smo se dogovorili. Zdaj imamo priložnost, da na primer prek programov usposabljanja povečamo pomen teh pomembnih zadev. Tudi v Brokovem poročilu je omenjeno usposabljanje. Slišala bi torej rada vašo mnenja o teh stvareh.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Gospod predsednik, vprašanje, ki ga tu zdaj postavljamo, in tisto, o čemer dejansko govorimo, je, ali bo ob napredovanju po poti, ki jo določa Lizbonska pogodba, obstajala pobuda za naddržavo ali bo 27 držav institucionalno tesno sodelovalo. Tudi ustavna sodišča zdaj razpravljajo o tem vprašanju in želijo odločiti o tem. V Strasbourgu je bila pred prvo sejo dvignjena zastava EU in zaigrali so himno EU, skupaj z vojaško paradom. Država ima himno in zastavo, sodelovanje pa ne. Tu smo slišali o veleposlaniku, ki naj nas bi zastopal po svetu. Slišimo tudi o Evropi, ki govori z enim glasom. S tem se ne strinjamo. Za prihodnost Evrope si predstavljamo drugačno pot. To ne pomeni, da smo paranoiki, kot pravijo tisti, ki pridigajo o strpnosti. Še vedno si želimo Evropo, samo drugačno Evropo, kot si jo želi večina ljudi.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – Gospod predsednik, ker se govornik prijazno strinja, da bo odgovoril na vprašanje, bom enega postavil. Real Madrid, španski nogometni klub, ima zastavo in himno, Verjamete, da je država?

(Smeh in aplavz)

Zoltán Balczó (NI). – *(HU)* Zastava druge države se običajno ne dviga med vojaško parado, kot v tem primeru, ob zvokih himne. Če menite, da Evropa deluje kot nogometno moštvo, to pomeni, da imate svoje lastne poglede na to. Evropa ne bi smela biti klub fanatikov, ki zborujejo okoli ene zastave, čeprav ste lahko goreč privrženec, temveč bi morala biti ekipa, ki zastopa različne poglede.

Danuta Maria Hübner (PPE). – Gospod predsednik, razprava o Evropski službi za zunanjepolitično delovanje poteka v času, ko je postala potreba po dolgoročni strategiji EU o tem, kako sodelovati z drugimi deli sveta v dramatično spreminjajočem se svetu, nujna. Potrebujemo drzne strategije, vizijo in ukrepanje, saj se vzpenjajoče se svetovne sile posodablajo hitreje, kot se je Evropa kadar koli, in postajajo vse bolj odločne.

naše geopolitično strateško razmišljanje v zunanji politiki ne sme biti omejeno na podnebne spremembe in energetska varnost. Eni od treh institucij, ki bodo v praksi aktivne v zunanji politiki – predsednik Sveta, predsednik Komisije in visoki predstavnik –, je treba dodeliti geopolitične strateške pristojnosti, ne pa samo kratkoročnega reševanja nastajajočih problemov, kar vodi k zunanji politiki, osnovani na najnižjem skupnem imenovalcu. Po mojem mnenju je naravni kandidat za te strateške pristojnosti visoki predstavnik, ki bo črpal iz pristojnosti in izkušenj Evropske službe za zunanjepolitično delovanje.

Andrej Kovačev (PPE). – *(BG)* Ustanovitev Evropske službe za zunanjepolitično delovanje in uspešen začetek njenega delovanja bosta pomenila velik politični uspeh v Evropski uniji na njeni poti do prave evropske skupne zunanje in varnostne politike. To bi Evropi omogočilo, da resnično govori z enim glasom. Mogoče bo odgovoriti na slavno vprašanje, ki ga v anekdoti zastavi Henry Kissinger: „Koga naj pokličem, če želim poklicati Evropo?“, saj bo telefonska številka Evrope telefonska številka visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko. Če želimo zdaj zvedeti, kakšno je stališče Evrope, moramo poznati 27 telefonskih števil, po eno za vsako državo članico.

Da bi ta služba lahko začela delovati, mora seveda visoki predstavnik Parlamentu predložiti svoj predlog za njeno ustanovitev. Upam tudi, da bo ta oseba upoštevala poročilo gospoda Broka in da bo zastopanost držav članic, zlasti novih držav članic, enaka in poštena.

Krisztina Morvai (NI). – Gospod predsednik, res je zanimivo slišati, kako gre nekaterim poslancem zelo na živce nasprotovanje temu slavnemu enemu glasu in kritiziranje celotnega obstoječega stanja. Državljanje Evrope, ki so nas izvolili, pozivam, naj bodo tu z nami in poslušajo ta pogovor prek preglednega interneta ter naj izrazijo svoje mnenje o vseh teh stvareh, o katerih govorimo.

Toda želela sem sprožiti drugo vprašanje. Med razpravo sem se spomnila, kako je gospa Ferrero-Waldner med strašnim prelivanjem krvi v vojni v Gazi obiskala izraelsko vlado. Nikoli ne bom pozabila, komisarka, kako ste objeli in poljubili člane izraelske vlade v tistem strašnem času.

Kako naj bom prepričana, da ne bo v primeru sprejetja te resolucije nihče v mojem imenu objemal in poljubljal vojnih zločincev?

Elena Băsescu (PPE). – *(RO)* Najprej bi rada čestitala Elmarju Broku za pripravo tega poročila. Kot je dejal že govornik pred mano, je že tri desetletja, kar je minister za zunanje zadeve ZDA Henry Kissinger vprašal: „Koga naj pokličem, če želim poklicati Evropo?“ Z ustanovitvijo položaja visokega predstavnika in zunanjepolitične službe bo Evropska unija lahko odgovorila na to vprašanje.

Ko bosta ti funkciji na razpolago, bi morala biti evropska diplomacija po mojem mnenju sposobna igrati aktivnejšo in odločilnejšo vlogo pri zagovarjanju osnovnih interesov EU, kar zajema tudi energetska varnost.

Pozdravljam dejstvo, da bi morali biti visoki predstavnik in vodje diplomatskih misij v stalnem dialogu z Evropskim parlamentom.

Kar zadeva razporeditev osebja kot dela zunanjepolitične službe, menim, da je treba poleg tega, da morajo zadevni zaposleni imeti odlično znanje in sposobnosti, dosledno upoštevati tudi zagotavljanje ustrezne, sorazmerne zastopanosti držav članic.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Gospod predsednik, tudi jaz bi se rad iskreno zahvalil za to sijajno, stvarno poročilo. Z ustanovitvijo Evropske službe za zunanje politično delovanje bo Evropska unija sposobna biti aktivno prisotna na mednarodnem prizorišču kot oblikovalec mednarodne politike. To je izredno pomembno. Seveda se vsi strinjamo, da je vprašanje kakovosti služb načeloma odgovornost Komisije in držav članic in da je pri tem potrebno sodelovanje med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo.

Toda komisarko bi rad vprašal, ali na podlagi svojih stikov z Evropskim parlamentom predvideva praktično možnost, da bi naše delo uporabili v obliki aktivnega sodelovanja, na primer pri medparlamentarnih delegacijah. Mislim, da obstajajo številni forumi, prek katerih bi lahko visoki predstavnik in Evropska služba za zunanje politično delovanje aktivno sodelovala s Parlamentom, vključno z delegacijami. Ali tečejo ustrezne priprave v zvezi s tem?

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Gospod predsednik, komisarka, najprej bi se tudi sama rada zahvalila poročevalcu za odlično poročilo. Vseeno pa bi rada poudarila, da moramo za uspešno delovanje Evropske službe za zunanje politično delovanje dati pravo pozornost tudi majhnim državam članicam in posebnim značilnostim vsake države na področju zunanje in varnostne politike. Samo na ta način in s to razpravo bomo lahko dosegli, da bo EEAS uspešno delovala.

Pomembno je, da je v poročilu omenjen tudi pomen preglednosti in demokracije. Poleg tega menim, da bi morali posebej poudariti pomen vprašanj mehke varnosti v zvezi z EEAS. Evropska unija je bila ustvarjena na podlagi miru in stabilnosti, in to lahko promoviramo po vsem svetu s humanitarno pomočjo, razvojnim sodelovanjem, kriznim upravljanjem in mednarodno trgovino.

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – Gospod predsednik, zdi se mi zanimivo, da nekateri poslanci, ki tako toplo govorijo o demokraciji, ne morejo sprejeti, da je Lizbonsko pogodbo demokratično sprejelo 26 parlamentov in en referendum.

(Aplavz)

Strinjam se, da manjka še podpis enega moža, toda trdno sem prepričana, da bo Pogodba kmalu začela veljati in da bomo imeli Službo za zunanje politično delovanje. To je dobro. Podpirajo jo države članice, nacionalni parlamenti in, spoštovani poslanci, če si na primer ogledate raziskave Eurostata, tudi državljani po vsej Evropski uniji. In sicer zato, ker menijo, tako kot mi, kot jaz, kot večina ljudi tu, da je pomembno, da je Evropska unija sposobna delovati bolj usklajeno in odločneje, če želimo promovirati naše vrednote ter si prizadevati za mir in demokracijo po vsem svetu.

Seveda se moramo izogibati birokraciji in podvajanju, toda, kot je dejala gosa Ferrero-Waldner, ustvarjamo nov organ. Je edinstven, zato moramo najti načine, kako ga razviti. COREPER v sodelovanju s Svetom, Komisijo in poslanci Evropskega parlamenta – gospodom Brokom in drugimi, in sama sem se že večkrat pogovarjala z gospodom Buzekom, da bi bil Parlament sproti obveščen – razpravlja o splošnem okviru in nalogah Službe za zunanje politično delovanje. O tem je treba zdaj razpravljati politično, visoki predstavnik pa bo imel nalogo, da nato razvije podrobnosti. To bo potekalo v tesnem sodelovanju in v dialogu z Evropskim parlamentom. O tem sem kar prepričana.

Seveda je treba rešiti še nekaj vprašanj. Pomembno je to, da ima visoki predstavnik orodja za opravljanje svojih nalog kar najbolj učinkovito. To pomeni, da mora biti odgovoren za administrativni proračun EAS, pa tudi za organe za imenovanje. Seveda mora kakršna koli pravna rešitev, ki jo bomo izbrali – in o tem je treba še razpravljati –, spoštovati vsa obstoječa proračunska pravila in s tem zagotavljati ustrezno odgovornost.

Svet se morda ne bo strinjal z vsemi podrobnostmi iz Brokovega poročila, toda menim, da je to zelo dragocen prispevek k tej razpravi. Upam, da bo dobilo široko podporo v Parlamentu. Rada bi se zahvalila gospodu Broku za delo, ki ga je opravil, in za razpravo tu v Parlamentu.

Benita Ferrero-Waldner, članica Komisije. – Gospod predsednik, še enkrat bi rada povedala, da se ne odločamo o tem, ali Služba za zunanje politično delovanje bo ali ne: v Lizbonski pogodbi že obstaja. Kot je ravno kar dejala moja kolegica in kot sem prepričana tudi sama, bo Lizbonska pogodba kmalu začela veljati.

Zdaj bom komentirala nekaj zadev, ki so bile omenjene v razpravi, in menim, da se je vredno ukvarjati z njimi. Prvič, v Komisiji smo predani temu, da poskrbimo za uspešno EEAS. To mora biti skupni projekt s polno podporo vseh institucij EU in držav članic od vsega začetka. Glede na svoje lastne izkušnje kot komisarke za zunanje odnose menim, da bodo v prihodnje številne stvari potekale na drugačen način. Vidim, da bi moral imeti visoki predstavnik/podpredsednik neko stopnjo vodstvene in proračunske avtonomije.

Hkrati je jasno, da bo morala imeti EEAS zelo tesne povezave s široko paleto služb Komisije, zato je pomembno, da sodelujemo. Podpiram cilje Parlamenta, da se zagotovi pregledna in odgovorna proračunska ureditev za EEAS. Tudi to je jasno, zato menim, da željno pričakujemo, da bomo poiskali pravo formulo za to.

Drugič, po Pogodbi gre politična odgovornost Evropskemu parlamentu predvsem prek predsednika Komisije in visokega predstavnika/podpredsednika ter drugih članov Komisije. Pozdravljamo jasen namig iz poročila gospoda Broka, da bi moral biti visoki predstavnik/podpredsednik organ za imenovanje za vodilno osebje EEAS in v delegacijah.

V novem sistemu bodo vodje delegacij in drugo vodilno osebje EEAS uradniki EU v skladu s kadrovskimi predpisi, ob upoštevanju opredeljenih postopkov imenovanja in obveznosti v zvezi z neodvisnostjo. Spraševali bi se o posledicah izbora neke skupine za zaslišanje v EP na ta način. Tudi če bi šlo za zaslišanja samo za bolj politična mesta, bi se spraševali isto. Mislim, da to nikakor ni v skladu s prakso držav članic.

Vseeno pa razumemo, da ima Parlament interes za poglobljeno, formalno ali neformalno, izmenjavo s ključnimi vodilnimi uradniki v EEAS in v delegacijah. Mislim, da bi to lahko storili potem, ko bo nekdo imenovan; potem bi moral iti v Parlament in razpravljati z njim.

Z velikim zanimanjem in zadovoljstvom sem tudi slišala, da je bilo omenjeno vprašanje človekovih pravic in vprašanje pravic žensk. Lahko vam samo povem, da so vse institucije EU zavezane vključevanju načela enakosti med spoloma. To bo veljalo tudi v EEAS, toda imenovanja morajo biti odvisna tudi od sposobnosti, zato morata iti sposobnost in vključevanje načela enakosti med spoloma z roko v roki.

Želela sem na hitro komentirati izraelsko vlado in moje potovanje na Bližnji vzhod. Po konfliktu v Gazi je bilo zelo pomembno doseči prekinitev ognja. Poskušala sem prispevati k prvi prekinitvi ognja in menim, da sem zlasti s svojim posredovanjem omogočila odprtje humanitarnih koridorjev in določitev časa za dostavo humanitarne pomoči v tistem zelo težkem in odločilnem trenutku.

In nazadnje še o vprašanju delegacij. Kot sem dejala že prej, so že odprte. Evropske parlamentarne delegacije, ki jih omenjate, so že odprte za komisarje ali za člane Sveta, toda to je odvisno tudi od časovne razporeditve. Tudi v prihodnje bi morale biti enako.

Elmar Brok, poročevalec. – (DE) Gospod predsednik, gospa Malmström, komisarka, gospe in gospodje, napadi na skupno zunanjo in varnostno politiko, do katerih je prišlo tu, spadajo v preteklost. Javnomenjske raziskave kažejo, da 70 % državljanov Evrope želi odločnejšo skupno zunanjo in varnostno politiko, saj vedo, da je to edini način za ohranitev miru v Evropi in za zagovarjanje interesov Evrope po vsem svetu. Vaše izjave spadajo v preteklost. Take izjave so Evropo pripeljale v vojno in želimo, da se z njimi preneha.

Radi bi tudi dejali, da želimo, da bi ta zunanja politika okrepila sposobnost Evrope, da ukrepa. Rad bi tudi izrecno povedal, da zunanja politika ni naloga parlamentov. Za operativno zunanjo politiko mora biti odgovorna izvršilna oblast. Tako je v vseh državah. To pa pomeni, da morajo imeti parlamenti – in v tem primeru Evropski parlament – vse pravice do nadzora. Razjasniti je treba, kako to velja za proračun, na katerih področjih obstaja pravica do obveščenosti in kje obstaja prava odgovornost.

Svet in Komisijo bi rad pozval, naj v svoje dokumente vključita manj informacij o organigramih in o članih nacionalnih delegacij, ki bodo imenovani na določena mesta. Namesto tega naj v teh dokumentih COREPER raje opišeta pravice Parlamenta in naj ne rečeta samo, da se morajo pravice Parlamenta ohraniti. Menim, da je treba tu nekaj ukreniti. Poleg tega menim, da mora biti pri sestavljanju predlogov udeležen visoki predstavnik ali podpredsednik, ki mora biti šele imenovan, in ne sme biti kar postavljen pred dejstvo. Tudi to je treba upoštevati. Gospa Malmström, zbudili bi veliko zaupanja, če bi visokega predstavnika v prihodnje imenovali visoki predstavnik ali podpredsednik Komisije. Potem bi vsi govorili o istem in to bi pripomoglo k ugotovitvi, da vsi resnično govorimo o isti zadevi.

(Aplavz)

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v četrtek, 22. oktobra 2009.

Pisne izjave (člen 149)

Gabriele Albertini (PPE), v pisni obliki. – (IT) Besedilo, za katerega se pripravljamo, da bomo o njem glasovali jutri, je odlična osnova za pogajanja, ki nas čakajo.

Hvaležen sem gospodu Broku in gospe Neyts-Uyttebroeck za sijajno delo, ki sta ga opravila kljub kratkemu času, ki je bi na voljo. Na podlagi tega dela, bo lahko odbor, ki mu imam čast predsedovati, opravil konstruktiven, toda odločen dialog z bodočim visokim predstavnikom in zagovarjal skupnostni značaj nove Službe za zunanje politično delovanje. Sporočilo, ki ga želimo posredovati Komisiji in Svetu je v osnovi naslednje: želimo službo z obširnimi pooblastili, ki bo uresničila naše ambicije, da Evropska unija postane globalni politični akter, in želimo, da se to zgodi na podlagi soglasja, se pravi z udeležbo in ob podpori vseh treh institucij – Parlamenta, Komisije in Sveta.

Zato pozivam Komisijo, naj bo v pogajanjih pogumna in naj zagovarja model Skupnosti, Svet pa še enkrat pozivam, naj že takoj vključi Parlament in še posebej odbor, ki mu predsedujem, v pogajanja, da bi dokončali to odločilno fazo v oblikovanju prave evropske zunanje politike.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), v pisni obliki. – (RO) Ustanovitev Evropske službe za zunanje politično delovanje je absolutno potrebno, da bi izboljšali učinkovitost zunanje političnega delovanja EU. Namen tega je spodbuditi veliko doslednejšo zunanjo politiko in povečati prepoznavnost EU na mednarodni ravni. Toda doseganje teh ciljev je odvisno od tega, kako to službo organiziramo.

Poročilo vsebuje številne posebej pomembne predloge. Potrebujemo organizacijo, ki bo čim bolj racionalna in s katero se bomo izognili podvajanju. Zato podpiram združitev delegacij Komisije v tretjih državah, uradov Sveta za sodelovanje in uradov posebnih predstavnikov EU ter ustanovitev „veleposlaništev EU“. Z vidika učinkovitosti se mi zdi zanimiv tudi predlog, da bi te delegacije prevzele nekatere konzularne funkcije, kot je urejanje schengenskih vizumov.

Rad bi opozoril na potrebo po standardnem usposabljanju osebja, da bomo res imeli profesionalno službo, ki bo zadoščala potrebam EU. Ustanovitev evropske diplomatske akademije se mi zdi idealna rešitev za usposabljanje diplomatskega osebja na podlagi skupnih standardov, da bi lahko v EEAS zagotovili doslednost. V prihodnosti bi lahko evropska diplomatska kariera postala prav tako privlačna kot diplomatska kariera v državi članici.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) To je še eden od tistih obžalovanja vrednih dokumentov Evropskega parlamenta, ki bi rad v negativnem pomenu besede vplival na celoten način delovanja Evropske unije z izkoriščanjem pravne osebe, ki mu jo dodeljuje Lizbonska pogodba, čeprav ta še ni začela veljati, saj še vedno čakamo na Češko, da Pogodbo ratificira.

To poročilo je značilno za militaristično naravo Evropske unije. Namen poročila je zagotoviti, da bo zunanja politika služila interesom vojaške ekspanzije največjih sil v Evropski uniji z izkoriščanjem tistega, kar so vključili v Lizbonsko pogodbo, da bi okrepili svojo moč odločanja, čeprav imajo nekatere države članice drugačne poglede.

Eden od primerov je naslednja izjava v poročilu:

„vojaške in civilne enote za obvladovanje kriz morajo biti v pristojnosti visokega predstavnika, tudi če se bo morala poveljevalna in organizacijska struktura za vojaško osebje razlikovati od tiste za civilno osebje; izmenjava analize obveščevalnih podatkov med akterji v EEAS je bistvena, da bi lahko pomagala visokemu predstavniku pri opravljanju njegovega mandata za izvajanje skladne, dosledne in učinkovite zunanje politike Unije.“

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), v pisni obliki. – (FI) Gospod predsednik, gospe in gospodje, spomladi je Evropski parlament sprejel poročilo gospoda Dehaena o učinkih Lizbonske pogodbe na institucionalno ravnotežje EU. V njem je Parlament zahteval, da morajo prihodnja imenovanja na najvišje položaje v EU upoštevati tudi vidik enakosti spolov. Zdaj, samo nekaj mesecev kasneje, Evropski parlament sprejema še strožje stališče v korist uveljavljanja enakosti. Stališče Parlamenta glede enakosti je torej jasno. Podpredsednica Evropske komisije, Margot Wallström, je proaktivna pri vprašanjih v zvezi z enakostjo. Tudi José Manuel Barroso, ponovno izvoljeni predsednik Komisije, je obljubil, da bo pri oblikovanju nove Komisije naklonjen konceptu enakosti. Države članice pa so tu v odločilnem položaju. Prepričana sem, da bomo v državah članicah Evropske unije našli primerne kandidate za Komisijo, tako moške kot ženske. Hvala.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Lizbonska pogodba je obetala vse mogoče spremembe. EU naj bi postala bolj odzivna in bolj demokratična, Evropski parlament naj bi imel več možnosti soodločanja in državljani naj bi imeli svoj referendum EU. Toda nad državami članicami se v resnici izvaja pritisk z grožnjo, da bodo komisarji umaknjeni. Zdaj je čas, da EU pokaže svojo dobro voljo in končno vpraša ljudi o pristopu Turčije. Toda zdi se, da so referendumi samo zato, da se prezrejo. Težko je tudi ugotoviti, kako naj bi EU

postala bolj odzivna, če so odgovornosti novo ustvarjenih položajev v Pogodbi samo očitane. Navzkrižja so tu ravno tako neizogibna kot pri novi Službi za zunanjepolitično delovanje, katere pravice do dostopa še niso razjasnjene. Naš izredni proračun že postaja vedno dražji in pokriva vedno gostejšo mrežo agencij EU, kar neizogibno pomeni podvajanje dela in prekrivanje pristojnosti. Zato je pomembno ohraniti ravnovesje, da v novem sistemu po eni strani ne bo prišlo do podvajanja, temveč da bodo lahko izkoriščene sinergije, in da po drugi strani ne bo mogoče zaobiti parlamentarnega nadzora in blokirati držav članic ter da bo nacionalna pristojnost ostala nespremenjena. Poleg vsega tega mora imeti novi organ potrebne pristojnosti, da bo lahko opravljal svoje naloge in učinkovito sodeloval s strateškimi partnerji Evrope.

Czesław Adam Siekierski (PPE), v pisni obliki. – (PL) Gospe in gospodje, ustanovitev Evropske službe za zunanjepolitično delovanje je izjemen projekt in je posebej vredna podpore. Namenjena je pomoči visokemu predstavniku EU, toda obenem ne smemo pozabiti zagotoviti ustrezno stopnjo usposobljenosti ter institucionalni značaj in nacionalno zastopanost. Ob zaposlovanju v službo bi morali posebej paziti na upoštevanje načel preglednosti in enakosti. Treba je opozoriti tudi na dejstvo, da se bo z Evropsko službo za zunanjepolitično delovanje povečala možnost diplomatske pomoči, saj bo zanj lahko prosil vsak državljani EU. To je *de facto* povečanje sedanjih možnosti, da se za pomoč zaprosi zunanjepolitična služba druge države članice, če domača država članica v neki državi nima diplomatskega ali konzularnega predstavništva. Evropska služba za zunanjepolitično delovanje bi morala ustvarjati tudi dodano vrednost zaradi sinergije njenih treh osnovnih sestavin – služb, ki izhajajo iz sedanje Evropske komisije, Sveta in držav članic. Po mojem mnenju bi morala EEAS zaposlovati kandidate iz vseh treh virov. S tem bo zagotovljena njena profesionalnost, učinkovitost in edinstven značaj. Učinkovitost bo dosežena tudi prek velikega števila predstavništev Evropske unije, ki bodo nastala s preoblikovanjem sedanjih predstavništev Komisije. V zvezi z govorom gospoda Grzybasa se z njim strinjam, da bi se lahko izognili ustanovitvi evropske diplomatske akademije s tem, da bi izkoristili nacionalne in regionalne centre, ki so že znani po Evropi po poklicnem usposabljanju bodočih diplomatov.

9. Priprave na srečanje čezatlantskega ekonomskega sveta in na vrh EU/ZDA (2. in 3. november 2009) – Čezatlantsko sodelovanje na področju pravosodja in policije (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je skupna razprava o izjavah Sveta in Komisije:

1. Priprave na srečanje čezatlantskega ekonomskega sveta in na vrh EU/ZDA (2. in 3. november 2009) in
2. Čezatlantsko sodelovanje na področju pravosodja in policije.

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – (SV) Gospod predsednik, spoštovani poslanci, kot veste, so naši odnosi z ZDA in čezatlantsko sodelovanje med ZDA in EU zelo pomembni. To je temeljni kamen zunanje politike EU, ki je osnovan na vrednotah svobode, demokracije ter spoštovanja človekovih pravic in mednarodnega prava, kar nas združuje. Nova administracija v Združenih državah je pokazala veliko zanimanje za poglobitev in razširitev povezav z Evropo. Prvi čezatlantski ekonomski svet z administracijo predsednika Obame bomo imeli 26. in 27. oktobra. Kmalu po tem, 3. novembra, bo vrhovno srečanje med EU in ZDA. To sta dve pomembni priložnosti za krepitev naših odnosov. Današnja razprava je torej zelo pomembna.

Rada bi opozorila na številna področja, na katerih sodelujemo in v zvezi s katerimi upamo, da bomo lahko na vrhovnem srečanju dosegli rezultate in tesnejše odnose.

V zvezi z vprašanjem podnebja pozdravljamo večje ambicije na strani ZDA. Sodelovati moramo z ameriško administracijo, da bomo v Københavnu dosegli celovit, globalno zavezujoč sporazum. ZDA pozivamo, naj postavi cilje, ki bodo primerljivi ciljem EU. Združene države in EU morajo biti pripravljene, da skupaj podprejo podnebne ukrepe, kot so zmanjšanje emisij, prilagajanje, financiranje in druga podpora državam v razvoju.

Še eno pomembno vprašanje je seveda finančna in gospodarska kriza. Potrebno bo zelo tesno sodelovanje, da bi uresničili dogovore, ki smo jih dosegli na vrhu G20, in povrnili zaupanje v finančne trge. Skupaj si bomo prizadevali za uspešno zaključitev kroga pogajanj v Dohi leta 2010, saj je to izredno pomembno pri našem spodbujanju oživitve in boju proti protekcionizmu.

Seveda bomo razpravljali tudi o vrsti regionalnih vprašanj, na primer glede Afganistana, Pakistana, Irana, Bližnjega vzhoda, Rusije in Zahodnega Balkana. Redno in vedno tesneje sodelujemo v zvezi s kriznim upravljanjem, kar se je na primer odrazilo v udeležbi ZDA pri civilni nalogi SVOP, Eulexovi misiji na Kosovu.

Sodelujemo tudi pri energetskih vprašanjih, kar moramo zdaj okrepiti, in upamo, da bomo lahko ustanovili poseben energetski svet med EU in ZDA na ministrski ravni.

Na obeh straneh obstaja interes za poglobljanje sodelovanja glede notranjih in pravnih zadev. K temu se bom čez hip še vrnila, saj sta, če prav razumem, razpravi združeni.

Glede neširjenja orožja in razoroževanja je sodelovanje med EU in ameriško administracijo dobilo nov zagon in Barack Obama temu vprašanju daje prednost. Upamo, da se bo to lahko odrazilo v novi skupni izjavi o neširjenju orožja in razoroževanju v zvezi z novembrskim vrhom.

Obe strani Atlantika bi radi okrepili naše sodelovanje v zvezi z razvojem. EU in ZDA sta seveda odgovorni za veliko večino vse razvojne pomoči na svetu. Prihajajoči vrh je torej odlična priložnost za razpravo o tem in o katerih koli drugih vprašanjih na najvišji ravni. Švedsko predsedstvo je zelo zadovoljno, da bo imelo priložnost zastopati EU.

Rada bi rekla nekaj besed o gospodarskem partnerstvu in čezatlantskem ekonomskem svetu (TEC). Ta nam bo dal mehanizem na najvišji možni ravni, da bomo lahko pospešili sedanja pogajanja in vzpostavili nova področja za regulativno sodelovanje. Sestaviti moramo delovni program za TEC, ki bo lahko vzpostavljen naslednje leto. S tem bomo dobili forum za sodelovanje, na katerem se bomo lahko ukvarjali z vprašanji v zvezi z globalizacijo in hitrimi tehničnimi spremembami. Že do zdaj je bil to pomemben forum, toda lahko bi bil seveda boljši, nenazadnje pri širših strateških vprašanjih glede čezatlantskega gospodarstva in skupnih gospodarskih izzivov. Čezatlantski ekonomski svet je danes še pomembnejši zaradi finančne krize.

Naj rečem še nekaj o sodelovanju na področju pravosodja in policije. Z Združenimi državami že nekaj časa sodelujemo na tem področju, kar se odraža v številnih sporazumih o izročanju in medsebojni pravni pomoči, ki bodo začeli veljati čez nekaj mesecev. O tem pogosto razpravljamo z Evropskim parlamentom, za katerega vem, da je aktiven in zavzet partner pri teh vprašanjih, in pogosto tudi kritičen partner, kar je dobro. Tu vas moram samo spomniti na razpravo o evidenci podatkov o potnikih na primer. Ko bo začela veljati Lizbonska pogodba, se bosta vpliv Evropskega parlamenta na te zadeve in njegova udeležnost v njih povečala.

Trenutno se ukvarjamo s tako imenovano washingtonsko izjavo, ki bo opisala razmere glede pravnih in notranjepolitičnih vprašanj in sodelovanje med EU in ZDA na tem področju. Ta izjava mora biti pomenljiva in ji morajo slediti konkretni ukrepi. Ne potrebujemo še več lepih besed, temveč sodelovanje, ki bo otipljivo in aktivno.

Seveda moramo vzpostaviti naše skupne vrednote, in sicer demokracijo in pravno državo, skupaj s spoštovanjem človekovih pravic in temeljnih svoboščin. Seveda nas zanima sodelovanje na vseh področjih, ki ogrožajo te skupne vrednote.

Želimo si zgodnjega posvetovanja med stranema, ko pride do političnih incidentov, ki bi lahko vplivali na drugo stran. Poudarjamo naše skupna želje, da bi bili aktivni na mednarodnih forumih in dosegli izvajanje večstranskih obveznosti v celoti.

Sodelujemo glede povečanja varnosti potnih listin in uvedbe biometričnih potnih listov kot mednarodnega standarda. Pomemben primer je sporazum o podatkih o letalskih potnikih. Skupaj bomo zagotovili, da bo sporazum deloval, toda hkrati je treba zaščititi zasebnost posameznikov in spoštovati sisteme različnih držav.

Seznam področij sodelovanja je dolg. Naj jih naštejem samo nekaj: trgovanje z ljudmi, spolno izkoriščanje otrok, trgovina z drogami, gospodarski kriminal, kriminal na področju informacijske tehnologije, korupcija, zaplemba pripomočkov, namenjenih kaznivim dejanjem, in zaslužka, pridobljenega s kaznivimi dejanji, ter boj proti terorizmu. Vse to zahteva skupna in do določene mere usklajena prizadevanja.

Prizadevamo si za izboljšanje pravnega sodelovanja pri odkrivanju, preiskovanju in preganjanju čezmejnih storilcev kaznivih dejanj in teroristov. Veselimo se sporazuma med EU in ZDA o izročanju in skupni pravni pomoči, ki bo začel veljati na začetku naslednjega leta.

Sporazum je že prenesen v vseh 27 držav članic EU in ustanovljena je bila skupna delovna skupina EU in ZDA za zagotavljanje, da se bo sporazum izvajal. Načrtovani so seminarji, da bi zbližali zadevne akterje in da bi jim pomagali pri spremljanju izvajanja.

Na koncu bi rada omeniti še tri zadeve. Prva se nanaša na varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin. To je izredno pomembno. V boju proti čezmejnemu kriminalu in terorizmu je treba pogosto izmenjati osebne podatke, kar nas do neke mere sili, da nekoliko popuščamo glede temeljnih svoboščin in pravic. To

je treba uravnovežiti s temeljitim in strogim varovanjem osebnih podatkov. Sodelovanje in dialog na tem področju se nadaljujeta in bi se morala okrepiti.

Druga zadeva se nanaša na ključno infrastrukturo. Medsebojno moramo sodelovati v zvezi s škodo, ki bi jo ključna infrastruktura lahko utrpela v primeru naravne katastrofe ali terorističnega napada ali napada na naše informacijske sisteme. To bi lahko imelo uničujoče posledice. Na tem področju je veliko prostora za sodelovanje.

Tretjič, EU in ZDA sta se zavezali delovanju na podlagi načel svobode, demokracije in pravičnosti. Odločeni smo, da bomo ta načela promovirali po vsem svetu. To počnemo, kadar koli sodelujemo in kadar koli smo udeleženi na mednarodnih forumih, kot so Združeni narodi.

Sodelovanje med uradniki za zvezo in delegacijami se je na primer izkazalo za plodno na Zahodnem Balkanu ter v Afganistanu in Pakistanu. To sodelovanje je treba izboljšati. Različni ukrepi v okviru tega sodelovanja se lahko dopolnjujejo. Bolje moramo uskladiti tudi našo tehnično pomoč. Nadaljevali bomo z našim donatorskim sodelovanjem, sodelovanjem pri pomoči in operativnim sodelovanjem v zvezi z Latinsko Ameriko in Zahodno Afriko, da bi pomagali v boju proti trgovini z drogami in da bi se lahko spopadli z drugimi izzivi.

Zelo sem vesela, da ameriška administracija kaže tako veliko zanimanje za sodelovanje z nami. V našem interesu je, da sprejmemo to ponudbo, da si za zaščito naših vrednot in interesov prizadevamo s konstruktivnim dialogom, s sodelovanjem, ki bo, upajmo, vodilo do otipljivih rezultatov.

Benita Ferrero-Waldner, članica Komisije. – Gospod predsednik, v svojih pripombah se bom dotaknila prihajajočega vrhovnega srečanja med EU in ZDA, ki bo pomemben mejnik v našem čezatlantskem partnerstvu in na katerem se bomo ukvarjali z nekaterimi vidiki odnosov med EU in ZDA, zlasti v zvezi s tekočimi pogajanjimi glede podnebnih sprememb in tudi nekaterimi kritičnimi vprašanji glede GLS.

Januarska sprememba v ameriški administraciji zelo pomembno vpliva na odnose med EU in ZDA in naše partnerstvo se je dobro začelo. Rekla bi, da smo našim odnosom dali nov zagon, in prepričana sem, da bo tudi Lizbonska pogodba, ko bo začela veljati, prispevala k nadaljnji krepitvi tega izjemno pomembnega odnosa s tem, ko bo Evropski uniji dala naraščajočo zunanjepolitično prepoznavnost. To pričakujejo tudi naši prijatelji v Washingtonu.

Toda bodimo tudi mi jasni. Naše prizadevanje za resnično partnerstvo enakovrednih z Združenimi državami pomeni tudi, da moramo biti Evropejci pripravljeni in sposobni uresničiti pričakovanja. Rekla bi, da je vrh v Washingtonu tako pomemben zaradi tega, ker obstaja dvojni zagon, notranji in zunanji.

Do prvega formalnega vrhovnega srečanja s predsednikom Obama je prišlo po našem neformalnem sestanku v pragi to pomlad. Zdaj so priprave na vrh v Washingtonu v polnem teku. Z ameriško stranjo sodelujemo, da bi dosegli otipljive rezultate na prednostnih področjih. Globalno gospodarstvo in podnebne spremembe bodo verjetno dve osrednji področji razprav na vrhu, poleg vrste ključnih zunanjepolitičnih izzivov.

V zvezi z gospodarstvom bomo v Washingtonu osredotočeni na skupna prizadevanja za spopad z gospodarsko in finančno krizo ter na zagotavljanje trajne oživitve svetovnega gospodarstva za zagotovitev delovnih mest in ustvarjanje rasti. Premaknili se bomo naprej glede vprašanj upravljanja za svetovno gospodarstvo, zlasti v zvezi s finančno regulacijo in pravočasnimi ukrepi po vrhu G20 v Pittsburghu. Komisija bo poudarila tudi naš skupni interes pri spopadanju s protekcionističnimi težnjami in ZDA bomo pozvali, naj obnovi prizadevanja za uspešen zaključek kroga pogajanj v Dohi.

Drugič, kar zadeva podnebne spremembe, bomo kot Evropska unija spodbudili ZDA, naj gre na konferenco v Københavnu z ambicioznimi cilji, da bi dosegli dober globalni sporazum, in z ZDA bomo sodelovali tudi, da bi napredovali pri vzpostavljanju čezatlantskega sistema omejevanja emisij in trgovanja z njimi.

Tretjič, glede zunanje politike bomo z ZDA seveda tudi govorili o tem, kako se spopasti z nujnimi zunanjepolitičnimi izzivi. Tu se bomo osredotočili na to, kako še naprej in tesneje sodelovati pri mirovnem procesu na Bližnjem vzhodu, na izzive v zvezi z jedrskimi prizadevanji Irana in na načine, na katere lahko zagotovimo podaljšanje dogovora glede Afganistana, ki je osnova za naša tamkajšnja skupna prizadevanja. Ločeno bom imela zunanjepolitično srečanje s sekretarko Clinton in zunanjim ministrom Bildtom, na katerem bomo o teh zadevah podrobno razpravljali.

Poleg tega pričakujem tudi, da bomo na vrhu sprejeli izjavo o neširjenju orožja in razorožitvi in premaknili naprej sodelovanje med EU in ZDA na številnih področjih, ki jih je predsednik Obama omenil v svojih

govorih v Pragi in New Yorku. Ta pobuda, ki je sama po sebi strateško pomembna, je značilna za obnovljeno predanost ZDA učinkoviti večstranskosti, ki jo namerava Evropska unija na vsak način podpreti in utrditi.

Nenazadnje bo naslednji pomemben rezultat vrha ustanovitev novega evropsko-ameriškega energetskega sveta, ki bo prvič zasedal 4. novembra. Na strani EU bom svetu predsedovala sama, moja kolega komisarja Piebalgs in Potočnik ter predsedstvo, na strani ZDA pa sekretarka Clinton in sekretar Chu. Svet se bo ukvarjal z globalno energetske varnostjo, energetskimi trgi in regulacijo proizvodov ter z novimi tehnologijami in raziskavami. Skratka, ustvarjal bo dodano vrednost na področju politike, katere pomen je očiten.

Zdaj je tu tudi nov čezatlantski ekonomski svet (TEC). Ta bo dopolnjeval energetske svet in ga bomo tudi ponovno zagnali. Srečanje TEC bo v Washingtonu naslednji torek, se pravi pred energetske svetom, in njegovi rezultati bodo seveda tudi prispevali k razgovorom na vrhu.

Obetajoče področje v našem čezatlantskem sodelovanju je tako imenovano zgodnje sodelovanje. O pristopu k politiki bomo razpravljali že na začetku, da se bomo kasneje izognili različnim ureditvam. Ni treba posebej poudarjati, da tako sodelovanje potrebujemo bolj kot kadar koli. Usklajen odziv na finančno krizo, ki ga potrebujemo, je najboljši primer za to. Proučili bomo tudi, ali lahko okrepimo ta forum za sodelovanje v zvezi z informacijami glede nanomaterialov in zdravstvenega varstva.

Na pobudo ZDA nameravamo sprožiti tudi tesnejše sodelovanje na področju inovacij. Obe strani priznavata, da je okrepitev inovativnega potenciala naših industrij in naše delovne sile bistvena za ustvarjanje delovnih mest in rasti ter s tem za uspešen izhod iz krize. Komisija bo seveda ponovno izrazila tudi evropsko zaskrbljenost glede nekaterih kritičnih vprašanj, kot so zavarovanje trgovine, možno izkrivljanje konkurence zaradi državne pomoči in politika o javnih naročilih v ZDA.

Nazadnje smo se tudi v Komisiji od vsega začetka močno zanašali na podporo Evropskega parlamenta procesu TEC, in hvaležni smo zanj. Zato ste lahko prepričani, da bomo odločno podprli pobude delegacij Evropskega parlamenta glede odnosov z ZDA, da bi okrepili parlamentarno udeleženo v zadevah v zvezi s TEC na obeh straneh Atlantika.

Radi bi utrdili vlogo TEC kot dvostranskega foruma za reševanje tako dnevnih kot strateških vprašanj v zvezi s čezatlantsko trgovino in investicijami. In kar je pomembno, TEC bo dosegel tudi čezatlantski dialog med zakonodajalci in zainteresirano civilno družbo, zato seveda potrebujemo strokovno znanje in politični zagon zakonodajalcev, da bomo izkoristili celoten potencial čezatlantskega trga.

Kolegica je že omenila, da bo GLS tudi zelo pomemben. V Washingtonu bo 27. in 28. oktobra trojka o zadevah v zvezi z GLS v okviru našega sodelovanja glede pravice, svobode in varnosti. Komisijo bo zastopal podpredsednik Barrot. Smo v zadnjih fazah pripravljanja izjave, katere namen je obnoviti naše čezatlantsko partnerstvo na teh področjih. Na srečanju v Washingtonu bo priložnost, da si formalno izmenjamo instrumente za ratifikacijo sporazumov o izročanju in medsebojni pravni pomoči, da bodo lahko začeli veljati na začetku leta 2010. S temi sporazumi bo okrepljeno naše prizadevanje v boju proti kriminalu v današnjem globaliziranem svetu.

Glede še ene kritične zadeve, ki je blizu našim državljanom, moramo vsekakor še napredovati, kakor je bilo že omenjeno. Ponovno bomo pozvali k potovanju v ZDA brez vizumov za vse državljane EU; izrazili bomo našo zaskrbljenost nad možnostjo pristojbine za elektronski sistem za odobritev potovanj kot *de facto* novim turističnim davkom; in še enkrat bomo opomnili ZDA, da je treba v programu ZDA za odpravo vizumov ukiniti omejitve za potnike, ki imajo HIV/AIDS, kot ste že omenili.

Na koncu naj povem, da bo v Washington v času ministrskega srečanja odpotovala delegacija Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, zato verjamemo, da bodo tudi oni lahko posredovali enaka sporočila. Tudi podpredsednik Barrot se je v Washingtonu pripravljen srečati z Odborom za državljanske svoboščine.

PREDSEDSTVO: GOPA WALLIS

podpredsednica

Elmar Brok, v imenu skupine PPE. – (DE) Gospa predsednica, komisarka, gospa Malmström, ravnokar sem ugotovil, da je postalo vključevanje načela enakosti med spoloma značilnost tega parlamenta. Zavedati se moramo, da je vprašanje čezatlantskega ekonomskega sveta (TEC) zelo pomembno in da to telo, ki je bilo ustanovljeno pred nekaj leti, potrebuje novo gonilno silo, ker smo v prehodnem obdobju z novo administracijo

v ZDA in kmalu novo Komisijo. Upam, da bo na srečanju prihodnji terek zagotovljeno, da bo TEC obstajal še naprej in da bo imel potrebno odločnost.

Rezultat čezatlantskega trga brez trgovinskih ovir bi bila gospodarska rast v višini 3,5 % v ZDA in Evropi ter 1,5 % na svetovni ravni. V okviru sedanje gospodarske krize je to vprašanje zelo tesno povezano z delovnimi mesti. Zaradi tega bi morali čim bolj izkoristiti to priložnost in z javnimi izjavami razložiti, da to pobudo jemljemo resno. Gospa Ferrero-Waldner, prepričati bi se morali tudi, da se bo novi energetski svet ukvarjal z varnostno politiko na področju energije in da se bo TEC ukvarjal z regulativnimi vprašanji. Pomembno je, da ne pomešamo teh dveh področij, da bi preprečili podvajanje in zagotovili, da bomo na koncu prišli do rešitve.

To se zlasti nanaša na vprašanje zakonodajalcev. Brez udeležbe Evropskega parlamenta in ameriškega kongresa ne bo mogoče odstraniti ovir, saj je 80 % predpisov zagotovljenih z zakonom. Zaradi tega administracija tega ne more doseči sama.

Za konec bi rad povedal samo še nekaj o vrhu. Podnebne spremembe, Afganistan, neširjenje jedrskega orožja, orožja za množično uničevanje in razoroževanje so vsa pomembna vprašanja, na področju katerih se z novo administracijo ponujajo nove priložnosti. Želim vam uspeh pri zagotavljanju, da bo vse to zajeto, in upam, da bo novi Nobelov nagrajenec v sodelovanju z Evropsko unijo na teh področjih dosegel velik uspeh za vse nas.

Hannes Swoboda, v imenu skupine *S&D*. – (DE) Gospa predsednica, gospa Malmström, komisarka, omenjeno je bilo že, da nam gospod Obama in nova večina v kongresu dajeta pomembno priložnost, da okrepimo naše sodelovanje, zlasti glede skupnega čezatlantskega trga. Toda to ne bi smel biti skupni trg za deregulacijo, temveč skupni trg na temeljih ali načelih socialnega tržnega gospodarstva z razumno in ustrezno regulacijo, kjer je ta potrebna.

Gospod Brok ima seveda povsem prav, da mora to imeti zakonsko osnovo, ne glede na to, ali govorimo o regulaciji finančnih trgov ali o okoljskih in energetskih predpisih. Skupni pristop na tem področju bi veliko prispeval k oblikovanju globalnih odnosov.

Eno od področij, ki je bilo že omenjeno in o katerem bi lahko govorili danes dopoldne, je osrednje vprašanje podnebne politike. Mnogi izmed nas bomo v naslednjih dneh v Washingtonu, kjer bomo imeli priložnost razpravljati s kolegi iz kongresa. Čeprav zakonodaja v zvezi s podnebno politiko še ni bila sprejeta, so predstavniki vlade ZDA vsaj delno pooblašeni, da lahko sprejemajo zavezujoče obveze, četudi podrobnosti ni mogoče dodelati do zaključka ameriškega zakonodajnega postopka.

Bistveno je, da bo København uspešen. To ni konec procesa, je pa pomemben korak v procesu oblikovanja skupne podnebne politike. Vsi moramo zagotoviti, da bo København uspešen. Uspe lahko samo, če bomo imeli zavezujoče cilje v zvezi s podnebno politiko.

Nazadnje – in tudi to je bilo že omenjeno – ne glede na naše prijateljstvo in vzajemno naklonjenost ter ne glede na naše dobre odnose obstajajo nekatere stvari, ki jih ne moremo sprejeti. To na primer vključuje ponavljajoče se protekcionistične ukrepe na trgu obrambne opreme, razlikovalno vizumsko politiko za nekatere države članice in vizumske takse, ki jih zahtevajo ZDA in ki so bile že omenjene. Pomembno je, da z ZDA govorimo z enakovrednega položaja. Pomembno je vzpostaviti partnerstvo, vendar je treba tudi razložiti, česa ne moremo sprejeti, kar je v tem primeru politika, ki diskriminira Evropejce.

Sarah Ludford, v imenu skupine *ALDE*. – Gospa predsednica, v imenu skupine ALDE toplo pozdravljam dejstvo, da ta resolucija poziva k okrepljenemu strateškemu partnerstvu med EU in ZDA kot temeljnemu kamnu zunanje politike EU. Upravičeno tudi ponovno poudarja vlogo združenega čezatlantskega trga do leta 2015. Ne smemo dovoliti, da bi drevesa nešteti nesporednosti o konkretnih zadevah zakrila gozd prevladujočega interesa za skupne vrednote in cilje, med drugim ukrepanje za spodbujanje demokracije in človekovih pravic, reševanje sporov in varovanje pred varnostnimi grožnjami.

Kar zadeva gospodarstvo, skupina ALDE poudarja potrebo po tem, da se izognemo regulativni arbitraži v finančnem sektorju in da rešujemo vprašanja, kot so ustanove, ki so „prevelike, da bi propadle“. Predložili smo spremembo odstavka 39, ker, kolikor jaz vem, ni bilo nobenega sporazuma med voditelji G2 o delu v zvezi z davkom na finančne transakcije ali Tobinovim davkom, zato je absurdno pozdravljati tak sporazum, čeprav smo to pomotoma že storili v resoluciji o G20.

Skupina ALDE poziva tudi k izbrisu odstavka 38, za katerega se zdi, da želi odpraviti pravice intelektualne lastnine. Toda kakor je razložila gospa Malmström, se velik del čezatlantskih odnosov nanaša na področje

pravosodja in varnosti. Skupina ALDE v celoti podpira tesno sodelovanje na tem področju, toda pri tem je treba spoštovati temeljne pravice, vključno z zasebnostjo, sodelovanje pa mora potekati v demokratičnem in preglednem okviru. Glede na to je škoda, da ni bilo posvetovanja s poslanci Evropskega parlamenta o skupni izjavi, ki bo dogovorjena naslednji teden, zlasti zato, ker po Lizbonski pogodbi skoraj vse te zadeve spadajo v okvir soodločanja.

Nenavadno je, da se Komisija in Svet zavzemata za nov sporazum o dostopu do finančnih podatkov SWIFT o državljanih EU, ko pa Sporazum o medsebojni pravni pomoči omogoča konkretne zahteve. Rada bi odgovor na to.

In na koncu, škoda je, da novi okvir sodelovanja na področju pravosodja in izročanja vseeno dovoljuje povsem neupravičeno izročitev Garyja McKinnona, računalniškega hekerja, ki ima Aspergerjev sindrom, iz Združenega kraljestva, namesto da bi mu sodili v Združenem kraljestvu.

Čisto na koncu, v celoti podpiram to, kar je dejala komisarka Ferrero-Waldner o potovanju brez vizumov za vse državljane EU, in zelo smo kritični do pristojbine za vizume za sistem ESTA.

Pascal Canfin, v imenu skupine Verts/ALE. – (FR) Gospa predsednica, v svojem govoru je gospa Malmström dejala, da so potrebna dejanja, ne samo lepe besede. Lahko vam povem, da bo skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze zelo pozorno spremljala rezultate tega vrha med Združenimi državami in Evropsko unijo, saj prihaja v ključnem trenutku na poti, ki nas po eni strani vodi v København, po drugi strani pa k reformi mednarodnega finančnega sistema.

Glede zadnjega se je kazino zdaj spet odprl, dobički bank spet dosegajo zgodovinske vrednosti – 437 milijard USD dobička za ameriške banke – in menimo, da je zdaj manj politične volje kot pred šestimi meseci. Zato veliko pričakujemo od tega vrha, ki naj bi pokazal, da v ZDA in v Evropi še vedno obstaja politična volja za regulacijo kapitalizma in finančnih institucij.

Da bi to dosegli, bi radi predlagali, naj se doseže napredek pri dveh zelo pomembnih stvareh. Prva je spopad z davčnimi oazami, česar v svojih govorih niste omenili. Ameriško ministrstvo za finance priznava, da je posledica davčnih oaz letna izguba davčnih prihodkov v višini 100 milijard USD. Zato smo želeli opozoriti na to in vam povedati, da je pomembno, da Združene države in Evropa na vrhu skupaj obravnavajo to vprašanje.

Druga zadeva, ki je bila ravno omenjena, je davek na finančne transakcije. Ko je bil gospod Barroso kandidat za ponovno izvolitev na mesto predsednika, je izrecno dejal, da je za tak davek. Pred dvema tednoma je Evropski parlament prvič z večino izglasoval davek na finančne transakcije, pod pogojem, da so del mednarodnega okvira. Skupina Zelenih vas zato poziva, da daste to temo na dnevni red vrhovnega srečanja med Združenimi državami in Evropsko unijo na začetku novembra.

Zadnja zadeva, o kateri bom govoril, se nanaša na podnebje, v zvezi s čemer smo odgovorni, da spravimo gospodu Obami trn iz pete. Predsednik Obama želi ukrepati, toda blokira ga njegova večina. Najbolje, kar lahko Evropska unija stori zanj, je to, da se konec oktobra zaveže, da bo državam na jugu zagotovila 30 milijard EUR sredstev za stroške prilagajanja na podnebne spremembe ter da bo za 30 % zmanjšala svoje lastne emisije. Ko bo to storjeno, bomo lahko napredovali pri pogajanjih. To je naša odgovornost. To moramo storiti pred vrhom.

Tomasz Piotr Poręba, v imenu skupine ECR. – (PL) Gospa predsednica, poglobljanje odnosov med Združenimi državami in Evropsko unijo bi moralo biti temelj zunanje politike EU. Navsezadnje so Združene države že leta naš najtesnejši zaveznik. Trenutno je pred nami veliko izzivov, s katerimi se moramo soočiti skupaj, z ramo ob rami z Washingtonom. Na področju varnosti nas skrbi odnos Irana in vedno slabše razmere v Afganistanu. Malo bliže našim mejam postaja Rusija vedno bolj nepredvidljiva in avtoritarna sosedja in Kremelj izvaja neoimperialistični pritisk na države tik za njegovo mejo.

Da bi se obranili in ostali zvesti vrednotam, ki so skupne Ameriki in Evropi, moramo vedno govoriti z enim glasom, ko se ukvarjamo s primeri kršitev človekovih pravic in ogrožanja temeljnih svoboščin državljanov. Združeno moramo braniti našo varnost. Ne smemo pozabiti, da je Organizacija Severnoatlantske pogodbe temelj naših čezatlantskih odnosov. Zato bi moralo biti področje varnosti, svobode in demokracije razširjeno, da bi zajemalo tiste evropske države, ki povečujejo evroatlantsko varnost. Bistveno je, da je aktivna krepitev vezi z Združenimi državami prednostna naloga Evropske unije.

Jean-Luc Mélenchon, v imenu skupine GUE/NGL. – (FR) Gospa predsednica, komisarka, gospa Malmström, v sedanji gospodarski krizi je novoizvoljeni Parlament upravičen do najnovejših čim točnejših informacij o

strukturi načrta za veliki čezatlantski trg in o deregulacijskih ciljih v zvezi s tem na gospodarskem in finančnem področju, v nasprotju s sanjami, ki so jih predstavili nekateri kolegi poslanci.

Bo ta veliki deregulirani trg vzpostavljen do leta 2010 ali 2015? Ali je bilo potrjeno? Osebnostno menim, da bi bil zelo škodljiv za Evropo glede na klavno stanje temeljnih sestavin ameriškega gospodarstva in zavrnitev ZDA, da bi spravile svojo finančno hišo v red, poleg načelnih razlogov, ki so me privedli do tega, da nasprotujem ideji, da bi moralo biti to partnerstvo, kot ste dejali mnogi, temeljni kamen politike Evropske unije.

Ob tem razmisleku se mi poraja tudi vprašanje, kakšni ukrepi bodo sprejeti za spopad s padanjem dolarja in tveganjem, ki ga predstavlja za Evropo in preostali svet. Zakaj je bil predlog skupne svetovne valute, ki ga je dala Kitajska v korist stabilnosti svetovnega gospodarstva, zavrnjen brez resne proučitve?

Rad bi posvaril pred zastarelim navdušenjem nad atlantskim sodelovanjem, ki na koncu postane zelo arhaičen konformizem, v tem času v svetovni zgodovini, ko moramo bolj kot kadar koli utrditi obstoj, ki bo neodvisen od želja Združenih držav Amerike.

Krisztina Morvai (NI). – Gospa predsednica, naj kot pravnica na področju kazenskega prava in človekovih pravic dam predlog v zvezi s skupnim bojem proti terorizmu. Menim, da bi bilo zelo pomembno in koristno, da bi sestavili skupno delovno skupino strokovnjakov, akademikov, odvetnikov itd., ki bi oblikovali ugotovitve na podlagi pogosto zelo bolečih izkušenj iz obdobja po 11. septembru, ko so človekove pravice začasno izključene v imenu boja proti terorizmu.

Prihajam iz države, v kateri je v zadnjih treh letih vlada ukinjala človekove pravice in pošiljala ljudi v zapor povsem neosnovano. V današnjih časih to počnejo v imenu boja proti terorizmu. V zaporu imamo 16 ljudi, ki so zelo verjetno politični zaporniki in ki so obtoženi terorizma brez kakršnega koli dokaza. Ukinjene človekove pravice, *habeas corpus*, pravica do obrambe, pravice zapornikov: vem, o čem govorim. Zelo pazljivi moramo biti, ko govorimo o boju proti terorizmu, in to moramo početi zelo profesionalno in previdno.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Gospa predsednica, odnos z Združenimi državami je, strateško gledano, najpomembnejši odnos Evropske unije.

Združene države imajo ključni položaj v svetu in Evropska unija vedno bolj postaja globalna sila. Skupaj se lahko lotimo številnih zadev in bi se jih morali lotiti. Najprej bi morali prevzeti vodilno vlogo pri ustvarjanju novega, globalnega sveta, v katerem bodo novi izzivi in novi akterji.

Še naprej moramo krepiti naše odnose in ustvarjati nove institucionalne mehanizme. Zdaj je pravi čas za tako ukrepanje. Imamo vlado v Washingtonu, ki se zavzema za večstranskost, Evropsko unijo, okrepljeno z Lizbonsko pogodbo, in priča smo nastajanju novega sveta, ki ga želimo oblikovati skupaj.

Resolucija, ki jo bomo sprejeli jutri, konkretno podpira krepitev institucionalnih mehanizmov, k čemer je Parlament pozval v svoji resoluciji z dne 26. marca.

Odločitev o ustanovitvi čezatlantskega ekonomskega sveta pred dvema letoma je bila prava. Toda v današnjem svetu moramo razviti tudi odlično usklajenost politik in varnosti. Potrebujemo redna srečanja uradnikov, odgovornih za zunanje zadeve in varnost. Zato je ta parlament podprl ustanovitev čezatlantskega političnega sveta, ki mora v prihodnje zajemati energetske svet, ki ga želite ustanoviti na naslednjem vrhu.

Parlament želi tudi, da bi vsako leto organizirali dve vrhovni srečanja. Če imamo dva vrha z Rusijo, zakaj ne z Združenimi državami? Gospe in gospodje, vedno bolj se govori, da bodo Združene države in Kitajska ustanovile G2 oziroma privilegiran odnos med največjimi globalnimi akterji. Skrbi me, da bi se lahko vloga Evropejcev kot partnerjev oslabil in spodkopala naš privilegiran odnos z Združenimi državami. Združenim državam moramo razložiti, da bo na področju zunanje politike Unija okrepljena s Pogodbo.

Evropska unija oziroma današnja Evropa ni več problem, ki je obstajal desetletja. Danes v tem zapletenem svetu bi morala biti Evropa del rešitve in upam, da Združene države te razmere vidijo na ta način. Da bi do tega prišlo, moramo Evropejci, kot je opozorila komisarka, ravnati v skladu z globalno vlogo, ki jo želimo imeti, in biti vredni privilegiranega odnosa, ki si ga želimo z Združenimi državami.

Skratka, po mojem mnenju bi moralo biti ključno vprašanje v zvezi s prihajajočim vrhom krepitev čezatlantskih odnosov, tudi na institucionalni ravni.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – Gospa predsednica, čezatlantski odnosi, ki so bistveni tako za EU kot za ZDA, so v zadnjih letih na resni preizkušnji. Zdaj, z novo administracijo v beli hiši, ki na novo opredeljuje prednostne

naloge ZDA, in s Francijo, ki se je vrnila v vojaško strukturo Nata, so obeti boljši. Osebnostno menim, da je zdaj čas zrel za vsebinsko ovrednotenje čezatlantskih odnosov, da bi jim dali trdno osnovo, ki si jo zaslužijo, da bodo kos sedanjim skupnim izzivom, ki jih postavlja mednarodno okolje – energija, podnebne spremembe, nove sile v vzponu, finančna in gospodarska kriza ter terorizem.

Tokrat bi morali preseči površinske razlike v politiki in ovrednotiti naše globlje skupne interese, ki smo jih do zdaj imeli kar za same po sebi umevne. Dejstvo je, da lahko brez take temeljite skupne ocene na Zahodu izgubimo pobudo, ki jo bodo prevzeli drugi centri moči, ki si ne bodo obotavljali, da bi svet oblikovali v skladu s svojimi interesi, ne našimi.

Eden od teh skupnih interesov je na primer varnost v Evropi, ki je zato v jedru čezatlantskih odnosov. Čeprav za zdaj vojna na tej celini ni resna predpostavka, bi se lahko s kopičenjem nekaterih sedanjih negativnih gibanj ta možnost vrnila, če se ne bomo pravilno odzvali. Napredek se ne more obrniti v nasprotno smer, kot v srednji Evropi vsi dobro vemo. Zato bi morali, preden razmislimo o predlogu o ponovnem ovrednotenju sedanje varnostne arhitekture v Evropi, poskušati dobiti dokončne odgovore glede nadaljnje vpletenosti ZDA, prihodnosti Nata in vloge, ki se pričakuje od EU po začetku veljave Lizbonske pogodbe.

Če želi Evropa uresničiti svojo željo, da postane resnični akter v svetovni politiki, bo morala odpraviti take razlike med svojimi članicami in jih poskusiti enakovredno motivirati glede pravih skupnih gospodarskih interesov.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Gospa predsednica, ministrica, komisarka, četrto srečanje čezatlantskega ekonomskega sveta je idealna priložnost, da ta forum obrne nov list. TEC mora biti bolj ambiciozen. Sogovornika v čezatlantskem dialogu se strinjata, da sta naši glavni prednostni nalogi premagovanje gospodarske krize in spopadanje s podnebnimi spremembami. Zdaj gre za dogovor o konkretnem dnevnem redu TEC, ki bo te prednostne naloge odražal.

Sodelovanje pri inovacijah za razvoj nizkoogljičnih gospodarstev in energetske učinkovitih družb je posebej pomembno. Poleg tega je pomembno tudi, da intenzivneje vključimo različne zainteresirane strani, kot je čezatlantski dialog potrošnikov, forum, sestavljen iz 80 potrošniških organizacij. Te organizacije bi lahko pripomogle k temu, da bi varstvo potrošnikov postalo osrednja tema dialoga o regulaciji finančnih trgov. Cilj vzpostaviti skupni čezatlantski trg do leta 2015 je morda preveč ambiciozen, toda o njem je treba presojati na podlagi dejstva, da bo izboljšal življenja ljudi na obeh straneh Atlantika. Zato smo Zeleni za čezatlantski New Deal.

James Elles (ECR). – Gospa predsednica, strinjam se s tistimi govorniki, ki so dejali, da imamo pred sabo pravo priložnost zdaj, ko je na mestu nova ameriška administracija.

Tri stvari na hitro. Prvič, zdi se, da smo prišli v položaj, ko EU in ZDA razpravljata o ogromnem številu tem, ni pa strateškega dialoga, pa vendar mi v Washingtonu pravijo, da imajo ZDA in Kitajska veliko več strateškega dialoga kot mi prek Atlantika. Ali ni čas, da na tem vrhu povemo, da želimo strateški dialog za strateško partnerstvo?

Drugič, glede protekcionizma pri TEC je dokaj jasno, da je največja nevarnost v naslednjih 12 mesecih zapiranje trgov in ne toliko njihovo odpiranje, pa vendar imamo čezatlantski trg, ki je, kot je dejal gospod Brok, naša največja priložnost za ustvarjanje rasti na obeh straneh Atlantika.

Ali ni čas, da čezatlantski trg postane pomemben del trgovinskega razvoja, ne pa da ga pustimo ob strani kot regulativno vprašanje? To je dejansko pomembno sprožilo.

In na koncu, razočaranje je, da nimamo nobene študije in nobenega načrta, kot je obljubil gospod Verheugen. Študijo je plačal Parlament. Če želite, da Parlament sodeluje, ko pravite, da moramo zdaj vedeti, kako odpreti trge, prosim izdajte to poročilo do 15. novembra, kot je navedeno v resoluciji.

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, če verjamete, da Evropska unija potrebuje partnerje, kot so dejali vsi govorniki pred menoj, potem to postane posebej jasno na področju gospodarstva. Obseg trgovine na čezatlantskem trgu je okoli 2 milijardi EUR dnevno. To jasno pove, kako pomembna je Svetovna trgovinska organizacija (STO). Postane tudi jasno, da so pomembni sporazumi o prosti trgovini in predvsem da se moramo bolj posvetiti čezatlantskemu partnerstvu.

Včasih me skrbi, kaj se dogaja na drugi strani Atlantika, ko opazujem novega predsednika. Našel bo čas, da sprejme Nobelovo nagrado v Oslu, številni evropski voditelji držav ali vlad pa so težko dobili priložnost, da se z njim srečajo ob robu vrha G20. V Københavnu je imel čas, da podpre olimpijsko kandidaturo svojega

domačega mesta, žal pa ni imel časa, da bi se nam pridružil na pomembnem evropskem praznovanju, 20. obletnici padca Berlinskega zidu in železne zaves. Zadovoljen bi bil, če bi nam ga uspelo prepričati, da ne bi smel čakati do zadnjih dni, da se odloči, ali bo prišlo do srečanja TEC, temveč da bi moral v naslednjih nekaj letih povsem odločno podpreti TEC.

Trgovanje med Evropo in ZDA mora postati lažje. Potrebujemo izboljšave na področju skupne standardizacije. Potrebujemo odpravo carin in netarifnih trgovinskih ovir. Preprečiti moramo, da bi obe strani sprejeli še več protekcionističnih ukrepov. Zagotoviti moramo, da so proizvodi varni za potrošnike. Preprečiti moramo, da bi protiteroristični ukrepi ovirali vse te dejavnosti, o čemer se trenutno razpravlja. Zaradi teh razlogov bi bil vesel, če bi lahko resnično napredovali pri našem sodelovanju. Številna vprašanja, ki nas skrbijo na drugih delih sveta, kot je plačni, socialni in okoljski damping, niso problem v čezatlantskih odnosih.

Menim, da bi morali po eni strani zgrabiti priložnost, da z Američani sodelujemo pri reševanju naših skupnih problemov, in po drugi strani poskušati igrati skupno vlogo po vsem svetu, tako da bi napredovali v okviru STO ali drugih mednarodnih organizacij, kot je Mednarodna organizacija dela. Upam na dobre rezultate v zvezi s tem naslednji teden.

Véronique De Keyser (S&D). – (FR) Gospa predsednica, izvolitev predsednika Obame upravičeno pozdravljamo kot zmago demokracije ZDA. Toda nedavna Nobelova nagrada za mir, ki mu je bila ravno kar podeljena, ustvarja pritisk nanj. Mir na Bližnjem vzhodu? To je nekaj, na kar upamo, toda on gotovo ni gospodar igre. Mir v Afganistanu? Tam ima strategija ZDA maneverski prostor, toda predsednik Obama posluša svoje jastrebe in tvega še en Vietnam. Veliko pove dejstvo, da gre knjiga Gordona Goldsteina, ki opisuje dramatično spiralo, ki je vodila do izgube vojne v Vietnamu, v Washingtonu za med in da je v trgovinah zmanjkalo izvodov.

Predsednik mora zdaj izbrati med dvema strategijama: ena se osredotoča na stabilizacijo, izkoreninjenje revščine in gospodarski razvoj Afganistana z zagotavljanjem vojaške in civilne prisotnosti po vsej državi. Druga se osredotoča na nekaj urbanih področij, od koder naj bi sprožili obsežne operacije proti Al Kaidi. Pri obeh možnostih je treba poslati vojsko, toda prva je usmerjena k ljudem, druga pa k vojni, pri čemer je v ozadju tveganje katastrofe.

Ali ne bi morala Evropa odrešiti Baracka Obame starih demonov, ki preganjajo Združene države, in mu pomagati, da izbere prvo od teh dveh strategij, usmerjeno k ljudem? Tako je vsaj mnenje moje skupine.

Charles Tannock (ECR). – Gospa predsednica, skupina ECR močno zagovarja atlantizem in si prizadeva za vedno tesnejše gospodarske, trgovinske in politične vezi z Ameriko, ki jo imamo za najpomembnejšega zaveznika EU in ne za njenega rivala. ZDA ostajamo dolžni za njen prispevek k Natu, ki temelji na naših skupnih demokratičnih vrednotah, in pozdravljamo ameriško zapoznelo zavezanost boju proti podnebnim spremembam.

Toda ne bi se smeli pretvarjati, da se strinjamo o vsem. Skrbijo me na primer nasprotujoča si sporočila, ki prihajajo od ameriške administracije v zvezi z Rusijo. Zdi se, da poudarek Washingtona na ponovitvi odnosov med ZDA in Rusijo opravičuje očitno poseganje Kremlja v zadeve sosedov, zlasti Gruzije in Ukrajine.

Tudi opustitev raketnega obrambnega ščita ZDA, ki naj bi ga vzpostavili na Poljskem in češkem, je vprašljiva.

Nedavno odkritje tajnega jedrskega objekta v Iranu bi lahko potrdilo to presojo, toda zdaj moramo vsi podvojiti svoja prizadevanja, da obrzdamo jedrske ambicije Irana, in kot zavezniki ZDA odločno podpiramo njihov vojaški boj proti džihadskemu terorizmu v Iraku in Afganistanu ter njihova velika prizadevanja za trajni mir na Bližnjem vzhodu.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Gospa predsednica, najprej bi rad opozoril na pomen odnosov med Združenimi državami in Evropsko unijo, zlasti v času globalne gospodarske krize. Vedno bolj je potrebno, da skupaj ukrepamo pri reševanju krize, na energetske trgu in v boju proti terorizmu, toda potrebujemo tudi ukrepanje, ki bo bolj osredotočeno in se ne bo sprevrglo v še večje obdavčenje ali takšne absurde napade, ki so zdaj usmerjeni na finančni sistem, ki ga trg potrebuje.

Kar zadeva finančno vprašanje, bi rad opozoril na prizadevanja Združenih držav in Evropske unije za politiko boljše priprave zakonodaje, s poudarkom na udeležnosti zainteresiranih strani v razpravi o poročilu. Usklajeno delovanje Združenih držav in Evropske unije je bistvenega pomena, če želimo doseči zrelejše gospodarske odnose, take, ki bodo vodili k čezatlantskemu trgu, morda do leta 2015.

Tudi tu moramo zagovarjati atlantizem. Prav tako pomembno je zmanjšati administrativne ovire med Združenimi državami in Evropsko unijo, da bi ustvarili konkurenčno okolje in trg, ki bo bolj privlačen tako za posamezne državljane kot za podjetja. Verjamem, da je mogoče čezatlantski trg zgraditi na stabilni pogajalski osnovi, ki bo spodbujala gospodarstva in pregnala grožnjo nove gospodarske in socialne krize, kot jo doživljamo zdaj.

Za konce, gospa predsednica, bi rad jasno povedal, da so to edinstvene okoliščine in da lahko bolj atlantističen pristop privede do boljših razmer.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Gospa predsednica, komisarka Ferrero-Waldner je omenila, kako pomembno je zagotoviti, da se Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve udeleži čezatlantskega vrha med EU in ZDA, in pozdravljam poudarek, ki ga je dala tej zadevi.

Poleg tega bi vas rad kot predsednik Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve najprej opozoril na to, kako pomembno je podpisati sporazume o izročanju in medsebojni pravni pomoči. Zelo si prizadevamo, da bi okrepili ne samo politično, temveč tudi pravosodno sodelovanje in s tem okrepili vezi med Eurojustom in sorodnimi institucijami v Združenih državah.

Drugič, rad bi izpostavil prispevek h krepitvi in spodbujanju čezatlantskega dialoga v naslednjih petih letih, in tretjič, rad bi izpostavil delo, ki ga opravlja ta parlament.

Zato bi rad prosil, da se na naslednjem delnem zasedanju Evropskega parlamenta v novembru zagotovijo informacije v zvezi z rezultati tega vrha in zlasti poglavjem o pravosodnem sodelovanju in sodelovanju pri kazenskih zadevah.

Četrtrič, jasno je, da bo začetek veljave Lizbonske pogodbe vodil k mogočni vzpostavitvi območja svobode, varnosti in pravice kot novega vidika pristojnosti Evropske unije in novega področja evropske politike, o kateri bo odločal tudi Parlament.

Zato bi morali biti glede občutljivih področjih, kot so varstvo podatkov in temeljne človekove pravice, sporazumi o evidencah podatkov o potnikih in podatkih SWIFT vedno v skladu z resolucijami tega Parlamenta, da bi zagotovili varstvo osebnih podatkov, zlasti z resolucijo, sprejeto 17. septembra.

Nazadnje, glede vizumov ne smemo pozabiti pomena vzajemnosti, saj je trenutno veliko prostora za izboljšave na tem področju. Dobro je sodelovati z Združenimi državami glede vizumov, toda to je odlična priložnost, da okrepimo pomen vzajemnosti za zagotovitev, da bomo ob podpisovanju sporazumov ostali enakovredni Združenim državam.

Harlem Désir (S&D). – (FR) Gospa predsednica, gospa Malmström, komisarka, gospe in gospodje, sodelovanje med Evropo in Združenimi državami je odločilnega pomena pri reševanju večine največjih kriz po svetu, in nova ameriška administracija gotovo ponuja priložnost. Prevezela je že nekaj pobud, ki pomenijo prelom s preteklostjo: glede Iraka, Guantánama, protiraketnega štita. Toda bilo bi naivno, če bi mislili, da je to dovolj, da postanejo pogledi ZDA in Evrope enaki glede vsega, in da bodo čezatlantski odnosi zdaj zelo preprosti.

ZDA so izredno nepripravljene ukrepati, naj gre za priprave na København ali pomoč državam v razvoju, za Doho in protekcionizem, za finančno regulacijo in boj proti davčnim oazam, za ponovno sprožitev mirovnega procesa na Bližnjem vzhodu ali za trdno politiko glede jedrskega vprašanja v Iranu. To sega onkraj vprašanja, ali ima administracija dobre namene ali ne, in je pogosto v zvezi z vplivom lobističnih skupin na kongres ali pa gre preprosto za ščitenje interesov velike sile, ki jo pretresa nov svetovni red.

Na vseh teh področjih bomo napredovali samo, če bo Evropa igrala svojo ustrezno politično vlogo kot ločen globalni akter v partnerstvu enakovrednih – če naj ponovim za komisarko – in v celoti prevzela svoje odgovornosti.

S tega vidika moram reči, da obstaja določena zmeda v evropski držbi in včasih celo določena naivnost, in to velja tudi za Parlament. Pristop k zamisli o velikem čezatlantskem trgu, kar je bil trapast načrt sira Leona Brittana, ko je bil še komisar, predstavlja določena tveganja.

Te zadeve s trgovinskimi ovirami se lotevamo, kot da bi bili problemi samo tehnične narave. Seveda je gospodarska in trgovinska menjava med Združenimi državami in Evropo pomembna za delovna mesta in podjetja. Treba jo je razviti. Vendar pa prvič trgovina ni resnično v nevarnosti. Drugič pa kadar obstaja konflikt, se ta nanaša na zaščito naših gospodarskih interesov – kot pri Airbusu, na primer – ali pa predstavlja

nevarnost za naše zdravje ali okoljska pravila – v primeru govedine, ki vsebuje hormone, ali kloriranih piščancev –, zato ne bi smeli dajati prednosti izboljšanju gospodarskih odnosov pred našim lastnim notranjim modelom, našim socialnim modelom, našim okoljskim modelom, našim razvojnim modelom, kot da bi bili gospodarski odnosi sami po sebi cilj. Sposobni ju moramo biti združiti in ne bi smeli predati naše politične avtonomije v prizadevanju za partnerstvo, ki je samo po sebi hvalevreden cilj.

Peter Skinner (S&D). – Gospa predsednica, imam nekaj pripomb. Težko je razumeti, kako bomo celotno resolucijo, ki smo jo pripravili o TEC, spravili v TEC. Kot vemo, je to zelo majhna operacija. Tam bom naslednji torek, komisarka. Veselim se, da vas bom videl tam, skupaj z gospodom Brokom in drugimi parlamentarci, k čemer se bom na koncu še vrnil.

Imamo pa ključna vprašanja, ki jih lahko sprostimo na srečanju TEC in ki se jih lahko lotimo, saj so dovolj na začetku, če si sposodim vaše besede, komisarka. Na primer finančne storitve, ki so primerne za obravnavo, saj se o rezultatih zelo poglobljeno pogovarjamo in smo blizu sporazuma, ne samo v G20, temveč v tekočih razpravah v parlamentu ter s Komisijo in Američani.

Zlasti računovodstvo ostaja eden od teh vidikov na dosegu oblikovalcev politike in zakonodajalcev. Sprejetje visokokakovostnih globalnih računovodskih standardov do leta 2011 je nekaj, kar morajo hitro zaključiti na strani ZDA. Tudi v zavarovalništvu je Solventnost II pripomogla pri vzpostavljanju globalne regulacije – kar, odkrito povedano, zahteva odziv ameriške strani – in zahvaljujem se predsedniku Kanjorskemu iz ameriškega kongresa za delo, ki ga je opravil glede zveznega urada za informacije.

Na koncu naj glede čezatlantskega dialoga zakonodajalcev rečem, da morata kongres in Parlament pospešiti svoje delo na tem področju. Ne želimo si slediti administraciji in Komisiji, kot se bo strinjala večina v tem parlamentu. Želimo biti med vodilnimi pri spremembah. Dati moramo pobudo za te spremembe. TEC potrebuje našo podporo, toda čezatlantski dialog zakonodajalcev mora biti v jedru razprave, ne samo ob strani in ne samo v obliki svetovalcev, temveč mora biti to v veliki meri osrednji vidik tega celotnega čezatlantskega odnosa.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Gospa predsednica, rad bi se vam zahvalil za besedo. Menim, da je zelo pomembno, da razpravljamo o čezatlantskih odnosih, saj smo deloma v paradoksnih situacijah. Spremembe, do katerih je prišlo v Združenih državah, so bile na splošno v Evropi zelo dobro sprejete. Po drugi strani pa Združene države kažejo večje zanimanje za druge pomembne države in celine kot v preteklosti. Opažena je bila zlasti obnovitev stikov med Združenimi državami in Kitajsko ter prizadevanje za izboljšanje odnosov z Rusijo.

Po mojem mnenju je naš problem ta, da želimo v razpravo vključiti preveč zadev. Mislim, da bi se morali osredotočiti na dve področji. Prvo zadeva finančna in gospodarska vprašanja. Drugo področje pa je varnost. Združene države in Evropa bi lahko na obeh področjih storile veliko več.

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, pripravili smo pomembno resolucijo, ki zajema številne teme. Toda ene od pomembnih tem, trgovine, smo se dotaknili samo na kratko. Verjamem, da je mednarodna trgovina odločilni dejavnik. Zmanjšanje svetovne trgovine je eden od vzrokov za gospodarsko in finančno krizo in rad bi videl več poudarka na svetovni trgovini, tudi zdaj na čezatlantskem ekonomskem svetu (TEC).

ZDA in Evropska unija se ne strinjata glede vseh področij. Nasprotno, imamo samo nekaj trgovinskih sporazumov, obstaja nevarnost dvostranskosti in obstaja možnost, da ZDA ne bodo nadaljevale s krogom razvojnih pogajanj v Dohi. Zato bi se morali lotiti kritičnih točk in upam, da bo TEC prinesel nekaj nove spodbude za oživitev mednarodne trgovine.

Jan Philipp Albrecht (Verts/ALE). – (DE) Gospa predsednica, rad bi ponovno pogledal en vidik čezatlantskega sodelovanja na področju policije in pravosodja v zvezi s sistemom SWIFT, ki je bil že omenjen, in sicer posredovanje bančnih podatkov SWIFT v ZDA.

Menim, da bi se morali pri razpravljanju o tej zadevi spomniti, da si je Svet dal pooblastila za pogajanje z ZDA o posredovanju podatkov. Svet bi morali opomniti, naj se drži teh pooblastil pri pogajanjih z ZDA. Zelo me skrbi, da bo Evropski svet pod pritiskom, naj sprejme zahteve ZDA in obide evropske standarde varstva podatkov.

Menim, da bi s tem poslali napačno sporočilo, zlasti zato, ker bodo številna področja, na katerih bo v naslednjem letu zaradi Lizbonske pogodbe stopnja varstva podatkov usklajena v agencijah, kot sta Europol

in Eurojust itd. Menim, da bi poslali pravo sporočilo, če bi se Svet in Komisija držala standardov varstva podatkov in bi jih zagovarjala vpričo ZDA ali če bi vztrajala pri odlogu.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) V beli knjigi Evropske unije iz leta 1996 berem naslednje: v prihajajočih desetletjih se pričakuje trd globalni boj med Evropo, Združenimi državami, Japonsko in vzpenjajočimi se azijskimi državami. Na srečo ta boj ne poteka z orožjem, temveč v glavnem v gospodarstvu. Evropa se mora pri tem uspešno obraniti. Predsednik Giscard d'Estaing, ki je bil predsednik konvencije, vodja vlade, ki je zasnovala propadlo ustavo, je dejal, da Evropa ne sme biti tekmeč Združenih držav, temveč njihov zanesljivi partner. To je ključnega pomena za uspeh vrha med EU in ZDA. Prizadevati si moramo za partnerstvo, toda če želimo samo, da nas imajo Združene države za partnerja, ne vpletemo pa se v spore v imenu prebivalcev Evrope, ne moremo doseči uspeha pri pomembnih vprašanjih.

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – (SV) Gospa predsednica, rada bi se zahvalila vsem spoštovanim poslancem za njihove prispevke k tej razpravi. Obstaja veliko soglasje o pomenu poglobljanja našega sodelovanja z ameriško administracijo in skorajšnjega vrhovnega srečanja. Zelo sem vesela, da ameriška administracija kaže tako željo po poglobljanju in razvijanju naših odnosov. Menim, da smo naredili domačo nalogo in smo zelo dobro pripravljeni za nekaj pomembnih korakov. Imamo vrsto problemov, ki jih ima tudi naš partner, ZDA, zato je primerno, da poiščemo skupne rešitve.

Mislim, da bomo lahko napredovali glede podnebja, gospodarske krize in kroga v Dohi – in še enkrat poudarjam, kako pomembno ga je zaključiti – in da bomo lahko spravili v tek izredno pomembne procese na področju pravosodja. Gospodarsko partnerstvo je za nas zelo pomemben forum. Razumemo tudi, kako pomembno je razpravljati o pomembnih regionalnih vprašanjih, kot so na primer Afganistan, Pakistan in Bližnji vzhod.

Postavili ste mi nekaj konkretnih vprašanj. Kar zadeva vprašanje vizumov, ki ga je sprožila gospa Ludford, si Svet in Komisija prizadevata po svojih najboljših močeh za zagotovitev, da bi potovanje brez vizuma veljalo za vse države članice EU. Žal to še ni urejeno, toda še naprej si zelo prizadevamo, da bi to uresničili.

Kar zadeva tako imenovani Tobinov davek, vem, da ga nekateri poslanci Parlamenta močno podpirajo. Rekla bom naslednje: Tobinov davek lahko uspe samo, če je globalen in če zanj obstajajo globalni nadzorni instrumenti, drugače bo to samo še en protekcionistični ukrep. Trenutno ne obstaja nikakršna podlaga za mednarodni, globalni sporazum o Tobinovem davku, zato predsedstvo ne bo sililo naprej s tem vprašanjem. To bi rada jasno povedala.

Kar zadeva SWIFT, se strinjamo z ZDA, da je pomembno, da si lahko izmenjamo informacije o finančnih prenosih. To je dragoceno v boju proti čezmejnemu kriminalu in terorizmu. Zdaj potrebujemo nov sporazum, saj se belgijsko podjetje SWIFT seli v Evropo, toda oboji smo naklonjeni ohranitvi programa za preprečevanje financiranja terorizma.

V prehodnem obdobju moramo najti sporazum, ki bo lahko veljal za kratek čas, dokler ne bo uveljavljena Lizbonska pogodba. To so preučili strokovnjaki, vključno s francoskim sodnikom Jean-Louisom Bruguyèrom, ki ga je EU prosila, naj razišče program za sledenje financiranja terorističnih dejavnosti (TFTP). Bruguyère je ugotovil, da so zahteve po pravni varnosti in varstvo osebnih podatkov v sedanjem sporazumu primerni. Pri trajnejšem sporazumu in takrat, ko bo Lizbonska pogodba začela veljati, bo imel Evropski parlament navsezadnje priložnost, da aktivno sodeluje pri njegovem oblikovanju.

Srečanje, ki bo potekalo naslednji teden, bo zelo pomembno, toda to je vseeno samo srečanje. Verjamem, da lahko napredujemo, rešimo nekatera vprašanja in spravimo v tek nekaj pomembnih procesov v zvezi z vprašanji, ki so nam skupna in jih moramo reševati v tesnem in strateškem partnerstvu z ameriško administracijo. Zelo sem vesela odločne podpore Evropskega parlamenta prizadevanjem Sveta in Komisije. Seveda vam bom poročala o rezultatih, ko se naslednjič srečamo na plenarnem zasedanju v Bruslju.

Benita Ferrero-Waldner, članica Komisije. – Gospa predsednica, najprej bi se strinjala z Jamesom Ellesom glede obširnejšega strateškega dialoga z veliko strateško partnerico. To je naš cilj.

Kot sem že dejala, gre za sodelovanje za globalno oživitev, zato bodo finančna in gospodarska vprašanja zelo visoko na našem dnevnem redu. Smo ena od gonilnih sil pri aktiviranju procesa vrha G20, ki je bil, kot veste, lani novembra dvignjen na raven voditeljev na pobudo predsednika Barrosa in predsednika Sarkozyja, toda nismo potrebni samo mi.

Vrh G20 v Pittsburghu je bil uspešen tudi v tem, da je dal platformo za prilagodljivo makroekonomsko usklajevanje, saj si prizadevamo za izhodne strategije tudi zato, da bi lahko postopoma omilili naše politike takojšnjega odziva na krizo.

MDS in Svetovna banka se strinjata, da bo pri tem vsaka stran potrebovala svoj lastni pristop glede na njene gospodarske razmere. Glede na sedanje globalne gospodarske razmere se bodo voditelji seveda pogovarjali tudi o mogočih poteh iz krize, o načinih za povečanje rasti in ustvarjanje delovnih mest, pri čemer bo vprašanje reguliranja finančnih trgov zlasti pomembno.

Mislimo, da je treba zagotoviti hitro vzpostavitev globalno usklajenega sistema makrobonitetnega nadzora na podlagi tesnega sodelovanja z Mednarodnim denarnim skladom in Odborom za finančno stabilnost.

V zvezi z bančništvom moramo pri finančnih centrih enakomerno uporabljati zaveze iz Londona in Pittsburgha za boljši kapital in več kapitala ter strožja bonitetna pravila. Okrepiti moramo naša prizadevanja za učinkovite politike globalnega zbliževanja v zvezi s kriznim upravljanjem in sistemsko pomembnimi finančnimi institucijami.

Morali bi doseči tudi enotni paket visokokakovostnih globalnih računovodskih standardov glede finančnih instrumentov do konca leta 2010 in konvergenco, upajmo, končati do junija 2011.

O podnebnih spremembah smo se prvič pogovarjali s predsednikom Obamo v Pragi. Osebnost sem bila prisotna in pritisnili smo na Združene države, naj storijo več glede podnebnih sprememb, vemo pa tudi, da se predsednik Obama ukvarja z zelo pomembnim zdravstvenim vprašanjem v kongresu in v senatu. Zato menim, da bomo morali še bolj pritisniti nanj, da bo podvojil svoja prizadevanja in poiskal zavezujoče predpisa za København, glede na njegovo zasedenost z domačimi vprašanji.

Kar zadeva TEC, je to zelo pomemben nov mehanizem ali ponovno zagnan mehanizem za obravnavanje vseh zadev v zvezi s prostim trgom in trgovinskimi ovirami. Te bi radi odstranili, kar je končni cilj TEC. To je jasno navedeno v okvirnem sporazumu o TEC z dne 30. aprila 2007. Seveda sem seznanjena z različnimi zamislimi, ki so bile predstavljene v zadnjem času, kot je na primer uresničenje združenega čezatlantskega trga do leta 2015 z odpravo obstoječih ovir za gospodarsko povezovanje: tako imenovano poročilo gospoda Millána Mona. Nedvomno moramo vzpostaviti pravo ravnovesje med željami in realnostjo, zato pripravljamo srednjeročne prednostne naloge za TEC.

Kar zadeva ovire, že vemo, da v Parlamentu zahtevate študijo, in pozdravljamo vašo podporo tej študiji. Pomembna bo za usmerjanje bodočega dela TEC. Študija še ni končana, vendar je na poti, treba pa je razjasniti še vrsto tehničnih vprašanj, preden bo povsem nared za objavo. Komisarka Ashton se bo ukvarjala s tem in vsekakor ji bom posredovala vprašanja Parlamenta.

Naj povem tudi, ker je bilo to omenjeno, da se energetske svet ne bo prekrival s TEC. Programa se bosta dopolnjevala. Jasno je, da bodo varnostna vprašanja obravnavana v okviru energetskega sveta, regulativna pa v okviru TEC. Energetski svet se bo posvečal predvsem novim tehnologijam in energetske varnosti.

Na kratko o sistemu SWIFT in nekaterih vprašanjih v zvezi z GLS, ki so bila omenjena. Sporazum o sistemu SWIFT je potreben, saj določa konkretna varovala glede podatkov. To je jasno in tudi pri sporazumu o medsebojni pravni pomoči bi res radi šli v to smer.

Treba je tudi povedati, da je ta sporazum o medsebojni pravni pomoči v jedru sporazuma o SWIFT, in kakršno koli zahtevo ZDA mora odobriti pravosodni organ EU v tem okviru, zato moramo še naprej vlagati napore v to.

Glede sistema ESTA smo izdali predhodno oceno, da na podlagi začasnega končnega pravila sistem ESTA ni enakovreden postopku uporabe schengenskega vizuma, kot je ta opredeljen v skupnih konzularnih navodilih Evropske komisije. Končno oceno bomo pripravili, ko bo objavljeno končno pravilo glede sistema ESTA, in v tej oceni se bomo ukvarjali tudi z vprašanjem takse v zvezi z ESTA, če bo ta res uvedena. Lahko si mislite, da si je ne želimo.

Zadnji odgovor glede terorizma. Pri naših pripravah na vrh se pogovarjamo z ZDA o tem, kako doseči tesnejše sodelovanje v boju proti terorizmu, zlasti glede na načrte o zaprtju Guantánama.

Potreba po zagotavljanju spoštovanja temeljnih pravic je bistvena. Tudi sklenitev sporazumov o medsebojni pravni pomoči nam bo pomagala v zvezi s tem. Sodelovali bomo torej tudi glede tega, kako preprečiti radikalizem, vključno z zlorabo interneta.

Vidite, da je vprašanj ogromno. Govorili smo že o vseh političnih vprašanjih, toda strinjam se s predsednico Sveta, da čeprav bo to pomemben vrh, bo to srečanje, ki bo trajalo zgolj nekaj ur. Ne bo vse rešeno na enem sestanku, toda to bo zelo dober ponovni zagon oziroma ponovni začetek.

Predsednica. – Prejela sem šest predlogov resolucij⁽¹⁾, predloženih v skladu s členom 110(2).

Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v četrtek, 22. oktobra 2009.

Pisne izjave (člen 149)

Elena Băsescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Novembrski vrh med EU in ZDA bo okrepil čezatlantsko partnerstvo in spodbudil dialog med dvema velikima silama. Odnosi med njima morajo temeljiti na naših skupnih vrednotah in ciljih, vedno tesnejše sodelovanje pa je v našem skupnem interesu in v našo skupno korist.

Evropska unija in Združene države morajo prevzeti odločilno vlogo v boju proti podnebnim spremembam. Tu je bila sprejeta že vrsta skupnih zavez v boju proti škodljivim vplivom globalnega segrevanja. Kar zadeva Evropo, je ena od izvedljivih rešitev za zavarovanje okolja, da usposobimo plovni kanal po Renu, Majni in Donavi, ki je neposredna povezava med pristanišči v Rotterdamu in Constanți.

Možnost plovbe po celinskih vodah lahko prinese številne gospodarske koristi ter pripomore tudi k zmanjševanju zvočnega onesnaženja in emisij toplogrednih plinov. Z uporabo tega kanala in njegovo boljše prepoznavnostjo bo prevoz blaga cenejši, varnejši in učinkovitejši glede uporabe energijskih virov.

Okoljevarstvene politike so lahko dopolnjene z ukrepi v podporo čezcelinski mobilnosti in mednarodnim povezavam, ki zagotavljajo tudi varnost in zaščito za evropsko blago in državljane.

Tunne Kelam (PPE), v pisni obliki. – V pričakovanju začetka veljave Lizbonske pogodbe bo naraščal pomen hitrega napredovanja v čezatlantskih odnosih med dvema največjima demokratičnima in gospodarskima silama. Tako EU in ZDA sta še naprej ključna akterja v mednarodni trgovini in zagotavljata stabilnost. Evropski parlament je vodilna sila pri spodbujanju čezatlantskega sodelovanja, saj je v svojih resolucijah predlagal oblikovanje čezatlantskega prostega trga ter vzpostavitev novih struktur za tesnejše politične in medparlamentarne odnose. Čezatlantski ekonomski svet za zdaj dobro opravlja svoje delo. Upam, da bomo v bližnji prihodnosti lahko izdelali rešitve za premagovanje regulativnih ovir med EU in ZDA. Vloga zakonodajalcev v teh odnosih bo pomembna. Poslanci Evropskega parlamenta smo pripravljeni, da po najboljših močeh prispevamo k procesu TEC.

Ameriški kongres bi morali spodbuditi, da se v celoti zaveže rednemu čezatlantskemu dialogu zakonodajalcev in s tem tudi aktivni udeležbi v TEC. Komisijo in Svet bi rad vprašal, kakšni ukrepi so sledili resolucijam Evropskega parlamenta, in instituciji hkrati spodbudil k odločnemu prizadevanju za uresničenje čezatlantskega območja proste trgovine.

Alan Kelly (S&D), v pisni obliki. – Odnosi med ZDA in Evropsko unijo so vedno bili trdni. Izčrpana Evropa se je z ameriško pomočjo bila sposobna obnoviti in razviti v povojnih letih. Zdaj se svet spet sooča s krizo in pomembnejše kot kadar koli je, da ohranimo to vez in sodelujemo pri reševanju problemov, ki mučijo svetovno gospodarstvo. Evropska unija in Združene države imajo strateško vlogo pri procesu oživljanja. Skupaj naš bruto domači proizvod predstavlja več kot polovico svetovnega BDP in imamo najtrdnjše dvostransko trgovinsko partnerstvo na svetu, ki predstavlja skoraj 40 % svetovne trgovine. Toda potreben je nadaljnji razvoj, če se želimo učinkovito spopasti z gospodarsko krizo. Čezatlantski ekonomski svet si je za cilj postavil združeni čezatlantski trg do leta 2015. To bomo dosegli z odpravljanjem trgovinskih ovir. Če bo ta cilj dosežen, se lahko ponovno začneta gospodarska rast in proces oživitve. Nevarnost nadaljnega „kreditnega krča“ še ni mimo. Da bi se izognili nadaljnjemu gospodarskemu neuspehu in brezposelnosti, mora ES zagotoviti, da bodo na obeh področjih vzpostavljene usklajene gospodarske politike.

Franz Obermayr (NI), v pisni obliki. – (DE) Samo po sebi je umevno, da je treba ohraniti gospodarske odnose med ZDA in EU. Toda nikakor ne smemo dovoliti, da bi ZDA gospodarsko monopolizirale Evropo. Nasprotno, učiti se moramo iz gospodarske krize, ki izhaja iz nenadzorovanih finančnih trgov v ZDA. Evropa mora ohraniti svojo gospodarsko neodvisnost in poiskati svojo pot iz krize, zlasti ker se na newyorški borzi v tem trenutku izplačujejo nagrade v višini milijard dolarjev. Zato pozivam k okrepitvi evropskega položaja v

⁽¹⁾ Glej zapisnik.

čezatlantskem ekonomskem svetu. Na vrhu med EU in ZDA v Pragi aprila 2009 je predsednik Obama pritiskal na Evropsko unijo, naj Turčiji v bližnji prihodnosti ponudi polnopravno članstvo, pri čemer je trdil, da bi EU prispevala k boljšemu razumevanju z islamskim svetom. Dejstvo, da ZDA podpira svojo strateško zaveznico v Natu (da bi Turčija dala prosto pot Rasmussenu, da postane generalni sekretar Nata), ne bi smelo voditi k pospeševanju pogajanj o polnopravnem članstvu. Kljub ameriški podpori Turčija ne bo postala primeren kandidat za pristop, saj ni nobenih znamenj zmanjšanja velikih kulturnih, geografskih, gospodarskih in političnih razlik. EU bi morala zavzeti jasno stališče glede tega v odnosu do ZDA.

Richard Seeber (PPE), v pisni obliki. – (DE) Glede na gospodarsko krizo in priprave na podnebno konferenco v Københavnu je pomembno, da izkoristimo priložnost srečanja čezatlantskega ekonomskega sveta za nadaljnjo krepitev odnosov med EU in ZDA. Na področju okolja moramo posebej razpravljati o novih vrstah hrane. Tudi priložnosti in obeti v zvezi z nanotehnologijami so pomembna tema. Vsekakor bi se morali odprto pogovarjati o temah v zvezi z genetskimi inženiringom in kloniranjem živali. Evrope ne bi smelo biti strah svojemu trgovinskemu partnerju jasno razložiti skrbi nekaterih držav članic. Na področju kemičnih in strupenih snovi si moramo prizadevati za višje standarde zaščite in boljšo usklajenost. S tem ne bodo lažji samo trgovinski in gospodarski odnosi, temveč bomo s tem zagotovili tudi, da bodo potrošniki v Evropi zavarovani pred strupenimi snovmi v okolju in v proizvodih, ki jih uporabljajo. Konstruktivni razgovori bodo pripomogli k zagotavljanju ohranjanja posebnega odnosa med EU in ZDA.

Joanna Senyszyn (S&D), v pisni obliki. – (PL) Gospa predsednica, gospe in gospodje, dobro je, da resolucija o pripravah na srečanje čezatlantskega ekonomskega sveta in na vrh EU/ZDA (2. in 3. november 2009) na strani 17 poziva Združene države, naj državljane Evropske unije obravnavajo enako in naj vse države članice EU vključijo v program odprave vizumov.

Skrajni čas je, da pozivi Parlamenta, prizadevanja Komisije in trud držav članic, diskriminiranih v zvezi z vizumi, obrodijo sadove. Drugače bo treba sprejeti radikalne ukrepe in uvesti vizume za ameriške državljane. Čas je, da končno opravimo s tem enostranskim privilegijem Združenih držav. Evropski parlament ne sme tolerirati ameriške diskriminacije evropskih državljanov na podlagi njihove nacionalnosti. Stališče Parlamenta o tem je še toliko pomembnejše, ker vse vlade držav članic ne razumejo potrebe po uporabi načela vizumske vzajemnosti. Ena od njih je vlada Republike Poljske. Stališče državljanov je povsem drugačno. Prek 61 % Poljakov je za uvedbo vstopnih vizumov za državljane Združenih držav. V neki spletni raziskavi je bilo delež tistih, ki so se opredelili za tak ukrep kar 96 %.

Verjamem, da bo prihajajoči vrh EU/ZDA prelomna točka, vsaj kar zadeva vizumsko politiko, in da bodo drugo leto, leta 2010, državljani vseh držav članic EU lahko normalno potovali. Drugače povedano, upam, da bodo uživali enako svobodo kot vsi ameriški državljani, ki lahko potujejo v državo EU po lastni izbiri.

10. Čas za vprašanja (vprašanja Svetu)

Predsednica. – Naslednja točka je čas za vprašanja (B7-0212/2009).

Svetu so bila predložena naslednja vprašanja.

Vprašanje št. 1 predložil **Bernd Posselt** (H-0303/09)

Zadeva: Človekove pravice na Kubi

Kako Svet ocenjuje trenutni položaj človekovih pravic na Kubi, zlasti kar zadeva politične zapornike, in ali ima kakšne informacije o zapornih pogojih kubanskega zdravnika dr. Darsija Ferrerja in njegovega sojetnika Alfreda Dominqueza, ki očitno prestajata kazen v izjemno nečloveških razmerah?

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – Seveda sem se pripravljena premakniti od ZDA h Kubi in to, gospod Posselt, glede zelo resne zadeve, zato se vam zahvaljujem za vprašanje, gospod Posselt.

Svet je še naprej resno zaskrbljen zaradi razmer na področju človekovih pravic na Kubi, še zlasti zaradi pomanjkanja napredka na področju državljanskih in političnih pravic. Prebivalci Kube ne uživajo svobode govora in zbiranja. Tudi svobodnega tiska ni. Dostop do informacij, vključno z internetom, ostaja omejen. Nič se ni spremenilo glede omejitev svobode gibanja državljanov na Kubo in znotraj nje. Na Kubi je trenutno 208 političnih zapornikov. To število se je iz 2034 v letu 2007 zmanjšalo, vendar jih je bila večina izpuščenih, ker so kazen že prestali. Misije držav članic v Havano tesno spremljajo seznam političnih zapornikov in imajo posebno delovno skupino za človekove pravice, ki razpravlja o pomembnih primerih.

Glede na izjave borcev za človekove pravice in pričevanja političnih zapornikov ter njihovih družin so razmere v zaporih daleč pod standardnimi minimalnimi pravili o ravnanju z zaporniki. Po navedbah družin so nekateri zaporniki v zelo slabem zdravstvenem stanju in nimajo dostopa do ustrezne medicinske oskrbe. Obstajajo številne pripovedi o krutem in poniževalnem ravnanju, vključno s pretepanjem zapornikov, odrekanjem ustrezne zdravstvene oskrbe in psihološkimi pritiski. Še vedno pa ni nobenih poročil o tem, da bi stražarje v zaporu ali policiste sodno preganjali zaradi zlorabe.

Kubanska vlada zanika obstoj političnih zapornikov in na žalost še naprej zavrača, da bi mednarodne neodvisne organizacije za človekove pravice nadzorovale človekove pravice. Pristop Sveta do Kube je bil opredeljen v skupnem stališču iz leta 1996, ki ga Svet od tedaj oceni vsako leto. EU in Kuba sta se oktobra 2008 dogovorili o nadaljevanju obsežnega političnega dialoga. V skladu s politikami EU ta dialog vključuje ne le kubanske oblasti, ampak tudi civilno družbo in demokratično opozicijo. Svet v letni oceni skupnega stališča za 2009 veliko pozornosti namenja načelom demokracije, človekovim pravicam in temeljnim svoboščinam.

V sklepih junija letos smo jasno povedali, da bodo v odnosih s Kubo ta vprašanja ostala ena od ključnih prednostnih nalog EU. Svet je kubansko vlado še zlasti spomnil na brezpogojno izpustitev vseh političnih zapornikov, vključno s tistimi, ki so jih pridržali 2003. Izrazili smo zaskrbljenost glede zapornikov in njihovega zdravstvenega stanja.

Poleg tega je Svet kubanske oblasti pozval, naj mednarodnim humanitarnim organizacijam omogoči takojšen dostop do kubanskih zaporov. EU je od začetka političnega dialoga s Kubo lansko leto vprašanje političnih zapornikov izpostavila prav na vsakem srečanju. Kot navajajo zadnji sklepi Sveta, je treba med obiski na visoki ravni vedno obravnavati človekove pravice in, kadar je to primerno, bodo del teh obiskov tudi srečanja z miroljubno prodemokratično opozicijo.

Svet se je odločil nadaljevati s prizadevanji za dialog s Kubo, ker ta omogoča razpravo o odprtih vprašanjih skupnih interesov in pomislekov, vključno z razmerami na področju človekovih pravic, vendar smo še naprej zelo zaskrbljeni zaradi razmer na Kubi in bomo še naprej spremljali posamezne primere, še zlasti zapornike z resnim zdravstvenim stanjem.

Glede posebnega primera enega od zapornikov, ki ga omenja poslanec, je Evropska unija na pobudo švedskega predsedstva avgusta v Havani z manifestacijo izrazila solidarnost. Manifestacija je potekala, da bi družini zaprtega dr. Darsija Ferrerja pokazali, da je Unija zaskrbljena, ker kubanske oblasti ne upoštevajo nacionalnega kazenskega procesnega prava. Predsedstvo prav tako spremlja primer drugega zapornika, gospoda Alfreda Domíngueza, ki je bil v dialogu s Kubo že izpostavljen, prav tako smo v stiku z njegovo družino.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Gospa predsednica, rad bi se zahvalil gospe Malmström za odličen, podroben odgovor.

Gospod Brechtman iz Mednarodne komisije za človekove pravice mi je dal obsežne informacije o pogojih v zaporih. Vprašal bi rad, ali Svet lahko poskuša raziskati, v kakšnih pogojih so posamezni zaporniki, in kako ocenjuje razvoj dogodkov na Kubi, kar zadeva odnose z Evropsko unijo?

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – Formalno dostopa do teh informacij nimamo, vendar od mednarodnih organizacij, nevladnih organizacij, stikov, političnih strank in drugih dobimo informacije – ki so nekoliko razdrobljene – o razmerah političnih zapornikov. Vemo, da je v nekaterih primerih njihovo zdravstveno stanje zelo resno. Da bi stanje izboljšali, se skušamo povezati z družinami in nevladnimi organizacijami, vendar je eden od problemov ta, da imamo malo konkretnih in potrjenih informacij.

Drug problem je, da so številni od teh zapornikov zaprti, ne da bi proti njim potekal postopek ali bi bili obtoženi. To je v nasprotju s kubansko zakonodajo. Pravico imajo vedeti, zakaj so zaprti in česa so obtoženi – osnovna človekova pravica v vseh družbah, ki pa, kot vemo, na Kubi ne obstaja.

Dialog s Kubo je seveda prežet s težavami, vendar menimo, da je trenutno pomembno, da imamo v skladu s svojo odločitvijo vzpostavljen dialog, ker nam ta ponuja možnost, da poskušamo vzdrževati zvezo z oblastmi, da smo strogi in neomajni v svoji kritiki pa tudi da vzdržujemo stike s civilno družbo in miroljubnimi disidenti. To se trudimo storiti in trenutno je to pristop, za katerega menimo, da bi lahko deloval. V bližnji prihodnosti ne vidim kakšnih dramatičnih sprememb tega.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Gospa predsednica, ministrica, ker verjamem, da lahko na področju človekovih pravic, ki jih je v svojem vprašanju izpostavil gospod Posselt, bolje sodelujemo z državami, s katerimi imamo politične ali diplomatske odnose kot tudi finančne transakcije, je presenetljivo, da Evropska

unija in njene države članice ohranjajo pasivno ali negativno držo do logične in stalne zahteve Republike Kube po ukinitvi embarga, ki so ga proti njej uvedle ZDA.

Zato se moje vprašanje glasi, kakšno je stališče predsedstva do te zadeve in kako naj bi se je po vašem mnenju lotile države članice glede na dejstvo, ki je vsem znano, da je Kuba pri generalni skupščini Združenih narodov 28. oktobra vložila predlog o odpravi embarga ZDA.

Krisztina Morvai (NI). – In še jaz, miroljubna disidentka iz ene od držav članic Evropske unije, Madžarske. Rada bi vas prosila za nasvet. Kako lahko na Madžarskem dosežemo isto raven zanimanja za stanje na področju človekovih pravic, kot ste ga vi glede stanja človekovih pravic na Kubi?

Na Madžarskem se proti miroljubnim protestnikom vse od jeseni 2006 izvaja množična policijska brutalnost, v zaporih pa mučijo številne politične zapornike.

Kubanske politike bi rada prosila, naj se pogajajo še v našem imenu na podlagi ...

(Predsednica je prekinila govornico)

Predsednica. – Žal mi je, vendar je vaš čas za govor omejen na 30 sekund, govorimo pa o človekovih pravicah na Kubi.

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – Celotna Evropska unija je večkrat povedala, da nasprotujemo ameriškemu embargu in menimo, da ta ne olajšuje prihodnje rešitve glede Kube.

Evropska unija je prav tako povedala, da smo pripravljeni tesneje sodelovati s Kubo, vključno v trgovini, da pa je sodelovanje odvisno od napredka na področju človekovih pravic.

Vendar pa trenutno glede na pomanjkanje napredka na področju človekovih pravic, spoštovanja demokracije in števila političnih zapornikov nikakor ne moremo napredovati. Zdaj morajo kubanske oblasti pokazati, ali si želijo, da bi ta odnos z nami konkretno napredoval. Na žalost smo zaenkrat zelo malo dosegli.

Predsednica. – Hvaležna bi bila, če bi se poslanci držali pravil glede časa za vprašanja, kar vključuje 30 sekund za dodatna vprašanja in omejitve na temo zastavljenega vprašanja.

Vprašanje št. 2 je predložila **Marian Harkin (H-0305/09)**

Zadeva: Grdo ravnanje s starejšimi

Glede na to, da je že bilo ocenjeno, da več kot 10 % starejših ljudi občuti kako obliko grdega ravnanja – telesnega, psihološkega ali duševnega nasilja ali finančnega izkoriščanja, tako v domačem okolju kot v ustanovah za oskrbo ter da se bo procent še povečal, ker se naša družba stara. Kaj namerava švedsko predsedstvo narediti, da bo izpolnilo svojo obvezo za boljše sodelovanje in ukrepanje na evropski ravni, da bi dosegli višjo kakovost storitev oskrbe za starejše in preprečili grdo ravnanje z njimi?

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – (SV) Gospa Harkin odpira vprašanje, ki je danes z vse večjim deležem starejšega prebivalstva zelo pomembno. Ukrepi na tem področju sodijo predvsem med nacionalne pristojnosti. Skupnost pa lahko le podpira in dopolnjuje delo, ki ga opravljajo države članice.

Vendar bi švedsko predsedstvo želelo tej zadevi nameniti nekaj pozornosti in bo storilo vse, kar je mogoče, da bi se izboljšala kakovost oskrbe starejših in bi se reševali problemi, povezani z grdim ravnanjem s starejšimi. V zvezi s tem bi vas rada spomnila na konferenco o zdravem in dostojnem staranju, ki je v Stockholmu potekala pred mesecem dni. Na konferenci se je zbralo 160 udeležencev iz 27 držav. Raven udeležbe je bila visoka. Tam so bili Komisija, kot tudi države članice, uradniki z ministrstev za zdravje in socialne zadeve in številne prostovoljne organizacije.

Cilj je bil poudariti prav probleme, ki jih je izpostavila poslanka: kako se lotiti potrebe po tesnejšem sodelovanju med področjema zdravja in oskrbe, da se zadostijo potrebe starejših državljanov? Namera predsedstva je, da naj bi Svet v zvezi s tem sprejel sklepe na zasedanju Sveta za zaposlovanje, socialno politiko, zdravje in varstvo potrošnikov 30. novembra. V osnutku sklepov si prizadevamo za globlje in tesnejše sodelovanje na področju zdravega in dostojanstvenega staranja tudi z izmenjavo informacij med državami članicami. Komisija je zaprosena, da pripravi akcijski načrt za dostojanstveno, zdravo in kakovostno življenje starejših.

Prav tako bi rada opozorila, da je Svet junija letos sprejel sklepe z naslovom „Enake možnosti za ženske in moške: dejavno in dostojanstveno staranje“ predvsem zato, da se ob upoštevanju posebnih potreb starejših moških in žensk zagotovijo kakovostne storitve oskrbe v povezavi z oskrbo na domu za starejše.

V zvezi z vprašanjem grdega ravnanja predvsem s starejšimi že Direktiva Sveta 2000/78/ES prepoveduje diskriminacijo zaradi starosti na delovnem mestu. Komisija je predlagala, da je treba varstvo, ki ga zagotavlja ta Direktiva, razširiti na številna druga področja, kot so socialna varnost, zdravstveno varstvo, socialne ugodnosti, izobraževanje, dostop do storitev in blaga, stanovanjski objekti in tako naprej.

Ta predlog vsebuje številne elemente, ki so pomembni pri grdem ravnanju s starejšimi. Vključuje oskrbo na domu, institucionalno varstvo in storitve zdravstvenega varstva. Prepoveduje nadlegovanje, ki je oblika diskriminacije, opredeljena kot neželena obnašanje z učinkom „kršenja dostojanstva osebe in ustvarjanja zastrašujočega, sovražnega, sramotilnega, poniževalnega ali žaljivega okolja“.

O tem predlogu se trenutno razpravlja v Svetu, Evropski parlament pa je že podal mnenje. Za odobritev predloga je potrebna soglasnost Sveta. Seveda ne moremo prejudicirati izida razprave v Svetu, vendar bi kljub temu želela reči, da delamo vse, kar je mogoče, da bi uvedli zakonodajo, ki bo pomagala odstraniti vse oblike zlorab in slabega ravnanja s starejšimi, kar je povsem v skladu z mnenjem, ki ga je izdal Evropski parlament.

Naše trdno stališče pa je, da nihče ne bi smel biti deležen nadlegovanja ali zlorabe, še najmanj starejši, ki so tako odvisni od oskrbe.

Marian Harkin (ALDE). – Hvala, predsednica Malmströмова, za vaš tehten odgovor. Glede na sporočilo Komisije iz leta 2008 je treba vzpostaviti prave pogoje v smislu virov, usposabljanja in podpore negovalcem. S tem se povsem strinjam in prav tako razumem, da je to nacionalna pristojnost.

Vendar pa obstajajo nekatera področja, kjer bi EU lahko pomagala. Eno od njih je celotno področje čezmejne razsežnosti. Zanimalo me je le vaše mnenje o vzpostavitvi formalne strukture za izmenjavo informacij glede zdravstvenih delavcev, v tem primeru negovalcev, ki prestopajo meje.

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – Poslanki se zahvaljujem za ta predlog. Tokrat sem prvič slišala za to. Zveni kot dobra pobuda, vendar jo bom morala posredovati zadevnim ministrom in jo vključiti v proces razprave. Morda bi se k temu vrnili pozneje.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Evropska unija ima starajoče se prebivalstvo. Starejši potrebujejo posebne pogoje tako glede zdravstvenih storitev kot ureditve ustreznih prostorov zanje v zgradbah in javnem prevozu. Švedska ima v socialni politiki dolgo tradicijo. O katerih predlogih razpravljate z drugimi državami članicami, da se bodo življenjski pogoji starejših lahko izboljšali po vsej Evropski uniji?

Seán Kelly (PPE). – Predsednica, gospa Harkin je zastavila zelo pomembno vprašanje, na katerega ste zelo dobro odgovorili, vendar pa, če razširimo obseg vprašanja, dandanes na splošno govorimo o starostni diskriminaciji pri starosti 65 in več. Bi razmislili o priporočilu na ravni Unije glede povečanja ali bolj prožne obravnave upokojitvene starosti in postopni bolj kot trajni upokojitvi, za katero se zdi, da jo doživlja večina ljudi? To bi izredno pomagalo izboljšati kakovost življenja in zagotovilo več spoštovanja do starejših.

Predsednica. – Rekla bi, da se zdi, da ste se malce oddaljili od naslova vprašanja, vendar odločitev prepuščam ministrici, če se želi odzvati ali ne.

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – Odgovor na prvo vprašanje, ki ga je zastavil poslanec, je „da“, še zlasti, ker se moramo pogovarjati o teh vprašanjih.

Trio – francoskega, češkega in švedskega predsedstva – se je dogovoril glede krepitve dialoga o vprašanjih, povezanih z zdravjem in starejšimi. Imeli smo na primer konferenco o Alzheimerjevi bolezni in pa konferenco, ki sem jo že omenila in je potekala pred mesecem dni, ki je opozorila na spoštljivo ravnanje s starejšimi. To je bila priložnost za razpravo o tem vprašanju, o sklepih pa bomo konec novembra razpravljali na svetu EPSCO, kjer bomo prav tako preučili poročilo Evropskega parlamenta.

Kar zadeva upokojitveno starost, je to nekaj, o čemer odloča vsaka država članica, vendar pa je v razpravah, ki potekajo o lizbonski strategiji, – zaenkrat ne o Pogodbi – o tem, kako povečati rast, razvoj in zaposljivost, in o demografskih izzivih, s katerimi se bomo spopadali, to seveda vprašanje, ki se ga upošteva – kako uporabiti tudi kompetence in izkušnje starejših in najti načine, da lahko ostanejo del delovne sile. Svet ne

odloča o natančni starosti, ko naj bi se to zgodilo, ampak spodbuja vse države članice, da v celoti izkoristijo svojo delovno silo.

Predsednica. – Vprašanje št. 3 predložil **Olle Schmidt** (H-0310/09)

Zadeva: Švedski novinar Dawit Isaak, ki je v zaporu v Eritreji

Po poročanju švedskih medijev so švedskega državljana Dawita Isaaka, ki je od leta 2001 zaprt v Eritreji, preselili v drug zapor v Eritreji. Tega zapora naj ne bi še nihče zapustil živ. Dawit Isaak je že skoraj osem let v zaporu v nemogočih razmerah, kjer ga zadržuje zločinski režim, ne da bi izvedel, zakaj so ga tako kruto vrgli v zapor in ločili od družine, prijateljev in dela. Vsi dosedanja poskusi osvoboditve Dawita Isaaka so bili neuspešni. EU bi morala storiti več. Isaak je tudi državljan EU. Če ne bo nič storjeno, lahko Isaak umre, ne da bi Švedska ali EU predsednika Eritreje pripravili vsaj do resnega pogovora o zadevi Isaak.

Kaj namerava švedsko predsedstvo storiti za odprtje vprašanja o Dawitu Isaaku na najvišji ravni EU?

Ali je smiselno, da Eritreja od EU prejema pomoč, medtem ko tako očitno krši temeljne človekove pravice?

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – (SV) Pred osmimi leti so švedsko-eritrejskega novinarja, Dawita Isaaka, aretirali in zaprli v ječo v Eritreji. V zaporu je brez sojenja in obtožnice. Niti njegova družina niti švedska oblast ali mednarodne organizacije za človekove pravice ga ne smejo obiskati.

Na žalost ni prav nobenih znakov, da bi se razmere na področju človekovih pravic v Eritreji v zadnjih nekaj letih kakor koli izboljšale. Za takšno stanje je v celoti odgovorna eritrejska vlada. Eritreja z nenehnim kršenjem svojih obveznosti glede človekovih pravic po nacionalni in mednarodni zakonodaji v EU povzroča precejšnjo zaskrbljenost.

Še posebej smo zaskrbljeni zaradi vprašanja političnih zapornikov in pomanjkanja svobode izražanja. EU je večkrat zahtevala brezpogojno izpustitev političnih zapornikov v Eritreji, kar seveda vključuje Dawita Isaaka. Predsedstvo, ki deluje v imenu Evropske unije, je 18. septembra 2009 podalo zelo jasno izjavo, v kateri smo ponovili svojo zahtevo po brezpogojnem izpustu vseh političnih zapornikov in potrdili, da Eritreja s svojimi dejanji krši obveznosti, določene v Mednarodnem paktu ZN o državljanskih in političnih pravicah, ki ga je Eritreja ratificirala.

Žal primer Dawita Isaaka še ni rešen, vendar je še naprej ena od glavnih prednostnih nalog EU, švedskega predsedstva in švedske vlade. S svojimi prizadevanji ne bomo odnehali, dokler ga ne izpustijo na humanitarni podlagi in se bo lahko ponovno združil z družino. Lahko vam zagotovim, da bomo njegov primer in razmere njegovih sojetnikov obravnavali na najvišji ravni v Asmari.

Človekove pravice so ključni element v odnosih med EU in Eritrejo. Eritrejski vladi smo pripravljene pomagati izboljšati stanje na področju človekovih pravic. Kar se tiče pomoči, jo ureja Sporazum iz Cotonouja, in od njegovih določb je ta tudi odvisna. Ta sporazum se ukvarja tako s človekovimi pravicami kot političnim dialogom za izvajanje pritiska, ki naj bi prinesel spremembe. To je stalen proces, ki napreduje obupno počasi, vendar upamo, da je to orodje, ki ga bomo lahko uporabili za doseganje napredka.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Ni mi treba opisovati nadaljnjih podrobnosti o strašnem primeru Dawita Isaaka. Prav tako vem, da je gospa Malmström tej zadevi zelo predana.

Kolikor vem, je Dawit Isaak edini državljan EU, ki je v zaporu zaradi uveljavljanja pravice do svobodnega izražanja. Se ne bi EU morala potemtakem združiti in dati posebno skupno izjavo o Dawitu Isaaku? Bi moral Svet preučiti vprašanje posebne izjave? Morda bi morala iti gospa Malmström ali nekdo drug v Eritrejo in se poskusiti sestati z Dawitom Isaakom in tudi predsednikom Isaiasom Afewerkiem. Upam, da se bo to zgodilo, ker menim, da je povsem nesmiselno, da državljan EU leto za letom ostaja v zaporu brez sodnega procesa, očitno zelo bolan in morda izpostavljen tveganju, da v zaporu umre.

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – (SV) Gospodu Schmidtu bi rada povedala, da z njim resnično delim veliko zaskrbljenost in razočaranje, ker se to stanje nadaljuje iz leta v leto in ni nobene možnosti, da bi prišli do eritrejskih oblasti. Prepričana sem, da ste gospod Schmidt in drugi poslanci videli poročanja iz Eritreje in poslušali razgovore z njenim predsednikom. Z njim ni prijetno imeti opravka, v Eritreji pa je zloraba močno razširjena.

Še naprej sodelujemo z vsemi kanali, za katere vemo, vendar pa nimamo dostopa do zapora. Ni nam uspelo, da bi ga obiskali, zato ne vemo, kako je z njim. Seveda ne bomo izključili možnosti obiska, če bomo menili, da bi lahko v tej zadevi dosegli napredek, vendar pa zaenkrat ni mogoče dobiti kakršne koli obljube, da bi

ga lahko obiskali ali se o njem pogovarjali ali da bi se z njim lahko srečala njegova družina, ki je tam, v Eritreji. To je neverjetno razočaranje. Podali smo zelo jasno izjavo. Kot je dejal gospod Schmidt, je, kolikor vem, Dawit Isaak edini politični zapornik, ki je iz EU in trenutno v zaporu. Na različne načine delujemo, da bi povečali pritisk na eritrejske oblasti in da bi te doumele, da je treba Dawita Isaaka in njegove sojetnike izpustiti, če nič drugega, potem v skladu s konvencijami, ki jih je država podpisala, vendar pa je s to državo zelo težko imeti kakršen koli normalen dialog.

Predsednica. – Dodatnih vprašanj k temu vprašanju ni, zato bomo prešli k naslednjemu.

Vprašanje št. 4 predložila **Anna Hedh** (H-0312/09)

Zadeva: Strategija EU o alkoholu

Kmalu bodo minila tri leta od sprejetja strategije EU o alkoholu. Do poletja 2009 naj bi bila podana ocena o strategiji. Na žalost kaže, da je bilo ocenjevanje odloženo. Za Švedsko je bila politika o alkoholu vedno pomembno in prednostno vprašanje pri sodelovanju v EU.

Ali si bo švedsko predsedstvo prizadevalo, da se ocena v najkrajšem času opravi? Če je odgovor da, kdaj naj bi to bilo?

Cecilia Malmström, *predsednica Sveta*. – (SV) Hvala vam, gospa Hedh. Najprej bi rada gospo Hedh spomnila, da je švedsko predsedstvo alkohol in zdravje uvrstilo visoko na dnevni red kot pomemben vidik izvajanja strategije EU v podporo državam članicam pri zmanjševanju z alkoholom povezane škode.

Ob upoštevanju tega smo že imeli tri večje dogodke. Prvi je bil neformalno srečanje ministrov za zdravje v Jönköpingu julija, kjer je bila posebna pozornost namenjena prodaji in trženju alkoholnih pijač in njenemu vplivu na uživanje alkohola med mladimi. Drugi dogodek je bil strokovna konferenca o alkoholu in zdravju v Stockholmu 21. in 22. septembra, ki je želela podpreti trajnostno, dolgoročno in celovito strategijo glede alkohola v EU. Sodelovalo je več kot 450 ljudi iz praktično vseh držav članic EU, ki so zelo močno podprli švedske prednostne naloge na področju alkohola in zdravja.

Tretji dogodek je bilo globalno strokovno zasedanje o alkoholu, zdravju in družbenem razvoju, ki je potekalo 23. septembra. Dogodek sta v sodelovanju s SIDA (Švedsko agencijo za mednarodno razvojno sodelovanje) organizirali švedsko predsedstvo in norveško Ministrstvo za zdravje in zdravstvene storitve, sponzorirala pa ga je Svetovna zdravstvena organizacija. Cilj je bil prispevati k globalni strategiji, ko se bo maja naslednje leto sestala Svetovna zdravstvena skupščina. Na tem zasedanju so bile predstavljene nove ugotovitve v zvezi s povezavo med škodljivo uporabo alkohola, družbenim razvojem in širjenjem nalezljivih bolezni, kot so HIV/AIDS in tuberkuloza, kar je pomembna povezava, ki jo velja upoštevati.

Zato se odgovor na vprašanje „si bo švedsko predsedstvo prizadevalo, da se ocena v najkrajšem času opravi?“ glasi da; sprejem strategije za EU v letu 2006 je bil pomemben korak. Z njenim sprejetjem je Komisija priznala, da je alkohol eden od ključnih dejavnikov za ugotavljanje zdravja znotraj EU in prav tako dejstvo, da je EU odgovorna za reševanje vprašanja tveganega in škodljivega uživanja alkohola. To je še okrepila podpora vseh ministrov za zdravje v EU v sklepih, ki so bili doseženi novembra 2006.

Komisija od 1. januarja 2007 spremlja trende v uživanju alkohola in z alkoholom povezano škodo kot tudi spremembe politike v EU. Čeprav smo na številnih področjih opazili napredek, je bilo povsem premalo časa, da bi ocenili celoten vpliv alkoholne politike na zdravje in pивske navade. Prvo poročilo Komisije, ki je bilo predloženo na strokovni konferenci pred štirimi tedni, je bilo poročilo o stanju glede strategije EU o alkoholu. To je vmesno poročilo pred končnim, ki naj bi bilo predloženo 2012.

Predsedstvo bo seveda pregledalo poročilo o stanju in preučilo rezultate strokovne konference o alkoholu in zdravju. Napredek bomo spremljali. Prav tako financiramo številne nove študije, s katerimi želimo zagotoviti, da alkohol ostaja visoko na dnevnem redu EU. Ena od študij, ki jo financiramo, bo preučila učinek trženja alkohola na mlade, druga pa bo spremljala vpliv alkohola na starejše v 10 državah članicah EU, še ena bo raziskovala vpliv, ki ga ima čezmejna trgovina na nacionalno politiko o alkoholu.

V osnutku sklepov glede alkohola in zdravja, o katerih se trenutno razpravlja v delovni skupini Sveta, predlagamo, da je treba Komisijo pozvati, naj začne analizirati in iskati prednostne naloge za naslednjo fazo dela na področju alkohola in zdravja, da se poudari dejstvo, da je treba gledati na obdobje po 2012, ko bo zaključena ocena in sedanja strategija o alkoholu. Na podlagi te razprave je cilj predsedstva sprejeti sklepe Sveta v podporo strategiji o alkoholu decembra 2009. .

Anna Hedh (S&D). – (SV) Gospa Malmström, vem, da je imelo predsedstvo več tvornih konferenc in je tej zadevi posvetilo veliko časa.

Moje vprašanje se je nanašalo na alkoholno strategijo, še zlasti ker sem isto vprašanje zastavila že prej, pred približno šestimi meseci. Tedaj mi je bilo rečeno, da bodo strategijo o alkoholu ocenili pred poletjem. To vprašanje sem zastavila, ker se zadeva ni pojavila na dnevnem redu.

Veliko se je zgodilo, odkar je švedsko predsedstvo leta 2001 predlagalo strategijo EU o alkoholu. Strategija o alkoholu je bila sprejeta 2006 in od tedaj se je prav tako veliko zgodilo. Nekatere države članice so na primer dvignile starostno omejitev, nekatere so povečale davke na alkohol, nekatere pa znižale omejitev koncentracije alkohola v krvi. To me zelo veseli. Želela bi si, da bi šlo švedsko predsedstvo še nekoliko dlje, morda glede oglaševanja, vendar sem kljub temu zadovoljna, da je bila izvedena študija o oglaševanju, alkoholu in mladih.

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – (SV) Hvala za vašo podporo v tej zadevi. To vprašanje smo se res trudili poudariti, ker je seveda okvir, znotraj katerega EU deluje: organiziranje konferenc, izdelava študij, določitev časovnega razporeda, da se zagotovi premikanje naprej, kot tudi zagotovitev vključevanja prihodnjih predsedstev. Zadovoljna sem, da nam je uspelo odpraviti nesporazum, ki se je očitno pojavil. Namen je bil pripraviti vmesno poročilo, ki je seveda prav tako pomembno in ki si ga bomo pogledali in analizirali, končna ocena pa naj bi potekala 2012. Medtem je treba še ogromno postoriti in prav tako lahko potrdim, da nekatere države članice vlagajo ogromno naporov, saj se v državah članicah zdaj vsi zavedajo posledic, ki jih ima uživanje alkohola na zdravje.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Ministrica, na ravni EU število smrtnih primerov v prometnih nesrečah pada, vendar pa visoko zastavljeni cilji naslednje leto ne bodo doseženi. Glavni vzrok je alkohol. V nekaterih državah je število samomorov strašno visoko in spet je za to kriv alkohol.

Se vam ne zdi, da bi morali na ravni EU še okrepiti že tako stroge ukrepe glede uživanja alkohola in slediti zgledu Skandinavije? Uživanje bi bilo treba še zlasti omejiti za mlade. Bi Švedska želela začeti s tem?

Catherine Stihler (S&D). – Ministrice bi rada opozorila na dejstvo, da na Škotskem v volilnem okrožju, ki ga zastopam, trenutno poteka razprava o določanju najnižjih cen za alkoholne izdelke. To priložnost bi rada izkoristila in ministrice vprašala, če v Svetu poteka kakršna koli razprava o vprašanju določanja najnižjih cen za alkoholne izdelke. Na Škotskem poteka obsežna razprava in zanima me, kakšna so pričakovanja Sveta in ali se o tem sploh razpravlja.

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – Ena od petih prednostnih tem v strategiji EU o alkoholu je prav zmanjšanje poškodb in smrtnih žrtev v prometnih nesrečah, povezanih z alkoholom. To pa je, kot je dejal poslanec, zelo velik problem in povzroča ogromno trpljenja, ima pa tudi gospodarske stroške.

Komisija je predlagala sprejetje nižje mejne vrednosti za neizkušene in poklicne voznike, države, ki te omejitve že uporabljajo, pa naj bi jih ne zmanjševale. To je priporočilo v zvezi s tem, z državami članicami pa sodelujemo.

Številne države ta priporočila že uporabljajo, potekajo pa tudi številne dejavnosti ozaveščanja, ki razpravljajo o tem vprašanju.

Ne poznam nobene razprave o cenah, ki bi trenutno potekala. Morda še bodo. To bom preverila pri kolegu, ministru za zdravje, ki je za to odgovoren, vendar mislim, da se trenutno o tem posebnem vprašanju ne razpravlja.

Prav zdaj se spremljajo številna druga z alkoholom povezana vprašanja, s tem pa verjetno trenutno ne, ker to seveda ni pristočnost EU.

Predsednica. – Vprašanje št. 5 predložil **Justas Vincas Paleckis** (H-0316/09)

Zadeva: Okoljski vidiki plinovodov

V Evropski uniji veliko pozornosti namenjamo okoljskim vidikom novih plinovodov, ki jih gradijo v Evropsko unijo (plinovodi Nabucco, Severni tok in Južni tok). Zaradi svoje velikosti in možnih učinkov na okolje v baltski regiji je plinovod Severni tok, ki poteka pod Baltskim morjem, izjemen projekt.

Kakšne nevarnosti bi lahko po mnenju švedskega predsedstva povzročila gradnja plinovoda in kakšno ukrepe je predvidelo za njihovo odpravo?

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – (SV) Severni tok je edinstven projekt za območje Baltskega morja zaradi njegove velikosti in možnih posledic. Svet se zaveda dvomov, ki obstajajo v zvezi z okoljskimi vidiki projekta plinovoda Severni tok in je skrbno upošteval julija lani sprejet sklep Evropskega parlamenta o okoljskih vplivih načrtovanega plinovoda v Baltskem morju, ki povezuje Rusijo in Nemčijo.

Vse države članice EU in Evropska skupnost so stranke Konvencije Združenih narodov iz Espooja iz leta 1991. To je konvencija o presoji čezmejnih vplivov na okolje. Ta konvencija vsebuje številne pomembne obveznosti, ki so za stranke zavezujoče, s ciljem zagotoviti izvedbo presoje vplivov na okolje, kar vključuje posvetovanje z drugimi strankami, na katere določen projekt vpliva.

Vpliv projekta Severni tok na občutljivo okolje Baltskega morja je zelo pomemben in ga je treba previdno preučiti. Prizadeta bi lahko bila območja Natura 2000 kot tudi območja, kjer so rudniki in kjer je bilo odvrženo kemično orožje. Širjenje usedlin bi lahko prizadelo morske živalske in rastlinske vrste, vplivalo pa bi tudi na ribiško industrijo. Dejstvo, da je plinovod v bližini pomembnih plovnih poti, bi lahko imelo za posledico tveganje za okolje in varnost.

Vse države okrog Baltskega morja že tri dela sodelujejo v okviru Konvencije iz Espooja, da bi opredelile, kako se te obveznosti nanašajo na način izvedbe tega projekta.

Vendar bi Svet rad poudaril, da je projekt Severni tok zasebno podjetje. Zato morajo stranke, odgovorne za projekt, zagotoviti informacije, ki dokazujejo, da projekt upošteva zadevno zakonodajo pod nadzorom prizadetih držav članic.

Zato Svet ne more komentirati projekta Severni tok na kakršen koli način, ki bi ga bilo mogoče tolmačiti kot poseganje v nacionalne pravne procese.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Ministrica, hvala za vaš res obsežen odgovor. Ta zadeva Švedsko očitno močno zadeva, še toliko bolj, ker je Švedska država ob Baltskem morju. Rad bi poudaril le eno stvar, da namreč takšnim zadevam ne moremo nikoli nameniti preveč pozornosti. Prav tako bi rad dejal, da to verjetno drži in da bo Švedska med predsedovanjem to zadevo nenehno pozorno spremljala in sprejela ustrezne ukrepe.

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – (SV) Lahko vam zagotovim, poslanci, da Švedska to počne. Ko gre za občutljivo okolje Baltskega morja, ki ga seveda ogroža vsak projekt, ki naj bi se izvajal, smo zelo oprezní in smo zato prav v zvezi s tem projektom, ki ga zdaj različni ustrezni organi preučujejo in preverjajo, postavili zelo stroge okoljske zahteve. Ker ne gre za švedsko ozemlje, ki ga to prizadene, ampak švedsko ekonomsko cono, smo bili zelo previdni in poudarili, da so podlaga stališčem, ki naj bi jih sprejeli, mednarodne konvencije, kot je Konvencija iz Espooja. Ne smemo sprejemati političnih ali gospodarskih presoj. To je tisto, kar lahko država Švedska preuči, in to je prav zares to, kar počnemo.

Predsednica. – Vprašanje št. 6 predložila **Silvia-Adriana Țicău** (H-0318/09)

Zadeva: Odstranitev ovir za prosto gibanje delovne sile med državami članicami

Švedsko predsedstvo meni, da se morajo v sedanjem času gospodarske krize države članice enotno odzvati na izzive, najti rešitve za izhod iz gospodarske in finančne krize ter zlasti zmanjšati brezposelnost in njene negativne posledice. Sedanje ovire za prosto gibanje delavcev držav članic, ki so k Uniji pristopile po 1. maju 2004, predstavljajo kratenje pravic državljanom teh držav ter lahko privedejo do nezakonitega dela in socialnega dampinga. Odprava teh ovir v enaki meri štiti priseljene in domače delavce. Ker se je švedsko predsedstvo obvezalo, da bo vodilo aktivno politiko na trgu delovne sile ter zagotavljalo boljše prilagajanje in večjo mobilnost, ali lahko Svet navede, katere dejanske ukrepe misli sprejeti za hitro odpravo ovir, ki otežujejo prosto gibanje delavcev iz držav članic, ki so pristopile k Evropski uniji po 1. maju 2004?

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – (SV) Svet želi poudariti, da je prosti pretok ljudi ena od temeljnih pravic, ki jih zagotavlja zakonodaja Skupnosti, in vključuje pravico državljanov EU, da živijo in delajo v drugi državi članici.

Na zasedanju 9. marca 2009 je Svet povabilo naslovil na države članice, kjer še vedno veljajo prehodna pravila, ki omejujejo prosti pretok. Takrat je Svet na podlagi razpoložljivih informacij dejal, da morajo te države članice razmisliti glede nadaljnje uporabe teh omejitev. Države članice so bile prav tako pozvane, naj v tretji fazi odpravijo omejitve, če v zadevnih državah članicah na trgih dela ni mogoče opredeliti resnih motenj ali tveganja resnih motenj.

Svet je države članice prav tako opozoril, da je treba državljanom iz držav članic dati prednost pred delovno silo, ki prihaja izven EU, in da se zaščita državljanov iz novih držav članic, ki že bivajo in delajo v državi članici, ohrani tudi v prehodnih obdobjih. V zvezi s prejšnjimi pristopi se v skladu s prakso upoštevajo tudi pravice družinskih članov.

Svet je poudaril močne elemente diferenciacije in prožnost pravil o prostem pretoku delavcev. Države članice so izjavile, da si bodo v skladu z nacionalno zakonodajo prizadevale državljanom iz zadevnih novih držav članic zagotoviti povečan dostop do delovnega trga, da bi tako pospešile približevanje zakonodaji Skupnosti.

Komisija je novembra 2008 predlagala sporočilo o vplivih prostega pretoka delavcev v okviru širitve EU. Komisija poudarja, da so delavci iz Bolgarije, Romunije in držav članic EU-10 v državah prejemnicah pomagali zadostiti večje povpraševanje po delovni sili in tako pomembno prispevali k trajnostni gospodarski rasti. Obravnavani dokazi pomenijo, da mobilnost znotraj EU po širitvi ni vodila – in je malo verjetno, da bi pripeljala – do resnih motenj na trgu dela.

Komisija prav tako ugotavlja, da na obseg in smer tokov mobilnosti bolj vplivata splošna ponudba in povpraševanje po delovni sili kot pa pravila, ki omejujejo dostop do trga dela. Komisija ugotavlja, da lahko omejitve, ki jih izvajajo države članice, zavlečejo prilagoditve delovnega trga in celo povečajo pogostnost neprijavljenega dela.

Prosti pretok delovne sile je za Evropsko unijo pomembna prednostna naloga. Pretok delovne sile pomaga ustvariti več delovnih mest, tako da se gospodarstvo lahko prilagaja tudi med gospodarsko krizo. Pretok delavcev prav tako pomaga zmanjšati socialno marginalizacijo in revščino.

V zvezi s prehodnim obdobjem za prosti pretok, o katerem je spraševala poslanka, imajo države članice pravico obdržati omejitve do konca tretje faze prehodnega obdobja. Vendar pa Svet meni, da se gospodarska kriza, ki jo trenutno doživlja Evropa, ne bi smela uporabiti kot razlog za nadaljevanje uporabe prehodnih pravil. Celotno v obdobjih, ko je povpraševanje po delovni sili nizko, delodajalci težko zapolnijo prosta delovna mesta s prosilci iz svojih držav.

Svet redno pregleduje vprašanje prehodnih ureditev. Zadnji pregled je potekal na zasedanju junija 2009, ko se je Svet seznanil z informacijami Komisije o učinku prostega pretoka po širitvi EU. Komisija je Svet obvestila, da so tri države članice od EU-15 pred 1. majem 2009 obvestile Komisijo o resnih motnjah na trgu dela ali tveganju takšnih motenj. V Nemčiji in Avstriji z ohranitvijo zahteve po delovnem dovoljenju še naprej veljajo omejitve glede dostopa na trg dela. Združeno kraljestvo pa uporablja sistem *naknadne* prijave, ki delavcem omogoča, da začnejo delati, vendar se morajo v 30 dneh prijaviti.

V informacijah, ki jih je zagotovila Svetu, Komisija prav tako navaja, da bo zagotovila spoštovanje določb v pristopni pogodbi in si je pridržala pravico, da od tistih držav članic, ki še naprej uporabljajo omejitve, zahteva pojasnila.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Rada bi vas vprašala, ali je kot del dnevnega reda švedskega predsedstva v vašem časovnem načrtu kakšen ukrep, namenjen nadaljnjemu prepričevanju držav članic, ki ohranjajo ovire za prosti pretok delovne sile, da bi jih odstranile. Moje drugo vprašanje je, ali želite takšen predlog o odpravi ovir, ki preprečujejo prosti pretok delovne sile, vključiti kot del sklepov švedskega predsedstva.

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – (SV) Poslanki bi se rada zahvalila. Vsi v sedanjem triu francoskega, češkega in švedskega predsedstva so v svojih sklepih potrdili, da je širitev EU prinesla veliko prednost, da je vodila k gospodarski rasti in ni ničesar, kar bi kazalo na to, da so se pojavile resne gospodarske motnje.

Vzpostavili smo mehanizme, s katerimi s Komisijo redno pregledujemo prehodna pravila. Med temi pregledi lahko države članice seveda pozovemo, da sprejmejo ukrepe, potrebne za odpravo diskriminatorne zakonodaje in zagotovitev uporabe usposobljene delovne sile znotraj celotne EU, s povsem pravnimi vidiki pa se ukvarjamo skupaj s Komisijo. Kot sem rekla že prej, smo takšen pregled izvedli na začetku letošnjega leta.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Gospa predsednica, kolegica poslanka, ki je zastavila vprašanje, se je v svojih pripombah seveda osredotočila na razmere v tistih državah članicah, kjer se deli prebivalstva selijo, da bi delo iskali drugje. To lahko razumem.

Nasprotno pa je Avstrija tako kot Nemčija država z velikim priseljevanjem in bi lahko dosegla podaljšanje prehodnega obdobja, dokler se trg dela v celoti ne odpre. Razlogi za to so jasni. Negativne posledice preseljevanja in porazdelitve, ki izhajajo predvsem iz velikih razlik v dohodku, bi se glede na sedanje težave

na trgu dela in povečano priseljevanje lahko odražale na delovnem trgu, ki bi bil znatno preobremenjen, kar bi vodilo do družbenih napetosti, ki se jim vsi želimo izogniti.

Zato se moje vprašanje glasi: se bodo problemi, s katerimi se spopadata Avstrija in Nemčija, priznali in ali se načrtujejo ustrezne rešitve?

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – (SV) Gospodarska kriza in brezposelnost sta močno prizadeli vse države članice. Podatki se sicer nekoliko razlikujejo, vendar so vse močno prizadete. Država ima pravico, da uvede prehodna pravila, kar je Avstrija na primer storila, obstaja pa možnost, da se s posebnimi postopki ta pravila podaljšajo, če se Komisiji zagotovi utemeljitev. Glede natančnih razmer v Avstriji nisem dovolj obveščena. Ne vem, ali so tam problemi večji kot kjer koli drugje. Kot sem rekla, imajo vse države članice v zvezi s trgov delo ogromne probleme.

Komisija v svojem poročilu navaja, da nič ne nakazuje, da bi se zaradi prostega pretoka v kateri koli državi članici pojavile motnje. Na Švedskem, v moji državi, ki prav tako doživlja zelo visoko brezposelnost, nismo opazili prav nobene povezave med prostim pretokom in brezposelnostjo. Ljudje, ki so prišli iz drugih držav članic EU, so bili dobrodošli in jih je trg dela sprejel.

Predsednica. Vprašanje št. 7 predložil **Nikolaos Chountis** (H-0319/09)

Zadeva: Turško nadlegovanje zračnih plovil Evropske agencije za upravljanje in operativno sodelovanje na zunanjih mejah držav članic (Frontex)

Od maja 2009 do danes je bilo ugotovljenih šest primerov turškega nadlegovanja z letali ali radijskimi sporočili, uperjenih proti zračnim plovilom Evropske agencije za upravljanje in operativno sodelovanje na zunanjih mejah držav članic (Frontex). Zadnji tak dogodek je bil 8. septembra 2009, ko je Frontexov helikopter z dvema latvijskima pilotoma letel z otoka Kos na otok Samos. Med poletom nad otokom Farmakonisi so ga s turškega radarja v Datči radijsko nadlegovali z zahtevo, naj se umakne z območja in predloži načrt leta.

Ali je bil Svet obveščen o tem dogodku? Kaj meni o tem? Kakšne ukrepe proti Turčiji bo sprejel?

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – (SV) Da, Svet je seznanjen s primeri, ki jih omenja poslanec. Predsedstvo bi rado povedalo, da mora Turčija kot država kandidatka z Evropsko unijo deliti vrednote in cilje v skladu s pogodbami. Jasna zavezanost dobrim sosedskim odnosom in mirno reševanje sporov je ključna in pomembna zahteva za članstvo v EU. V skladu z okvirom za pogajanja in ustreznimi sklepi Sveta je EU Turčijo pozvala, naj se izogiba kakršnih koli groženj, povodov za spore ali ukrepov, ki bi lahko škodovali dobrim odnosom in možnosti miroljubnega reševanja sporov.

Poslancu bi rada zagotovila, da EU sistematično obravnava vprašanje dobrih sosedskih odnosov, nazadnje je bilo to na zasedanju Pridružitvenega sveta 19. maja in na sestanku med trojko EU in turškimi političnimi voditelji v Stockholmu julija letos.

Glede posebnega vprašanja o letalu Frontexa bi rada omenila, da Frontex usklajuje več skupnih operacij in pilotnih projektov. Te so pomemben prispevek k zaščiti morskih, kopnih in zunanjih zračnih mej Unije.

Ena od operacij je Poseidon 2009, pri kateri je gostiteljica Grčija. Namenjena je preprečevanju nedovoljenih prečkanj mej oseb, ki prihajajo iz Turčije ali so preko nje potovale in iz držav Severne Afrike in skušajo doseči grško obalo. Poslanec je s tem seveda seznanjen. Poseidon prav tako vsebuje nameščanje tehničnih objektov v evropskem zračnem prostoru na mejah grških otokov. Turčija je bila o operaciji seveda obveščena.

Trenutno v zvezi z operativnim sodelovanjem med Frontexom in pristojnimi turškimi oblastmi potekajo pogajanja glede delovnih metod. To je zelo pozitivno. Sporazum bi zajemal izmenjavo informacij, za turške oblasti pa priložnosti, da sodelujejo v skupnih operacijah Frontexa. Tovrstno delo bi bilo lahko pomemben del pri preprečevanju nezakonitega priseljevanja in bi lahko pomagalo izboljšati sosedske odnose.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Gospa predsednica, ministrica, še enkrat bi rad ponovil, kako cenim vaša poštena prizadevanja, da odgovorite na naša vprašanja, vendar mi dovolite reči, da iz tega, kar ste povedali, sledi, da ste očitno seznanjeni z dogodkom. S Turčijo sodelujemo, vendar mi niste jasno odgovorili in zato se želim še enkrat osredotočiti na ponoviti vprašanje, ali je bil med misijo Frontexa kršen turški zračni prostor, kot to trdi Turčija.

To sprašujem zato, ker po tem postopku preiskujemo, ali Turčija spodbija grške suverene pravice. Poleg tega bi vas spomnil, da je med nedavnim obiskom v Grčiji namestnik izvršnega direktorja Frontexa, gospod Fernandez, zatrdil, da do takšne kršitve ni prišlo, pri čemer se je skliceval na poročilo pilota v zvezi

s to zadevo. Naj se torej vrnem k vprašanju: je med misijo Frontexa prišlo do kršitve, kot to trdi Turčija, ali ne in kaj delate v zvezi s tem?

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – (SV) Švedsko predsedstvo težko ugotovi, kdaj natančno pride do kršitve in kdaj ne. Večkrat so nas obvestili o zaskrbljenosti številnih naših grških kolegov. O tem smo razpravljali in prav tako pozivali k pogovorom in jih imeli s turškimi oblastmi in našimi turškimi sogovorniki ter jih pozvali, naj si prizadevajo za izboljšanje sosedskih odnosov. Predsedstvo zelo težko presodi, ali je prišlo do kršitve ali ne? Seveda to temelji na mednarodnih konvencijah in je dvostransko vprašanje med dvema državama članicama.

Predsednica. – Gospa Morvai, nakazali ste, da želite še enkrat besedo. Če je dopolnilno vprašanje, imate besedo 30 sekund.

Krisztina Morvai (NI). – Gospa predsednica, verjetno mi berete misli, saj nisem nakazala, da bi želela besedo, sem se pa želela opravičiti, ker sem vam odvzela dodatnih 20 sekund te izredno živahne, obsežne demokratične razprave za tako nepomembno vprašanje, kot je množična policijska brutalnost in politični zaporniki v državi članici. Se opravičujem.

Predsednica. – Če imate vprašanje, ga morate posredovati na običajen način v pisni obliki in potem se lahko, če je ustrezno, nanj odgovori. Številni poslanci si želijo, da bi nocoj dobili odgovore na svoja vprašanja in iz spoštovanja do njih, bi to radi izvedli na urejen način.

(Vprašanje 8 ni bilo zastavljeno, ker je bil spraševalec odsoten)

Vprašanje št. 9 predložila **Mairead McGuinness (H-0325/09)**

Zadeva: Revizija Uredbe (ES) št. 1/2005

Ali lahko Svet predstavi mnenje predsedstva o reviziji Uredbe (ES) št. 1/2005 o zaščiti živali med prevozom? Ali je predsedstvo seznanjeno z vsemi morebitnimi posledicami revizije?

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – (SV) Hvala za vaše vprašanje. Svet je prav tako kot poslanka zaskrbljen glede dobrega počutja živali. Predsedstvo se je septembra odzvalo na podobno vprašanje gospe Harkin in tedaj izjavilo, da je eden od ciljev švedskega predsedstva spodbuditi razpravo o dobrem počutju živali, in to je navedeno kot ena od prednostnih nalog našega predsedstva.

Na zasedanju 7. septembra letos je Svet od Komisije prejel novico, da bo osnutek predloga za revizijo Uredbe (ES) št. 1/2005 o zaščiti živali med prevozom predložen v najkrajšem možnem času. Na istem zasedanju je Svet pridobil stališča delegacij glede potrebe po novih instrumentih za izboljšanje nadzora in inšpekcijskih pregledov mednarodnih prevozov živih živali, na primer satelitskih navigacijskih sistemov. Ustrezen satelitski navigacijski sistem bi lahko olajšal nadzor, ki ga izvajajo organi v državah članicah, saj je trenutno ob uporabi instrumentov, ki jih imamo danes, zelo težko dokazati pomanjkanje skladnosti.

Uredba (ES) št. 1/2005 je močnejši del zakonodaje o zaščiti živali med komercialnimi prevozi, saj ugotavlja zadevne stranke in jim dodeli področja pristojnosti in uvaja strožje ukrepe v obliki dovoljenj in inšpekcijskih pregledov kot tudi strožja pravila za prevoz.

Določenih vidikov prevoza živali določbe ne zajemajo, in sicer največjega števila voženj in prostorskih zahtev za živali. V skladu s členom 32 Uredbe naj bi se ti vidiki vključili v poročilo, ki naj bi se predstavilo v štirih letih in ga lahko spremlja nov predlog.

Predsedstvo lahko potrdi, da nameravamo začeti preučevati predlog Komisije o pregledu uredbe takoj, ko ga bo Komisija predložila. To se še ni zgodilo, ampak ko pride, se bo preučevanje začelo, saj z državami članicami delimo zanimanje za revizijo te uredbe.

Mairead McGuinness (PPE). – Hvala za vaš celovit odgovor.

Tudi mene skrbi dobro počutje živali, vendar želim realistično uredbo, ki bo omogočala trgovino z živalmi, ki je zakonita in bolje nadzorovana, in bi predlagala, da ne potrebujemo dodatne uredbe. Potrebujemo povsem pravilno izvajanje obstoječih uredb in menim, da so pripombe glede navigacije itd. v tej razpravi koristne. Pustimo, naj znanost narekuje.

Prosila bi vas, da se morda osredotočite na prevoz konjev. To je poseben problem in predpisi se ne izvajajo. Mogoče bi lahko podali kakšno pripombo o tem.

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – Nisem strokovnjakinja za konje na področju prevoza živali, vendar sem poslušala vaš predlog in ga bom vzela s seboj.

Strinjam se z vami, da se običajno kar pogosto zgodi, da manjka izvajanje, in ne gre vedno za potrebo po novi uredbi. Ko bo Komisija poslala predlog, si ga bomo pogledali, ga ovrednotili in videli, ali obstaja potreba po dodatnih ukrepih ali, kot ste namignili, le potreba, da se okrepi izvajanje. Zato se bomo k temu vrnili takoj, ko dobimo predlog Komisije.

Seán Kelly (PPE). – Naj nadaljujem v slogu vprašanja moje kolegice gospe McGuinness: Glede na to, da je Irska otoška država, je močno odvisna od prevoza živali prek morja. V industriji mnogi gledajo na omejitve, ki se izvajajo in so predlagane za izvajanje, kot nesprejemljivo visoke stroške. Bi lahko to upoštevali, ko boste izvajali revizijo? Če ne bomo imeli živega prevoza, bo začel med tovarnami delovati kartel, kar bo še bolj znižalo cene, vse več ljudi pa bo opustilo kmetovanje.

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – Zavedam se težav v zvezi z razmerami na Irskem, ker je otok in je odvisna od prevoza.

Mislim, da je pri vsej zakonodaji še zlasti pomembno, da si močno prizadevamo. Zavedamo se pritiska državljanov, da se posvečamo dobremu počutju živali, vendar je to treba storiti ustrezno in ovrednotiti, kar je že narejeno. So določbe zadostne? So potrebne? Ali obstaja dodatna potreba? Ali potrebujemo izvajanje? Vse to moramo upoštevati, preden se lotimo dodatnega urejanja.

Prepričana sem, da bodo imele med razpravo, ki jo bomo imeli z državami članicami, vse priložnost, da s svojim prispevkom predstavijo svoje posebne razmere.

(Vprašanje 10 ni bilo zastavljeno, ker je bil spraševalec odsoten)

Vprašanje št. 19 predložil **Seán Kelly** (H-0357/09)

Zadeva: Delovno področje Komisije, posvečeno športu

Ker je stopnja debelosti pri otrocih v EU 27 vse višja in ker je zaradi staranja prebivalstva EU vse pomembneje ohraniti zdravja v vseh življenjskih obdobjih, je treba pozdraviti vključitev športa med pristojnosti EU v okviru Lizbonske pogodbe. Bi Svet podprl pobude, da bi šport izrecno vključili v delovno področje enega novih komisarjev in tako izrazil okrepljeno priznavanje športa v pogodbi?

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – Pri športni dejavnosti se danes že uveljavlja zakonodaja EU in, kot je poslanec upravičeno poudaril, bo z začetkom veljavnosti Lizbonska pogodba EU zagotovila pravno podlago, ki bo omogočala spodbujanje vprašanj o evropskem športu ob upoštevanju posebnega značaja športa, njegovih struktur, ki temeljijo na prostovoljnih dejavnostih, ter njegove družbene in izobraževalne funkcije.

Vendar pa Svet ne more zavzeti stališča glede notranje organizacije naslednje Komisije, kar v skladu s pogodbo zadeva predsednika Komisije.

Strinjam se, da greta šport in zdravje z roko v roki. Športne dejavnosti prav tako spodbujajo socialno kohezijo, demokracijo in osebni razvoj. Šport je zagotovo tudi razvedrilo, to velja tako za igranje domačega nogometnega kluba kot mednarodna tekmovanja.

Prepričana sem, da je svobodno in neodvisno športno gibanje odgovorno tudi glede družbenih zadev, kot so javno zdravje in varovanje demokratičnih vrednot.

Švedsko predsedstvo športno politiko obravnava predvsem kot nacionalno vprašanje. Zato je treba biti previden glede novih predlogov in programov, ki politike širijo na raven EU na način, ki bi lahko škodil dobro uveljavljenim sistemom, kot na primer tistim, ki jih je civilna družba oblikovala z leti.

Seán Kelly (PPE). – Najprej bi se vam rad zahvalil, da ste sprejeli moje vprašanje: To zelo cenim. Hvala tudi za vaš odgovor, ki je bil zelo izčrpen. Mislim, da ste zelo jasno opisali vrednost športa, še zlasti glede zdravja, in precej prepričan sem, da bomo ob uveljavitvi Lizbonske pogodbe lahko hodili z roko v roki, da bomo poskrbeli, da bo šport kot pristojnost Evropske unije deležen ustrezne spodbude in obveščanja javnosti.

Mairead McGuinness (PPE). – Zahvaljujem se vam, da ste sprejeli to vprašanje, kajti gospod Kelly je zelo zadržan in ni povedal, da je nekdanji predsednik Keltskega atletskega združenja, najpomembnejšega športnega

gibanja na Irskem, in od tod izvira tudi njegovo zanimanje za šport. Glede tega je zelo skromen, jaz pa sem mnenja, da bi to morali vedeti.

Predsednica. – Zahvaljujem se vam za to informacijo.

Čas za vprašanja Komisiji se je zaključil.

– Na vprašanja, ki zaradi pomanjkanja časa niso bila obravnavana, bo odgovorjeno pisno (glej Prilogo).

11. Poslanska imuniteta: glej zapisnik

12. Sestava odborov in delegacij: glej zapisnik

13. Napredek na področju SIS II in VIS (vloženi predlogi resolucij): glej zapisnik

14. Dnevni red naslednje seje: glej zapisnik

15. Zaključek seje

(Seja se je zaključila ob 19.05)